

**COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „TUDOR
VLADIMIRESCU”,
CRAIOVA, DOLJ**

**MASA ROTUNDĂ JUDEȚEANĂ
ÎNVĂȚARE ȘI PREDARE ACTIVĂ
– *DE LA TEORIE LA PRACTICĂ***

EDIȚIA a IV-a

EDITURA

PUBLISHING

CRAIOVA, 2025

MASA ROTUNDĂ JUDEȚEANĂ ÎNVĂȚARE ȘI PREDARE ACTIVĂ – DE LA TEORIE LA PRACTICĂ, EDIȚIA a IV-a

COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU”,
CRAIOVA, DOLJ

MASA ROTUNDĂ JUDEȚEANĂ
ÎNVĂȚARE ȘI PREDARE ACTIVĂ
– DE LA TEORIE LA PRACTICĂ

EDIȚIA a IV-a

CRAIOVA, 2025

Colectivul de redacție:

Prof. Florentin NICOLAE – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Flori BĂLAȘA – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Adriana CĂLINOIU - Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Diana LINCĂ – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Loredana MITRACHE – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Verona POPA – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Ioana-Mădălina POPESCU – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Cristina PRETORIAN – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Mădălina STANCU – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Otilia ȘTEFAN – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Camelia TOBĂ – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Prof. Ana-Maria VLAD – Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Autorii își asumă responsabilitatea corectitudinii și originalității conținutului.

ISSN 3044-8859

ISSN-L 3044-8859

CUPRINS

STIMULAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR.....	5
<i>Consilier școlar Ana-Maria ATODIRESE, Școala Gimnazială Nr. 12, Botoșan</i>	
ROLUL PROBLEMELOR ÎN PREDAREA ȘI ÎNVĂȚAREA MATEMATICII	9
<i>Prof. Mihaela BADEA, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
EDUCAȚIA DIGITALĂ – FEREASTRĂ SPRE VIITOR.....	12
<i>Prof. Maria BALACI, Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica”, Craiova, Dolj</i>	
HUB-ul DE INCLUZIUNE ȘI DIGITALIZARE	15
<i>Prof. Manuela BARBU, Școala Gimnazială „I. L. Caragiale”, Pitești, Argeș</i>	
TEHNICI MODERNE DE PREDARE A LIMBII ENGLEZE	18
<i>Prof. Flori BĂLAȘA, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
FIZICA DIN SPATELE SALINEI TURDA - ABORDARE CROSS-CURRICULARĂ	21
<i>Prof. Anca Gabriela BĂRBULESCU, Liceul Teoretic „Tudor Arghezi” Craiova, Dolj</i>	
ROLUL ISTORIEI ÎN PROMOVAREA DIALOGULUI INTERCULTURAL.....	26
<i>Prof. Nori CADEA, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova, Dolj</i>	
EDUCAȚIE OUDOOR.....	29
<i>Prof. Adriana CĂLINOIU, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Otilia GRIGORIE, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
METODE MODERNE ȘI INOVATIVE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE CU AJUTORUL TEHNOLOGIEI	32
<i>Prof. Adriana CĂLINOIU, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Otilia GRIGORIE, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
INTEGRAREA NOILOR TEHNOLOGII LA ORELE DE INFORMATICĂ.....	34
<i>Prof. Marinela Mioara CĂPRUCIU, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
INTEGRAREA NOILOR TEHNOLOGII ÎN PREDAREA GEOGRAFIEI	37
<i>Prof. Gilda CIALÎCU, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
THE PATH TO EFFECTIVE TEACHING. EMBRACING ACTIVE LEARNING	39
<i>Prof. Iulia Cristina COTEA, Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Denisa Bianca PASĂRE, Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Craiova, Dolj</i>	
NOI METODE ȘI TEHNICI ÎN PREDAREA MATEMATICII LA CICLUL LICEAL	45
<i>Prof. Cătălin CRISTEA, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Răzvan DRÎNCEANU, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
METODE MODERNE FOLOSITE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE	47
<i>Prof. inv. preprimar Claudia Valentina CRUCERU, Școala Gimnazială Rojiște/Grădinița cu Program Normal Rojiște, Dolj</i>	
L'INTEGRATION DE NOUVELLES TECHNOLOGIES EN CLASSE DE FLE	52
<i>Prof. Eliana CURTEANU, Școala Gimnazială Malu Mare, Dolj</i>	
DYNAMIC ACTIVE LEARNING AND TEACHING	55
<i>Prof. Sonia Gabriela DOBRE, Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Craiova, Dolj</i>	
TEHNOLOGII MODERNE ÎN PREDARE	58
<i>Prof. Nicolae DRAGOMIR, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Emilia DRAGOMIR, Liceul Teoretic „Tudor Arghezi” Craiova, Dolj</i>	
INSTRUMENTE DIGITALE PENTRU O EDUCAȚIE INTERACTIVĂ ȘI INCLUZIVĂ.....	60
<i>Prof. Maria Magdalena DUMITRAȘCU, Liceul Tehnologic Transporturi Căi Ferate, Craiova, Dolj</i>	
DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI.....	64
<i>Prof. inv. primar Lavinia ECOBICI, Școala Gimnazială „Sf. Dumitru”, Craiova, Dolj</i>	
METODE ȘI TEHNICI MODERNE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	67
<i>Prof. inv. primar Alina-Georgiana GHENEA, Școala Gimnazială „Gheorghe Bibescu”, Craiova, Dolj</i>	

MANUALUL DIGITAL – INSTRUMENT INOVATIV DE ÎNVĂȚARE	70
<i>Prof. Cornelia Mirela GHEORGHE, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
RESURSE EDUCATIONALE DESCHISE ȘI INOVAȚIE LA DISCIPLINELE INFORMATICE - CHEI PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DIGITALE.....	73
<i>Prof. Adriana GÎJU, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Daniela Maria POPA, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
INTEGRAREA NOILOR TEHNOLOGII ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE	77
<i>Prof. Ancuța-Mihaela GLĂVAN, Școala Gimnazială Segarcea, Dolj</i>	
SMART MOBILITY BN – DRUMUL SPRE VIITOR PRIN MOBILITATE INTELIGENTĂ.....	80
<i>Daniela Maria HUDREA, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Bistrița-Năsăud/C.T. Infoel Bistrița</i>	
PREDAREA - ÎNVĂȚAREA INTERACTIVĂ	82
<i>Prof. Carmen Otilia IONESCU, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Gabriela TRUȚĂ, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
COMMENT INCITER LES ELEVES A S'EXPRIMER A L'ORAL EN CLASSE DE FRANÇAIS LANGUE ETRANGERE?.....	87
<i>Prof. Diana LINCĂ, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
DISEMINAREA PROIECTULUI ERASMUS+ DE PARTENERIAT STRATEGIC IN DOMENIUL ȘCOLAR “NEW WAY OF EDUCATIONAL RESEARCH AND DEVELOPMENT”, NEWWERD	90
<i>Prof. Georgeta MANAFU, Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, Dolj</i>	
ÎNVĂȚAREA ACTIVĂ PRIN UTILIZAREA RESURSELOR EDUCATIONALE DESCHISE	92
<i>Prof. Alexandra MARCU, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova, Dolj</i>	
EDUCAȚIA ACTIVĂ ÎN PRACTICĂ: CONECTAREA TEORIEI CU REALITATEA CLASEI.....	96
<i>Prof. Ramona - Ana - Maria MAZILU, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” / Liceul Energetic, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Daniel – Ștefan MAZILU, Liceul Tehnologic „Constantin Brâncuși”, Craiova, Dolj</i>	
NEW APPROACHES AND TECHNIQUES IN TEACHING ENGLISH	98
<i>Prof. Simona Venera MĂRGINEANU, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
L'INTELLIGENCE ARTIFICIELLE EN CLASSE DE FLE: EXEMPLES CONCRETS D'ACTIVITÉS.....	101
<i>Prof. Loredana MITRACHE, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE METODELOR MODERNE ÎN PREDAREA-ÎNVĂȚAREA ISTORIEI.....	105
<i>Prof. Florina Marinela MLADIN, Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova, Dolj</i>	
PALATUL „JEAN MIHAIL” DIN CRAIOVA.....	110
<i>Prof. Adina Melania NĂSTASIE, Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, București</i>	
<i>Prof. Mihaela NĂSTASIE, Școala Gimnazială Rojiște, Dolj</i>	
LUCIAN BLAGA ȘI ROMANTISMUL GERMAN. TEORETICIAN AL ROMANTISMULUI GERMAN.....	112
<i>Prof. dr. Loredana-Emilia NEAGOE, Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, Dolj</i>	
INOVAȚIE ÎN EDUCAȚIE: METODE MODERNE ÎN PREDAREA MATEMATICII PENTRU GENERAȚIA DIGITALĂ.....	122
<i>Prof. Florentin NICOLAE, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
ROLUL PROFESORULUI ÎN PROCESUL DE MODELARE A ELEVULUI	125
<i>Prof. Mariana NICOLAE, Liceul Tehnologic de Transporturi Auto Craiova, Dolj</i>	
EDUCAȚIA MODERNĂ ȘI ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV	131
<i>Prof. Simona-Claudia NICU, Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova, Dolj</i>	
EDUCAȚIA ÎN VIITOR.....	133
<i>Prof. educație timpurie: Claudia NICULEȚ, Școala Gimnazială Segarcea, Dolj</i>	

EDUCAȚIA PENTRU SCHIMBARE – MANAGEMENT EDUCATIV PENTRU SCHIMBARE ...	136
<i>Prof. educație timpurie: Maria - Cristina NICULEȚ, Școala Gimnazială Segarcea, Dolj</i>	
PREDAREA LITERATURII PRIN ACTIVITĂȚI OUTDOOR.....	140
<i>Prof. dr. Simona-Elena PÎRVU, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
STRATEGIES AND TECHNIQUES FOR TEACHING AND ASSESSING VOCABULARY	142
<i>Prof. Dr. Maria-Mădălina POIANĂ, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
AWARENESS-RISING ACTIVITIES IN TEACHING SPEAKING.....	146
<i>Prof. Dr. Maria-Mădălina POIANĂ, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
EMBEDDING SUSTAINABILITY IN SCHOOL EDUCATION: INSIGHTS FROM THE ERASMUS+ PROJECT “MILITARY SCHOOLS, SUSTAINABLE SCHOOLS FOR THE FUTURE”.....	148
<i>Prof. Verona-Elena POPA, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
DISEMINARE A PROIECTULUI ERASMUS+ KNOW DISASTERS NOW DISASTERS	152
<i>Prof. Ioana-Mădălina POPESCU, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
NECESITATEA ABORDĂRILOR TRANSDISCIPLINARĂ ȘI INTERDISCIPLINARĂ ÎN PREGĂTIREA EVALUĂRII NAȚIONALE LA CLASA A VI-a -studiu metodico-științific -	154
<i>Prof. Liviu Mihai POPOI, Colegiul Național „Frații Buzești” Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Oana ȘERBAN, Colegiul Național „Frații Buzești” Craiova, Dolj</i>	
CHATGPT ȘI IMPACTUL SĂU ASUPRA PROCESULUI DE ÎNVĂȚARE.....	158
<i>Prof. Elena PREDEȘEL, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova/Școala Gimnazială Pielești, Dolj</i>	
JURNAL REFLEXIV- O ABORDARE MODERNĂ - APLICARE LA CLASĂ.....	161
<i>Prof. Cristina PRETORIAN, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Raluca-Mihaela DIACONU, Colegiul Național „Carol” I, Craiova, Dolj</i>	
FORME DE ORGANIZARE A PROCESULUI INSTRUCTIV - EDUCATIV ÎN AFARA CLASEI ȘI ÎN AFARA ȘCOLII.....	164
<i>Prof. Verginica ROȘCULEASA, Școala Gimnazială Segarcea, Dolj</i>	
ENGLISH GRAMMAR THROUGH THE ART OF MOVIES	167
<i>Prof. Maria-Cristina ROTARU, Liceul Teoretic „Tudor Arghezi” Craiova, Dolj</i>	
METODE DE PREDARE SPECIFICE INSTRUIRII ONLINE.....	172
<i>Prof. Delia Magdalena RUICU, Liceul Tehnologic Transporturi Căi Ferate, Craiova, Dolj</i>	
COMMENT DIDACTISER UNE ŒUVRE LITTÉRAIRE EN CLASSE DE FLE. LE CAS DU ROMAN SUITE FRANÇAISE D'IRENE NEMIROVSKY	176
<i>Prof. Adela SAVA, Liceul Tehnologic „Dimitrie Filișanu”, Filiași, Dolj</i>	
INTEGRAREA NOILOR TEHNOLOGII LA ORELE DE MATEMATICĂ.....	179
<i>Prof. Ileana STANCIU, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Liviu SMARANDACHE, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
EDUCAȚIA NONFORMALĂ: ÎNVĂȚAREA PRIN ACȚIUNE ȘI DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE CETĂȚENI ACTIVI	181
<i>Prof. Mădălina STANCU, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Lt. Alexandru FUDULU, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
INOVAȚIA EDUCAȚIEI PRIN TEHNOLOGIE: SPRE UN ÎNVĂȚĂMÂNT AL VIITORULUI....	183
<i>Prof. Liliana ȘCHIOPU, Colegiul Național „Frații Buzești” Craiova, Dolj</i>	
TRECEREA DE LA TRADIȚIONAL LA MODERN ÎN PREDAREA ACTIVĂ	185
<i>Prof. Aura-Andra TĂNASIE, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
ARTA – ÎNVĂȚARE ȘI PREDARE ACTIVĂ.....	188
<i>Prof. Monica TĂNASIE, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
AVANTAJELE PREDĂRII ȘI ÎNVĂȚĂRII ACTIVE	191
<i>Prof. Otilia Ioana ȘTEFAN, Colegiul Național „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Theodora IONIȚĂ, Colegiul Național „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	

LE GASPILLAGE ALIMENTAIRE DANS LE DEPARTEMENT DE DOLJ	194
<i>Prof. Ioana-Cătălina ȚĂPOI, Liceul „Voltaire”, Craiova, Dolj</i>	
PODCASTS AND THE DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR HIGH SCHOOL AND MIDDLE SCHOOL STUDENTS.....	196
<i>Prof. Elena Diana ȚECU, Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Craiova, Dolj</i>	
ÎNVĂȚAREA EXPERIENȚIALĂ – OPORTUNITĂȚI ȘI BENEFICII: <u>DIS</u>EMINARE CURSUL ERASMUS+ EXPERIENTIAL LEARNING IN TENERIFE: THROUGH NATURE AND HISTORY ..	198
<i>Prof. Irina VÎNTURIȘ, Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Craiova, Dolj</i>	
PROFESORUL CREATIV	200
<i>Prof. Ana-Maria VLAD, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj</i>	
NOI METODE ȘI TEHNICI ÎN PREDAREA MATEMATICII LA CICLUL GIMNAZIAL	203
<i>Prof. Simona VLADIMIRESCU, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
<i>Prof. Gabriela DRÎNCEANU, Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj</i>	
JOC ȘI CREATIVITATE ÎN ORELE DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ	205
<i>Prof. Gabriela VULTURU, Școala Gimnazială Segarcea, Dolj</i>	

STIMULAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR

Consilier școlar Ana-Maria ATODIRESE

Școala Gimnazială Nr. 12, Botoșani

De multe ori oamenii nu sunt creativi datorită unui comportament șablon. Acest tip de comportament, determinat de un anumit conservatorism, se bazează pe răspunsuri și soluții date conform unor rețete, formule, șabloane, algoritmi care s-au dovedit eficiente în rezolvarea unor probleme asemănătoare. Comportamentul șablonard, conservatorismul, conformismul constituie deci piedici, blocaje ale spiritului creativ.

Metodele antitetice își propun tocmai spargerea, distrugerea acestor tipuri de comportamente, aruncarea la coș a rețetelor, a formulelor, a șabloanelor și a tiparelor.

- *Concasajul, distrugerea, sfărâmarea* vizează schimbarea unor mentalități, a unor puncte de vedere, concepții privitoare la un fenomen sau obiect, eliminarea “ochelarilor de cal”, care strâmtează orizontul. În acest scop, pot fi utilizate diverse operații, precum spargerea, distrugerea, ridiculizarea, relativizarea, disocierea, diminuarea, inversarea.

- În cadrul metodelor antitetice sunt cuprinse și *exerciții bazate pe întrebarea “Ce se poate face cu (un anumit obiect)?”* - având una din condiții: fără a modifica obiectul; utilizând forma inițială sau modificând-o; utilizând proprietățile sale materiale.

- *Antitextul sau dialectica grupurilor “față în față”*. Orice grup inițiator al unui proiect are tendința de a exagera - explicabilă prin atașamentul sentimental, prin dorința de convingere și de prozelitism, pentru sensibilizarea factorilor de decizie sau a sponsorilor. Dar de cele mai multe ori se găsesc și opozanți care, de asemenea, au tendința de a exagera cu contra-argumente - dictate de conservatorism, de invidie, de pregătirea propriilor proiecte etc. Adevărul se află undeva la mijloc, între cele două extreme. Dar extremele pot avea valoare emulativă.

- O altă metodă o constituie *refacerea drumului* parcurs de omenire în domeniul descoperirilor, al invențiilor și inovațiilor, al creației tehnice. Important este ca - prin formularea unor răspunsuri la întrebări de genul “Pentru ce? De ce?” - să se caute explicații care, de cele mai multe ori, nu sunt totale. Esențial este să nu fie acceptată cu ușurință orice explicație, și chiar să nu fie înțeleasă, să fie adoptată o atitudine ușor critică și ironică.

Metode aleatorii. Aceste metode au la bază ceea ce Koestler numește bisocierea sau ceea ce Edward de Bono definește ca fiind gândirea paralelă, vizând, în ultimă instanță, apropierea și asocierea a două lucruri sau fenomene pe care nimeni nu a mai încercat să le apropie, fiind atât de depărtate, ca de la cer la pământ, în spațiu sau în mintea noastră, conducând la nașterea noului.

- În cadrul acestor metode, un procedeu îl reprezintă *utilizarea formelor inductoare*.
- *Inventarea de noi obiecte, prin combinarea a trei-patru obiecte vechi*.

Metodele analitice.

Aceste metode vizează dezvoltarea capacității de investigare în detaliu, dezvoltând calitatea "de a despica firul în patru".

- Un procedeu care poate favoriza și dezvolta abilitățile analitice îl reprezintă *elaborarea unor liste de atribute (calități) și, în paralel, corespunzător, utilități* ale obiectului supus analizei.

- *Autochestionarea*. Tehnica autochestionării reprezintă o modalitate de amplificare a potențelor creative prin autoinvestigare, supunând produsul creat unor analize multiple, din variate unghiuri de vedere.

- *Brainstorming*-ul reprezintă o veritabilă provocare concomitentă a mai multor inteligențe, un asalt de idei, furtună în creier. Impusă de pragmatismul american, metoda se înscrie într-o politică mai amplă de cumpărare și punere în valoare a creierelor, a materiei cenușii și stoarcerea acestora de ideile emise în comun, creând facilitățile corespunzătoare manifestării lor.

Alte metode

- Metoda consensului este, de asemenea, o metodă de antrenament colectiv în domeniul creativității. Moderatorul grupului are sarcina să rețină doar acele soluții, idei care au întrunit consensul.

- *Tehnica Delphy, sau ancheta iterativă*, se înscrie în seria metodelor de stimulare colectivă a creativității, înlăturând însă relațiile directe între membrii antrenamentului creativ. Procedura constă în a se formula problema care, prin poștă sau curieri, este supusă rezolvării de către unele persoane, pe rând, parcurgând un anumit traseu.

- *Metoda Philips 66*: se constituie grupuri de 6 membri, fiecare grup având la dispoziție 6 minute. Fiecărui membru îi revine un singur minut pentru prezentarea soluțiilor sale la o problemă. Un raportor prezintă în plen concluziile grupurilor.

- *Analiza perfecționărilor aduse unor produse*. Civilizația umană a perfecționat de-a lungul istoriei diversele realizări tehnice vizând variate scopuri, precum: creșterea performanțelor, realizarea unor economii de energie și materiale, îmbinarea utilității și funcționalității cu designul etc.

- *Eurograma demersului în realizarea unor invenții*: metoda prezintă, succint, istoricul unei invenții, al unei descoperiri, inovații, sintetizând principalele etape, faze, momente ale demersului și relațiile dintre ele. Eurograma este o metodă cu multiple virtuți. Prezentarea pașilor importanți, a căutărilor făcute pentru a ajunge la un rezultat relevă cititorului munca titanică care a stat la baza acelui "Eureka!".

- *Sinectica* este o metodă de antrenare individuală sau de grup în scopul rezolvării creatoare a problemelor (W. Gordon). În cadrul metodei se utilizează două principii de bază: a) să faci ca un lucru ciudat să devină familiar; b) să faci ca obișnuitul să devină ciudat.

- *Analiza morfologică*: acest gen de analiză vizează stimularea capacității de a descompune în părți componente un organism, mecanism și formularea față de toate elementele independente a cât mai multor întrebări posibile, căutându-se variante de soluții.

- *Matricea descoperirii* este o metodă înrudită cu analiza morfologică, care favorizează combinații multiple în cadrul unui tabel-matrice. Combinațiile conțin diverse variabile care, prin asociere într-una din posibilitățile de întâlnire (căsuță), pot sugera noi soluții. Acestea, la rândul lor, conduc la adaptări, inovări în raport de variabilele ce sunt introduse în matrice, cu implicații benefice asupra inventivității tehnice-constructive și funcționale.

Sugestii vizând provocarea, antrenarea și dezvoltarea spiritului creator al elevilor

- “Orice ființă umană poate să îndeplinească o mare sarcină în funcție de intensitatea ardentă a voinței sale și de cutezanța imaginației sale.” (J. W. Atkinson)

- Apreciați spiritul creativ, inovator, nonconformist al elevilor dumneavoastră!

- Încurajați manipularea de obiecte, materiale, scule și unelte - care duce la dezvoltarea “inteligenței” mâinilor!

- Inițiați elevii în experimente prin care să-și valideze gânduri, idei!

- Fiți permanent receptivi la ideile noi din mintea celor mai tineri, în legătură cu specialitatea dumneavoastră!

- Evitați stilul dictatorial, care impune idei, soluții, metode!

- Creați în clasă sau în atelier o atmosferă de emulație, de destindere creatoare (fără rigiditate); promovați ambientul stimulat prin decorare, prin acustică, prin muzică etc.!

- Învățați elevii să persevereze în realizarea unor proiecte!

- Folosiți modele și exemple mobilizatoare din viețile unor savanți, oameni de știință, mari creatori!

- Spulberați teama de "monștrii sacri", arătând că totul poate fi continuat, perfectat, dezvoltat!

- Problematizați, confruntând elevii cu obstacole de gândire, de inteligență!

- Dezvoltați spiritul de aventură prin povestiri interesante, prin expediții și studii pe teren!

- Încurajați producția de întrebări și idei!

- Utilizați o gamă cât mai variată de metode, procedee și tehnici de antrenament: îmbinați formele de activitate didactică cu cele extradidactice; cereți copiilor să realizeze mici colecții tematice pe o problemă tehnică!

- Încurajați creativitatea individuală, dar și pe cea colectivă!

- Promovați în egală măsură și spiritul de emulație, de competiție, dar și spiritul de cooperare, de echipă!

- Nu repetați aceeași greșeală; încercați să o eliminați!

- Înainte de a spune că nu puteți, încercați!

- Dezvoltați la elevi „îndoiala metodică”, curajul de a spune „Nu înțeleg de ce este așa”!

- Încercați să vă apropiați și de alte domenii de activitate cu același interes precum de propria specialitate!

- Învățați elevii să observe atent marele creator - natura!

- Respectați stadiile procesului de invenție, de inovație, ciclul acestor stadii: perioada mobilizării ideativ-creative (entuziasm, provocare, declanșarea mecanismelor energo-stimulative); descoperirea necesității activității practice; nașterea ideii-problemă; căutarea a cât mai multe alternative de soluții; depistarea principiului invenției; transpunerea principiului în schemă; realizarea tehnică, practică a produsului!

- Antrenați copiii în cât mai multe activități manipulative și de explorare!

- Încurajați și dezvoltați simțul umorului în colectivele de elevi!

- Practicați zilnic o „gimnastică” a minții!

- Creați un climat de permisivitate și de exprimare liberă în grupurile de creație!

- Aplicați principiul „Grăbește-te încet” (în lat.: „Festina lente!”), acordând timpul necesar înțelegerii, studierii, incubației, experimentelor! Eliberați copiii de presiunea timpului!

- Construiți grupuri de creație bazate pe cooperare și comunicare!

- Realizați un dialog între generații - prin intermediul unor “cluburi ale micilor și marilor inventatori”!

Bibliografie:

Mircescu, M., *Antrenamentul creativității. Ghid practic de metode, procedee și exerciții*, Editura Eurobit S.R.L., Timișoara, 1997.

Moraru, I., *Un model epistemologic-psihologic al creativității tehnice*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1980.

Roco, M., *Creativitate și inteligență emoțională*, Editura Polirom, Iași, 2001.

ROLUL PROBLEMELOR ÎN PREDAREA ȘI ÎNVĂȚAREA MATEMATICII

Prof. Mihaela BADEA

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

În viața de zi cu zi întâmpinăm probleme indiferent de domeniul de activitate. Succesul nostru depinde însă de abilitatea de a rezolva aceste probleme cu eficiență maximă. Iar lucrul acesta încercăm să-l deprindem încă de pe băncile școlii, când profesorii ne învață prin diferite metode cum să utilizăm și să prelucrăm informațiile despre un subiect sau altul.

Matematica se învață nu pentru a se ști, ci pentru a se folosi, pentru a se aplica în practică în rezolvarea diferitelor probleme, fiind știința care a pătruns aproape în toate domeniile de cercetare și care își aduce o importantă contribuție la dezvoltarea tuturor științelor. E drept că matematica pare uneori să ne îndrume spre ținuturi ce nu au nici o legătură cu lumea faptelor, în mijlocul căreia respirăm ... De atâtea ori însă, tocmai aceste născociri ... își găsesc ulterior aplicarea cea mai surprinzătoare (Lucian Blaga).

Fără a exagera, se poate afirma că, în învățământul preuniversitar, factorul decisiv în învățarea matematicii îl constituie rezolvarea de probleme și exerciții. *„Rezolvarea problemelor a fost baza învățământului încă de pe timpul papirusului Rhind. Opera lui Euclid poate fi considerată ca o contribuție pedagogică care constă în disecarea geometriei în diferite probleme ușor de dominat. După părerea mea, problemele sunt și astăzi baza învățământului matematic în școala secundară” (Polya, G.).*

De fapt, noțiunea de problemă are caracter relativ; ceea ce este dificil, deci o problemă pentru cineva, poate fi simplu, fără nici un fel de problemă pentru altcineva, în funcție de pregătirea și experiența anterioară a persoanelor respective.

În fața unei probleme, rezolvitorul trăiește simultan două realități: una de *ordin cognitiv*, referitoare la experiența trecută, pe care și-o reactualizează, și una de *ordin motivațional*, ce rezultă pe baza elementului de noutate și necunoscut cu care se confruntă acesta.

Pentru a fi un adevărat rezolvitor de probleme, elevul trebuie să-și fi însușit o mulțime de deprinderi. George Polya subliniază: „a ști să rezolvi o problemă, este o îndemânare practică, o deprindere, cum este înotul, schiul sau cântatul la pian, care se poate învăța numai prin imitare sau exercițiu. Dacă vrei să-i înveți pe copii înotul, trebuie să-i băgați în apă, iar dacă vrei să-i înveți să rezolve probleme, trebuie să-i puneți să rezolve probleme.”

Rezolvarea problemelor are rol esențial și în atingerea obiectivelor din domeniul psiho-motor, care vizează deprinderile intelectuale și practice specifice matematicii:

antrenează capacitatea de organizare logică a ideilor;

- întărește atenția;
- mărește puterea de concentrare în intensitate și durată;
- antrenează memoria logică;
- mărește capacitatea de analiză și sinteză;
- dezvoltă gustul pentru obiectivitate și precizie;
- sensibilizează la frumusețea formelor spațiale.

Așadar, actul rezolutiv este important atât pe parcursul desfășurării lui ca activitate de construcție mentală, cât și după consumarea lui, prin rezultatele în plan cognitiv și afectiv pe care le reflectă; actul rezolutiv contribuie la dezvoltarea personalității rezolvitorului (dezvoltarea unui spirit critic și autocritic, educarea unor însușiri ale atenției, câștigarea încrederii în propriile forțe, dezvoltarea calităților voinței, dezvoltarea atracției pentru problematic, a emoțiilor descoperirii, emoțiilor estetice în fața actului de creație împlinit).

Importanța problemelor și a exercițiilor se vede și în aspectele cantitative legate de acest subiect:

- timpul afectat rezolvării problemelor este, în general, mai mare în cursul orelor decât cel destinat teoriei-manualele conțin sute de exerciții și probleme
- sursele problemelor, pentru toate nivelurile, sunt foarte bogate și nepuizabile
- temele date pentru acasă constau aproape exclusiv din rezolvări de exerciții și probleme
- majoritatea subiectelor lucrărilor de verificare, ale testelor naționale, ale examenelor de bacalaureat și admitere în facultate solicită doar rezolvarea de probleme
- probele concursurilor și olimpiadelor județene, naționale și internaționale constau tot din rezolvarea de probleme

Situațiile problematice pot apărea când:

- există un dezacord între vechile cunoștințe ale elevului și cerințele impuse de rezolvarea unei noi situații;
- elevul trebuie să aleagă dintr-un lanț sau sistem de cunoștințe, numai pe cele necesare unei situații date;
- elevul este pus în fața unei contradicții între modul de rezolvare posibil din punct de vedere teoretic și dificultatea de aplicare în practică;
- elevului i se cere să aplice în condiții noi, cunoștințe anterior asimilate;
- elevului i se cere să sesizeze dinamica mișcării, chiar într-o schemă aparent statică.

Închei aici aducând cu un citat atât de actual în contextul metodelor de predare a matematicii:
„A rezolva o problemă înseamnă a găsi o ieșire dintr-o dificultate, înseamnă o cale de a ocoli un

obstacol , de a atinge un obiectiv care nu este direct accesibil. A găsi soluția unei probleme este o performanță specifică inteligenței, iar inteligența este apanajul distinctiv al speciei umane” (Polya, G.).

Bibliografie:

Anastasei, Mihai., *Metodica predării matematicii*, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, Facultatea de Matematică, 1985.

Brânzei, D., Brânzei, R., *Metodica predării matematicii*, Editura Paralela 45, Pitești, 2000.

Cârjan, F., *Didactica matematicii*, Editura Corint, București, 2002.

Păun, G., *Din spectacolul matematicii*, Editura Albatros, București, 1983.

Polya, G., *Descoperirea în matematică*, Editura Științifică, București , 1971.

EDUCAȚIA DIGITALĂ – FEREASTRĂ SPRE VIITOR

Prof. Maria BALACI

Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica”, Craiova, Dolj

„Menirea firească a școlii nu este să dea învățătură, ci să deștepte, cultivând destoiniciile intelectuale în mintea copilului, trebuința de a învăța toată viața.” (Ioan Slavici)

Educația este primordială în viața unui om. Acest lung și anevoios proces al educației în toate formele ei ar trebui să înceapă încă de la vârste fragede. Profesorii au un rol foarte important în formarea educației copilului. Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor.

În predarea on-line timpul este foarte important drept pentru care lecțiile ar trebui să fie structurate într-un mod diferit față de cele din clasă. Acestea trebuie să fie mai scurte, însemnând maxim 30 de minute în care să prezentăm informațiile noi legate de subiectul predat, iar timpul rămas ar trebui dedicat activităților care să-i ajute pe elevi să asimileze mai ușor informațiile prezentate anterior. Cu cât am adăuga mai multe activități pe parcursul fiecărei lecții predate, cu atât timpul va zbura mai repede pentru elevi.

Pentru mine a fost eficient să mă bazez pe următoarele activități de învățare: prezentări PowerPoint pentru în care există informațiile importante legate de lecția predate, astfel încât slide-urile să conțină doar informațiile importante pe care le dezvolt cadrul lecției. Adăugarea de imagini în prezentări și videoclipuri scurte. Deoarece e ușor ca atenția unui elev să se piardă destul de repede, materialele video pe care le prezint sunt împărțite pe secțiuni mai scurte.

Iată câteva instrumente ușor de folosit pentru a realiza prezentări pe care elevii le pot aprecia:

- Prezi ajută să realizăm prezentări atractive care vor capta atenția elevilor în mod cert, acesta fiind foarte ușor de folosit.

- Flipsnack este un program online cu ajutorul căruia se pot crea cataloage interactive cu efecte realiste de răsfoire a paginilor. Acestea pot fi create prin încărcarea de fișiere PDF sau pot fi realizate integral în Flipsnack.

- TeachEm ajută să facem ca videoclipurile de pe YouTube să se transforme în niște lecții interactive și interesante prin intermediul chestionarelor și a notițelor care se pot adăuga fiecărui videoclip.

- Canva este o platformă de design grafic care permite să facem prezentări unice, documente și alt conținut vizual de excepție.

- Edupuzzle permite să aflăm dacă elevii vizionează videoclipurile pe care le-am trimis, de câte ori urmăresc fiecare secțiune ale acestora și, de asemenea, putem înțelege dacă elevii au înțeles conținutul prezentat în videoclip..

Printre instrumentele digitale folosite la clasă în învățarea sincron și asincron se numără următoarele:

➤ Zoom- Este platforma de ore on-line cea mai utilizată de către cadrele didactice din România. Pe white board se poate desena, colora, se poate împărtăși ecranul și documentele aflate în calculator/laptop. Se pot crea camere secundare pentru elevi pentru a încuraja munca în grupuri mici. (Breakout rooms) Există opțiunea să se înregistreze întreaga conferință audio-video. <https://zoom.us/>

➤ Google Meet- Este o aplicație din suita Google for Education pe care o puteți accesa doar dacă aveți un cont de gmail. Oferă aceleași opțiuni ca și întâlnirea de pe Zoom: comunicare cu participanții cu video, microfon și prin chat, partajarea ecranului, activarea modului silențios pentru anumiți participanți, împărtășirea de alte link-uri prin chat. <https://meet.google.com/>

➤ Jingsawplanet- este o aplicație care permite încărcarea unui fișier de tip text sau fotografie și decuparea sub forme de piese în funcție de complexitatea dorită (de la 3 la câteva sute de bucăți). Este o aplicație gratuită și se poate accesa de aici: www.jingsawplanet.com

➤ Pizap- este un editor on-line cu ajutorul căruia putem edita imagini, crea colaje de fotografii, afișe în format digital etc. Este foarte ușor de utilizat, este gratuit și nu necesită crearea unui cont. Se poate accesa de aici: <https://www.pizap.com/>

➤ Worldwall- este o aplicație utilă pentru cadrele didactice deoarece se pot crea jocuri interactive pentru susținerea învățării, fiind posibile de la 1 la 8 modele. (De exemplu: Cuvântul lipsă, Anagrame, Puzzle, Rebus, Adevărat sau Fals, Sortează, Chestionare, Deschide cutia etc.); Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate. <https://wordwall.net>

➤ Kahoot- Este un instrument on-line pentru feed-back, cu ajutorul căruia se creează teste interactive pentru copii; profesorul creează testul, apoi trimite codul de acces (PIN) elevilor care accesează testul într-un timp limitat. Puteți adăuga imagini, clipuri video și diagrame întrebărilor pentru a crește gradul de interacțiune al jocului. Se poate juca pe desktop, tabletă sau telefon mobil. Rezultatele testului sunt vizibile tuturor, la încheierea acestuia, sub forma unui clasament. <https://kahoot.com/>

➤ Quizizz- Este un instrument on-line pentru feed-back, cu ajutorul căruia se pot realiza evaluări formative într-un mod distractiv pentru elevi. Permite inserarea de răspunsuri multiple, imagini, audio text, sondaje, răspunsuri deschise; se pot utiliza atât pentru învățarea sincron live, cât

și pentru cea de acasă. Au o interfață prietenoasă, se văd întrebările și sunt ușor de utilizat în diferitele modele oferite de platformă. Sunt importante pentru că oferă profesorului statistici, progresul elevilor, precum și rapoarte detaliate despre răspunsuri, timp etc. <https://quizizz.com/admin>

➤ ChatterPix- Este un instrument on-line care permite animarea unor personaje, imagini ce pot folosi în captarea atenției elevilor, în transmiterea de cunoștințe sau chiar la evaluări, ajutând la desfășurarea acestora într-un mod cât mai plăcut. <https://chatterpix.com>

➤ Kinderpedia- o aplicație care are opțiunea de a transmite live, oferă posibilitatea de a încărca documente cu temele copiilor. <https://kinderpedia.com>

Utilizarea tehnologiilor moderne, a calculatorului în educația elevilor permite transmiterea și asimilarea noilor cunoștințe într-un mod atractiv. Procesul instructiv-educativ este mult mai eficient. Elevii învață jucându-se, sunt puși în situația de găsi repede soluții și de a lua decizii prin joc pentru rezolvarea problemelor.

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – „Descoperirea copilului”)

Bibliografie:

Adăscăliței, A., *Proiectarea Instruirii utilizând Sisteme Informatice Multimedia* – curs, <https://www.aspireteachers.ro/noutati/2020/3/25/comunicarea-online-cu-elevii-webinarcuoana> Moraru.

Corlat S., *Metodologia utilizării Tehnologiilor Informaționale și de Comunicație în învățământul superior*, Chișinău, 2001.

<https://zoom.us/>

<https://meet.google.com/>

www.jingsawplanet.com

<https://www.pizap.com/>

<https://wordwall.net>

<https://kahoot.com/>

<https://quizizz.com/admin>

<https://chatterpix.com>

<https://kinderpedia.com>

HUB-ul DE INCLUZIUNE ȘI DIGITALIZARE

Prof. Manuela BARBU

Școala Gimnazială „I. L. Caragiale”, Pitești, Argeș

Într-o lume marcată de schimbări rapide și complexe, tehnologia și incluziunea socială devin mai mult decât simple tendințe – ele reprezintă fundația unui viitor sustenabil. În acest context, proiectul Erasmus „Hub-ul de Incluziune și Digitalizare”, lansat în 2024, se impune ca un catalizator al transformării în peisajul educațional din România și din Europa. Această inițiativă ambițioasă își propune să redefinească modul în care educația este concepută și accesibilă, punând accent pe egalitate de șanse, adaptabilitate și inovație.

Proiectul își dorește să construiască un spațiu de învățare care să îmbrățișeze diversitatea și să valorifice puterea tehnologiei pentru a reduce barierele în educație. Într-o eră digitală, în care decalajele de acces și competențe riscă să crească inegalitățile, „Hub-ul de Incluziune și Digitalizare” vine ca o soluție concretă. De la resurse digitale interactive la metode de predare personalizate și colaborative, proiectul creează punți între comunități și oferă instrumente practice pentru o educație mai echitabilă și mai performantă.

Mai mult decât un proiect educațional, „Hub-ul de Incluziune și Digitalizare” este o viziune pentru un viitor mai conectat și mai just, în care fiecare voce este auzită, iar fiecare individ are șansa să învețe, să crească și să contribuie la o societate mai bună. Această inițiativă reflectă angajamentul european de a pune oamenii și incluziunea în centrul transformării digitale, inspirând schimbare la nivel local și global.

Obiectivele Proiectului

„Hub-ul de Incluziune și Digitalizare” este un proiect ambițios, construit pentru a răspunde provocărilor contemporane în educație, cu accent pe reducerea decalajului digital și promovarea incluziunii sociale. Obiectivele sale reflectă angajamentul pentru o educație mai echitabilă, accesibilă și adaptată unei lumi în continuă transformare:

Crearea unui mediu educațional incluziv

Proiectul își propune să asigure acces egal la resurse digitale pentru toți elevii, indiferent de mediul lor socio-economic. Aceasta implică dotarea școlilor cu tehnologii moderne, crearea unor platforme de învățare accesibile și dezvoltarea unor metodologii adaptate nevoilor diverse ale elevilor.

Dezvoltarea competențelor digitale

Elevii și profesorii vor beneficia de cursuri și ateliere menite să le consolideze abilitățile digitale, de la utilizarea aplicațiilor educaționale până la implementarea de proiecte tehnologice complexe. Aceste inițiative vor asigura o tranziție lină către un sistem educațional digitalizat, pregătindu-i pentru provocările economiei și societății bazate pe cunoaștere.

Promovarea diversității și a dialogului intercultural

Prin activități colaborative și schimburi de experiență între școli din diferite țări europene, proiectul încurajează toleranța, înțelegerea și aprecierea diversității. Elevii și profesorii vor învăța să lucreze împreună, să comunice eficient și să valorifice perspective culturale variate.

Activități și Implementare

Pentru a-și atinge obiectivele, proiectul propune o gamă diversificată de activități:

Mobilități pentru Profesori

Profesorii participanți vor urma cursuri de formare în străinătate, concepute pentru a le dezvolta competențele digitale și abilitățile de incluziune.

Schimburi Culturale pentru Elevi

Elevii vor participa la schimburi culturale internaționale, având ocazia să colaboreze cu colegi din alte țări. Implementarea proiectului este concepută să genereze un impact profund asupra comunităților educaționale, atât la nivel local, cât și european:

1. Reducerea inegalităților educaționale

Prin democratizarea accesului la tehnologie și prin formarea cadrelor didactice, proiectul va elimina barierele care limitează oportunitățile elevilor proveniți din medii defavorizate.

2. Dezvoltarea competențelor digitale

Elevii și profesorii vor dobândi abilități esențiale pentru a naviga cu încredere în era digitală. Aceste competențe nu doar că vor spori eficiența procesului educațional, dar vor deschide și noi perspective de carieră și dezvoltare personală.

3. Promovarea coeziunii sociale

Activitățile bazate pe colaborare, dialog intercultural și respect reciproc vor contribui la consolidarea unei comunități educaționale mai unite, în care diversitatea este văzută ca o resursă valoroasă.

4. Creșterea calității educației

Prin integrarea celor mai bune practici europene și prin implementarea unor metode inovatoare de predare, proiectul va ridica standardele educaționale, oferind un model de succes pentru alte inițiative similare.

Proiectul „Hub-ul de Incluziune și Digitalizare” nu este doar o investiție în educație, ci și o pledoarie pentru un viitor mai echitabil și mai conectat. Această inițiativă demonstrează cum

tehnologia, combinată cu un angajament pentru incluziune socială, poate transforma profund comunitățile și poate inspira schimbări durabile.

Proiectul Erasmus **„Hub-ul de Incluziune și Digitalizare”** reprezintă mai mult decât o inițiativă educațională – este o viziune pentru un viitor mai echitabil, în care accesul la tehnologie și incluziunea socială sunt drepturi fundamentale, nu privilegii. Prin crearea unui mediu educațional care să răspundă nevoilor diversificate ale elevilor și profesorilor, acest proiect deschide drumul către un model de educație adaptabil, accesibil și centrat pe valori umane și tehnologice.

Cu accent pe dezvoltarea competențelor digitale și pe promovarea dialogului intercultural, **„Hub-ul de Incluziune și Digitalizare”** oferă mai mult decât soluții practice pentru provocările actuale. Acesta creează oportunități reale pentru elevi și profesori de a se dezvolta într-un mediu care încurajează inovația, creativitatea și colaborarea. Mobilitățile internaționale, atelierele specializate și schimburile culturale nu doar că sporesc calitatea procesului educațional, dar întăresc și legăturile între comunități, cultivând solidaritatea și înțelegerea.

Impactul pe termen lung al proiectului se va reflecta în mai multe aspecte: reducerea disparităților educaționale, creșterea șanselor de integrare profesională pentru elevi, îmbunătățirea performanței școlilor și consolidarea coeziunii sociale. În plus, prin integrarea celor mai bune practici europene și prin utilizarea resurselor digitale inovatoare, proiectul devine un exemplu de bune practici pentru alte inițiative similare din România și din Europa.

„Hub-ul de Incluziune și Digitalizare” este o dovadă a faptului că schimbarea începe cu investiții în educație. Este un angajament ferm pentru un viitor mai luminos, în care fiecare elev are șansa de a-și atinge potențialul maxim, iar fiecare profesor devine un catalizator al transformării. Pe măsură ce proiectul își desfășoară activitățile și își atinge obiectivele, el devine o sursă de inspirație, demonstrând cum educația poate fi puntea care unește oameni, comunități și țări în efortul comun de a crea o lume mai echitabilă și mai pregătită pentru provocările erei digitale.

Aceasta nu este doar o etapă în procesul de modernizare a educației, ci o investiție durabilă în viitor, care reafirmă valorile europene de incluziune, diversitate și inovație. **„Hub-ul de Incluziune și Digitalizare”** își propune să nu lase pe nimeni în urmă și să construiască nu doar o educație mai bună, ci și o societate mai unită, mai puternică și mai echilibrată.

Bibliografie:

Smith, J., *Education and Digital Inclusion*. Oxford University Press, Oxford, 2023.

Brown, L., *Innovative Learning Environments*. Cambridge University Press, Cambridge, 2022.

Johnson, E., *Intercultural Education in Europe*. Routledge, London, 2024.

TEHNICI MODERNE DE PREDARE A LIMBII ENGLEZE

Prof. Flori BĂLAȘA

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Se spune că nevoia de a învăța o limbă străină este aproape atât de veche ca însăși istoria umană. Însușirea unei limbi se află în relație cu senzațiile și experiența, spune John Amos Comenius, profesor, educator și scriitor ceh, considerat părintele educației moderne. „Predarea trebuie să fie orală”, continuă acesta. „A instrui pe tineri cum se cuvine nu constă în a le vârî în cap mulțime de cuvinte, fraze, expresiuni și opinii din diferiți autori, ci a le deschide calea cum să priceapă lucrurile.”- John Amos Comenius

Metodele tradiționale de predare, caracterizate printr-o relație de autoritate și bazate pe principiul conform căruia profesorul aducea cunoștințe elevului care, se presupune, era pregătit să le primească, astăzi par nepotrivite pentru educația de masă. Astăzi, stilul tradițional de predare nu mai reprezintă o cale eficientă de a transmite informații. Sunt dezvoltate diferite metode de predare-învățare având în minte nevoile elevului.

Un proces de predare-învățare eficient și real presupune folosirea metodologiei și pedagogiei potrivite cerințelor generației actuale de elevi, folosirea noilor tehnologii și a unui mediu educațional în continuă schimbare. Provocarea o reprezintă găsirea de noi căi de a stimula și motiva abilitățile creative ale generației actuale care are vederi asupra învățării diferite de cele pe care le aveam noi atunci când eram ca ei.

Teorii educaționale actuale plasează elevul în centrul actului educațional și ne recomandă ca să pornim de la centrele de interes ale elevului pentru a reuși să-l aducem în poziția de a învăța. Aceste teorii mediatore încearcă, de asemenea, să lupte împotriva plictiselii în școală, care se manifestă nu doar prin lipsa de interes (una din principalele cauze ale eșecului școlar), dar și prin violență. Potrivit profesorului elvețian de Istoria educației, Charles Magnin, plictiseala elevilor de astăzi vine de la pierderea înțelesului educației în societate: „Școala nu mai este necesar legitimă. Astăzi, cunoștințele sunt percepute ca fiind, mai întâi, funcționale și imediat utilizabile.”

Școala singură nu poate restabili valoarea socială a educației, totuși, poate, însă, să dea un sens nou cunoștințelor primite în școală.

Abordarea unei predări de tipul „cretă-tablă”(care a avut meritele ei), cu elevul participant pasiv, nu mai pare să fie potrivită pentru generația de astăzi. Dascălii apelează la o gamă largă de strategii ca să încurajeze participarea activă a elevului la activitățile din clasă. Să înveți prin “a face”, să aduci problemele din viața reală în sala de clasă și să ajuți elevul să descopere informația cerută ca

să rezolve aceste probleme sunt metode care fac parte din abordarea învățării centrată pe elev. Profesorul ghidează și facilitează învățarea, mai degrabă decât o controlează, ajută elevii să interpreteze, să organizeze cunoștințele, astfel ca aceștia să formeze aptitudini nu doar în conținutul studiat, ci și în învățarea propriu-zisă.

Un proces de predare-învățare activ, interactiv oferă oportunități de interacțiune profesor-elev, elev-elev și elev-resurse (studiu de caz, proiecte, jocuri de rol, excursii). Folosirea unor metode și strategii moderne, active de predare-învățare este importantă pentru că are un mai mare impact asupra elevilor. Cărțile din care își luau informația până mai ieri sunt înlocuite astăzi cu noile resurse tehnologice pentru a crea o învățare interactivă centrată pe elev. Explicația utilizării metodelor interactive vine de la conceptul “I do and I understand” (Confucius), mai precis, cu cât consumă mai multă energie în încercarea de a controla o activitate, cu atât mai mult elevul înțelege și învață din această activitate. O altă explicație ar fi aceea că pot modela îndeaproape ceea ce vor face elevii când părăsesc școala și își aleg un loc de muncă.

Ca profesor, nu poți anticipa toate situațiile specifice cu care se vor confrunta elevii în viața lor și care le cer să se folosească de aptitudinile lor. Totuși, putem să-i ajutăm să aplice aceste competențe la maximum. Așadar, să-i ajutăm pe elevi să devină funcționali înseamnă a le crea contexte relevante, reale, interesante și motivaționale în care să poată să-și pună în practică competențele, a-i ajuta să aleagă metodele potrivite de comunicare, să devină independenți în învățare.

Predarea presupune prezentarea realității, oferind elevilor oportunitatea de a câștiga experiență în practicarea diversă a unui domeniu.

Scopul este acela de a încuraja elevii să demonstreze competențele de comunicare și înțelegere, de citire și scriere în contexte variate și cu anumite scopuri. Noi trebuie să fim preocupați de dezvoltarea și recunoașterea capacității elevilor de a aplica și transfera competențe pe căi care sunt potrivite situațiilor în care se află.

În cadrul orei de Limba engleză, putem „ataca” diferite abordări de predare-învățare, utilizarea unei metode sau a alteia depinzând de abordarea aleasă. Astfel, abordări și metode moderne sugerate sunt următoarele: Abordarea centrată pe elev (Person-Centred Approach), Abordarea comunicativă (Communicative Approach), Calea tăcerii (The Silent Way), Sugestopedia (Suggestopedia), Învățarea limbii în comunitate (Community Language Learning), Metoda răspunsului fizic total (The Total Physical Response Method), Pentru a aplica diferitele strategii moderne trebuie să ne folosim de materiale, mijloace de predare moderne, cum ar fi: fișe de lucru (worksheets), imagini (pictures or flashcards), realia (‘from-life’ materials), povești în imagini (picture stories), postere (posters), broșuri (brochures), pliante (leaflets), CDs (muzică), DVDs (filme, reclame, desen animat), jocuri

(games), poezie (poetry), dramă (plays, role-plays), proiecte (projects). Pentru un act de predare-învățare eficient este bine să alternăm tipurile de materiale de predare.

Tehnicile de predare moderne care își au temelia pe Teoria inteligențelor multiple (Howard Gardner, 1983) utilizând exerciții ce apelează la inteligența muzicală/ ritmică, inteligența vizual/spațială, inteligența corporală/ kinestezică, care solicită toate zonele creierului dau eficiență actului de instruire.

O altă idee inovatoare care vine în întâmpinarea dificultăților cu care ne confruntăm în contemporaneitate este predarea diferențiată (Louis Legrand, 1970) care presupune adaptarea metodelor de predare la diferitele tipuri de elevi cu scopul de a spori egalitatea șanselor și de a reduce eșecul școlar, încă determinat în mare măsură de inegalitățile sociale. Diversitatea elevilor, însă, nu este doar socială, ci și afectivă, fiind o posibilă sursă de obstacol în calea învățării. Ca urmare, reformatorii educaționali susțin cu tărie o abordare nouă și centrată pe elev a predării-învățării și o evaluare continuă și constructivă, capabilă de a sublinia progresul elevului și de a-l motiva pe acesta.

Nu în cele din urmă, dacă punând în aplicare cele de mai sus și avem în minte și cuvintele Barbarei Harrell Carson (1996): „Elevii învață ceea ce îi interesează...”, a spus Stanford Ericksen, dar Goethe știa altceva: „În toate lucrurile învățăm doar de la cei pe care îi iubim.” Adăugând la acestea declarația lui Emerson: „secretul educației constă în respectarea elevului”, obținem următoarea formulare: „Elevii învață ce îi interesează de la oamenii pe care îi iubesc și căroră, știu ei, le pasă de ei...”, atunci, cu siguranță, reușim să ne atingem țelul ca profesori, acela de a educa complet, fizic, mental, emoțional, moral și social copiii pentru a-i pregăti pentru roluri importante în activitățile statului și ale societății. (Howatt 1984)

Bibliografie:

Cucoș, C., *Pedagogie*, Polirom, Iași, 1996.

Gardner, H., *Frames of Mind. The Theory of Multiple Intelligences*, Basic Books, New York, 1983.

Howatt, A., *A History of English Language Teaching*, Oxford University Press, Oxford, 1984.

Scrivener, J., *Learning Teaching*, Macmillan Publishers Limited, UK, 2005.

www.wku.edu/teaching/booklets/quotes.htm

FIZICA DIN SPATELE SALINEI TURDA - ABORDARE CROSS-CURRICULARĂ

Prof. Anca Gabriela BĂRBULESCU

Liceul Teoretic „Tudor Arghezi” Craiova, Dolj

1. Argument:

În prezent elevii consideră conceptele teoretice prea puțin folositoare, iar pe cele științifice dificile și fără utilitate în viața de zi cu zi. Pentru a crește motivația elevilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții, ne-am propus să apropiem conceptele teoretice de realitățile vieții cotidiene (cu accent pe STEM). Am ales ca subiect de studiu, din perspectivă cross-curriculară, Salina Turda. Considerată în 2013 de Business Insider una dintre cele „25 de pietre prețioase ascunse din întreaga lume care merită călătoria”, Salina Turda este o mină de sare din zona Durgău-Valea Sărată din Turda, al doilea oraș ca mărime din județul Cluj, nord-vestul României.

Salina a fost deschisă pentru turiști în 1992 atrăgând în fiecare an, numeroși vizitatori fiind una dintre cele mai spectaculoase destinații turistice din lume.

Salina Turda este formațiunea subterană pe care oamenii au creat-o prin săparea în sarea depusă după evaporarea mării care a acoperit întreaga regiune cu milioane de ani în urmă. Acum, sarea de la Salina Turda ar putea acoperi necesarul de sare pentru întreaga Planetă timp de 60 de ani, dacă ar fi necesar.

Aici sarea a fost extrasă pentru prima dată în antichitate. Salina Turda a produs continuu sare de masă din Evul Mediu până la începutul secolului XX. Primul document care vorbește în mod explicit despre existența unei saline la Turda datează de la 1 mai 1271, fiind emis de cancelaria maghiară. Documentele păstrate din secolele XIII-XIV care se referă la salinele. În secolul al XVII-lea au început primele lucrări de exploatare a sării pe versantul nord-vestic al Văii Sărată, dovadă fiind puțurile din cupola încăperii Terezia. La scurt timp, a fost deschisă mina Sfântul Anton, unde activitatea minieră a continuat până în prima jumătate a secolului XX.

2. Scop:

- ✓ Dezvoltarea cunoștințelor privind minele de sare (luând în considerare ca exemplu salina Turda din România);
- ✓ Dezvoltarea de competențe cheie specifice unor discipline precum Fizica, Chimia, Biologia și Geografia.

3. Tema: Fizica din spatele Salinei Turda din România – abordare cross-curriculară

4. Obiective:

- ✓ Determinarea diferenței de presiune dintre punctul cel mai de jos al minei și suprafață;

- ✓ Reprezentarea grafică a dependenței de adâncime a presiunii;
- ✓ Analiza variației de temperatură în diferite puncte ale minei pe parcursul celor patru anotimpuri;
- ✓ Realizarea de conexiuni curriculare și cross-curriculare (organisme halofile, efecte benefice ale sării asupra organismului uman; formula chimică și compoziția sării, distribuția electronică, localizarea geografică a minei (longitudine și latitudine)).

5. Organizare: Lucru în perechi/ echipă

6. Metode și procedee: activități practice, studii de caz, cercetare pentru informații, calcule.

7. Materiale și echipamente: laptop-uri/calculatoare cu conexiune la internet, harti, hârtie și creioane, link-uri utile, markere, rigle, flip-chart etc.

SARCINA DE LUCRU 1 (Fizică)

Presiunea atmosferică normală, la nivelul solului (Pământului) este aproximativ egală cu o atmosferă (1 atm). Adâncimea medie a minei este de aproximativ 112 metri.

a) considerând că la fiecare 11 metri presiunea variază cu 1 Torr, determinați variația de presiune între nivelul cel mai de jos al minei și suprafață.

b) identificați condițiile specifice din salină (temperatură, umiditate, etc.)

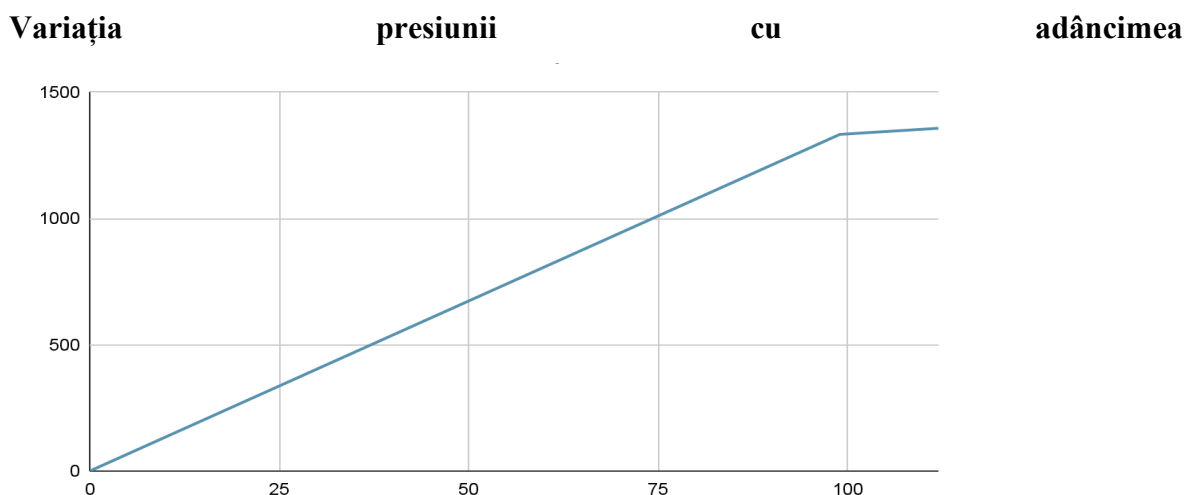
H=112m; 1 atm= 10^5 Pa; 1 torr = 133.322 Pa

Rezolvare:

Pentru fiecare 11 metri adâncime presiunea crește cu 1 torr.

$112\text{m}:11\text{m}=10,18 \cong 10$ torr mai mult decât nivelul solului

$$\Delta p = 10 \text{ torr} = 1333,22 \text{ Pa}$$

Condițiile specifice sunt următoarele:

– temperatura constantă a aerului, relativ scăzută oscilează între 10-12 0C în toate punctele și etapele de determinare, cu variații mici de la un anotimp la altul și permite procesul de adaptare și aclimatizare a organismului;

– gradientul geotermal (adică adâncimea necesară pentru ca gradientul să crească cu 1 grad) este de 3 grade/100m;

- umiditatea relativă are variații minime cu valori cuprinse între 78-82% la intrarea în salină și valori medii între 73-80% în diferite săli (sala Rudolf, sala Ghizela, etc) cu efecte benefice asupra căilor respiratorii permițând aparatului mucociliar să lucreze optim în atmosferă saturată și la temperatura corpului;

– viteza aerului este practic neglijabilă, la intrarea în salină 0.64-0.70 m/s

SARCINA DE LUCRU 2 (Biologie)

Ce fel de organisme vii pot trăi în interiorul și în jurul unei mine de sare?

Care este diferența dintre organismele halofile și halotolerante?

Rezolvare: Zona Durgău-Valea Sărată, unde se află principalul acces la Salina Turda, împreună cu micro depresiunea Băile Sărate, face parte din Situl Natura 2000 Lacurile Sărate Ocna Veche, aflat în municipiul Turda. În cadrul ariei protejate, pe suprafețe vizibile (140 ha) s-a dezvoltat o vegetație halofilă, specifică zonelor în care există depozite mari de sare. Reprezintă o zonă umedă – lacuri sărate, mlaștini sărate – sau mai puțin umedă – pajiști și pajiști – rezultată din exploatarea sării, atât la suprafață, cât și în subteran. În zona rezervației s-au dezvoltat grupuri de vegetație de plante halofile *Salicornia*, precum și mai multe specii de mușchi (*Meesia longiseta*), orhidee fan (*Liparis loeselii*) și mustaș (*Serratula lycopifolia*).

La nivel global, astfel de zone sunt relativ puține, cu un risc major de dispariție din cauza evoluției naturale a mediilor care le găzduiesc. Halofilele necesită clorură de sodiu (sare) pentru creștere, spre deosebire de organismele halotolerante, care nu necesită sare, dar pot crește în condiții de sare.

Halofilii, numiți după cuvântul grecesc pentru „iubitor de sare”, sunt extremofili care prosperă în concentrații mari de sare. În timp ce majoritatea halofilelor sunt clasificate în domeniul Archaea, există și halofile bacteriene și unele specii eucariote, cum ar fi alga *Dunaliella salina* și ciuperca *Wallemia ichthyophaga*.

Unele specii binecunoscute emană o culoare roșie din compușii carotenoizi, în special bacteriorhodopsin. Halofilele pot fi găsite în corpurile de apă cu concentrație de sare de peste cinci ori mai mare decât cea a oceanului, cum ar fi Marele Lac Sărat din Utah, Lacul Owens din California, Marea Moartă și în iazurile de evaporare. Se găsesc de asemenea și în saline.

SARCINA DE LUCRU 3 (Chimie)

Identificați distribuția electronică a constituenților sării care se extrage în minele Turda și caracteristicile generale ale clorurii de sodiu.

Rezolvare:

Sarea (clorura de sodiu)

Formula chimică: NaCl

Ioni: Na⁺; Cl⁻

$11\text{Na} \rightarrow 1s^2 2s^2 2p^6 3s^1$

Are 3 niveluri de energie, deci se află în a treia perioadă a tabelului periodic.

Are 1 electron de valență și se termină într-un orbital s, deci este în grupa 1 din tabelul periodic.

$17\text{Cl} \rightarrow 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5$

Are 3 niveluri de energie deci se află în a treia perioadă a tabelului periodic.

Are 7 electroni de valență și se termină într-un orbital p deci este în grupa 17 din tabelul periodic.

Caracteristicile clorurii de sodiu:

- este o substanță solidă, ionică, cristalină (structură cubică cu fețe centrate);
- punctul de fierbere este 1413°C;
- punctul de topire este 801°C.
- este solubilă în apă (- 359 g/l la 20°C și 391 g/l la 100°C).
- este higroscopică.
- densitatea este 2,165 g/cm³.
- duritatea este de 2,5 pe scara Mohs, adică între gips și calcit.

SARCINA DE LUCRU 4 (Geografie/Geologie)

Care este localizarea salinei Turda? Când și cum s-au format zăcămintele de sare?

Rezolvare:

Coordonatele geografice ale salinei Turda:

- 46°35'10" N 23°47'10" E

Zăcămintele de sare din Transilvania s-au format cu 13,5 milioane de ani în urmă, într-o mare cu adâncime redusă și sub un climat tropical, foarte cald. Stratul de sare se întinde pretutindeni în subsolul Transilvaniei, având o grosime de circa 400 m. Straturile groase de sedimente depuse ulterior deasupra celui de sare au apăsător cu o greutate imensă stratul maleabil (plastic) de sare, care a căutat zone mai slabe ale scoarței terestre la marginea Transilvaniei, unde s-a ridicat sub forma unor ciuperci cu înălțimi de peste 1.000 m, ajungând de multe ori chiar până la suprafața pământului (cazul localităților cu vechi exploatări de sare menționate mai sus). La Turda ciuperca de sare are o înălțime de circa 1.200 m (cercetată prin foraje relativ recente).

Stratul de sare acoperă o suprafață mare (17000 km²) a Transilvaniei.

SARCINA DE LUCRU 5

Identificați efectele benefice ale aerosolilor din salină asupra organismului uman.

Rezolvare:

Principalele efecte terapeutice sunt:

- Aerul din salina este încărcat cu particule fine de sare, care pot ajunge în căile respiratorii superioare și inferioare. Astfel, poate fi util în cazul afecțiunilor respiratorii precum sinuzita, rinitele alergice, bronșita, astmul și alte probleme respiratorii;
- Aerosolii de sare pot ajuta la reducerea inflamației în căile respiratorii, ceea ce poate fi benefic în cazul afecțiunilor respiratorii precum astmul, bronșita și sinuzita;
- Inhalarea aerosolilor de sare poate stimula sistemul imunitar, ajutând organismul să lupte împotriva infecțiilor respiratorii;
- Aerul din salina poate avea proprietăți antialergice, reducând sensibilitatea și reacțiile alergice ale căilor respiratorii la alergenii precum polenul, praful sau acarienii;
- Particulele fine de sare pot ajunge pe suprafața pielii, curățând și exfoliind delicat. Acest lucru este benefic pentru persoanele cu acnee, dermatită sau psoriazis;
- Îmbunătățește calitatea somnului;
- Ajută la relaxare și reduce stresul.

Resurse online:

<https://www.studocu.com/ro/document/universitatea-din-bucuresti/chimia-metalelor/variati-a-cu-adancimea-a-constantelor-fizice-ale-terrei/18768602>

<https://help.geostru.eu/mre/ro/evaluarea-presiunii-pamantului.html>

https://www.ibiol.ro/doctorat/anunt/Cojoc/Rezumat_RO.pdf

<https://www.sciencedirect.com/topics/immunology-and-microbiology/halophile>

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/5.Halofitele%20o%20categorie%20ecologica%20polimorfa.pdf

<https://www.fizichim.ro/docs/chimie/clasa9/capitolul4-legaturi-chimice/IV-1-legatura-ionica-cristalul-de-clorura-de-sodiu/IV-1-4-cristalul-ionic-de-clorura-de-sodiu/>

ROLUL ISTORIEI ÎN PROMOVAREA DIALOGULUI INTERCULTURAL

Prof. Nori CADEA

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova, Dolj

Dinamica socială a ultimelor decenii a adus în fața lumii contemporane o serie de provocări față de care domeniul educației nu poate rămâne indiferent, odată cu schimbarea accentelor de la predominanța monoculturalității către deschiderea interculturală. Așadar, educația interculturală vizează o abordare a diferențelor culturale, strategie prin care se iau în considerare interacțiunile spirituale, beneficiile schimburilor dintre culturi, într-un proces de legitimizare a unei identități culturale deschise.

Interculturalitatea se impune în învățământul modern ca o necesitate spre a răspunde cerințelor de educație ale societății contemporane, prin dezvoltarea interesului elevilor față de aspecte interculturale, prin dezvoltarea atitudinii de empatie culturală și interculturală, ceea ce conduce la înțelegerea alterității și a refuzului discriminării.

Noul curriculum încearcă să răspundă cerințelor de a asigura în cadrul procesului educațional orientarea către valori și credințe democratice, cultivând respectul pentru diversitatea culturală și pentru identitatea culturală proprie.

Pornind de la importanța predării istoriei din perspectiva lumii multiculturale de astăzi, curriculum actual propune competențe, atitudini și comportamente care vizează respectarea diferențelor culturale și a identităților naționale, susținerea activă a unor valori fundamentale precum toleranța, înțelegerea și respectul reciproc, democrația, drepturile omului ș.a.

În curriculum-ul obligatoriu din învățământul românesc actual, *Istoria* este prevăzută ca disciplină de învățământ începând din **învățământul primar** (clasa a IV-a). Prin disciplina Istorie în **gimnaziu** se continuă și se aprofundează demersul inițiat în învățământul primar, în ceea ce privește formarea unui cetățean creativ, cu abilități de comunicare socială, verbală și non-verbală, având un set de valori care să-i orienteze activitatea și care să coreleze evenimente din trecut cu realitățile prezentului, pentru a contribui la conștientizarea interdependențelor dintre identitate și alteritate, dintre local și național, respectiv global, dintre drepturi și responsabilități, dintre ideile și comportamentul propriu și mediul socio-economic și cultural. Astfel printre competențele generale vizate prin predarea istoriei la clasele V-VIII se află și cele legate de *exersarea demersurilor și a acțiunilor civice democratice*, iar printre valorile și atitudinile promovate se numără:

- *relaționarea pozitivă cu ceilalți*
- *respectarea drepturilor fundamentale ale omului*

- *asumarea diversității etnice, sociale, religioase și culturale*

La **învățământul liceal**, competențele generale și specifice din programă urmăresc dezvoltarea unei personalități autonome, capabilă să analizeze, să propună soluții, să accepte diversitatea și dialogul, să observe și să abordeze perspectivele multiple asupra trecutului, precum și problemele sensibile și controversate, să ia decizii în cunoștință de cauză, să-și asume responsabilități, să practice atitudinile și valorile societății democratice. Astfel, printre competențele specifice care vizează interculturalitatea sunt:

- *recunoașterea asemănărilor și diferențelor dintre sine și celălalt, dintre persoane, dintre grupuri (clasa a IX-a)*
- *utilizarea dialogului intercultural (clasa a IX-a)*
- *recunoașterea și acceptarea interculturalității (clasa a X-a)*
- *analiza diversității sociale, culturale și de civilizație în istorie, pornind de la sursele istorice (clasa a XI-a);*

Prin studierea istoriei la clasele a XII-a se urmărește dezvoltarea capacității de integrare activă în grupuri socio-culturale și profesionale diferite, valorificând competențele de comunicare și relaționare. Competențele specifice sunt abordate și la acest nivel din perspectiva educației pentru drepturile omului, a educației pentru diversitate, a perspectivelor multiple asupra istoriei, a problemelor sensibile și controversate, a strategiilor de argumentare, negociere și cooperare, a utilizării surselor multiple de informare și documentare.

La toate nivelurile de școlaritate, **conținuturile de învățare** se referă la evoluția spațiului românesc în contextul european și internațional, la relațiile dintre majoritate și minorități, la relația românilor cu „celălalt”. Activitățile de învățare propuse, în concordanță cu competențele, atitudinile și valorile vizate trebuie să contribuie la înlăturarea stereotipurilor, a discriminării și a automatismelor de gândire, precum și la cultivarea spiritului tolerant.

Așadar, prin bogăția de informații de care dispune, cunoașterea istorică poate construi punți pentru cunoașterea reciprocă între comunități umane, între culturi diferite, după cum, prin conceptele cu care operează, poate contribui la un discurs comun, la trezirea interesului și la formarea unei opinii avizate cu privire la problemele și provocările lumii în care trăim.

În secolul al XXI-lea considerăm ca stringentă abordarea interculturală a unor aspecte ale vieții actuale, în acord cu parametrii integrării țării noastre în Uniunea Europeană, în cadrul căreia multiculturalitatea ocupă un loc de prim rang.

Deși interculturalitatea se impune ca o exigență a lumii contemporane, nici programele școlare, nici manualele, nu rezolvă într-o măsură acceptabilă acest obiectiv, astfel că formarea unor competențe trebuie completată de implicarea pertinentă a profesorului, prin opțiunea pentru metode

alternative de învățare - studii de caz, portofolii, proiecte, mape de prezentare, audiții muzicale, prezentări PowerPoint etc - sau pentru oferte educaționale personalizate. Așadar un element de ordin practic, esențial în implementarea activităților de educație interculturală, este cel al relației cu curriculumul. Astfel, cea mai simplă posibilitate este ca un cadru didactic să introducă elemente de educație interculturală, fie la nivel de conținuturi, fie în legătură cu dezvoltarea unor competențe relevante, în activitatea sa curentă la clasă.

Interculturalitatea nu este un scop în sine, dar poate deveni o finalitate benefică atunci când, prin intersectarea culturilor, elevii își vor însuși o atitudine de respect și de valorizare pozitivă a diferențelor etnice, rasiale, culturale.

Bibliografie:

- Băluțoiu, V., Copoeru, L., Soare, A.C., *Istoria secolului al XX-lea și educația pentru cetățenie democratică*, Educația 2000+, 2006.
- Botkin, J. W., Elmandjra, M., Malița, M., *Orizontul fără limită al învățării. Lichidarea decalajului uman*, Editura Politică, București, 1981.
- Cerghit, I., *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri și strategii*, Editura Aramis, București, 2002.
- Cozma, T., *O noua provocare pentru educație: Interculturalitatea*, Editura Polirom, Iași, 2001.
- Cucoș, C., *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*, Editura Polirom, Iași, 2000.

EDUCAȚIE OUDOOR

Diseminarea participării la cursul Erasmus + KA1 „Environmental education”, în cadrul proiectului „Școlile militare - Școli sustenabile pentru viitor”, nr. de referință 2023-1-RO1-KA122-SCH-000128874, organizat de Asociația „Colony of Creators”

Prof. Adriana CĂLINOIU

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Prof. Otilia GRIGORIE

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Cursul s-a desfășurat în perioada 25 octombrie - 3 noiembrie 2024 în localitatea Puerto de la Cruz, Tenerife, Spania, fiind finanțat de programul UE pentru educație, formare, tineret și sport în Europa, Erasmus+.

Programul Erasmus+ pentru perioada 2021-2027 pune un accent puternic pe incluziunea socială, pe tranziția verde și cea digitală, precum și pe promovarea participării tinerilor la viața democratică.

La curs participat cadre didactice din România (județele Bistrița, Dolj Botoșani și Buzău), Lituania, Armenia și Bulgaria;

Furnizorul de curs: Asociația „Colony of Creators”

Cursul a presupus o parte teoretică și educație outdoor.

Educație Outdoor: Aventura Învățării în Natură

Educația outdoor este o abordare inovatoare a învățării care mută sala de clasă în aer liber. Prin intermediul activităților desfășurate în natură, copiii și adolescenții au oportunitatea de a explora, descoperi și învăța într-un mod interactiv și memorabil.

- **De ce este importantă educația outdoor?**
- **Conexiune cu natura:** Copiii petrec din ce în ce mai puțin timp în aer liber, iar această deconectare de la natură poate avea efecte negative asupra sănătății fizice și mentale. Educația outdoor ajută la restabilirea acestei legături.
- **Dezvoltarea abilităților:** Activitățile în natură stimulează creativitatea, rezolvarea problemelor, colaborarea și gândirea critică.
- **Învățare experiențială:** Teoria este consolidată prin practică, iar copiii rețin mai bine informațiile atunci când le experimentează direct.
- **Sănătate fizică și mentală:** Timpul petrecut în natură reduce stresul, îmbunătățește concentrarea și stimulează sistemul imunitar.

Educația outdoor este o investiție în viitorul copiilor noștri. Prin intermediul ei, le oferim oportunitatea de a deveni adulți responsabili, creativi și conectați cu natura.

Exemple de activități de educație outdoor

- **Observarea naturii:** Identificarea plantelor, a animalelor, a fenomenelor meteorologice.
- **Orientarea în teren:** Utilizarea busolei, a hărții, a GPS-ului.
- **Supraviețuire în natură:** Încălzirea unui foc, construirea unui adăpost, găsirea de apă potabilă.
- **Activități sportive:** Drumeții, camping, cățărare, orientare sportivă.
- **Proiecte de ecologie:** Plantarea de arbori, curățarea unui râu, reciclare.

Beneficiile educației outdoor pentru copii

- **Încredere în sine:** Depășirea obstacolelor și atingerea obiectivelor în natură contribuie la dezvoltarea încrederii în propriile forțe.
- **Responsabilitate:** Îngrijirea mediului înconjurător și colaborarea cu ceilalți cultivă simțul responsabilității.
- **Independență:** Activitățile în natură încurajează autonomia și capacitatea de a lua decizii.
- **Creativitate:** Explorarea mediului natural stimulează imaginația și gândirea creativă.

Cum să implementezi educația outdoor

- **Colaborare cu școala:** Discutați cu profesorii și directorii despre posibilitatea de a organiza activități în natură.
- **Parteneriate cu organizații:** Căutați organizații care oferă programe de educație outdoor.
- **Inițiative individuale:** Organizați activități în natură cu familia sau prietenii.

Educație outdoor – grădina Sitio Litre, Puerto de la Cruz

Descoperiți grădinile Sitio Litre în timp ce învățați despre flora locală, fauna și conservarea mediului. La fiecare indiciu veți descoperi locații unice și veți interacționa cu natura.

🔑 *Instrucțiuni*:

- Lucrați în echipă pentru a rezolva fiecare indiciu 🧑‍🤝‍🧑
- La fiecare oprire, citiți sfatul de mediu, îndepliniți sarcina și mergeți la următorul indiciu.
- La final, vă așteaptă un *premiu sustenabil*!

🎁---### *Indicii și Locații*

***Indiciul 1:** *Găsiți dragonul de 600 de ani, cel mai vechi locuitor al Sitio Litre.

Sarcină: Faceți o poză de grup aici 📸 - *Sfat de Mediu*: "Copacii străvechi susțin ecosistemele locale."

***Indiciul 2:** *,,Sunt parfumat și înflorit, cu fluturi în vizită.” - *Locație*: Grădina cu orhidee

***Sarcină*:** Identificați o orhidee, discutați despre schimbările climatice. - ***Sfat de Mediu*:**

"Orhideele sunt sensibile la temperatură."

***Indiciul 3*:** „Căutați iazul unde nuferii plutesc și broaștele cântă.” - ***Locație*:** Zona iazului

***Sarcină*:** Găsiți o insectă sau o pasăre și discutați despre biodiversitate. - ***Sfat de Mediu*:**

"Iazurile sunt esențiale pentru viața sălbatică."

***Indiciul 4*:** „Sunt o încântare de citrice, galbenă și strălucitoare.” - ***Locație*:** Lămâi și portocali

***Sarcină*:** Miroșiți o frunză și discutați despre agricultura locală. - ***Sfat de Mediu*:**

"Alimentele locale reduc emisiile de carbon."

***Indiciul 5*:** „Găsiți peretele verde, o scenă verticală.” - ***Locație*:** Grădina verticală -

***Sarcină*:** Identificați o plantă și discutați despre grădinile urbane. - ***Sfat de Mediu*:**

"Grădinile verticale fac orașele mai verzi."

***Indiciul 6*:** „Ultima oprire e unde fluturii se joacă în razele soarelui.” - ***Locație*:** Grădina cu fluturi

***Sarcină*:** Observați un fluture și discutați despre polenizatori. - ***Sfat de Mediu*:** "Fluturii și albinele sunt esențiali pentru ecosistem."

METODE MODERNE ȘI INOVATIVE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE CU AJUTORUL TEHNOLOGIEI

Prof. Adriana CĂLINOIU

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Prof. Otilia GRIGORIE

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

În zilele noastre, învățământul a cunoscut un adevărat progres, în special datorită faptului că tehnologia a evoluat, prețurile au devenit mult mai accesibile pentru oamenii de rând, iar școlile au reușit să se doteze cu aparaturi care vin în sprijinul procesului de predare-învățare-evaluare. Cadrele didactice au urmat diverse cursuri de formare pentru a stăpâni diverse strategii și metode moderne de predare. Abordările moderne și soluțiile inteligente pot face procesul educativ mai captivant și relevant pentru elevi.

De exemplu, integrarea tehnologiilor precum realitatea virtuală și augmentată în sălile de clasă poate aduce subiectele academice la viață, făcând învățarea mai interactivă și memorabilă. De asemenea, metodele de predare personalizată, adaptate la stilurile individuale de învățare ale elevilor, pot îmbunătăți rezultatele academice și interesul pentru învățare.

1. *Cross over teaching* – Învățarea prin suprapunere

Deși acest tip de predare nu include tehnologia, este o experiență care îmbogățește atât elevii cât și școala. În acest caz, procesul de învățământ se petrece într-un context informal, cum ar fi locurile de tip after-school, sau vizitele la muzee și diferitele prezentări. Profesorul poate asocia contextul educațional cu experiențele elevilor. Acest tip de predare este îmbogățit prin adăugarea unor întrebări suplimentare pe o anumită temă discutată. Elevii pot susține apoi dezbateri în sala de clasă, în funcție de notițele lor din excursiile sau vizitele desfășurate în diverse locații, pot prezenta pozele realizate și le pot dezbate împreună.

2. Predarea cu ajutorul *Smart-boardului*

Smart board-ul reprezintă o modalitate eficientă *de a trezi clasa la viață*, în timp ce elevii sunt ajutați să aibă o experiență mai înălțătoare în ceea ce privește nivelul de implicare și de înțelegere.

3. Predarea cu ajutorul metodei *Flipping Classroom* – Clasa răsturnată

Clasa răsturnată a devenit o metodă de predare foarte eficientă, a cărei popularitate a crescut tot mai mult. Cu ajutorul acestei tehnici, elevii devin participanți activi ai procesului de învățământ, învățarea devenind centrată pe ei, iar profesorii având rolul de a asigura resursele necesare de învățare. Elevii au obligația să adune toate informațiile necesare învățării. Folosind diferite instrumente

tehnologice sunt încurajați să își *construiască cunoștințele*, să completeze informațiile lacunare și să ceară lămuriri atunci când este necesar. Deși mulți pun la îndoială dacă este bine să oferi elevilor responsabilitatea de a învăța în acest fel, s-a dovedit faptul că profesorii din întreaga lume atunci când adoptă acest mod de predare-învățare, ating performanțe extraordinare, elevii sunt mai *prinși* de subiect pentru că îl experimentează și se implică mult mai mult. Această metodă de învățare este una din cadrul celor mai bune metode prin care se antrenează învățarea independentă. A *răsturna* o clasă înseamnă a schimba *ordinea* în care cunoștințele și deprinderile se formează. Elevii, în loc să învețe în clasă exclusiv, învață la domiciliu prin vizionarea de filmulețe, realizate de profesori. În clasă se desfășoară discuțiile, activitățile practice și proiectele. Elevii analizează și aplică cunoștințele lor prin interacțiunea cu toți elevii clasei, dar și cu profesorul.

4. Învățarea cu ajutorul tehnologiei de printare 3D

Profesorii care caută metode inovative de predare, cu siguranță pot apela la folosirea imprimantelor 3D. Această metodă câștigă acceptare globală în special în sistemele înalte de educație unde imprimantele 3D sunt folosite pentru crearea prototipurilor și fac conceptele complexe mult mai ușor de înțeles. În clasele cu un nivel mai scăzut, profesorii pot folosi imprimantele 3D pentru a preda conținut care întâi a fost predat cu ajutorul manualelor și ajutând elevii să înțeleagă mai bine în special subiectele de la examinările naționale.

Învățământul în secolul 21 ar trebui să fie flexibil, adaptabil și orientat către viitor, pregătind elevii pentru provocările și oportunitățile pe care le vor întâlni în lumea reală. Cu o abordare inovatoare și concentrată pe excelență, putem crea un sistem educațional care să încurajeze creativitatea, gândirea critică și dezvoltarea abilităților necesare pentru succesul în viață.

Bibliografie:

- Licht, A.H., Tasiopoulou, E., Wastiau, P., *Open Book of Educational Innovation*, European Schoolnet 2017.
- Bacigalupo, M., Kampylis, P., Punie, Y., Van Den Brande, G., *EntreComp: The Entrepreneurship Competence Framework*, Luxemburg: Publication Office of the European Union, 2016.
- J.W. Botkin, M. Malița, *Orizontul fără limită al învățării Lichidarea decalajului uman*, Ed.Politică, București, 1981.

INTEGRAREA NOILOR TEHNOLOGII LA ORELE DE INFORMATICĂ

Prof. Marinela Mioara CĂPRUCIU

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

În era digitală în care ne aflăm, integrarea noilor tehnologii în educație, și în special la orele de informatică, a devenit esențială pentru pregătirea elevilor pentru provocările viitorului. Tehnologiile avansate nu doar că transformă modul în care predăm și învățăm, dar și cum percepem și aplicăm cunoștințele în viața de zi cu zi. Iată câteva aspecte cheie privind integrarea noilor tehnologii în curriculele de informatică.

1. Utilizarea platformelor online

Platformele online de învățare, cum ar fi Google Classroom, Moodle sau Microsoft Teams, facilitează accesul la resurse educaționale și permit o colaborare mai eficientă între profesori și elevi. Aceste platforme oferă posibilitatea de a desfășura cursuri interactive, de a partaja materiale didactice și de a organiza evaluări online. În plus, ele pot fi folosite pentru a crea comunități de învățare în care elevii pot colabora la proiecte, pot discuta idei și pot împărtăși resurse.

2. Programarea și gândirea computațională

Un aspect fundamental al orelor de informatică este învățarea programării. În prezent, există numeroase resurse online, cum ar fi Codecademy, Scratch sau Khan Academy, care facilitează învățarea programării într-un mod interactiv și atractiv. De asemenea, introducerea conceptelor de gândire computațională în curriculum ajută elevii să dezvolte abilități de rezolvare a problemelor și să înțeleagă cum funcționează algoritmii din spatele programelor.

3. Realitatea augmentată și virtuală

Tehnologiile de realitate augmentată (AR) și realitate virtuală (VR) oferă oportunități unice de învățare. Aceste tehnologii pot fi utilizate pentru a crea simulări și experiențe imersive care ajută elevii să înțeleagă concepte complexe într-un mod mai practic și vizual. De exemplu, studierea arhitecturii sau a programării poate fi îmbunătățită prin vizualizări 3D care permit elevilor să interacționeze cu modelele în timp real.

4. Inteligența artificială și învățarea adaptivă

Inteligența artificială (IA) joacă un rol din ce în ce mai important în educație. Sistemele de învățare adaptivă, bazate pe IA, pot personaliza experiența de învățare pentru fiecare elev, oferind resurse și exerciții care se potrivesc nivelului lor de cunoștințe și stilului de învățare. Aceasta permite o abordare mai individualizată, care poate ajuta elevii să progreseze într-un ritm mai eficient.

5. Securitatea cibernetică

Odată cu creșterea utilizării tehnologiilor digitale, educația în domeniul securității cibernetice devine o prioritate. Este esențial ca elevii să învețe cum să navigheze în siguranță pe internet, să recunoască amenințările cibernetice și să protejeze informațiile personale. Integrarea acestor subiecte în orele de informatică nu numai că îi pregătește pe elevi pentru cariere în domeniul tehnologiei, dar le și dezvoltă abilități esențiale pentru viața de zi cu zi.

6. Proiecte practice și colaborative

Studiile de caz și proiectele practice sunt metode excelente de a integra noile tehnologii în orele de informatică. Elevii pot lucra în echipe pentru a dezvolta aplicații, site-uri web sau chiar jocuri, aplicând astfel cunoștințele dobândite într-un mod practic. Aceste activități nu doar că stimulează creativitatea, dar și dezvoltarea abilităților de lucru în echipă și comunicare.

Integrarea noilor tehnologii în educație și utilizarea pedagogiei digitale reprezintă un proces esențial pentru adaptarea școlilor și a instituțiilor educaționale la cerințele și oportunitățile lumii moderne. Aceste tehnologii transformă modul în care învățăm și predăm, oferind un context mai interactiv și mai accesibil pentru elevi și profesori deopotrivă.

Iată câteva aspecte importante ale integrării tehnologiilor în educație:

1. **Accesibilitatea la informație și resurse educaționale.** Noile tehnologii facilitează accesul la o cantitate vastă de informații, resurse educaționale interactive, platforme de învățare online și materiale multimedia, care pot fi utilizate de către elevi în mod personalizat, în funcție de nevoile și ritmul lor de învățare. De asemenea, educația devine mai accesibilă pentru studenți din diverse colțuri ale lumii.

2. **Personalizarea învățării.** Tehnologiile educaționale permit crearea unor experiențe de învățare personalizate, adaptate stilurilor de învățare și nevoilor fiecărui elev. Platformele educaționale inteligente pot ajusta materialele și activitățile pe baza performanțelor și progresului individual al fiecărui student.

3. **Colaborare și învățare active.** Noile tehnologii, cum ar fi platformele de colaborare (Google Classroom, Microsoft Teams etc.), încurajează învățarea colaborativă și interactivă, unde elevii pot lucra împreună în timp real, pot discuta idei, pot soluționa probleme colectiv și pot învăța unii de la alții.

4. **Abilități digitale.** Utilizarea tehnologiilor în educație ajută elevii să dezvolte abilități digitale esențiale, necesare într-o lume din ce în ce mai digitalizată. Aceste abilități sunt necesare nu doar pentru învățare, dar și pentru carierele viitoare ale acestora.

5. **Evaluare continuă și feedback.** Pedagogia digitală permite evaluări mai frecvente și mai variate (teste online, chestionare interactive, portofolii digitale etc.), iar feedback-ul poate fi oferit în timp real, facilitând îmbunătățirea continuă a procesului educațional.

6. **Îmbunătățirea motivației și angajamentului elevilor.** Instrumentele digitale interactive, cum ar fi jocurile educaționale (gamification), realitatea augmentată (AR) și realitatea virtuală (VR), pot face procesul de învățare mai captivant și motivant. Aceste tehnologii pot stimula curiozitatea elevilor și pot facilita o mai bună înțelegere a conceptelor complexe prin simulări și experimente virtuale.

7. **Formarea profesorilor.** Un alt aspect important al integrării pedagogiei digitale este pregătirea și formarea continuă a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii. Formările pot include utilizarea platformelor educaționale, instrumente de management al clasei, strategii de învățare adaptivă și de evaluare digitală.

8. **Provocări și soluții.** Deși integrarea noilor tehnologii aduce multe beneficii, există și provocări, precum accesul inegal la tehnologie, rezistența la schimbare din partea unora dintre profesori sau dificultăți în adaptarea materialelor educaționale tradiționale la mediul digital. Aceste provocări necesită o abordare atentă, cu politici educaționale și investiții în infrastructură, formarea continuă a cadrelor didactice și suportul pentru elevi și familii.

Concluzie

Integrarea noilor tehnologii în orele de informatică nu reprezintă doar o oportunitate de a îmbunătăți educația, ci și o necesitate în contextul evoluției rapide a tehnologiei. Prin adoptarea acestor instrumente și metode inovative, profesorii pot crea un mediu de învățare stimulat care pregătește elevii pentru provocările viitoare, contribuind astfel la formarea unei generații de tineri competenți și adaptabili în fața schimbărilor tehnologice. Într-o lume din ce în ce mai digitalizată, educația în domeniul informaticii devine nu doar o opțiune, ci o necesitate fundamentală.

Resurse online:

Ghid Google, <https://support.google.com/edu/classroom/#topic=6020277>

Google for Education, <https://edu.google.com/intl/ro/products/productivity-tools/classroom/>

EDU APPS SRL, *Soluții inovative pentru educație*, <https://www.eduapps.ro/>

INTEGRAREA NOILOR TEHNOLOGII ÎN PREDAREA GEOGRAFIEI

Prof. Gilda CIALÎCU

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

În ultimele decenii, tehnologia a avansat într-un ritm accelerat, iar impactul său asupra educației este profund. Predarea geografiei nu face excepție. Integrarea noilor tehnologii în acest domeniu nu doar că îmbunătățește experiența de învățare, dar și facilitează o înțelegere mai profundă a conceptelor geografice. În acest articol, vom explora modalitățile prin care tehnologiile moderne pot transforma predarea geografiei și beneficiile pe care le aduc studenților.

Utilizarea hărților digitale și a sistemelor de informații geografice (SIG)

Hărțile digitale și software-urile de sistem de informații geografice (SIG) sunt instrumente esențiale în predarea distribuției resurselor naturale. Prin manipularea acestor date, studenții pot dezvolta gândirea critică și abilitățile analitice geografice. Acestea permit studenților să vizualizeze date geografice complexe, să analizeze modele și să exploreze relații între diferite variabile. De exemplu, utilizarea platformelor precum Google Earth sau ArcGIS ajută elevii să înțeleagă mai bine fenomenele geospațiale, cum ar fi urbanizarea, schimbările climatice sau.

Realitatea augmentată și virtuală

Tehnologiile de realitate augmentată (AR) și realitate virtuală (VR) oferă oportunități inovatoare pentru a aduce geografia la viață. Cu ajutorul acestor tehnologii, elevii pot explora medii geografice variate fără a părăsi sala de clasă. De exemplu, o excursie virtuală pe Muntele Everest sau în jungla amazoniană le poate oferi o experiență imersivă care să le dezvolte înțelegerea despre ecosisteme, climă și diversitate biologică. Aceste experiențe interactive contribuie la consolidarea cunoștințelor și la stimularea curiozității.

Platforme de învățare online și resurse educaționale deschise

Platformele de învățare online, cum ar fi Moodle sau Google Classroom, permit profesorilor să creeze cursuri interactive și să partajeze resurse educaționale. Aceste platforme facilitează accesul la o varietate de materiale, inclusiv videoclipuri, articole și teste interactive. Resursele educaționale deschise (OER) oferă studenților ocazia de a explora subiecte de geografie din diverse perspective, încurajând astfel învățarea autonomă și colaborarea.

Tehnologii de colaborare

Instrumentele de colaborare, precum Microsoft Teams sau Zoom, permit elevilor să lucreze împreună la proiecte geografice, chiar și de la distanță. Aceasta încurajează dezvoltarea abilităților de lucru în echipă și comunicare, esențiale în lumea globalizată de astăzi. Proiectele comune despre

probleme precum schimbările climatice, gestionarea resurselor sau dezvoltarea durabilă pot beneficia de perspective diverse, rezultând în soluții inovatoare și bine fundamentate.

Evaluare și feedback digital

Tehnologiile moderne oferă instrumente eficiente pentru evaluarea cunoștințelor elevilor. Testele online, chestionarele interactive și aplicațiile de feedback instant permit profesorilor să monitorizeze progresul studenților în timp real. Această evaluare constantă ajută la identificarea dificultăților și la adaptarea strategiilor de predare, asigurând astfel o învățare mai personalizată.

Concluzie

Integrarea noilor tehnologii în predarea geografiei nu este doar o tendință modernă, ci o necesitate în educația contemporană. Aceste instrumente nu doar că facilitează accesul la informații, dar și îmbunătățesc interacțiunea, colaborarea și învățarea experiențială. Pe măsură ce tehnologia continuă să evolueze, este esențial ca educatorii să rămână deschiși la inovație și să integreze aceste resurse în mod eficient pentru a forma viitoarele generații de cetățeni informați și responsabili.

Bibliografie:

- Băban, A. (coord.), *Consiliere educațională*, editura Psinet, Cluj-Napoca, 2001.
- Blocher, H. D., *Counseling. A Developmental Approach*, ed. A IV-a, John Wiley Sons Inc, New York, 2000.
- Cosnier J., *Introducere în psihologia emoțiilor și a sentimentelor*, Polirom, Iași, 2002.
- Cuznețov L., *Filosofia practică a familiei*, CEP USM, Chișinău, 2013.
- Dafinoiu, I., *Elemente de psihoterapie integrativă*, Editura Polirom, Iași, 2000.
- Dumitru, I. Al., *Personalitate, atitudini și valori*, Editura de Vest, Timișoara, 2000a.
- Dumitriu, I. Al., *Educație și învățare. Aspecte psihoindividuale, psihosociale și manageriale*, Editura Eurostampa, Timișoara, 2000b.
- Dumitru, I. Al., *Consiliere psihopedagogică*, Polirom, Iași, 2008.
- Gardner, H., *Mintea disciplinată. Educația pe care o merită orice copil, dincolo de informații și teste standardizate*, Editura Sigma, București, 2005.
- Konya, Z., Konya, A., *Terapie familială sistemică*, Iași, Polirom, 2012.

THE PATH TO EFFECTIVE TEACHING. EMBRACING ACTIVE LEARNING

Prof. Iulia Cristina COTEA

Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Craiova, Dolj

Prof. Denisa Bianca PASĂRE

Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Craiova, Dolj

Abstract

Active learning represents a transformative and increasingly significant approach to education, fundamentally challenging traditional teaching paradigms that often emphasize passive absorption of information. By shifting the focus from instructor-centered to student-centered methodologies, active learning empowers students to engage deeply and meaningfully with their learning processes. This pedagogical approach not only prioritizes participation and interaction but also fosters critical thinking, problem-solving and collaboration, which are essential skills in the 21st century. This article examines the principles, theoretical foundations, and practical strategies of active learning, offering comprehensive insights for educators seeking to enhance student engagement, understanding, and long-term retention of knowledge.

Introduction

In a rapidly evolving educational landscape, active learning has emerged as a cornerstone for effective teaching. Traditional lecture-based methods, while foundational, often fail to fully engage today's diverse student populations. Active learning reimagines education by fostering collaboration, critical thinking, and hands-on experiences. By placing students at the center of their learning journey, this approach transforms classrooms into dynamic environments where ideas flourish and intellectual growth is prioritized. The traditional paradigm of education, characterized by passive reception of information, is increasingly being challenged in modern pedagogical discourse. The complexities of contemporary society and the demand for adaptable, critically thinking individuals necessitate a shift in teaching strategies. Active learning offers a solution to this challenge, emphasizing engagement and interaction over rote memorization. As an evidence-based approach grounded in constructivist theories, active learning not only improves academic outcomes but also equips students with essential skills for lifelong learning. This paper explores the principles, strategies, and challenges of active learning, providing a roadmap for educators to create transformative and effective learning experiences.

Understanding Active Learning

Active learning is not merely a teaching technique but a philosophy that prioritizes student engagement and participation. Rooted in constructivist theories of education, it advocates for a student-centered approach where learners actively construct knowledge through exploration and

interaction. This pedagogical framework encompasses a variety of methods, including:

1. **Collaborative Learning** - Encouraging students to work together on problem-solving and projects, leveraging the collective knowledge of the group to enhance understanding.
2. **Experiential Activities** - Integrating real-world scenarios, simulations, and hands-on projects to deepen understanding and foster practical skills.
3. **Technology Integration** - Utilizing tools such as virtual labs, gamification, and interactive platforms to enhance interactivity and cater to diverse learning styles.
4. **Inquiry-Based Learning** - Promoting exploration and critical questioning, enabling students to develop intellectual curiosity and independent thought.

Research has consistently demonstrated the benefits of active learning, from increased academic performance to improved communication and teamwork skills. Studies, such as those conducted by Freeman et al. (2014), highlight significant gains in student retention and understanding when active learning methodologies are employed. By fostering a deeper connection between students and their subjects, active learning prepares learners for complex problem-solving in real-world contexts, equipping them with skills that transcend disciplinary boundaries.

Key strategies for active learning

Implementing active learning requires intentional planning, adaptability, and a commitment to student-centered teaching. Here are essential strategies to integrate active learning into instructional practices:

1. **Design Interactive Lessons** - Structure lessons to include activities that require active student participation, such as group discussions, role-playing, debates, or case studies. These activities create opportunities for students to articulate their ideas and engage critically with course material.
2. **Leverage Technology** - Use digital tools like Kahoot, Padlet, Google Workspace, or Learning Management Systems (LMS) to facilitate collaboration, engagement, and accessibility.
3. **Promote Collaborative Work** - Assign group projects, peer teaching sessions, or cooperative problem-solving tasks that encourage students to share knowledge, perspectives, and responsibilities.
4. **Encourage Critical Thinking** - Pose open-ended questions and complex problems that challenge students to think critically, evaluate evidence, and synthesize information.
5. **Provide Constructive Feedback** - Foster a growth mindset by offering timely, specific, and actionable feedback that guides students toward improvement and self-reflection.
6. **Incorporate Reflection** - Encourage students to reflect on their learning processes through journals, discussions, or self-assessments. Reflection helps students internalize concepts and recognize their progress.

Challenges and solutions

While active learning offers numerous advantages, it also presents significant challenges that educators must address to ensure its effectiveness. Common obstacles include time constraints, resistance to change, varying levels of student participation, and logistical limitations such as large class sizes or limited resources. These challenges underscore the need for strategic approaches and systemic support to realize the full potential of active learning.

Time constraints often emerge as a primary concern, as active learning requires significant preparation, planning, and in-class facilitation. Educators must design activities that are both engaging and aligned with learning objectives, which can be time-consuming. Addressing this issue involves integrating scalable strategies, such as reusing adaptable lesson plans and incorporating digital tools to streamline the process. Resistance to change is another obstacle, as both educators and students may be accustomed to traditional lecture-based methods. Teachers may feel hesitant to adopt unfamiliar techniques, while students may resist the increased responsibility and participation required in active learning environments. Professional development initiatives are critical in equipping educators with the confidence, skills, and resources needed to implement these strategies effectively. Additionally, fostering a classroom culture that values participation and collaboration can mitigate student resistance.

Varying levels of student participation pose challenges to inclusivity and engagement. In diverse classrooms, students may have different levels of preparedness, motivation, and comfort with active learning activities. Educators can address this by employing differentiated instruction and creating multiple pathways for participation, ensuring that all learners feel supported and included. Activities should be designed to accommodate diverse learning styles, abilities, and preferences.

- Logistical limitations, such as large class sizes and limited resources, can hinder the implementation of active learning. In large classrooms, it may be challenging to facilitate meaningful interactions and provide individual feedback. Solutions include leveraging technology to manage and track participation, using breakout groups to promote small-group discussions, and employing teaching assistants to support facilitation. Securing institutional support is also essential for overcoming resource constraints. Administrators can provide funding for classroom technologies, allocate time for professional development, and create policies that prioritize active learning.
- Institutional support plays a pivotal role in the successful implementation of active learning. Administrators must recognize the value of this approach and provide the necessary resources, such as access to technology, flexible classroom spaces, and time for planning. Equally important is fostering a culture of collaboration among educators, encouraging the sharing of best practices, and providing mentorship opportunities for those new to active learning methodologies.

- Classroom management is another crucial component of addressing active learning challenges. Establishing clear guidelines, expectations, and roles helps maintain focus and organization during activities. Educators must balance structure with flexibility, ensuring that students remain engaged while allowing for spontaneity and exploration.
- Adaptability is a cornerstone of overcoming the challenges of active learning. Educators must be prepared to modify their approaches based on the unique needs of their students and the dynamics of the classroom. Flexibility allows teachers to respond to unforeseen obstacles, refine their methods, and continuously improve the learning experience. Differentiated instruction, personalized feedback, and ongoing assessment are key strategies for maintaining adaptability.

The Role of Educators

In an active learning environment, the role of the educator undergoes a fundamental transformation, shifting from a traditional transmitter of knowledge to a dynamic facilitator of discovery and critical inquiry. This evolution aligns with contemporary educational paradigms that emphasize the cultivation of lifelong learning skills over the mere dissemination of information. Educators in active learning contexts adopt multifaceted roles, including that of a mentor, coach, collaborator, and guide. They create an environment where students are encouraged to explore, question, and construct knowledge collaboratively, fostering both individual and collective intellectual growth.

One of the educator's primary responsibilities in active learning is to design and implement learning experiences that challenge students to think critically and creatively. This involves curating diverse instructional strategies, such as problem-based learning, case studies, and collaborative projects, which promote deep engagement with the material. Additionally, educators must ensure that these activities are inclusive and accessible, addressing the diverse needs, abilities, and backgrounds of their students. Such intentional design fosters a classroom culture where every student feels empowered to contribute, thereby enhancing equity and inclusivity in the learning process.

Educators in active learning environments also play a pivotal role in facilitating meaningful dialogue and interaction. They guide discussions by posing thought-provoking questions, encouraging multiple perspectives, and fostering a respectful exchange of ideas. This dialogic approach not only deepens students' understanding of the subject matter but also cultivates essential skills such as communication, empathy, and ethical reasoning. By modeling these behaviors, educators set the tone for collaborative and respectful engagement, preparing students for real-world scenarios where such competencies are invaluable.

Moreover, educators act as role models for lifelong learning by embracing innovation, reflecting on their practices, and continuously refining their teaching strategies. In the face of rapid technological advancements and evolving educational demands, educators must remain adaptable, incorporating

new tools and methodologies to enhance the learning experience. This commitment to professional growth not only benefits students but also ensures that educators remain at the forefront of pedagogical excellence.

Assessment and feedback are integral to the educator's role in active learning. Educators must employ formative and summative assessments that align with active learning principles, focusing on process-oriented evaluation rather than solely on outcomes. Constructive feedback is essential for guiding students toward improvement, fostering a growth mindset, and encouraging self-reflection. By providing timely, specific, and actionable feedback, educators help students recognize their progress and identify areas for further development.

In conclusion, the educator's role in active learning extends far beyond traditional teaching practices, encompassing mentorship, facilitation, innovation, and assessment. By adopting a holistic and student-centered approach, educators empower students to take ownership of their learning, equipping them with the skills and confidence needed to navigate complex challenges. This collaborative and transformative role underscores the profound impact educators have on shaping not only academic success but also the lifelong aspirations and achievements of their students.

Conclusion

Active learning redefines the path to effective teaching by emphasizing engagement, critical thinking, and collaboration. By bridging theoretical foundations with practical methodologies, it offers a holistic approach to education that prepares students for the complexities of the modern world. As educators embrace this paradigm, they unlock the potential for transformative learning experiences that go beyond rote memorization and passive instruction. Active learning not only enriches classroom dynamics but also inspires a lifelong passion for learning in students, equipping them with the skills and competencies necessary to thrive in an ever-changing global landscape. To fully realize the benefits of active learning, educators, institutions, and policymakers must work collaboratively to address challenges and support its integration into educational systems. With continued research and innovation, active learning will remain a cornerstone of effective pedagogy, shaping the future of teaching and learning for generations to come.

Bibliography:

Dewey, J., *Experience and Education*. New York: Macmillan, 1938.

Freeman, S., Eddy, S. L., McDonough, M., Smith, M. K., Okoroafor, N., Jordt, H., & Wenderoth, M. P., Active learning increases student performance in science, engineering, and mathematics. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 111(23), 8410-8415, 2014.

Prince, M., *Does active learning work? A review of the research*. In “Journal of Engineering Education”, 93(3), 223-231, 2004.

Vygotsky, L. S., *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press, 1978.

Piaget, J., *To Understand is to Invent: The Future of Education*. New York: Viking Press, 1973.

Bonwell, C. C., & Eison, J. A., *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*. ASHE-ERIC Higher Education Reports, 1991.

Felder, R. M., & Brent, R., *Active learning: An introduction*. In “ASQ Higher Education Brief”, 2(4), 1-5, 2009.

NOI METODEDE ȘI TEHNICI ÎN PREDAREA MATEMATICII LA CICLUL LICEAL

Prof. Cătălin CRISTEA

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

Prof. Răzvan DRÎNCEANU

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

Predarea matematicii la liceu a evoluat semnificativ în ultimele decenii, adaptându-se la nevoile și stilurile de învățare ale elevilor din secolul XXI. Într-o lume tot mai digitalizată și interconectată, profesorii de matematică caută metode inovatoare pentru a face disciplina mai atractivă și mai relevantă pentru tineri. În acest articol, vom explora câteva dintre cele mai recente metode și tehnici utilizate în predarea matematicii la liceu.

Învățarea prin proiecte este o metodă care încurajează elevii să se implice activ în procesul de învățare, prin rezolvarea unor probleme reale sau simulări. Această abordare le permite elevilor să aplice conceptele matematice în contexte practice, dezvoltându-le astfel abilitățile critice și creativitatea. De exemplu, un proiect poate implica analiza datelor statistice pentru a evalua impactul unui fenomen social sau economic.

Tehnologia joacă un rol esențial în predarea modernă a matematicii. Instrumentele digitale, cum ar fi software-ul de geometrie dinamică (de exemplu, GeoGebra), aplicațiile de calcul și simulările interactive, facilitează înțelegerea conceptelor matematice complexe. De asemenea, platformele de învățare online permit elevilor să acceseze resurse suplimentare, să colaboreze cu colegii și să primească feedback instantaneu.

Fiecare elev are un stil de învățare unic, iar abordările personalizate se concentrează pe nevoile individuale ale acestora. Profesorii pot utiliza teste de evaluare inițială pentru a identifica nivelul de cunoștințe al elevilor și pentru a adapta materialele didactice în consecință. Aceasta poate include crearea de grupuri de lucru, unde elevii cu abilități similare lucrează împreună la exerciții specifice.

Gamificarea este o tehnică care transformă învățarea într-un joc, stimulând motivația și implicarea elevilor. Prin utilizarea de aplicații și platforme care oferă recompense, puncte sau medalii pentru realizări în matematică, elevii devin mai dornici să participe activ la lecții. Activitățile gamificate pot include competiții, provocări sau jocuri de rol care integrează concepte matematice.

Învățarea colaborativă încurajează elevii să lucreze împreună pentru a rezolva probleme matematice. Această metodă dezvoltă nu doar abilitățile matematice, ci și abilitățile sociale și de

comunicare. Prin discuții în grupuri mici, elevii au ocazia să își exprime ideile, să își asculte colegii și să învețe unii de la alții.

Matematica nu există în izolare; ea este strâns legată de alte discipline, precum fizica, chimia, economia și artele. Integrarea interdisciplinară în predarea matematicii ajută elevii să înțeleagă relevanța și aplicabilitatea matematicii în viața cotidiană. De exemplu, un proiect care combină matematica și științele naturii poate implica analiza datelor din experimente științifice.

Inovațiile în predarea matematicii la liceu sunt esențiale pentru a menține interesul elevilor și pentru a le dezvolta abilitățile necesare în lumea modernă. Prin adoptarea acestor metode și tehnici noi, profesorii pot transforma lecțiile de matematică într-o experiență captivantă și relevantă. Astfel, elevii nu doar că își îmbunătățesc cunoștințele matematice, ci devin și gânditori critici, pregătiți să facă față provocărilor viitoare.

Bibliografie:

Boaler, J., *Mathematical Mindsets: Unleashing Students' Potential through Creative Math, Inspiring Messages and Innovative Teaching*, 2016.

Cai, J., & Hwang, S., *Mathematics Education in Korea: Contemporary Trends and Future Directions*, 2015.

Friedman, A., *Teaching Mathematics with Technology: Strategies and Resources for Grades 6-12*, 2018.

Resurse online:

Khan Academy - [www.khanacademy.org] (<https://www.khanacademy.org>)

Brilliant.org - [www.brilliant.org] (<https://www.brilliant.org>)

Edutopia - [www.edutopia.org] (<https://www.edutopia.org>)

METODE MODERNE FOLOSITE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Prof. înv. preprimar Claudia Valentina CRUCERU
Școala Gimnazială Rojiște/Grădinița cu Program Normal Rojiște, Dolj

Pornind de la cuvântul, „metoda” care provine din grecescul „methodos”, metha = spre, către, iar, odos = cale, drum, prin urmare, metodele reprezintă calea de urmat în vederea atingerii unor obiective.

Dacă în școala tradițională, accentul cădea pe acțiunea de predare și conținut, rolul central revenind profesorului, școala modernă plasează în centru elevul care își îmbogățește, consolidează, corectează și transformă experiența cognitivă - capacitățile și aptitudinile cu scopul perfecționării, profesorului revenindu-i rolul de a-l active cognitiv-afectiv-motivațional-atitudinal, astfel constituindu-se un echilibru între acțiunile de predare-învățare. Metodele tradiționale sunt mult mai rigide, în timp ce cele moderne sunt mai flexibile, mai suple. Metodele tradiționale pot fi păstrate cu condiția reconsiderării și adaptării lor la exigențele învățământului modern.

Îmbinarea eficientă a metodelor tradiționale și a celor moderne ține de tactul pedagogic al cadrului didactic.

Metodele moderne activ-participative de predare-învățare-evaluare încearcă să facă elevul să gândească independent, să înțeleagă cu mai multă ușurință, să rețină mai ușor și pentru o perioadă mai lungă de timp noțiunile asimilate, să aplice cât mai eficient ceea ce a învățat.

Metodele moderne sunt:

Metoda predării / învățării reciproce este o strategie de învățare a tehnicilor de studiere a unui text. După ce sunt familiarizați cu metoda, elevii interpretează rolul profesorului, instruindu-și colegii. Are loc o dezvoltare a dialogului elev-elev. Această metodă dezvoltă capacitatea de exprimare, atenția, gândirea cu operațiile ei și capacitatea de ascultare activă. În cazul copiilor cu CES, aceștia trebuie să relateze în manieră proprie și într-o succesiune logică evenimentele și ideile principale dintr-o poveste.

Mozaicul – este o strategie bazată pe învățarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert. El are în același timp și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate celorlalți colegi. Strategia Mozaicului este focalizată pe dezvoltarea capacităților de ascultare, vorbire, cooperare, gândire creativă. În cazul copiilor cu CES, aceștia trebuie să răspundă fiecare în parte la câte o întrebare din cadrul unei teme comune, iar la final pe baza răspunsurilor, se vor afla și asimila informații utile despre tema respectivă.

Învățarea prin descoperire este o metodă cu ajutorul căreia elevul observă, acționează și dobândește noi cunoștințe. Această învățare este însoțită de o dirijare exterioară. În cazul copiilor cu CES, această metodă este însoțită de material concret-intuitiv, pe baza căruia, elevii descoperă noi cunoștințe.

Brainstorming-ul (evaluarea amânată, „furtuna în creier” sau asaltul de idei) constă în dezvoltarea unor idei noi, pe baza unei teme stabilite. Cantitate mare de idei (liber exprimate) va genera calitatea. După ce s-au emis toate ideile, fără a fi criticate, se alege cea mai bună idee, care dă soluția finală. Avantajele acestei metode sunt : obținerea rapidă și ușoară a ideilor noi și a soluțiilor de rezolvare; costuri reduse; aplicabilitate largă; stimulează participarea activă; dezvoltă creativitatea, încrederea în sine prin procesul evaluării amânate; dezvoltă abilitatea de a lucra în echipă. În cazul copiilor cu CES această metodă se folosește de obicei la rezolvarea de situații-problemă, de tipul: - Dacă nu e așa, cum e? –Cum trebuie să ne comportăm în....?

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire cu tema „De ce îmi place anotimpul vara?” la începutul activității copiii au stabilit împreună caracteristicile anotimpului vara pornind de la întrebarea „Ce știți despre anotimpul vara?”. Fiecare copil a răspuns printr-un enunț scurt în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor. Ideile emise sunt direct proporționale cu numărul membrilor grupului. După enunțarea ideilor, copiii au fost rugați să reflecteze asupra lor și să se pronunțe care sunt cele mai aproape de adevăr.

Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică și care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărțite în 3 categorii:

- Caracteristici care țin de evoluția naturii;
- Caracteristici care țin de relația omului cu mediul în anotimpul vara;
- Caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie și care vor fi eliminate.

Turul galeriei se referă la analiza lucrărilor elevilor prin observarea lor de către ceilalți colegi. Colegii stabilesc ce caracteristici are lucrarea respectivă și dacă aceasta a respectat toate cerințele. Se apreciază lucrările prin diferite procedee: se dau puncte, se lipesc etichete pe lucrările apreciate pozitiv.

Tehnica LOTUS (floare de nufăr) presupune deducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală, care determină opt idei secundare ce se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de nufăr. Cele opt idei secundare urmează să devină la rândul lor teme principale, pentru alte opt flori de nufăr. În cazul copiilor cu CES, această metodă se aplică pe o perioadă mai lungă de timp. De exemplu, în cazul celor 4 anotimpuri, elevii trebuie să relateze noi enunțuri care să-i conducă la descoperirea anotimpului care va urma.

Metoda ciorchinelui este metoda ce se poate utiliza mai ales în etapa de reactualizare a structurilor învățate anterior, sau în etapa de evocare, preșcolarii/elevii fiind puși în situația de a stabili conexiuni între elementele studiate, de a se implica activ în procesul de gândire.

Modalități de realizare :

- preșcolarii/elevii vor scrie un cuvânt sau expresie nucleu în centrul unei foi de hârtie;
- preșcolarii/elevii sunt invitați să deseneze / scrie cât mai multe cuvinte sau expresii care le vin în minte despre subiectul selectat până la expirarea timpului;
- cuvintele (ideile) vor fi legate prin linii de noțiunea centrală sau, dacă este cazul, de una din cele propuse de elevi;
- la finalul exercițiului se va comenta întreaga structura cu explicațiile de rigoare;

Participarea întregii clase la realizarea “ciorchinelui” este lansată ca o provocare și determină o întrecere de a descoperi noi conexiuni legate de termenul propus.

Cubul este o metodă folosită în cazul în care se dorește explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective. Se oferă astfel elevilor posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare.

Metoda cadranelor urmărește implicarea elevilor în realizarea unei înțelegeri cât mai adecvate a unui conținut informațional. Această metodă se poate folosi frontal și individual, în rezolvarea problemelor prin metoda grafică.

Prin trasarea a două axe perpendiculare, fișa de lucru este împărțită în patru cadrane, repartizate în felul următor:

- I – textul problemei;
- II – reprezentarea grafică a problemei;
- III – rezolvarea problemei;
- IV – răspunsul problemei;

Diagrama Wenn are rolul de a reprezenta sistematic, într-un mod cât mai creativ, asemănările și deosebirile evidente dintre două categorii de operații matematice. Dă rezultate deosebite la activitatea în echipă.

Problematizarea reprezintă una dintre cele mai apreciate metode active, cu valențe euristice, formative, recunoscute în practica educațională. A mai fost denumită predare prin rezolvare de probleme sau rezolvarea productivă de probleme. Ea constă în crearea unor dificultăți practice sau teoretice, a căror rezolvare să fie consecința activității proprii de investigare efectuată de elev.

Bula dublă - este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se așează câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică

asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebirile.

Exemplu. La activitatea DLC-convorbire „Ce știm despre anotimpuri?” în cercurile mari am așezat imagini reprezentative despre anotimpurile toamna și iarna. Copiii au completat două caracteristici ale anotimpului toamna (cad frunzele, pleacă păsările călătoare), două caracteristici ale anotimpului iarna (ninge, îngheață apa) în cercurile exterioare și două asemănări (anotimp, 3 luni) în cercurile mici din mijloc. O altă activitate la care am folosit metoda Bula dublă a fost o activitate DLC-joc didactic „În curând voi fi școlar,„. În acest joc în cele două cercuri mari am așezat imagini cu preșcolari și școlari, iar copiii au completat cercurile mici din mijloc cu asemănările existente între preșcolari și școlari (sunt copii, se hrănesc și cresc), iar în cercurile exterioare au completat cu caracteristicile acestora (preșcolarii se joacă, merg la grădiniță, școlarii merg la școală, învață).

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activitățile cu preșcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării și rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea,„ am folosit-o în activități de observare, activități de convorbire, activități practice, etc.

Exemplu. La activitatea de observare cu tema „Fructe de toamnă ”, am urmărit ca prin lucru în pereche, copiii să descopere cât mai multe caracteristici ale fructelor care se coc în anotimpul toamna. Am organizat copiii în două cercuri concentrice după ecusoanele pe care le aveau în piept, în interior copiii cu frunze galbene, în exterior copiii cu frunze verzi. La îndemnul educatoarei, copiii au luat din coș un fruct la alegere pe care l-au observat, l-au analizat pentru a spune totul despre el. Perechea a analizat fructul timp de 3-5 minute. La comanda educatoarei „Schimbă perechea” copiii din interior s-au deplasat și au format o nouă pereche. Copiii din cercul exterior au făcut o sinteză a observațiilor anterioare și au continuat analiza cu noua pereche pentru descoperirea caracteristicilor fructului prin câți mai mulți analizatori. Perechile s-au schimbat atunci când s-au epuizat toate ideile copiilor și când fiecare copil a făcut pereche cu toți membrii grupei.

În concluzie, **metodele moderne** sunt atractive, dezvoltă creativitatea, gândirea critică a preșcolarului /elevului, capacitatea acestuia de a-și expune propriile păreri și de a coopera. Învățarea devine eficientă, iar cunoștințele nou însușite pot fi aplicate în alte situații sau în rezolvarea unor probleme (sarcini de lucru). În acest fel, preșcolarul / elevul participă activ la procesul de învățare, care se îmbunătățește considerabil în momentul în care preșcolarii / elevii folosesc un repertoriu de gândire și experiența lor anterioară.

Bibliografie:

Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997.

Cucoș, C. (coordonatori), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, Editura Polirom, București, 1998.

Dumitru, I., *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Editura de Vest, Timișoara, 2001.

Oprea, C.-L., *Strategii didactice interactive*, E.D.P. R.A., 2007.

Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., *Metode și tehnici interactive de predare*, Editura Arves, Craiova, 2002.

L'INTEGRATION DE NOUVELLES TECHNOLOGIES EN CLASSE DE FLE

Prof. Eliana CURTEANU

Școala Gimnazială Malu Mare, Dolj

L'intégration de nouvelles technologies dans l'enseignement du français langue étrangère (FLE) représente une évolution significative dans le processus d'apprentissage, un changement irréversible auquel tant les enseignants que les apprenants doivent s'adapter. Ces outils permettent de répondre aux besoins éducatifs variés des étudiants d'aujourd'hui (si différent par rapport à ceux d'autrefois) et de créer des contextes d'apprentissage authentiques, dynamiques et interactifs qui placent les apprenants au cœur de la vraie vie. Dans cet article, je veux souligner les avantages de nouvelles technologies en classe de FLE ainsi que les défis qu'elles peuvent poser.

Comme on l'a déjà mentionné, l'immersion linguistique est accrue. Les étudiants peuvent accéder à des contenus audio et vidéo authentiques, comme des podcasts (ou même des balados canadiens, pour englober aussi de nouveaux aspects linguistiques et lexicaux), des films ou des séries en français (quelques exemples: *Entre les murs* (2008), *Sur le chemin de l'école* (2013), *La Famille Bélier* (2014). Quelques indications générales : ne vous acharnez pas à vouloir tout comprendre! Insistez sur la scène que vous aimez le plus, une scène difficile à comprendre, ou un moment critique dans le film. Répétez des phrases/des mots en essayant de respecter la prononciation et l'intonation et n'oubliez d'activer les sous-titres en français pour faciliter la mémorisation.

Les plateformes comme TV5Monde ou YouTube offrent une variété de contenus adaptés à différents niveaux de compétence linguistique; sur Instagram, un réseau social fréquenté par la plupart de jeunes, on trouve Nelly et son chaîne Français avec Nelly. Elle y présente de courts vidéos contenant des trucs pour apprendre le français, sous-titrés aussi en anglais.

Les applications et plateformes éducatives, telles que Duolingo (certainement la plus utilisée), Rosetta Stone, Babbel ou Quizlet, permettent une personnalisation de l'apprentissage. Ces outils s'adaptent au rythme de chaque apprenant en proposant des exercices interactifs; le feedback est immédiat et les applications permettent aussi de corriger les éventuelles erreurs. En outre, les tableaux blancs interactifs (TBI), qu'on trouve aujourd'hui dans toutes les écoles, ou les applications collaboratives comme Padlet favorisent la participation active des étudiants en classe. Padlet est très utile en travail collaboratif avec de grands groupes : on peut naviguer facilement entre les différents murs (un pour chaque thème abordé) et conserver les contributions des apprenants pendant longtemps.

L'utilisation de nouvelles technologies permet de développer les 4 compétences définies par le CECRL, c'est-à-dire l'écoute, la lecture, l'écriture et l'expression orale. Par exemple, les étudiants peuvent créer des présentations, d'images, de posters, de cartes ou de diaporamas sur Canva ou Genially, enregistrer des podcasts ou des vidéos en ligne, ou bien encore participer à des conversations en ligne, dans le cadre des partenariats entre de différentes écoles francophones. Ces activités renforcent leur maîtrise des compétences linguistiques dans un cadre interactif, mais détendu.

Les étudiants et les enseignants ont accès à une vaste gamme de ressources en ligne, comme des dictionnaires interactifs (adieu aux dictionnaires papier si lourds qu'on utilisait autrefois!), des blogs, des journaux et des plateformes de cours en ligne. Ces ressources permettent une exploration autonome sur des sujets qui intéressent le plus l'apprenant et favorisent le contact avec la culture et la civilisation francophone. Par exemple, des sites comme France Culture ou Le Monde offrent des articles et des podcasts qui peuvent être utilisés comme supports pédagogiques.

Il est plus facile que jamais d'entamer une collaboration internationale. Les outils de communication en ligne, tels que Zoom, Skype ou Google Meet, permettent aux étudiants de collaborer avec des locuteurs natifs ou d'autres apprenants du monde entier. Ces échanges encouragent l'expression orale et favorisent une compréhension interculturelle. Les échanges linguistiques virtuels, par exemple, offrent une expérience pratique et engageante.

Sur des plateformes telles que Google Classroom, Edmodo ou Moodle, les professeurs peuvent mettre en lignes des documents adaptés aux apprenants qu'ils connaissent mieux que n'importe quelle technologie. Les ressources peuvent être audio et vidéo, mais également des épreuves écrites personnalisées.

Les évaluations diagnostiques (formatives) et/ou sommatives sous forme de questions à choix multiples, vrai/faux et ouvertes peuvent aussi se dérouler à l'aide des plateformes comme Socrative, Kahoot ou Google Forms. Ces outils offrent une correction instantanée, permettant de gagner du temps pour les enseignants.

En dépit de tous ces avantages dont bénéficient tous les acteurs impliqués dans le processus d'apprentissage, il y a aussi quelques défis et limites liés à l'utilisation de nouvelles technologies. Certains élèves peuvent ne pas disposer d'un accès régulier à Internet ou à des appareils électroniques, ce qui peut créer des disparités dans les opportunités d'apprentissage.

L'intégration efficace de nouvelles technologies en classe de FLE exige une formation appropriée pour les enseignants. Malheureusement les cours disponibles sont souvent trop généraux et peu adaptés à l'apprentissage du FLE. Les professeurs doivent être capables d'utiliser ces outils de manière pédagogique et adaptée. Sans cette formation, il y a un risque de mauvaise utilisation ou de dépendance excessive aux technologies.

L'utilisation de dispositifs connectés peut être source de distractions pour les étudiants. Les réseaux sociaux, les jeux ou les notifications peuvent interrompre le processus d'apprentissage. Les enseignants doivent donc établir des règles claires pour garantir un usage responsable des technologies.

Une trop grande dépendance aux nouvelles technologies peut limiter les interactions humaines et la pratique orale face à face, qui sont également essentielles dans l'apprentissage du FLE. Il est important de trouver un équilibre entre l'utilisation des outils numériques et les méthodes traditionnelles.

L'avenir de l'enseignement du FLE repose certainement sur une intégration harmonieuse de nouvelles technologies dans les méthodologies traditionnelles. Cependant, leur utilisation efficace exige une planification rigoureuse, une formation appropriée et une attention constante à l'équilibre entre innovation et tradition. En adoptant une approche stratégique, les enseignants peuvent transformer leurs classes en espaces stimulants et adaptés aux besoins des apprenants d'aujourd'hui.

Bibliographie:

Conseil d'Europe, *Cadre européen commun de référence pour l'apprentissage et l'enseignement des langues*, Didier, Paris, 2001.

Demaizière, F., *Didactique des langues et TIC: les aides à l'apprentissage*, Presses universitaires Blaise Pascal, Clermont-Ferrand, 2007.

Mangenot, F., *L'apprenant, l'enseignant et l'ordinateur : un nouveau triangle didactique?*, IRRSAE, Saint-Vincent, 1996.

Guichon, N., *Vers l'intégration des TIC dans l'enseignement des langues*, Didier, Paris, 2012.

DYNAMIC ACTIVE LEARNING AND TEACHING

Prof. Sonia Gabriela DOBRE

Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Craiova, Dolj

Education is a cornerstone of societal development, and active learning has emerged as one of the most effective approaches to engage students in meaningful learning experiences. Active learning involves students in the process of learning through activities and discussions, encouraging them to take an active role rather than passively receiving information. This essay explores the principles of active learning and teaching, provides specific examples, and highlights the benefits and challenges of implementing this approach in educational settings.

Active learning is grounded in constructivist theory, which posits that learners construct knowledge through interaction with their environment and reflection on their experiences (Piaget, 1972). The approach emphasizes engagement, critical thinking, collaboration, and student autonomy. Key principles include:

- **Engagement with material**- Students actively interact with course content through problem-solving, discussion, or hands-on activities.
- **Collaboration** - Learning is often enhanced through peer-to-peer interaction, fostering the exchange of diverse perspectives.
- **Reflection** - Active learning involves opportunities for students to reflect on their understanding, often leading to deeper comprehension.
- **Responsibility** - Learners are encouraged to take ownership of their educational journey, developing self-regulation and motivation.

Examples of active learning

1. Think-Pair-Share

This widely used strategy involves posing a question to students, allowing them time to think individually, pairing them with a peer to discuss their thoughts, and then sharing their ideas with the larger group. For example, in a history class, a teacher might ask, “What were the key causes of World War I?” Students first formulate their own responses, then discuss them with a partner, and finally contribute to a class-wide discussion. This method promotes critical thinking and ensures every student has a chance to participate.

2. Problem-Based Learning (PBL)

PBL immerses students in real-world problems that lack straightforward solutions. For instance, in a science class, students might be tasked with designing a solution to reduce plastic waste

in their community. Working in groups, they research the issue, brainstorm ideas, and propose viable solutions. This method develops problem-solving skills and reinforces the application of theoretical knowledge.

3. Flipped classroom

The flipped classroom model reverses traditional teaching by having students review instructional materials, such as videos or readings, at home, and then engaging in active, application-based learning activities in class. In a mathematics course, students might watch a video on quadratic equations at home and spend class time solving complex problems with teacher guidance. This approach maximizes classroom interaction and supports differentiated learning.

4. Role-playing and simulations

Role-playing allows students to assume roles in hypothetical scenarios, fostering empathy and deeper understanding. For example, in a business course, students might simulate a negotiation between two companies. Each group prepares arguments and strategies, enabling them to practice communication and decision-making in a realistic context.

5. Interactive technologies

Digital tools such as Kahoot, Quizizz, or virtual reality (VR) platforms engage students in interactive activities. In a geography class, VR can transport students to various parts of the world, allowing them to explore diverse cultures and landscapes firsthand. Technology enhances engagement and often appeals to tech-savvy learners.

Benefits of active learning include:

- Enhanced engagement - Active learning keeps students engaged by involving them in the learning process. A study by Prince (2004) found that students in active learning environments consistently reported higher levels of interest and motivation compared to those in traditional settings.
- Improved critical thinking - By encouraging students to analyze, evaluate, and create, active learning develops critical thinking skills. For example, PBL challenges students to navigate complex issues, fostering analytical and evaluative abilities.
- Retention and Understanding - Students remember more when they actively participate in their education. According to a study by Freeman et al. (2014), active learning increased student performance in STEM subjects by an average of 6%, demonstrating the effectiveness of this approach.
- Collaboration and communication skills - Active learning often involves group work, enabling students to develop interpersonal skills. For instance, discussions in a think-pair-share exercise can improve both listening and speaking abilities.

Case Study: Active Learning in Practice

An example of active learning can be observed in the redesign of a biology course at the University of Minnesota. Instructors replaced traditional lectures with team-based activities, such as constructing concept maps and solving case studies. Results showed improved student engagement and a 9% increase in exam scores compared to the lecture-based approach (Freeman et al., 2014). At the K-12 level, a flipped classroom model implemented in a high school chemistry class demonstrated significant improvements in student comprehension. Students watched video tutorials at home and spent class time conducting experiments and discussing results. This approach not only increased test scores but also boosted student confidence in applying scientific concepts.

Conclusion

Active learning and teaching represent a transformative approach to education, fostering engagement, critical thinking, and collaboration. While challenges exist, the benefits far outweigh the difficulties, making active learning a cornerstone of modern pedagogy. By incorporating diverse strategies such as think-pair-share, problem-based learning, and flipped classrooms, educators can create dynamic learning environments that prepare students for the complexities of the 21st century. As education continues to evolve, active learning remains a vital tool for nurturing capable, curious, and innovative learners.

References:

- Freeman, S., Eddy, S. L., McDonough, M., Smith, M. K., Okoroafor, N., Jordt, H., & Wenderoth, M. P., *Active learning increases student performance in science, engineering, and mathematics*, In “Proceedings of the National Academy of Sciences”, 111(23), 8410-8415, 2014.
- Piaget, J., *The Psychology of the Child*, Basic Books, 1972.
- Prince, M., *Does active learning work? A review of the research*, in “Journal of Engineering Education”, 93(3), 223-231, 2004.

TEHNOLOGII MODERNE ÎN PREDARE

Prof. Nicolae DRAGOMIR

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova, Dolj

Prof. Emilia DRAGOMIR

Liceul Teoretic „Tudor Arghezi” Craiova, Dolj

În țara noastră mare majoritate a elevilor din școli și licee posedă un telefon mobil, iar în aproape toate cazurile acesta este un telefon smart. Telefoanele smart sunt echipate cu diverși senzori și sunt capabile să redea audio-vizual rezultate ale unor experimente de fizică elementare. Marea majoritate a profesorilor de fizică pot folosi în scopuri educaționale aceste oportunități prin implementarea utilizării acestor telefoane în lecții de predare dar mai ales în realizarea de lucrări de laborator și experimente integrate.

Cercetătorul David Rakestraw de la Lawrence Livermore National Laboratory (S.U.A.) a petrecut patru ani (2020-2024) dezvoltând sute de experimente de fizică pentru telefoanele mobile și un ghid de 3000 pagini care arată cum pot fi folosite aceste aplicații. Rakestraw a afirmat că „este dificil să faci oamenii să admită idei noi și să le implementeze pentru că în mod particular marea majoritate a profesorilor de fizică nu știu unde să acceseze informații despre noile tehnologii”.

Curriculum-ul gratuit realizat de profesorul Rakestraw intitulat „Fizica cu telefoane” asigură educatorilor și profesorilor asistență punctuală, materiale informative dar și instrucțiuni care facilitează folosirea telefoanelor în timpul procesului didactic. Totul a plecat din 2012, de când majoritatea telefoanelor au fost echipate cu accelerometre, barometre, giroscopuri și microfoane. De asemenea având și camera foto și GPS, telefoanele devin instrumente ideale pentru învățarea tipurilor de mișcare, a legilor frecării, momentelor de inerție sau a câmpurilor magnetice, nemaivorbind despre analizele de sunet sau de lumină care se pot face cu senzorii din dotarea telefonului.

La ora actuală cele mai folosite aplicații pentru telefon, create special pentru orele de fizică sunt Phyphox și Physics Toolbox Sensor Suite. Ambele sunt gratuite.

Phyphox este o aplicație dezvoltată de fizicienii de la Universitatea Tehnică din Aachen Germania, iar Physics Toolbox a fost dezvoltat de Rebecca Vieyra, un fost profesor de fizică și de către soțul ei Chrystian Vieyra Cortes, un inginer software.

Physics Toolbox a început când Vieyra a mers cu 300 de școlari într-o excursie într-un parc de distracții, în scopul desfășurării unor ore de fizică distractivă. Mișcările unui roller-coaster ilustrează cel mai bine fenomene cum ar fi căderea liberă sau mișcarea circulară dar și forțele care acționează asupra corpului uman în astfel de condiții. Din lipsa unor instrumente de laborator care să fie atașate

elevilor participanți, doamna profesoară a apelat la soț, care a realizat o aplicație de telefon mobil ce exploatează informațiile oferite de senzorii de accelerare pe care îi posedă un telefon mobil. Totul a început cu un g-monitor și un accelerator linear apoi au fost adăugate diverse aplicații. În 2022 au atașat un instrument care folosește lidar (detecția luminii și distanțe) pentru experimente de mișcare. Instrumentul este disponibil pentru anumite modele de iPhone și iPad.

Physics Toolbox a fost downloadat de peste 2 milioane de ori la o medie de 24.000 downloadări pe lună. Rakestraw a estimat la câteva sute de licee și câteva zeci de universități folosesc acum experimentele integrate cu „Fizica cu telefoane”. De la lansarea din 2020 circa 35.000 utilizatori au downloadat și curriculum-ul aferent.

O profesoară suedeză pensionară s-a oferit voluntar să chestioneze profesorii de liceu din Suedia în ceea ce privește utilizarea aplicației mai sus amintite. Din 127 de profesori care au răspuns la chestionar, 27% au spus că au utilizat Phyphox sau Physics Toolbox în orele de curs sau în laborator.

Phyphox poate fi folosit de asemenea cu succes în țara noastră. În versiunea de start aplicația are un meniu intuitiv și foarte ușor de folosit. Meniul conține următoarele secțiuni:

- Senzori brut (Raw sensors)
- Acustică (Acoustics)
- Zi de zi (Everyday life)
- Mecanică (Mechanics)
- Cronometre (Timers)
- Instrumente (Tools)

Resurse online:

<https://pubs.aip.org/physicstoday/article/77/1/23/2930552/Teaching-physics-with-phones-A-game-changer>

INSTRUMENTE DIGITALE PENTRU O EDUCAȚIE INTERACTIVĂ ȘI INCLUZIVĂ

Prof. Maria Magdalena DUMITRAȘCU

Liceul Tehnologic Transporturi Căi Ferate, Craiova, Dolj

Educația modernă trece printr-o transformare profundă datorită progreselor tehnologice. În contextul digitalizării globale, instrumentele digitale au devenit un pilon central al procesului educațional, oferind oportunități fără precedent pentru interacțiune, personalizare și incluziune. Această tranziție marchează o schimbare de paradigmă, în care elevii nu mai sunt doar receptori pasivi ai informației, ci participanți activi într-un mediu de învățare dinamic și colaborativ.

Într-o lume caracterizată de progres tehnologic accelerat, integrarea noilor tehnologii în educație a devenit esențială pentru a asigura un proces educațional modern, eficient și adaptat nevoilor actuale. Tehnologia nu este doar un instrument suplimentar, ci un catalizator care redefinește modul în care elevii și profesorii interacționează, învață și se evaluează.

Evoluția tehnologică din ultimele decenii a avut un impact profund asupra tuturor aspectelor vieții, inclusiv asupra educației. Într-un context global în care accesul la informație este mai rapid și mai diversificat ca niciodată, utilizarea tehnologiilor moderne în procesul educațional a devenit o necesitate, nu doar o opțiune. Progresul tehnologic oferă o oportunitate extraordinară de a redefini modul în care elevii învață, profesorii predau, iar rezultatele educaționale sunt evaluate.

Transformările educației moderne sunt strâns legate de integrarea tehnologiilor digitale, cum ar fi platformele online de învățare, realitatea virtuală (VR), realitatea augmentată (AR), inteligența artificială (AI) și analizele bazate pe Big Data. Aceste tehnologii nu doar că facilitează accesul la resurse educaționale globale, ci creează un mediu de învățare interactiv și adaptabil. Spre exemplu, în loc de metodele tradiționale de predare bazate pe prelegeri și manuale, profesorii pot folosi simulări virtuale pentru a oferi elevilor experiențe practice chiar din clasă.

În același timp, elevii, mai ales cei din generațiile digitale, interacționează mai ușor cu tehnologia, ceea ce contribuie la creșterea implicării și interesului acestora față de procesul de învățare. Platformele educaționale online, precum Google Classroom, Moodle sau Kahoot, le permit să își personalizeze parcursul educațional, să învețe în ritmul propriu și să colaboreze cu colegii din alte colțuri ale lumii. Acest lucru deschide noi oportunități de colaborare și dezvoltare pentru comunitățile școlare.

Un alt aspect esențial al integrării tehnologiilor în educație este procesul de evaluare. Metodele tradiționale, precum testele scrise și evaluările orale, sunt completate sau chiar înlocuite de soluții

digitale. Evaluările online asigură un feedback rapid, obiectiv și detaliat, oferind profesorilor și elevilor posibilitatea de a interveni imediat pentru îmbunătățirea rezultatelor. De asemenea, instrumentele de analiză a datelor permit personalizarea procesului educațional, identificând punctele forte și slăbiciunile fiecărui elev.

Cu toate acestea, integrarea tehnologiilor în educație nu este lipsită de provocări. Printre cele mai mari dificultăți se numără inegalitățile în accesul la resurse digitale, lipsa formării adecvate a profesorilor și riscurile asociate securității datelor. În plus, există o preocupare constantă cu privire la menținerea unui echilibru între utilizarea tehnologiei și interacțiunea umană, esențială în procesul de învățare.

Această lucrare explorează rolul noilor tehnologii în procesul de predare, învățare și evaluare, evidențiind avantajele, provocările și perspectivele acestora. Printr-o analiză detaliată a modului în care tehnologia transformă educația, vom înțelege mai bine cum putem folosi aceste instrumente pentru a îmbunătăți experiența educațională la toate nivelurile.

1. Tehnologia în Predare

Tehnologia a transformat predarea tradițională bazată pe manuale și tablă într-un proces interactiv și dinamic. Platformele educaționale, aplicațiile și dispozitivele inteligente au extins accesul la resurse și metode de predare.

Beneficii:

- **Acces la Resurse Diversificate:** Profesorii pot utiliza materiale digitale precum prezentări interactive, videoclipuri educative, simulări virtuale și platforme online (de exemplu, Google Classroom sau Moodle).
- **Personalizarea Învățării:** Tehnologia permite adaptarea conținutului educațional la nivelul și stilul fiecărui elev prin intermediul platformelor de învățare asistată de AI.
- **Interacțiune și Colaborare:** Instrumentele precum tablele interactive și aplicațiile de colaborare (Padlet, Jamboard) stimulează participarea activă a elevilor.

Exemplu de bune practici:

- **Predarea conceptelor abstracte în științe exacte,** cum ar fi structura moleculelor, devine mai ușoară prin utilizarea realității virtuale (VR) sau augmentate (AR), oferind elevilor o experiență vizuală și practică.

2. Tehnologia în Învățare

Elevii din generațiile actuale, nativi digitali, interacționează cu tehnologia în viața de zi cu zi, ceea ce face integrarea acesteia în procesul de învățare naturală și captivantă.

Beneficii:

- Învățare Autonomă: Platformele de e-learning, cum ar fi Khan Academy, permit elevilor să învețe în propriul ritm și să acceseze materiale de calitate de oriunde.
- Stimularea Gândirii Critice: Proiectele care implică utilizarea datelor sau crearea de conținut digital încurajează elevii să analizeze și să rezolve probleme.
- Gamificare: Integrarea jocurilor educaționale (Kahoot, Quizizz) crește motivația și implicarea în procesul de învățare.

Provocări:

- Accesul inegal la tehnologie în comunitățile defavorizate poate crea discrepanțe educaționale.
- Necesitatea alfabetizării digitale atât pentru elevi, cât și pentru profesori.

3. Tehnologia în Evaluare

Tehnologiile moderne au revoluționat procesul de evaluare, oferind metode mai rapide și mai precise de măsurare a performanței elevilor.

Metode Moderne de Evaluare:

- Teste Online: Platformele precum Google Forms sau Socrative permit evaluări în timp real, cu feedback instant.
- Evaluare Continuă: Utilizarea portofoliilor digitale pentru a urmări progresul elevilor pe termen lung.
- Analiza Big Data: Instrumentele educaționale moderne pot analiza datele privind performanța elevilor pentru a identifica punctele forte și slăbiciunile.

Avantaje:

- Reducerea erorilor umane și a subiectivității în evaluare.
- Feedback rapid și detaliat, ceea ce permite îmbunătățirea imediată a procesului de învățare.

Provocări:

- Securitatea datelor elevilor în cadrul evaluărilor online.
- Necesitatea verificării autenticității rezultatelor.

Concluzii

Instrumentele digitale reprezintă o resursă indispensabilă pentru educația modernă, transformând procesul de predare, învățare și evaluare într-unul interactiv, personalizat și incluziv. Deși există provocări, beneficiile depășesc cu mult dificultățile, făcând tehnologia un partener esențial al profesorilor și elevilor.

Pe măsură ce lumea devine din ce în ce mai interconectată, rolul tehnologiei în educație va continua să crească. Integrarea instrumentelor digitale, alături de formarea continuă a profesorilor și

accesul echitabil la resurse, va asigura o educație de calitate pentru toți, pregătind generațiile viitoare pentru provocările unei societăți bazate pe cunoaștere.

Tehnologia a schimbat radical procesul de predare-învățare-evaluare, oferind oportunități extraordinare pentru îmbunătățirea calității educației. Totuși, pentru a valorifica pe deplin potențialul noilor tehnologii, este nevoie de investiții în infrastructură, formare profesională și politici educaționale incluzive. Viitorul educației depinde de capacitatea noastră de a integra armonios tehnologia în procesul educațional, punând accent pe echilibru și relevanță.

Resurse online:

<https://marshallgoldsmith.com/articles/1438/>

<https://www.uvic.ca/vpfo/assets/docs/ServExcellenceDocs/Feedforward%20by%20Marshall%20Goldsmith.pdf>

<https://www.traininguri.ro/ce-inseamna-feedback/>

<https://www.marian-rujoiu.ro/tipuri-de-feedback-si-cum-se-da-feedback/>

<https://www.cultofpedagogy.com/feedforward/>

<https://indreptardigital.ro/>

DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI

Prof. învă. primar Lavinia ECOBICI

Școala Gimnazială „Sf. Dumitru”, Craiova, Dolj

Indiferent de cât de multă sau puțină tehnologie este integrată în clasă, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație prin faptul că îi face pe elevi să fie mai interesați să învețe și să-și extindă orizonturile, iar astfel să se renunțe la metodele tradiționale de educație.

Includerea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la utilizarea pur și simplu a tabletelor în loc de hârtie, la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate, precum platforma educațională.

Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea. Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerent, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual. Jocurile interactive și de îndemânare sunt instrumente care îi învață pe copii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa. Copiii preferă să învețe prin joc deoarece jocul în sine le oferă satisfacții, iar acest lucru îi ajută să-și dezvolte răbdarea.

Copiii își dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală. Devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi. Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea dau seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu.

În plus, digitalul oferă adesea o modalitate mai interesantă și mai cuprinzătoare de informații. Fapt care se reflectă în scăderea absenteismului în școlile care folosesc deja instrumentele digitale și notele mai mari pe care le obțin elevii. Mai mult decât atât, când elevul își poate urmări propriul progres, îi sunt sporite motivația și responsabilitatea.

Instrumentele digitale de învățare implică profesorii și părinții la un nivel mai profund. Instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare. Astfel, câștigă foarte mult timp și reușesc să răspundă nevoilor fiecărui elev în parte, făcând educația mai productivă prin comunicare continuă și dinamică, Ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele tradiționale.

Pe lângă profesori, și părinții pot folosi activități interactive pentru a încuraja interesul copilului în procesul de învățare. Aceștia pot explora, de asemenea, activități de învățare online cu copilul lor, care poate servi drept extensie a ceea ce învață în sălile de clasă.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Toată lumea are de câștigat în acest proces al digitalizării procesului de învățare.

Instrumentele și tehnologia digitală sporesc rapid schimbul și asimilarea de informații. În ultimii ani, trecerea de la tipărirea pe hârtie la digital a influențat și maniera în care studiem. La fel cum se tipărea presa cu șase secole în urmă, această tranziție transformă educația formală și creșterea oportunităților de învățare.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare. De asemenea, se creează un mediu care le permite profesorilor să se bucure de condiții echitabile. În plus, școlile pot economisi bani, asigurând în același timp acces la materialele educaționale, așa cum fac școlile private scumpe.

Instrumentele și tehnologia digitală de învățare și predare în clasele primare, secundare și licee pregătesc elevii pentru studiile superioare și carierele pe care le vor urma, ajutându-i să dobândească abilități specifice, inclusive familiarizarea cu tehnologiile emergente și auto-motivația. Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi.

Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

De la impactul pe care îl are asupra mediului nevoia de a folosi mai puțină hârtie pentru manuale și cărți, până la economisirea timpului prin acces rapid la informații, învățarea digitală oferă

o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra elevilor și profesorilor deopotrivă.

Totuși valoarea formativă a mijloacelor de învățământ și mai ales a noilor utilități tehnice nu au relevanță pedagogică, cognitivă, decât dacă sunt utilizate pe lângă metode real-active. Aceasta pentru că ele sunt valabile în măsura în care și elevul este motivat să participe la cunoaștere, să învețe activ. Atunci profesorul poate să ofere un spectru larg de resurse, să le antreneze într-un context actual, să mobilizeze abilități și competențe înalt cognitive, să permită interacțiuni între elevi, să sprijine acumulări de cunoștințe noi, să depășească simpla achiziție, să stimuleze curiozitatea epistemică.

Unitățile tehnologice nou introduse sunt benefice numai când vizează activitatea mentală, ating nivelul calității și profunzimii prelucrării cu informațiile vehiculate. Chiar dacă elevii manevrează calculatorul, eficiența lui nu depinde de faptul că ei știu să-l utilizeze, ci de aspectele pedagogice (obiective urmărite, metode active, situații de integrare). De aceea, utilitatea lor trebuie să se raporteze la interactivitatea funcțională și interactivitatea relațională în situațiile de cunoaștere, învățare. Metodele active sunt de bază, iar nu simpla cunoaștere și manevrare a tehnologiei. Atunci și utilitățile tehnologice au aceleași roluri ca și metodele active (ca auxiliare): de informare, de facilitare a interacțiunilor și de producere de cunoștințe noi, modele, concepte, rezolvări de probleme (Parfene, C., 1999)

Așadar, metodele tehnice sunt utile și absolut necesare pentru achiziția de noi cunoștințe, însă atâta timp cât elevul este atras mai mult de modul cum funcționează aplicația, de cântecul, imaginea sau modul în care rulează diferite animații, activitatea nu-și atinge scopul. Utilizarea unei anumite resurse educaționale digitale în clasa secolului XXI trebuie luată treptat, însoțită încă de metode tradiționale precum demonstrarea, explicația, problematizarea etc.

Bibliografie:

Coroi, I., *Percepția calității în educație*, 2017, pag. 1-9.

Parfene, C., *Metodica studierii limbii și literaturii române*, Iași, Polirom, 1999.

METODE ȘI TEHNICI MODERNE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Prof. învă. primar Alina-Georgiana GHENEA

Școala Gimnazială „Gheorghe Bibescu”, Craiova, Dolj

Metodele de învățământ reprezintă căile folosite în școală de către profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința.

Ele sunt totodată mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor de a acționa asupra naturii, de a folosi roadele cunoașterii transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea. Deși învățarea este o activitate proprie, ținând de efortul individual depus în înțelegerea și conștientizarea semnificațiilor științei, nu este mai puțin adevărat că relațiile interpersonale, de grup sunt un factor indispensabil apariției și construirii învățării personale și colective.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină identificarea subiectului cu situația de învățare în care acesta este antrenat, ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei transformări și formări. Interactivitatea presupune atât cooperarea – definită drept „forma motivațională a afirmării de sine, incluzând activitatea de avansare proprie, în care individul rivalizează cu ceilalți pentru dobândirea unei situații sociale sau a superiorității” – cât și competiția care este o „activitate orientată social, în cadrul căreia individul colaborează cu ceilalți pentru atingerea unui țel comun” (Ausubel).

În condițiile îndeplinirii unor sarcini simple, activitatea de grup este stimulativă, generând un comportament contagios și o strădanie competitivă; în rezolvarea sarcinilor complexe, rezolvarea de probleme, obținerea soluției corecte e facilitată de emiterea de ipoteze multiple și variate. Interacțiunea stimulează efortul și productivitatea individului și este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacități și limite, pentru autoevaluare. Există o dinamică intergrupală cu influențe favorabile în planul personalității, iar subiecții care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe, învățând în același timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual. În acest fel se dezvoltă capacitățile elevilor de a lucra împreună ce se constituie într-o componentă importantă pentru viață și pentru activitatea lor profesională viitoare.

Avantajele interacțiunii:

- în condițiile îndeplinirii unor sarcini simple, activitatea de grup este stimulativă, generând un comportament contagios și o strădanie competitivă; în rezolvarea sarcinilor complexe, rezolvarea

de probleme, obținerea soluției corecte e facilitată de emiterea de ipoteze multiple și variate; (D. Ausubel)

- stimulează efortul și productivitatea individului;

- este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacități și limite, pentru autoevaluare;

- există o dinamică intergrupală cu influențe favorabile în planul personalității; subiecții care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe, învățând în același timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual;
- dezvoltă capacitățile elevilor de a lucra împreună - componentă importantă pentru viață și pentru activitatea lor profesională viitoare;

- dezvoltă inteligențele multiple, capacități specifice:

- inteligenței lingvistice - ce implică sensibilitatea de a vorbi și de a scrie; include abilitatea de a folosi efectiv limba pentru a se exprima retoric, poetic și pentru a-și aminti informațiile,
- inteligenței logice-matematice - ce constă în capacitatea de a analiza logic problemele, de a realiza operații matematice și de a investiga științific sarcinile, de a face deducții
- inteligenței spațiale - care se referă la capacitatea, potențialul de a recunoaște și a folosi patternurile spațiului; capacitatea de a crea reprezentări nu doar vizuale,
- inteligenței interpersonale - capacitatea de a înțelege intențiile, motivațiile, dorințele celorlalți, creând oportunități în munca colectivă,
- inteligența intrapersonală - capacitatea de autoînțelegere, autoapreciere corectă a propriilor sentimente, motivații, temeri,
- inteligența naturalistă - care face omul capabil să recunoască, să clasifice și să se inspire din mediul înconjurător,
- inteligența morală - preocupată de reguli, comportament, atitudini – Gardner H. – 1993;

- stimulează și dezvoltă capacități cognitive complexe

- gândirea divergentă,

- gândirea critică,

- gândirea laterală – capacitatea de a privi și a cerceta lucrurile în alt mod, de a relaxa controlul gândirii;

- munca în grup permite împărțirea sarcinilor și responsabilităților în părți mult mai ușor de realizat;

- timpul de soluționare a problemelor este de cele mai multe ori mai scurt în cazul lucrului în grup decât atunci când se încearcă găsirea rezolvărilor pe cont propriu; cu o dirijare adecvată, învățarea prin cooperare dezvoltă și diversifică priceperile, capacitățile și deprinderile sociale ale elevilor;

- interrelațiile dintre membrii grupului, emulația, sporește interesul pentru o temă sau o sarcină dată, motivând elevii pentru învățare;

- lucrul în echipă oferă elevilor posibilitatea de a-și împărtăși părerile, experiența, ideile, strategiile personale de lucru, informațiile;

- se reduce la minim fenomenul blocajului emoțional al creativității;

- grupul dă un sentiment de încredere, de siguranță, antrenare reciprocă a membrilor ce duce la dispariția fricii de eșec și curajul de a-și asuma riscul;

- interacțiunea colectivă are ca efect și „educarea stăpânirii de sine și a unui comportament tolerant față de opiniile celorlalți, înfrângerea subiectivismului și acceptarea gândirii colective” (Crenguța L. Oprea)

Învățământul modern preconizează o metodologie axată pe acțiune, operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

Bibliografie:

Cerghit, I., *Metodele moderne de învățământ și impactul lor asupra elevilor*, 2011.

Edutopia, *Metode de învățământ moderne* (<https://www.edutopia.org/>).

MANUALUL DIGITAL – INSTRUMENT INOVATIV DE ÎNVĂȚARE

Prof. Cornelia Mirela GHEORGHE

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

În societatea actuală, tehnologia a ajuns să ocupe un loc foarte important în viața de zi cu zi. Acest fenomen se regăsește în special în rândul copiilor și adolescenților, fapt ce a condus la creșterea interesului pentru utilizarea tehnologiei și în procesul educațional, la digitalizarea manualelor școlare și la adaptarea procesului de învățământ la noile cerințe.

De ce?

Aceasta este prima întrebare pe care și-o pune orice cadru didactic, orice elev și orice părinte care aude vorbindu-se despre un manual digital. Cred că soluția unui bun început și a unei implementări de succes este de a prezenta tuturor avantajele pe care le are utilizarea acestui manual digital. Dacă lăsăm la latitudinea fiecăruia să caute singuri avantajele sau dezavantajele nu cred că vom reuși să schimbăm ceva. În general, oamenii sunt destul de reticenți în ceea ce privește schimbările. S-ar putea să nu li se pară ușor să renunțe la un manual tipărit deoarece până acum toată viața a citit doar astfel de cărți. Apoi mai apar mulți care vor spune că au nevoie de tehnologie pentru astfel de manual. Acesta este adevărul: pentru a putea lucra într-o clasă avem nevoie de un laptop/calculator și un videoproiector. Dacă ar lucra și acasă, elevii ar avea nevoie de un laptop/calculator.

În anul 2014, în România s-a încercat introducerea în școli a manualelor digitale. Astfel, fiecare manual tipărit a fost însoțit de un cd pe care se afla manualul digital. Deși părea o idee interesantă, nouă, nu am întâlnit nici un cadru didactic care să îl folosească permanent și nici un elev care să îl folosească singur acasă. Poate era nevoie mai întâi de o prezentare, atât adreilor didactice, cât și elevilor și părinților despre funcționalitatea lui și despre numeroasele avantaje ale utilizării lui.

Iată de ce mi-am propus să enumăr câteva *mari avantaje* ale utilizării unui manual digital în procesul de predare-consolidare-evaluare. În primul rând, țin să precizez că un manual digital nu reprezintă doar conținutul unui manual tipărit. Nu aceasta este principala diferență dintre ele. Manualul digital conține mult mai multe informații și aplicații. Dacă veți deschide un astfel de manual veți constata că el arată exact ca cel tipărit inițial, dar dacă începeți să-l răsfoiți o să constatați că pe cele mai multe dintre paginile sale vor apărea în lateralul paginii mai multe tipuri de aplicații suplimentare. Astfel, apar câteva butoane care fiind apasate ne vor oferi una din următoarele elemente: un filmuleț ajutător lecției de la pagina respectivă, un rebus, un test grilă, niște poze concludente, un test interactiv, un link ce te trimite la o pagina de internet de asemenea ajutătoare lecției, diverse tipuri

de exerciții diversificate sau chiar un test final cu tot cu notare ce te va ajuta să te verifici singur dacă ai asimilat corect noțiunile din noua lecție. Iată ce multe sunt și nu le-am enumerate pe toate. Iată cât de multe materiale pot fi adăugate în plus la o lecție, față de lecția clasică dintr-un manual tipărit. Cred că acesta este cel mai mare avantaj al unui manual digital: *conține mult mai multe informații și materiale ajutătoare*. Cât timp i-ar lua unui cadru didactic, unui părinte sau chiar unui elev să caute singur astfel de materiale ajutătoare la fiecare lecție? Foarte mult. Iată ce mare câștig.

În zilele noastre, când toata lumea se plânge de lipsă de timp, iată o soluție de a avea tot ce e nevoie la o lecție fără să mai pierzi timp să cauți singur. Și în cadrul orei de curs în sine: în cele 50 de minute alocate, se pot face mult mai multe aplicații dacă folosim acest tip de manual. Nu va mai fi nevoie să lucrăm cu tot felul de fișe suplimentare, care implică și ele costuri și folosind manualul digital elevii pot privi în fața clasei materialele prezentate la videoproiector. Oricând se poate lucra la un test, aplicație sau exercițiu câștigând de asemenea foarte mult timp. Toate acestea sunt valabile pentru orice disciplină de învățământ. O să vorbim acum pentru disciplina religie. De exemplu, la procesul de predare: când trebuie să introducem noțiuni noi, este mult mai ușor pentru un elev dacă îi sunt prezentate mai multe informații despre noțiunea respectivă. Profesorul poate folosi din manualul digital tot felul de poze, articole, filmulețe pentru o mai bună înțelegere. Apoi, pe tot parcursul orei, pot rămâne afișate pe perete în fața informațiile nou învățate și elevii lucrează aplicațiile folosindu-se de ele. Astfel un număr mult mai mare de informații vor fi transmise către elevi într-un timp foarte scurt.

Apoi urmează partea de *consolidare*. Elevii au posibilitatea de a efectua mai multe tipuri de exerciții în cadrul aceleași ore. Și în același timp ei pot fi și verificați. Într-un manual digital un anumit exercițiu își poate schimba itemii. Astfel, în loc de un singur exercițiu ce poate fi scris în manualul classic, aici putem găsi un număr colosal de exerciții și aplicații. În funcție de ritmul de lucru al fiecărui elev, acesta poate lucra mai multe sau mai puține exerciții. Aici un mare avantaj l-ar avea clasele în care fiecare elev ar putea dispune de câte un calculator.

În ceea ce privește partea de *evaluare*, iată și aici un mare avantaj. Pe de o parte este avantajat cadrul didactic pentru că poate genera cu ajutorul unei aplicații ce aparține manualului digital tot atâtea variante de test câte are nevoie. Sau poate apela la testarea online care ofera și rezultatul la sfârșitul său. Și elevii au de câștigat la acest capitol. Ei se pot pregăti acasă pentru un viitor test, lucrând diverse tipuri de teste ce se regăsesc în manual. Concluzionăm clar că numărul elementelor și informațiilor, testelor și exercițiilor dintr-un manual digital este cu mult mai mare decât cel dintr-un manual clasic tipărit.

Utilizarea manualelor digitale în școală determină o schimbare în modul de învățare a elevilor. Mai mult, ele pot combinate cu mijloace de învățare variate, cum ar fi prezentările Power Point,

videoclipuri, filme, imagini, jocuri interactive. Toate acestea facilitează comunicarea și învățarea prin implicare, stimulând astfel munca intelectuală a elevilor.

Bibliografie:

Ceobanu C. et al. *Educația digitală*, Editura Polirom, Iași, 2020.

Pânișoară, G., *Manualele digitale și formarea competențelor la elevi*, în „Educația digitală”, coord. Ceobanu, C.; Cucoș, C. ș.a., Editura Polirom, Iași, 2020.

Rețele de resurse educaționale deschise (R.E.D.), înființate la nivelul inspectoratelor școlare județene”, Comunicat de presă, Ministerul Educației Naționale, București, 4 noiembrie 2017, disponibil la adresa edu.ro/retea-de-resurse-educaționale-deschise-lanivelul-inspectoratelor-școlare-județene.

RESURSE EDUCATIONALE DESCHISE ȘI INOVAȚIE LA DISCIPLINELE INFORMATICE - CHEI PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DIGITALE

Prof. Adriana GÎJU

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Prof. Daniela Maria POPA

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Într-o lume tot mai digitalizată, educația informatică joacă un rol esențial în pregătirea elevilor pentru provocările tehnologice ale viitorului. Resursele educaționale deschise (RED) și inovațiile din domeniul informaticii reprezintă piloni fundamentali pentru dezvoltarea competențelor digitale. Activitatea de job shadowing desfășurată la Mimar Sinan Vocational and Technical Anatolian High School din Ankara, Turcia, în cadrul proiectului Erasmus+ “Transformarea Educației Militare prin Competențe Informatiche Avansate” (2024 - 1 - RO01 - KA122 - VET 000217671), a oferit o perspectivă valoroasă asupra modului în care tehnologia poate transforma educația.

Rolul Resurselor Educaționale Deschise în Învățare

RED sunt materiale disponibile gratuit putând fi utilizate, adaptate și distribuite pentru a sprijini procesul educațional. În cadrul vizitei din Turcia, am descoperit exemple remarcabile de utilizare a RED pentru predarea disciplinelor informatice. Aceste resurse includ manuale digitale, aplicații interactive și platforme educaționale accesibile, toate concepute pentru a facilita învățarea personalizată.

Un exemplu semnificativ este aplicația Mobil Soru Bankası, dezvoltată de Ministerul Educației din Turcia. Această platformă conține 15.000 de întrebări structurate pe discipline, promovând autoevaluarea și învățarea autonomă. Într-un context în care educația devine din ce în ce mai digitalizată, resursele precum Mobil Soru Bankası demonstrează impactul pozitiv al RED asupra calității procesului educațional.

Inovație în Disciplinele Informatică

Învățământul turcesc se remarcă prin integrarea unor tehnologii avansate în procesul educațional. Manualele utilizate în școlile partenere sunt atractive, bine structurate și includ teme actuale precum programarea orientată pe obiecte, dezvoltarea aplicațiilor mobile și utilizarea limbajului Python. Aceste materiale nu doar că sprijină înțelegerea teoriei, dar pun un accent deosebit pe aplicațiile practice, esențiale pentru consolidarea competențelor digitale.

Pe lângă manuale, instituția gazdă a prezentat laboratoare moderne, echipate pentru predarea tehnologiilor de vârf. Aceste spații educaționale oferă elevilor posibilitatea de a învăța prin practică, pregătindu-i pentru provocările profesionale dintr-un mediu tehnologic în continuă evoluție.

Educația ca Promotor al Sustenabilității Digitale

Un alt aspect important observat în cadrul activităților de job shadowing a fost promovarea sustenabilității prin utilizarea tehnologiilor digitale. Prin eliminarea nevoii de materiale tipărite, platformele educaționale contribuie la reducerea amprente ecologice a sistemului de învățământ. Astfel, educația nu doar că devine mai accesibilă, dar și mai prietenoasă cu mediul.

Lecții pentru Învățământul Românesc

Experiența din Turcia subliniază importanța adoptării RED și a inovațiilor în educația informatică din România. Sistemul nostru educațional poate beneficia de:

1. **Crearea de Resurse Educaționale Deschise:** Dezvoltarea de platforme similare cu Mobil Soru Bankası pentru a sprijini elevii și profesorii în accesarea resurselor de învățare de calitate.
2. **Modernizarea Laboratoarelor Informatică:** Investiții în infrastructură pentru a asigura accesul la tehnologii avansate și oportunități de învățare practică.
3. **Promovarea Sustenabilității Digitale:** Integrarea modulelor despre protecția mediului și utilizarea responsabilă a tehnologiei în cadrul disciplinelor informatice.

Concluzie

Resursele educaționale deschise și inovațiile tehnologice sunt cheia dezvoltării competențelor digitale esențiale pentru viitor. Activitatea de job shadowing din cadrul proiectului Erasmus+ a demonstrat impactul transformator al acestor resurse asupra procesului educațional. Prin adaptarea lecțiilor învățate, sistemul educațional românesc poate deveni mai modern, mai sustenabil și mai pregătit pentru provocările secolului XXI.

Redăm în continuare un test de evaluare finală utilizat la clasa a IX-a la disciplina **FUNDAMENTELE TEHNOLOGIILOR INFORMAȚIONALE** pus la dispoziție de instituția gazdă.

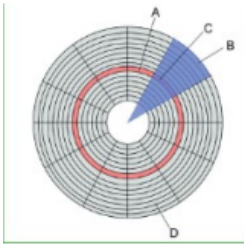
MİMAR SİNAN MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ
CLASA 9F
CURS FUNDAMENTELE TEHNOLOGIILOR INFORMAȚIONALE
SEMESTRUL 1 AL 2-LEA
EXAMEN SCRIS

NUME ȘI PRENUME:	NOTĂ:
------------------	-------

ÎNTREBĂRI

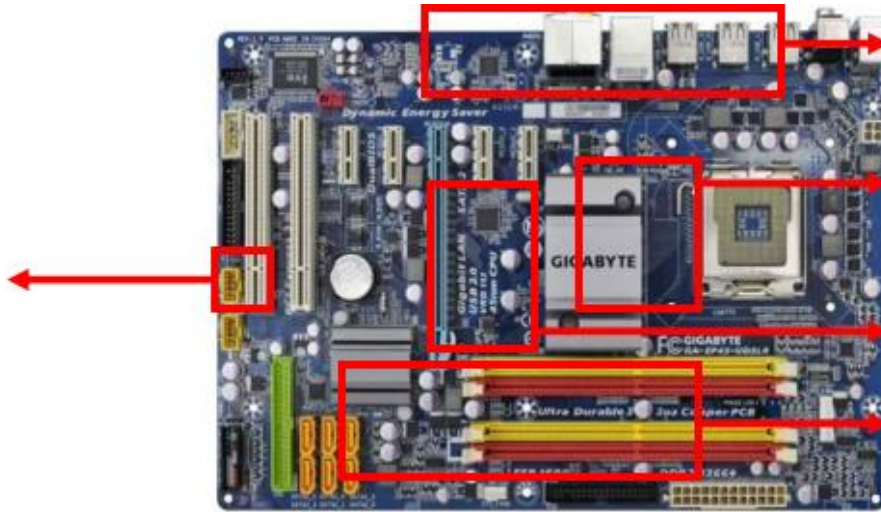
1. Care este unitatea care efectuează procesul de actualizare a datei și orei pe un computer? (5P)
2. Care este denumirea memoriei de mare viteză, supranumită „creierul procesorului”, care sincronizează viteza transferului de date dintre memoria sistemului și procesor? (10P)
3. Câți megabytes sunt egali cu 3 gigabytes?(10P)
4. Există 2 tipuri de cabluri pentru transferul de date. Care sunt acestea? (6P)
5. Care este numărul unic atribuit cardurilor Ethernet în timpul fabricației pe baza unei reguli specifice denumite ?(10P)
6. Ce este limbajul mașină? Explicați în câteva propoziții. (10P)
7. Viteza unui procesor se calculează după cum urmează:
$$\text{FSB (front side bus)} \times \text{Multiplicatorul procesorului (raportul de ceas)} = \text{Viteza procesorului (viteza de ceas)}.$$
Conform informațiilor date, dacă un procesor Core i5 are un multiplicator de ceas de 21 și o viteză FSB de 200 MHz, care este viteza procesorului său? (8P)
8. Explicați diferența dintre memoria RAM și memoria ROM. (9P)
9. Enumerați tipurile de metode de răcire a procesorului. (9P)

10.

Scrieți partițiile discului în figura alăturată. (8P)

A:	C:
B:	D:

11.

(15p)

Trebuie remarcată **actualitatea informațiilor**: Informațiile legate de arhitectura procesorului (multiplicator, FSB), tipurile de memorie și metodele de răcire sunt foarte actuale, având în vedere dezvoltările continue în domeniul tehnologic și al calculatoarelor. În plus, înțelegerea acestora este crucială în contexte precum dezvoltarea software-ului, optimizarea performanței hardware-ului și chiar în dezvoltarea de aplicații hardware de înaltă performanță.

INTEGRAREA NOILOR TEHNOLOGII ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Prof. Ancuța-Mihaela GLĂVAN
Școala Gimnazială Segarcea, Dolj

Introducere

Într-o lume în continuă schimbare, tehnologia influențează profund toate aspectele vieții, inclusiv educația. Integrarea noilor tehnologii în procesul de predare, învățare și evaluare reprezintă o oportunitate de a îmbunătăți calitatea actului educațional, de a crește implicarea elevilor și de a adapta procesul educațional la nevoile unei societăți digitale. Acest referat analizează rolul și impactul tehnologiilor moderne în educație, accentuând beneficiile, provocările și perspectivele de viitor.

1. Rolul tehnologiei în educație

Tehnologia modernă transformă procesul educațional prin diversificarea metodelor de predare, învățare și evaluare. Profesorii au la dispoziție o gamă variată de instrumente digitale care facilitează transmiterea informațiilor și stimulează învățarea activă:

- Digitalizarea materialelor educaționale: Manualele și fișele de lucru sunt disponibile sub formă digitală, reducând costurile și îmbunătățind accesibilitatea.
- Instrumentele multimedia: Video-urile, animațiile și simulările virtuale ajută la explicarea conceptelor complexe.
- Platformele de e-learning: Sistemele de management al învățării (LMS), precum Moodle sau Google Classroom, permit accesul elevilor la materiale didactice și evaluări online.

2. Tehnologiile în procesul de predare

Integrarea tehnologiilor în procesul de predare oferă numeroase avantaje, precum creșterea interactivității și adaptarea la diferite stiluri de învățare:

- Table inteligente și proiectoare: Aceste dispozitive transformă lecțiile tradiționale în experiențe interactive, atrăgând atenția elevilor.
- Aplicații educative: Aplicații precum Duolingo, GeoGebra sau Khan Academy oferă suport pentru diferite materii, adaptându-se la nivelul de cunoștințe al elevului.
- Realitatea augmentată (AR) și realitatea virtuală (VR): Aceste tehnologii permit elevilor să exploreze concepte și locuri inaccesibile, cum ar fi sistemul solar sau istoria unor civilizații antice.

Exemplu practic: Profesorii de științe pot folosi aplicații AR pentru a demonstra structura celulelor sau funcționarea organelor umane, făcând lecțiile mai captivante.

3. Tehnologiile în procesul de învățare

Tehnologia permite elevilor să devină mai independenți și mai responsabili în procesul de învățare, oferindu-le acces la o gamă variată de resurse:

- Resurse online: Enciclopedii digitale, platforme educative și canale de YouTube dedicate educației oferă elevilor posibilitatea de a învăța în ritmul propriu.
- Gamificarea învățării: Jocurile educative stimulează motivația și implicarea elevilor, transformând învățarea într-o activitate plăcută.
- Învățarea colaborativă: Platformele online permit elevilor să lucreze în echipă, dezvoltându-și abilitățile de colaborare și comunicare.

Exemplu: Platforma Kahoot permite elevilor să participe la teste interactive în timp real, încurajând competiția și învățarea prin joc.

4. Tehnologiile în procesul de evaluare

Evaluarea reprezintă un element esențial al procesului educațional, iar tehnologia oferă metode moderne de monitorizare și măsurare a progresului elevilor:

- Teste online: Platformele educative, precum Google Forms sau Socrative, permit crearea de teste interactive și oferă feedback imediat.
- Evaluarea continuă: Portofoliile digitale permit profesorilor să urmărească evoluția elevilor prin lucrări, proiecte și teste realizate pe parcursul semestrului.
- Instrumente de analiză a datelor: Aplicațiile educative oferă rapoarte detaliate despre performanța elevilor, identificând punctele forte și ariile care necesită îmbunătățiri.

Exemplu practic: Profesorii pot folosi aplicații precum Edmodo pentru a colecta și analiza răspunsurile elevilor, personalizând astfel procesul de predare.

5. Provocări și limite ale integrării tehnologiei în educație

Deși tehnologia aduce numeroase beneficii, implementarea sa în sistemul educațional întâmpină și unele dificultăți:

- Accesul inegal la tehnologie: Nu toate școlile sau elevii dispun de echipamente adecvate, ceea ce poate accentua inegalitățile sociale.
- Rezistența la schimbare: Unii profesori și părinți consideră că utilizarea excesivă a tehnologiei poate afecta dezvoltarea socială și emoțională a copiilor.

- Dependența de tehnologie: Elevii pot deveni dependenți de dispozitive, ceea ce poate afecta abilitățile tradiționale, precum scrisul de mână sau lectura.
- Necesitatea formării cadrelor didactice: Profesorii trebuie să fie instruiți pentru a folosi eficient noile tehnologii.

Concluzii și perspective de viitor

Integrarea tehnologiei în procesul de predare-învățare-evaluare reprezintă un pas esențial pentru modernizarea sistemului educațional. Deși există provocări, utilizarea tehnologiilor moderne poate îmbunătăți semnificativ calitatea educației, pregătind elevii pentru cerințele unei societăți digitale. Este important ca autoritățile și cadrele didactice să colaboreze pentru a asigura accesul egal la tehnologie și pentru a dezvolta competențe digitale atât în rândul elevilor, cât și al profesorilor.

Bibliografie:

Anderson, J., *Digital Tools in Education: Challenges and Opportunities*, Routledge, 2021.

Blaga, A., *Tehnologii moderne în procesul educațional*, Editura Universitară, 2020.

Ministerul Educației și Cercetării, *Ghid pentru utilizarea tehnologiei în școli*, 2022.

Popescu, I., *Educația digitală: Metode și instrumente*, Editura Didactică și Pedagogică, 2019.

Prensky, M., *Teaching Digital Natives: Partnering for Real Learning*, Corwin Press, 2010.

SMART MOBILITY BN – DRUMUL SPRE VIITOR PRIN MOBILITATE INTELIGENTĂ

Daniela Maria HUDREA

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională

Bistrița-Năsăud/C.T. Infoel Bistrița

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Bistrița-Năsăud investește în educație modernă și accesibilă prin intermediul proiectului Erasmus+ „Smart Mobility BN”. Acest proiect reprezintă o oportunitate de dezvoltare profesională pentru cadrele didactice și o experiență de învățare inovatoare pentru elevi, promovând incluziunea și mobilitatea internațională. Proiectul „SMART MOBILITY BN 1.0”, cod proiect **2024-1-RO01-KA121-SCH-000226937**, perioada de implementare: 01.06.2024-31.08.2025, Acreditare numărul: 2022-1-RO01-KA120-SCH-000110364.

Obiectivele Proiectului:

- O1- Creșterea cu 30 % în perioada acreditării a numărului de elevi implicați în activități care utilizează metode inovative pentru creșterea incluziunii copiilor și elevilor defavorizați;
- O2- Creșterea cu 30% a nr. de instrumente digitale folosite în lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale și cei în situații de risc;
- O 3- Dezvoltarea organizațională a cel puțin 80 % din instituțiile din consorțiu de a scrie și implementa proiecte internaționale.

Unitățile de învățământ din cadrul consorțiului sunt: în an I: C.S.E.I. NR 1 Bistrița, C.S.E.I. NR 2 Bistrița, C.S.E.I. ”Lacrima” Unirea-Bistrița, C.S.E.I. Beclean, Liceul Tehnologic ”Florian Porcius” Rodna, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Bistrița-Năsăud; iar în an II- C.S.E.I. NR 2 Bistrița, C.S.E.I. ”Lacrima” Unirea-Bistrița, C.S.E.I. Beclean, Liceul Tehnologic ”Florian Porcius” Rodna, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Bistrița-Năsăud, Școala Gimnazială nr 7 Bistrița, Creșa Bistrița.

Activități realizate în cadrul proiectului:

1. **Participarea la mobilități internaționale:** Cadrele didactice din consorțiu au participat la sesiuni de formare organizate în țări partenere din Uniunea Europeană, Ungaria, Spania. Aceste sesiuni au oferit instrumente noi pentru integrarea tehnologiilor în procesul didactic.
2. **Workshop-uri Locale:** După întoarcerea din mobilități, cadrele didactice au organizat workshop-uri pentru diseminarea cunoștințelor și a bunelor practici căpătate.

3. **Activități Practice cu Elevii:** Au fost implementate lecții interactive, utilizând platforme digitale precum Google Classroom și Kahoot!, pentru a stimula implicarea și participarea activă a elevilor.

Toate aceste activități de formare s-au desfășurat cu formatori internaționali.

Impactul Proiectului: **pentru cadre didactice:** au învățat metode inovative de predare și au dobândit competențe digitale avansate; **pentru elevi:** au devenit mai implicați și mai deschiși spre colaborare, beneficiind de un mediu de învățare adaptat nevoilor lor individuale; **pentru comunitate:** proiectul contribuie la crearea unui mediu educațional modern și incluziv, ce sprijină dezvoltarea socială și economică a județului Bistrița-Năsăud.

În cadrul primului an al proiectului cadrele didactice din cadrul consorțiului CJRAE BN a participat la următoarele cursuri internaționale:

- **“Environmental Education Outdoor”:** curs axat pe integrarea educației ecologice în aer liber, care a oferit metode practice pentru activități educative în natură.
- **“Non-formal for Inclusion”:** un curs dedicat metodelor de învățare non-formale pentru promovarea incluziunii sociale.
- **“Make Technology Your Friend!”** desfășurat la Budapesta, care a avut ca scop dezvoltarea abilităților digitale în predare.

Continuăm și în anul doi, precum și în ceilalți ani de acreditare:

- **Quality EU Project Management – Erasmus+:** un curs desfășurat în Spania, care a oferit instrumente pentru gestionarea eficientă a proiectelor europene.
- **ART for Inclusion:** axat pe utilizarea artei ca mijloc de incluziune socială.
- **Environmental Education Outdoor:** continuarea aprofundării educației ecologice prin activități inovatoare.

“SMART Mobility BN” este mai mult decât un proiect Erasmus+, este un pas important spre transformarea în bine a învățământului local. Cu sprijinul partenerilor europeni și prin implicarea comunității educaționale, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Bistrița-Năsăud continuă să inspire și să promoveze schimbarea pozitivă în educație.

PREDAREA - ÎNVĂȚAREA INTERACTIVĂ

Prof. Carmen Otilia IONESCU

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Prof. Gabriela TRUȚĂ

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Cercetări efectuate în ultimii ani arată că pasivitatea din clasă (înțeleasă ca rezultat al predării tradiționale, în care profesorul ține o prelegere, eventual face o demonstrație, iar elevii îl urmăresc) nu produce învățare decât în foarte mică măsură. Iată câteva rezultate ale acestor studii:

- a. atenția elevilor descrește cu fiecare minut care trece pe parcursul prelegerii;
- b. prelegerea se potrivește numai celor care învață eficient prin canal auditiv;
- c. prelegerea promovează învățarea de nivel inferior a informațiilor factuale;
- d. prelegerea presupune că toți elevii au nevoie de aceleași informații în același ritm;
- e. elevilor nu le place să fie supuși unei prelegeri.

În speță, este insuficient pentru învățare dacă, în timpul orei, elevii ascultă (explicațiile profesorului) și, eventual, văd (o demonstrație făcută de profesor). Cauza acestui fenomen ține de însuși funcționarea creierului. Creierul nu este un simplu receptor de informație. Creierul procesează informația!

Creierul funcționează asemeni unui computer (mai bine zis, computerul a fost modelat după modul de funcționare a creierului!):

- Pentru ca un computer să înceapă să funcționeze trebuie să apăsăm butonul „pornire”. Când învățarea este „pasivă”, butonul „pornire” al creierului nostru nu este activat!
- Creierul nostru trebuie să testeze informația sau să o explice altcuiva pentru a o stoca. Când învățarea este „pasivă”, creierul nu „salvează” ceea ce a fost prezentat!

Un profesor, oricât de strălucit orator ar fi, nu se poate substitui creierelor elevilor și deci nu poate face activitatea care se desfășoară individual în mintea fiecăruia. Elevii înșiși trebuie să organizeze ceea ce au auzit și văzut într-un tot ordonat și plin de semnificații. Dacă elevilor nu li se oferă ocazia discuției, a investigației, a acțiunii și, eventual, a predării, învățarea nu are loc.

Un raport relativ recent care sintetizează o serie de cercetări din mai multe domenii, trage următoarele concluzii în legătură cu modul în care se produce învățarea:

Învățarea presupune înțelegerea, iar aceasta înseamnă mai mult decât cunoașterea faptelor.

Această afirmație este evidențiată de comportamentele experților, indiferent de domeniul de cunoaștere în care activează. Ei sunt experți prin aceea că demonstrează:

- Elevii construiesc cunoașterea și înțelegerea pe baza a ceea ce deja cunosc și/ sau cred. Aceasta presupune că este esențială aflarea bagajului de reprezentări pe care elevii le posedă, căci invariabil, indiferent de natura lor, cunoștințele vor influența învățarea școlară. De multe ori, aceste elemente (de „pre-cunoaștere”, căpătate în contexte informale) sunt idei rezonabile și adecvate în diferite situații limitate. Dar ele pot fi și aplicate impropriu în circumstanțe în care nu pot funcționa ca atare.
- Elevii formulează noile cunoștințe prin modificarea și rafinarea conceptelor lor curente și prin adăugarea de noi concepte la ceea ce cunosc deja. De fapt, elevii își modifică ideile când acestea sunt nesatisfăcătoare pentru explicare, descriere, operare la modul general. Dacă profesorul le predă, ca atare, un adevăr de nezdruncinat, mai mult ca sigur că preconcepțiile despre care am vorbit anterior nu se vor modifica. Dacă însă elevii au posibilitatea să descopere ei înșiși alternative plauzibile și evident folositoare, atunci încep să-și rafineze achizițiile anterioare și să adauge unele noi.
- Învățarea este mediată de mediul social în care elevii interacționează unii cu alții. Elevii beneficiază de oportunitățile de a-și împărtăși și confrunta ideile cu alții. În acest proces, ideile individuale se reconstruiesc și înțelegerea se adâncește.
- Învățarea eficientă necesită preluarea de către elevi a controlului asupra propriei învățări.
- Elevii de succes știu când au nevoie de informații suplimentare și când au înțeles ceva. Ei sunt metacognitivi, adică sunt conștienți și capabili de monitorizarea ideilor, gândurilor și cunoștințelor lor.
- Transferul – capacitatea de a aplica cunoștințe în situații noi – este afectat de gradul în care elevii învață-pentru-înțelegere (și învață-cu-înțelegere!).

Ce este „învățare interactivă“?

Fără îndoială, este adevărat că acela care învață trebuie să-și construiască cunoașterea prin intermediul propriei înțelegeri și că nimeni nu poate face acest lucru în locul său. Dar nu este mai puțin adevărat că această construcție personală este favorizată de interacțiunea cu alții care, la rândul lor, învață. Altfel spus, dacă elevii își construiesc cunoașterea proprie, nu înseamnă însă că fac acest lucru singuri, izolați. Să nu uităm că omul este o ființă fundamental socială. Promovarea învățării active presupune și încurajarea parteneriatelor în învățare. În fapt, adevărata învățare, aceea care permite transferul achizițiilor în contexte noi, este **nu doar simplu activă (individual activă) ci INTERACTIVĂ!**

Nu numai cercetarea, dar și experiențele cadrelor didactice cu metodele colaborative evidențiază efectul benefic al interacțiunii elevilor. Gruparea și sarcinile în care membrii grupului depind unul de celălalt pentru realizarea rezultatului urmărit arată că:

- elevii se implică mai mult în învățare decât în abordările frontale sau individuale;
- odată implicați, elevii își manifestă dorința de a împărtăși celorlalți ceea ce experimentează, iar aceasta conduce la noi conexiuni în sprijinul înțelegerii;
- elevii acced la înțelegerea profundă atunci când au oportunități de a explica și chiar predă celorlalți colegi ceea ce au învățat.

Ce face profesorul când învățarea elevilor este activă?

În școala tradițională, profesorul deține controlul absolut asupra cunoașterii și, prin aceasta, asupra evenimentelor clasei, apărând astfel și o legătură evidentă între disciplina strictă și adevărul univoc al magistrului care ține clasa în mână! În școala centrată pe elev, profesorul se estompează, este evanescent, căci, doar elevul este miezul problemei!

Chestiunea este că pentru a avea cu adevărat elevul în centrul demersului, cadrul didactic exercită roluri cu mult mai nuanțate. Elevul nu deține automat locul din centru. Și chiar dacă, prin prisma eficienței didactice, modul natural de funcționare a creierului conduce la abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competențele profesorului de a crea oportunitățile optime de învățare pentru fiecare elev. Astfel, în funcție de context, profesorul **acționează mereu** – dar adecvat și adaptat nevoilor grupului.

Cercetătorii au identificat următoarele **comportamente fundamentale ale cadrului didactic** în activitatea instructiv-educativă cu clasa de elevi⁹. Așadar, profesorul:

- **planifică** activitățile cu caracter instructiv și educativ, determină sarcinile și obiectivele pe variate niveluri, își structurează conținuturile esențiale și alcătuiește orarul clasei etc.;
- **organizează** activitățile clasei, fixează programul muncii instructiv-educative, structurile și formele de organizare. Cousinet a atribuit educatorului sarcina de a constitui și determina climatul și mediul pedagogic;
- **comunică** informațiile științifice, seturile axiologice sub forma mesajelor, stabilește canalele de comunicare și repertoriile comune. De altfel, activitatea educativă implică și un dialog perpetuu cu elevii ilustrat prin arta formulării întrebărilor, dar și prin libertatea acordată elevilor în structurarea răspunsurilor. Dialogul elev–profesor necesită un climat educațional stabil, deschis și constructiv;
- **conduce** activitatea desfășurată în clasă, direcționând procesul asimilării, dar și al formării elevilor prin apelul la normativitatea educațională. Durkheim definește conduita psihopedagogică a educatorului prin intermediul noțiunii de „dirijare” care facilitează elaborarea sentimentelor și a ideilor comune;
- **coordonează**, în globalitatea lor, activitățile instructiv-educative ale clasei, urmărind în permanență realizarea unei sincronizări între obiectivele individuale și acelea comune ale clasei, evitând suprapunerile ori risipa și contribuind la întărirea solidarității grupului;

- **îndrumă** elevii pe drumul cunoașterii prin intervenții punctuale adaptate situațiilor respective, prin sfaturi și recomandări care să susțină comportamentele și reacțiile elevilor;
- **motivează** activitatea elevilor prin formule de întăriri pozitive și negative; utilizează aprecierile verbale și reacțiile nonverbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive; orientează valoric prin serii de intervenții cu caracter umanist tendințele negative identificate în conduitele elevilor; încurajează și manifestă solidaritate cu unele momente sufletești ale clasei;
- **consiliază** elevii în activitățile școlare, dar și în cele extrașcolare, prin ajutorare, prin sfaturi, prin orientarea culturală și axiologică a acestora. Un aport deosebit îl are intervenția educatorului în orientarea școlară și profesională, dar și în cazurile de patologie școlară;
- **controlează** elevii în scopul cunoașterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor precum și nivelul de performanță al acestora. Controlul nu are decât un rol reglator și de ajustare a activității și atitudinii elevilor;
- **evaluează** măsura în care scopurile și obiectivele dintr-o etapă au fost atinse prin instrumente de evaluare sumativă, prin prelucrări statistice ale datelor recoltate și prin elaborarea sintezei aprecierilor finale. Judecățile valorice pe care le va emite vor constitui o bază temeinică a procesului de caracterizare a elevilor.

Abilitățile dobândite de elevi prin învățarea interactivă :

1. **Responsabilitate și capacitate de adaptare** - Exersarea responsabilității personale și a flexibilității în contexte legate de propria persoană, loc de muncă și comunitate; stabilirea și atingerea unor standarde și țeluri ridicate pentru sine și pentru ceilalți; tolerarea ambiguității.
2. **Abilități de comunicare** - Înțelegerea, administrarea și crearea unei comunicări eficiente verbale, scrise și multimedia într-o varietate de forme și contexte.
3. **Creativitate și curiozitate intelectuală** - Dezvoltarea, implementarea și comunicarea ideilor noi altor persoane; deschidere și receptivitate la nou, perspective diverse.
4. **Gândire critică și gândire sistemică** - Exersarea unei gândiri sănătoase în înțelegerea și realizarea unor alegeri complexe; înțelegerea conexiunilor dintre sisteme.
5. **Informații și abilități media** - Analizarea, accesarea, administrarea, integrarea, evaluarea, și crearea de informații în diverse forme și medii.
6. **Abilități interpersonale și de colaborare** - Demonstrarea capacității de lucru în echipă și de conducere; adaptarea la diverse roluri și responsabilități; colaborarea productivă cu ceilalți; exprimarea empatiei; respectarea perspectivelor diverse.
7. **Identificarea, formularea și soluționarea problemelor** - Capacitatea de a depista, formula, analiza și soluționa probleme.
8. **Auto-formare** - Monitorizarea propriilor cerințe de înțelegere și învățare; localizarea resurselor corespunzătoare; transferul cunoștințelor dintr-un domeniu în altul.

9. Responsabilitatea socială - Acționarea în mod responsabil ținând cont de interesele comunității; demonstrarea comportamentului etic în contexte legate de propria persoană, loc de muncă și comunitate.

Bibliografie:

Inquiry and the National Science Education Standards: A Guide for Teaching and Learning,

Hidden Challenges to Education Systems in Transition Economies, World Bank, 1999.

National Standards for Science Education, 1996.

Bruner, J., *Toward a Theory of Instruction,* Harvard University Press, 1966.

Păcurari, O. (coord), *Învățarea activă, Ghid pentru formatori,* MEC-CNPP, 2001.

Popenici, S., *Pedagogie alternativă,* Editura Polirom, Iași, 2001.

Silberman, M., *Active Learning. 101 Strategies to Teach Any Subject,* Allyn and Bacon, 1996.

COMMENT INCITER LES ELEVES A S'EXPRIMER A L'ORAL EN CLASSE DE FRANÇAIS LANGUE ÉTRANGÈRE?

Prof. Diana LINCĂ

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

L'enseignement du français langue étrangère (FLE) vise à développer chez les apprenants des compétences linguistiques complètes, dont la production orale est un aspect essentiel. Communiquer efficacement en français ne se limite pas à la maîtrise du vocabulaire et de la grammaire ; il s'agit aussi d'oser prendre la parole, de structurer ses idées et d'interagir spontanément dans des situations variées. Pourtant, pour de nombreux élèves, s'exprimer en français représente un défi de taille.

Plusieurs facteurs peuvent expliquer ces réticences : la peur de faire des erreurs et d'être corrigé devant toute la classe, un manque de confiance en soi qui freine la spontanéité, ou encore la timidité naturelle qui pousse certains à éviter toute prise de parole. D'autres, même s'ils comprennent bien la langue, peinent à formuler leurs pensées rapidement et préfèrent rester en retrait. De plus, les contextes scolaires traditionnels favorisent parfois davantage la compréhension écrite et la grammaire que l'expression orale, ce qui peut limiter les occasions de pratiquer activement la langue parlée. Or, pour progresser en langue étrangère, la pratique régulière de l'oral est primordiale. Les élèves doivent être exposés à des situations variées qui les amènent à s'exprimer de manière naturelle, tout en se sentant en confiance. Comment aider les élèves à surmonter leurs blocages et à parler français avec plus d'aisance et de plaisir ? Cet article explore différentes approches pédagogiques et activités concrètes pour encourager la participation active des élèves, les amener à s'exprimer librement et les aider à développer leurs compétences en communication orale.

1. Créer un environnement bienveillant et motivant

Un climat de confiance est essentiel pour encourager la prise de parole. L'enseignant doit valoriser les efforts, favoriser une attitude positive face aux erreurs et instaurer une dynamique de classe où l'expression est perçue comme un outil de communication plutôt qu'un exercice purement scolaire. Par exemple, il peut utiliser des "cercles de parole" où chaque élève, à tour de rôle, exprime une idée sur un sujet simple sans interruption ni correction immédiate. De plus, organiser des activités en binômes ou en petits groupes permet aux plus timides de s'exprimer sans crainte du regard des autres.

2. Intégrer des activités ludiques et interactives

Les activités ludiques rendent l'expression orale plus naturelle. Par exemple, les jeux de rôle placent les élèves dans des situations concrètes, comme commander au restaurant ou demander son chemin. Cette immersion favorise une pratique spontanée du langage. Les débats sont également très efficaces

: en confrontant leurs idées, les apprenants développent leur aisance et apprennent à structurer leurs propos. Pour les rendre plus dynamiques, l'enseignant peut distribuer des cartes avec des opinions contrastées et demander aux élèves de défendre leur point de vue.

3. Exploiter les nouvelles technologies

L'utilisation des outils numériques peut favoriser la prise de parole. Par exemple, enregistrer des vidéos ou des podcasts permet aux élèves de s'exprimer dans un cadre moins stressant qu'une prise de parole en public. Une activité efficace consiste à demander aux élèves de créer une courte vidéo présentant leur journée ou un sujet de leur choix. De plus, des applications comme *Flipgrid* permettent aux apprenants d'enregistrer leurs réponses et d'interagir avec leurs camarades, favorisant une pratique régulière et dédramatisant l'expression orale.

4. Favoriser la communication authentique

L'un des moyens les plus efficaces pour inciter les élèves à parler est de leur proposer des situations de communication réelles. L'enseignant peut organiser des "cafés linguistiques" où les élèves discutent librement sur un thème donné, ou encore inviter des locuteurs natifs pour des échanges informels. Un autre exercice intéressant est le "speed dating linguistique", où les élèves doivent présenter un sujet en deux minutes à plusieurs interlocuteurs successifs. Cela les aide à améliorer leur fluidité et leur confiance en eux.

5. Dédramatiser l'erreur et encourager la prise de parole

Il est primordial d'aider les élèves à surmonter leur peur de faire des erreurs. Pour cela, l'enseignant peut organiser des "histoires improvisées", où chaque élève ajoute une phrase à un récit collectif sans se soucier des fautes. De plus, il peut instaurer un système de "joker linguistique" : chaque élève reçoit un nombre limité de cartes qu'il peut utiliser lorsqu'il est bloqué, rendant l'apprentissage plus ludique et moins stressant.

6. Mettre en place des rituels d'expression orale

Les rituels permettent aux élèves de s'habituer à parler régulièrement en français. Par exemple, instaurer le "mot du jour", où un élève présente un mot nouveau chaque jour, encourage l'usage d'un vocabulaire varié. Un autre rituel efficace est le "journal oral", où les élèves partagent une anecdote ou un fait d'actualité en début de cours, favorisant une pratique régulière et naturelle de la langue.

7. Adapter l'enseignement à la diversité des profils d'apprenants

Les élèves ayant des profils différents, il est essentiel d'adapter les activités. Pour les apprenants plus timides, l'enseignant peut proposer des exercices individuels, comme des enregistrements audio, avant de les encourager à participer à des interactions en groupe. Les élèves avancés, quant à eux, peuvent animer des discussions ou jouer le rôle de modérateurs dans les débats, ce qui renforce leur engagement et leur responsabilisation.

Conclusion

Encourager les élèves à s'exprimer à l'oral en classe de FLE repose sur une approche pédagogique diversifiée et adaptée à leurs besoins. Chaque élève progresse à son propre rythme, et il est essentiel de proposer des activités variées qui stimulent la prise de parole tout en tenant compte des différences de personnalité et de niveau linguistique. En créant un environnement bienveillant, où l'erreur est acceptée comme une étape normale de l'apprentissage, l'enseignant permet aux élèves de dépasser leurs blocages et de s'exprimer plus librement. L'intégration de méthodes interactives favorise une immersion naturelle dans la langue et suscite l'intérêt des apprenants. Ces approches rendent l'expression orale plus attrayante et pertinente en la rattachant à des situations concrètes et engageantes. De plus, la mise en place d'un suivi personnalisé et de stratégies visant à renforcer l'autonomie des élèves contribue à leur donner davantage d'assurance et de motivation. L'objectif ultime n'est pas seulement d'améliorer la maîtrise linguistique, mais aussi de transformer l'expression orale en un moment de communication authentique et enrichissant. En valorisant l'effort plutôt que la perfection, en encourageant la spontanéité et en favorisant un apprentissage actif, les enseignants peuvent faire du français une langue vivante et accessible pour leurs élèves. Ainsi, parler en français ne sera plus perçu comme une épreuve, mais comme une opportunité d'échange et de découverte.

Bibliographie:

- Bautier, E., Rochex, J.Y., *L'expérience scolaire des nouveaux lycéens*, A. Colin, 1998.
- Cuq, J.-P., Gruca, I., *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*, Grenoble, Presses universitaires de Grenoble, 2017.
- Vigner, G., *Enseigner le français comme langue seconde*, Paris, CLÉ International, 2001.

DISEMINAREA PROIECTULUI ERASMUS+ DE PARTENERIAT STRATEGIC IN DOMENIUL ȘCOLAR “NEW WAY OF EDUCATIONAL RESEARCH AND DEVELOPMENT”, NEWWERD

Prof. Georgeta MANAFU

Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, Dolj

Liceul Teoretic „Tudor Arghezi” implementează proiectul Erasmus+ de parteneriat strategic în domeniul școlar “New way of educational research and development”, newWERD, în perioada septembrie 2017-august 2019.

Coordonatorul la nivel european este **SOU GIMNAZIJA KOCO RACIN-VELES, MACEDONIA.**

Partenerii din proiect sunt:

- **LICEUL TEORETIC “TUDOR ARGHEZI”, CRAIOVA, ROMANIA**
- **ISTITUTO DI ISTRUZIONE SUPERIORE ERASMO DA ROTTERDAM, ITALIA**
- **AGRUPAMENTO DE ESCOLAS DE BARCELOS, PORTUGALIA**

Obiectivele proiectului **newWERD** sunt:

- să implementeze practici inovative în educație și să folosească atât resurse educaționale deschise, cât și tehnologii modern;
- să consolideze procesul de predare centrat pe elev, să stimuleze la aceștia motivația pentru învățare, să le dezvolte abilitatea de a-și croi propriul drum către învățare și pregătire, precum și simțul responsabilității cu privire la propriul viitor;
- să intensifice dezvoltarea profesională a profesorilor implicați în procesul educativ;
- să abordeze predarea disciplinelor STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) cu accent pe probleme concrete;
- să stimuleze interesul pentru cunoașterea bazată pe experimente, cu diferite forme de învățare în situații reale de viață;
- să dezvolte abilități de orientare și să le dezvolte elevilor încrederea de sine, inițiativa, flexibilitatea și agilitatea mentală, dorința de schimbare;
- să formeze deprinderi de folosire a unui software pentru controlul și calcularea pierderilor de energie, procesarea datelor, utilizarea foilor de calcul și prezentărilor;

- să crească gradul de conștientizare în rândul elevilor și al personalului didactic cu privire la adoptarea unui comportament diferit, care să conducă la o folosire mai rațională a energiei;
- să dezvolte o învățare bazată pe colaborare, folosind experiența și cunoașterea celorlalți (colegi de clasă, profesori și profesioniști).

Blogul realizat pentru diseminarea activităților care se desfășoară în România.

Activitățile desfășurate în perioada septembrie-noiembrie 2017 și rezultatele obținute sunt:

- selecția echipei de implementare;
- selecția staff-ului care a participat la întrunirea din Macedonia;
- concurs pentru LOGO;
- pregătirea pentru întrunirea din Macedonia;
- participarea la întrunirea din Macedonia;
- diseminarea activităților elevilor și profesorilor din liceu dar și la Cercurile pedagogice ale profesorilor de limba franceză și de biologie;
- pagina de Facebook a proiectului - <https://www.facebook.com/newWERD/>;
- chestionarul utilizat pentru a testa nevoile elevilor pentru formare în domeniul STEM <https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSeeDFPrCY2QNoaRcCW-HoWZoHifO0A1DbOQGcHFUPNa9kIQBw/viewform> menționând că poate fi accesat de elevii din liceu care încă nu l-au accesat până pe 27 noiembrie 2017;
- filmul “Utilizarea TIC în lecții”;
- selecție pentru short term join staff training event din Italia și Portugalia.

Activitățile au fost desfășurate în continuare conform formularului de candidatură. Pentru informații suplimentare se pot accesa blogul proiectului, pagina de Facebook, avizierul din cancelarie sau panoul proiectului.

ÎNVĂȚAREA ACTIVĂ PRIN UTILIZAREA RESURSELOR EDUCAȚIONALE DESCHISE

Prof. Alexandra MARCU

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova, Dolj

Resurse educaționale deschise sunt orice tip de material educațional, cum ar fi prelegeri, materiale de lectură, programe de curs, teme pentru acasă și conținut multimedia care este disponibil gratuit online, fără restricții de drepturi de autor.

Beneficiul principal al utilizării resurselor educaționale deschise constă în economiile de costuri. Profesorii pot încorpora resurse educaționale deschise existente în clasele lor în loc să creeze altele noi de la zero; acest lucru reduce nu numai costurile, ci și timpul petrecut pentru crearea materialelor didactice. În cele din urmă, deoarece multe resurse educaționale deschise sunt actualizate în mod regulat cu informații actuale despre un anumit domeniu sau domeniu, ele rămân actualizate mult mai ușor decât manualele publicate în mod tradițional, care necesită actualizări periodice cu cheltuieli considerabile pentru a le menține la zi.

Un alt avantaj al utilizării resurselor educaționale deschise în practica didactică constă în facilitarea colaborării și implicării între elevi.

Edpuzzle

Învățarea din videoclipuri este o abilitate importantă. Aplicația le permite profesorilor să facă din orice videoclip lecția lor. Elevii pot viziona videoclipuri în condiții de siguranță ca resursă educațională atractivă. Profesorul va fi cel care va filtra conținutul de pe YouTube, astfel încât elevii să poată vizualiza doar conținut educațional. Profesorii își încorporează propriile întrebări în videoclip, iar elevii vor primi feedback imediat, astfel încât să poată vedea dacă au înțeles sau nu conținutul. Aceste întrebări pot fi cu răspunsuri multiple, de completare a spațiilor libere sau deschise; sunt concepute pentru a încuraja implicarea studenților și înțelegerea conținutului prezentat. Profesorii au acces la instrumente de analiză care le permit să monitorizeze progresul realizat de fiecare elev în temele individuale; aceste date oferă profesorilor informații despre locurile în care ar putea fi nevoie de instruire suplimentară sau ajustări efectuate în cadrul metodelor lor de livrare a curriculumului.

Lecțiile pot fi partajate ușor cu elevii printr-un link sau un cod încorporat care se deschide direct în browserele. EdPuzzle oferă o modalitate inovatoare pentru educatorii de pretutindeni să livreze cursuri multimedia interactive, permițând mai mult control asupra modului în care este consumat conținutul, sporind implicarea generală a cursanților, obținând rezultate mai bune, timpul

petrecut în acest sens! Deși sistemul este încă relativ nou în comparație cu mulți concurenți de pe piață, care se mândrește deja cu un set impresionant de caracteristici, o gamă largă de opțiuni de personalizare, asigură satisfacerea nevoilor tuturor tipurilor de utilizatori, variind universități primare și secundare, dincolo de motivul pentru care devine din ce în ce mai populară alegerea în rândul designerilor de instruire din întreaga lume care caută medii de predare cu eficiență sporită a impactului de astăzi de mâine!

Când utilizați lecțiile video Edpuzzle în sala de clasă, implicarea elevilor este semnificativ crescută datorită combinației de elemente vizuale și sunet oferite de program. Cercetările au demonstrat că studenții care vizionează videoclipuri tind să rețină mai multe informații decât cei care citesc numai materiale bazate pe text (Vashdi & Shani 2017). În plus, inserarea întrebărilor de tip test în aceste tipuri de instrumente de instruire ajută la asigurarea faptului că cursanții procesează în mod activ conținutul, mai degrabă decât îl consumă pasiv (Tucker et al., 2016).

Avantaje ale aplicației:

- Special concepută pentru profesori sau studenți
- Pot fi inserate comentarii pe parcursul video-ului, sau întrebări. Aceasta poate duce la o evaluare în timp real a competenței cerute elevilor.
- Evaluarea se face prin intermediul PC-ului și internetului.
- Poți clasifica lecțiile astfel rezultate pe categorii, poți chiar adăuga termene limită pentru materialele video ce urmează a fi vizualizate.

Dezavantaje:

- Doar profesorul și elevii săi au acces la lecție, în cadrul site-ului, prin intermediul unui cont.
- Materialul nu poate fi downloadat și expus altundeva în afara platformei EdPuzzle.
- Necesitatea existenței unei conexiuni la internet și a unui cont.

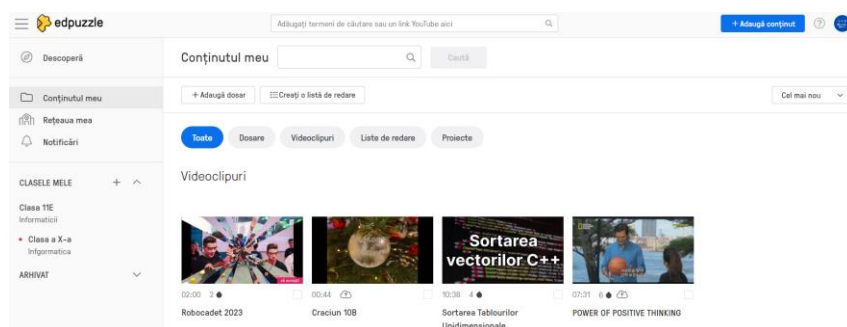

Fig. 1. Interfața aplicației

Nearpod. Aplicația Nearpod (aplicație care este fără cost, intuitivă, logare facilă direct cu contul google al utilizatorului) oferă o gamă bogată de instrumente ce pot fi încorporate cu ușurință într-o lecție.

Accesare: <https://nearpod.com/>. Cu ajutorul aplicației putem crea lecții interactive, sincrone și asincrone, combina conținuturi de învățare cu sarcini de evaluare, folosi tabla colaborativă smart, obține feedback imediat de la elevi prin intermediul sondajelor, compune minieseri prin utilizarea întrebărilor cu răspuns direct, realiza filmulețe.

Meniul vertical din partea dreaptă cuprinde informații despre lecțiile create, rapoarte despre lecții, o bibliotecă de lecții, precum și resurse pentru profesori: experimente virtuale, simulări de fenomene, videoclipuri etc.

Pentru crearea unei lecții se apasă butonul Create → Lessons

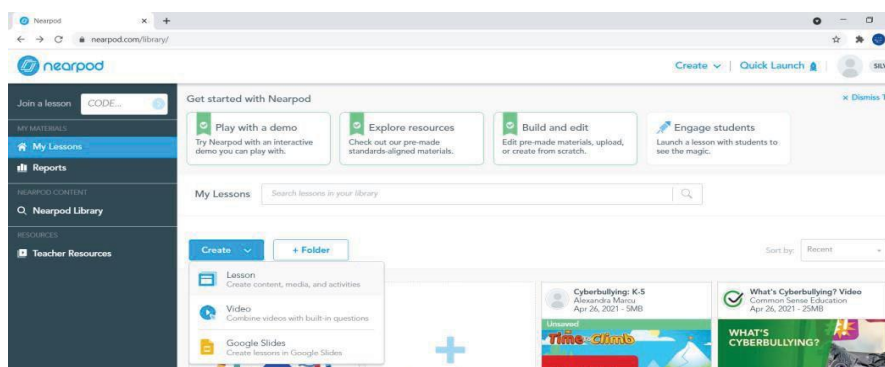
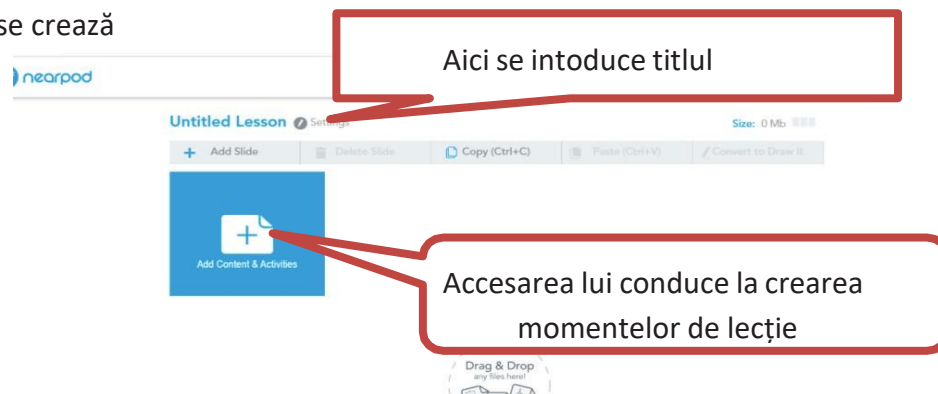

Fig 4. Captura ecran -accesare buton creare lecție

În fereastra deschisă se stabilește titlul lecției și apoi, cu ajutorul butonului Add Content

se crează

&Activities

Fig5. Buton adăugare conținut și activități de învățare

Exemple de activități/ conținuturi:

- *Draw It* – prin selectarea acestei opțiuni profesorul poate posta sarcini de lucru, iar elevii le rezolvă direct, în mod textual sau grafic. Este ideală a această opțiune în situația în care se lucrează cu tableta grafică;
- *Fill in the Blanks* – sarcină de lucru în care elevii trebuie să completeze termenii lipsă;
- *Memory Test* – permit inserarea unor jetoane cu imagini care trebuie să se potrivească;
- *Nearpod 3D* – conține o bibliotecă de imagini 3D utile, din domenii diverse (din păcate, nu prea

bogată);

- *Quiz* – pentru întrebări tip test;
- *Time to Climb* – exercițiu de tip joc: elevul trebuie să răspundă la întrebări pentru a putea urca, de exemplu, muntele Himalaya;
- *Web Content* – pentru a include în lecție o pagină web, pe care elevul o accesează, iar această va deschide într-o filă separată, după închidere elevul fiind reîntors în lecție.

Distribuirea lecției. Lecția poate fi prezentată live, în care elevii trebuie să fie conectați la lecția de pe site sau în ritm propriu, caz în care se alege varianta ”Student-paced”. Când lecția este prezentată live, profesorul este prezentatorul și moderatorul lecției, elevii primind peecranele lor exact slide-ul prezentat la momentul curent de către profesor. Elevii se pot conecta la lecție fie printr-un link, fie printr-un cod al lecției, ambele fiind generate automat atunci când se creează lecția.

Bibliografie:

Tucker B. R., McDonough L. M. & Xu Y., *Interactive Video Quizzing for Improved Retention and Knowledge Transfer*, în „Computers & Education” 97: 205–216, 2016.

Vashdi D R., Shani Z., *The Impact of Video Lessons on Students’ Academic Achievement*, in “British Journal of Educational Technology” 48(1): 3-14, 2017.

Resurse online:

<https://nearpod.com/>

<https://edpuzzle.com/>

EDUCAȚIA ACTIVĂ ÎN PRACTICĂ: CONECTAREA TEORIEI CU REALITATEA CLASEI

Prof. Ramona - Ana - Maria MAZILU

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”/Liceul Energetic, Craiova, Dolj

Prof. Daniel – Ștefan MAZILU

Liceul Tehnologic „Constantin Brâncuși”, Craiova, Dolj

Introducere

Într-un peisaj educațional în continuă schimbare, abordările tradiționale în învățământ sunt completate tot mai mult de metode inovatoare care pun accent pe implicarea activă a elevilor și pe dezvoltarea de competențe esențiale. Educația activă reprezintă o abordare pedagogică centrată pe implicarea directă a elevilor în procesul de învățare. Spre deosebire de modelele tradiționale, care pun accent pe transmiterea pasivă a cunoștințelor de la profesor la elev, educația activă promovează interacțiunea, reflecția critică și aplicarea practică a cunoștințelor. Acest material explorează modul în care teoria educației active poate fi conectată cu realitatea din sala de clasă, oferind exemple concrete și strategii eficiente.

Beneficiile metodelor de predare activă:

- *Stimularea creativității:* Elevii învață să gândească critic și să identifice soluții.
- *Implicare sporită:* Metodele active încurajează participarea și colaborarea.
- *Dezvoltarea abilităților sociale:* Lucrul în echipă și comunicarea sunt promovate constant.
- *Integrarea multidisciplinară:* Elevii sunt expuși la contexte reale, care implică aplicarea cunoștințelor din mai multe domenii.

Educația activă se bazează pe câteva **principii fundamentale:**

1. *Participarea activă:* Elevii sunt considerați actori principali ai procesului educațional.
2. *Întâlnirea dintre teorie și practică:* Cunoștințele teoretice sunt corelate cu situații practice relevante.
3. *Colaborarea:* Se promovează lucrul în echipă și schimbul de idei.
4. *Autoreflexia:* Elevii sunt încurajați să analizeze propriul proces de învățare.
5. *Adaptabilitatea:* Metodele utilizate sunt flexibile și adaptate nevoilor individuale ale elevilor.

Câteva metode de educație activă:

1. *Învățarea bazată pe proiecte:* Elevii lucrează la proiecte complexe, care implică cercetare, rezolvare de probleme și aplicarea teoriei la situații reale.
2. *Învățarea prin descoperire:* Elevii sunt ghidați să exploreze și să descopere soluții prin propriile eforturi.

3. *Studiile de caz*: Analiza unor situații reale sau simulate pentru a învăța aplicarea cunoștințelor.
4. *Metoda jocurilor de rol*: Elevii învață prin simularea unor contexte reale, dezvoltând empatia și competențele de rezolvare a conflictelor.

Aplicarea teoriei educației active în clasă

Pentru a conecta teoria cu realitatea din clasă, profesorii pot adopta următoarele **strategii**:

- *Contextualizarea învățării*: Materialele didactice trebuie să fie relevante pentru viața elevilor. De exemplu, în lecțiile de economie, profesorii pot folosi exemple din situații cotidiene, cum ar fi bugetarea familiei.
- *Crearea unui mediu colaborativ*: Organizarea de activități în grup încurajează elevii să lucreze împreună, dezvoltând abilități sociale esențiale.
- *Feedback-ul constructiv*: Profesorii ar trebui să ofere feedback care să sprijine învățarea continuă și să încurajeze autorefecția.
- *Integrarea tehnologiei*: Utilizarea resurselor digitale, cum ar fi platformele de învățare online sau aplicațiile interactive, poate spori implicarea elevilor.

Exemple de bune practici

1. **Proiect interdisciplinar**: O clasă de gimnaziu/liceu poate organiza un proiect despre sustenabilitatea mediului, combinând cunoștințe din biologie, geografie, chimie și educație civică. Elevii pot cerceta impactul deșeurilor asupra ecosistemelor și pot propune soluții aplicabile la nivel local.
2. **Simulare economică**: În cadrul orei de educație financiară/educație antreprenorială/economie, elevii pot participa la un joc de simulare a unui magazin, învățând despre buget, venituri și cheltuieli.

Educația activă oferă o punte eficientă între teorie și practici relevante pentru realitatea elevilor. Implementarea acestora presupune adaptabilitate din partea profesorilor și o atitudine deschisă din partea elevilor. Pe termen lung, aceasta contribuie la formarea unor indivizi capabili să gândească critic, să colaboreze eficient și să aplice cunoștințele în diverse contexte.

Bibliografie:

- Dewey, J., *Democrația și Educația*, Editura Didactică și Pedagogică, 2005.
- Kolb, D.A., *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*, Prentice Hall, 1984.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*, ASHE-ERIC Higher Education Reports, 1991.
- Marzano, R. J., & Pickering, D. J. *The Highly Engaged Classroom*, Solution Tree Press, 2010.
- Văideanu, G. *Educația la frontiera dintre milenii*. Editura Polirom, 1996.

NEW APPROACHES AND TECHNIQUES IN TEACHING ENGLISH

Prof. Simona Venera MĂRGINEANU

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

The twenty-first century has come with technology and at the same time new challenges for everyone. In every profession we have had to adapt and adopt new ways of seeing and doing things in order to achieve our goals. This has also happened in education and never have the teachers been working so hard so as to make their lessons useful, meeting the needs and the interests of their students. The landscape of English language teaching has evolved significantly over the past few decades. With globalization, technological advancements, and a deeper understanding of how people learn, educators have developed innovative approaches and techniques to enhance the effectiveness of English language instruction. This article explores some of the latest trends and methodologies that are shaping the future of English language education.

Communicative Language Teaching has been a cornerstone of English instruction for many years, but its application has continued to evolve. The focus on real-life communication, rather than rote memorization of grammar rules, has become more pronounced. Teachers are now incorporating more authentic materials, such as podcasts, videos, and articles from current media, to provide students with practical language exposure. Role-plays, simulations, and task-based activities allow learners to practice language skills in contexts that mirror actual communication scenarios.

Task-Based Language Teaching (TBLT) is an extension of CLT that emphasizes the completion of meaningful tasks as the central component of language learning. In this approach, students engage in tasks that require them to use English in a practical context—be it problem-solving, project work, or collaborative discussions. This method not only enhances language skills but also fosters critical thinking and teamwork among students. For instance, students might work in groups to plan a trip, requiring them to negotiate, persuade, and discuss in English.

The integration of technology into the classroom has given rise to blended learning environments that combine traditional face-to-face instruction with online resources. Educators can utilize platforms like Google Classroom, Duolingo, or Quizlet to provide students with interactive exercises, videos, and quizzes that reinforce classroom learning. This approach allows for personalized learning, as students can progress at their own pace and revisit challenging concepts outside of class time.

In the flipped classroom model, traditional teaching methods are inverted. Students are introduced to new content through videos or reading assignments at home, freeing up classroom time

for engaging in discussions, collaborative work, and hands-on activities. This method encourages students to take responsibility for their learning while allowing teachers to focus on addressing individual needs and facilitating deeper comprehension during class.

Gamification applies game design elements to the learning process, making it more engaging and motivating for students. Incorporating elements such as points, levels, and badges can enhance students' motivation and participation in English language learning. Educational games, quizzes, and competitive activities can be used to reinforce vocabulary, grammar, and pronunciation in a fun and interactive way.

As classrooms become increasingly diverse, culturally responsive teaching has gained traction. This approach recognizes and values students' cultural backgrounds and experiences, weaving them into the learning process. By incorporating literature, media, and examples from a variety of cultures, teachers can create a more inclusive environment that fosters respect and understanding. This method not only enhances language skills but also promotes critical thinking about cultural differences and global citizenship.

Project-Based Learning (PBL) encourages students to explore real-world problems and challenges through collaborative projects. In an English language context, this could involve researching a social issue, creating a presentation, or developing a community initiative. PBL promotes critical thinking, creativity, and communication skills, as students must work together, often in English, to achieve a common goal.

Recognizing the importance of mental health and emotional well-being in the learning process, many educators are integrating mindfulness and social-emotional learning techniques into their English instruction. Activities that promote self-awareness, empathy, and resilience can create a supportive classroom environment. Techniques such as journaling, mindful breathing, and group reflections can help students manage anxiety and improve their overall engagement with the learning process.

As the world continues to change, so too must our approaches to teaching English. By embracing new methodologies and leveraging technology, educators can create dynamic, engaging, and effective learning experiences for their students. The key lies in understanding the diverse needs of learners and adapting teaching techniques to foster a love for the language while equipping students with the skills they need to thrive in a globalized world. The future of English language teaching is bright, filled with opportunities for innovation and growth that can empower learners to communicate confidently and effectively.

Bibliography:

Harmer, J., *The Practice of English Language Teaching* (5th ed.), Pearson Education, 2015.

Richards, J. C., & Rodgers, T. S., *Approaches and Methods in Language Teaching* (3rd ed.), Cambridge University Press, 2014.

Ellis, R., *Understanding Second Language Acquisition*, Oxford University Press, 2016.

Nunan, D., *Teaching English to Speakers of Other Languages: An Introduction*, Routledge, 2015.

Chan, C. K. K., *Innovative Approaches in English Language Teaching: A Study of Current Practices*, In “Journal of Language Teaching and Research”, 11(5), 741-749, 2020.

Burchfield, C., & Muir, K., *Integrating Technology into English Language Teaching: New Directions*, In “Educational Technology Research and Development”, 70(2), 345-362, 2022.

L'INTELLIGENCE ARTIFICIELLE EN CLASSE DE FLE: EXEMPLES CONCRETS D'ACTIVITÉS

Prof. Loredana MITRACHE

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

L'enseignement du français langue étrangère (FLE) présente plusieurs défis, en particulier dans un monde globalisé où les apprenants viennent de divers horizons culturels et linguistiques. Les enseignants doivent s'adapter à des profils variés, des rythmes d'apprentissage différents et des besoins spécifiques. L'intégration de nouvelles technologies dans l'enseignement est perçue comme un levier potentiel pour rendre les cours plus interactifs, personnalisés et efficaces. Dans ce contexte, l'intelligence artificielle (IA) s'est imposée comme un outil innovant pouvant transformer l'approche pédagogique en FLE. De l'automatisation des tâches administratives à la création de parcours d'apprentissage personnalisés, l'IA offre de nouveaux outils pour améliorer l'expérience des enseignants et des apprenants.

Que ce soit pour l'amélioration de l'apprentissage individuel, l'automatisation de certaines tâches ou encore l'adaptation des contenus aux besoins spécifiques des apprenants, l'IA présente plusieurs avantages dans le contexte de l'enseignement des langues.

✓ *Personnalisation de l'apprentissage*

L'un des avantages majeurs de l'IA en classe de FLE est sa capacité à personnaliser l'expérience d'apprentissage. En analysant les progrès et les difficultés de chaque élève, les systèmes d'IA peuvent adapter le contenu en temps réel pour répondre à leurs besoins spécifiques. Par exemple, des applications comme Duolingo, Babbel ou encore les chatbots linguistiques, basés sur l'IA, sont capables de proposer des exercices de vocabulaire, de grammaire et de compréhension orale qui s'ajustent au niveau et aux intérêts de chaque apprenant. L'IA permet ainsi de créer des parcours d'apprentissage individualisés, ce qui est particulièrement bénéfique pour les élèves ayant des rythmes d'apprentissage différents.

✓ *Accessibilité et flexibilité*

L'intégration de l'IA dans l'enseignement du FLE permet également d'améliorer l'accessibilité de l'apprentissage des langues. En permettant aux élèves d'accéder à des ressources éducatives en ligne, disponibles à tout moment et en tout lieu, l'IA rend l'apprentissage plus flexible. Par exemple, des applications de conversation en IA comme *Mondly* ou *Babbel* permettent aux élèves de pratiquer le français à leur propre rythme, en dehors de la classe, avec des exercices interactifs et des simulations de conversations.

✓ *Pratique de la prononciation et de l'oral*

L'un des aspects les plus complexes de l'apprentissage d'une langue étrangère est la maîtrise de la prononciation et de l'oral. L'IA, grâce à des technologies de reconnaissance vocale de plus en plus performantes, peut fournir un feedback précis et immédiat sur la prononciation des élèves.

✓ *Rétroaction immédiate et continue*

L'une des difficultés de l'apprentissage des langues est le délai entre l'exercice effectué et la correction des erreurs. L'IA permet une rétroaction instantanée, un aspect important pour l'apprentissage des langues. Lorsque l'apprenant commet une erreur de grammaire ou de vocabulaire, il peut immédiatement recevoir une explication ou une correction. Cela permet de renforcer la mémorisation et d'éviter la répétition des erreurs. En outre, certains systèmes d'IA peuvent même proposer des explications détaillées et fournir des exemples supplémentaires pour mieux comprendre la règle.

✓ *Évaluation des compétences et suivi des progrès*

L'intelligence artificielle permet également d'améliorer l'évaluation des compétences linguistiques. En utilisant des algorithmes d'analyse de données, l'IA peut non seulement évaluer les performances des élèves sur des exercices spécifiques, mais aussi suivre leur progression. Par exemple, des systèmes d'IA peuvent mesurer l'amélioration du vocabulaire, de la grammaire ou de la compréhension orale et fournir des rapports détaillés, permettant aux enseignants et aux apprenants eux-mêmes de mieux comprendre leurs aptitudes et leurs faiblesses.

✓ *Apprentissage ludique*

L'intelligence artificielle facilite également l'intégration du jeu dans l'enseignement du FLE. En transformant l'apprentissage en une série de défis et de récompenses, l'IA rend l'apprentissage du français plus ludique et engageant. Des applications comme *Duolingo* utilisent des mécanismes de jeu pour rendre l'apprentissage plus attractif et pour motiver les élèves à pratiquer régulièrement.

✓ *Soutien à la collaboration*

En plus de l'apprentissage autonome, l'intelligence artificielle peut jouer un rôle clé dans le soutien à la collaboration entre apprenants, un aspect essentiel de l'enseignement des langues. Si l'IA facilite l'individualisation de l'apprentissage, elle peut également enrichir les interactions sociales et collaboratives dans la classe de FLE, grâce à des outils et des plateformes numériques qui encouragent les échanges entre les élèves.

Exemples de tâches pour les élèves, basées sur l'utilisation de l'intelligence artificielle

- Créez un slogan publicitaire d'un produit au choix.

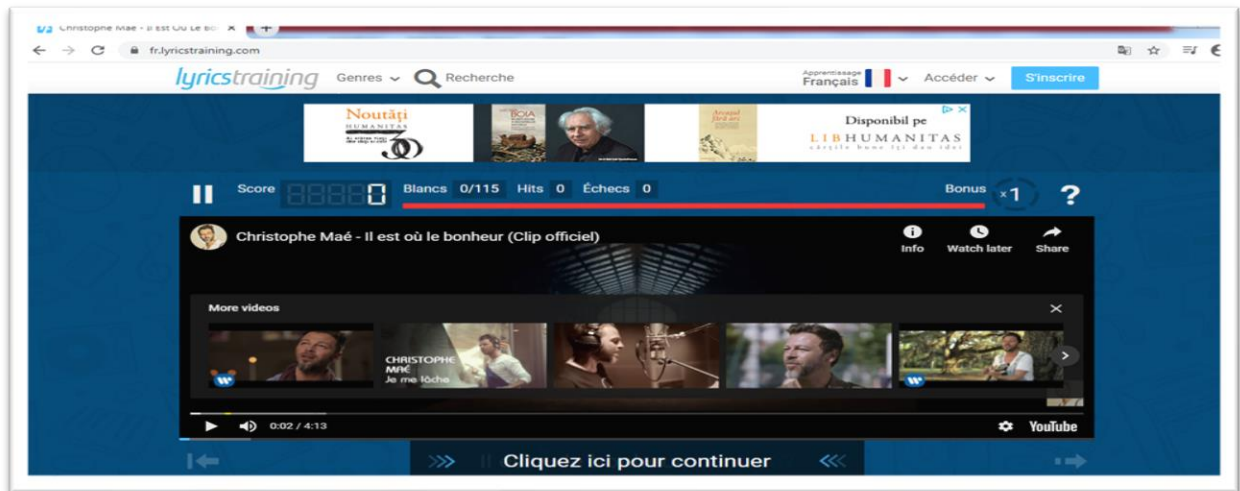

- La Journée Européenne des langues: Trouvez des proverbes dans plusieurs langues européennes.

Le professeur demande aux élèves de trouver un proverbe dans une langue européenne distribuée à l'avance. Tous les élèves ont mis les proverbes trouvés sur un padlet. Ils ont traduit les proverbes dans la langue maternelle et ils ont essayé de lire ceux-ci dans la langue source à l'aide de l'IA.

- Mon visage...mes émotions: Prenez un selfie tout en exprimant un sentiment au choix.
Les sentiments exprimés par les élèves ont été divers : Je me sens aimé ; Je me sens détendue ; Nous sommes heureux ; Nous sommes surpris, etc.
- Chantons... ou pas !
À l'aide du site *Lyricstrainnig*, les élèves peuvent travailler la compréhension orale par la chanson. Ils peuvent compléter les blancs à leur propre rythme en choisissant le niveau convenable – débutant/intermédiaire/avancé.

En conclusion, l'utilisation de l'intelligence artificielle en classe de FLE permet d'améliorer l'apprentissage en le rendant plus personnalisé, flexible et accessible. Elle soutient à la fois les enseignants, en automatisant certaines tâches pédagogiques et en leur offrant des outils d'analyse avancés, et les apprenants, en leur offrant une expérience d'apprentissage enrichie, plus interactive et plus adaptée à leurs besoins spécifiques. Toutefois, pour tirer pleinement parti de ces avantages, il est essentiel de maintenir un équilibre avec l'aspect humain de l'enseignement, qui reste au cœur de la pédagogie.

Bibliographie:

Desmet, P., *L'enseignement/apprentissage des langues à l'ère du numérique: tendances récentes et défis*, RFLA. Vol. XI, 1, 2006.

<https://www.francophonie.com/lintegration-de-lintelligence-artificielle-dans-la-classe-de-fle-approches-et-applications-de-base/>, consulté le 8 janvier 2024.

AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE METODELOR MODERNE ÎN PREDAREA-ÎNVĂȚAREA ISTORIEI

Prof. Florina Marinela MLADIN

Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova, Dolj

Lecția de istorie stă tot mai mult sub semnul unei paradigme novatoare, care presupune reevaluarea radicală a rolului profesorului de istorie în clasă și reșezarea raporturilor profesor elev. Unii s-au grăbit, fără nici un temei, să afirme că ar fi vorba de diminuarea rolului profesorului de istorie.

În noua etapă de dezvoltare a școlii românești, lecția de istorie trebuie să fie restructurată fundamental și mai ales adaptată noilor cerințe ale actului educațional. Pentru aceasta, profesorul de istorie își schimbă total rolul pe care l-a avut prin tradiție în clasă. Astfel, el devine moderator al unei dezbateri de idei din clasă, motivează și stimulează elevii, încurajează elevii să își formuleze opiniile, devine un ghid al elevilor pe drumul către punerea în valoare a abilităților lor.

Noile metode interactive presupun deplasarea centrului de greutate de la profesor către elev, care trebuie determinat să formuleze opinii argumentate, să își formeze deprinderi durabile de muncă intelectuală, să înțeleagă logica evenimentelor, să deprindă tehnicile privitoare la lucrul în echipă.

Noua strategie didactică are la bază învățarea interactivă, în care centrul de greutate se deplasează de la profesor la elev. Selecția metodei de învățare se realizează de către profesor, pornind de la specificul obiectivelor lecției, competențele urmărite, caracteristicile clasei de elevi cu care se lucrează.

Metoda este un instrument, o modalitate, o cale de atingere a dezideratelor propuse. Este liantul dintre obiective și rezultate¹.

Cele mai utilizate metode interactive folosite la clasă sunt:

1. CUBUL

Definiție: Metoda presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme. Reprezintă o modalitate de predare învățare ce valorifică resursele elevilor de participare conștientă la descoperirea cunoștințelor și relațiilor dintre acestea.

Avantaje:

- Asigură abordarea complexă și completă a unei probleme.

¹ Mihai, Manea, *Metode tradiționale de predare a istorie*, în *Elemente de Didactică a Istoriei*, Editura Nomina, 2012, p. 84.

- Încurajează munca în echipă.
- Stimulează gândirea critică.
- Stimulează învățarea prin descoperire.

Limite:

- Este posibilă tratarea superficială a celorlalte perspective.
- Consum mare de timp.
- Neimplicarea tuturor elevilor în rezolvarea sarcinilor din fiecare grup.

Desfășurare:

- ✓ Profesorul pregătește un cub din carton, singur sau împreună cu elevii, pe ale cărui șase fețe scrie șase cerințe: *Describe! Compară! Asociază! Analizează! Aplică! Argumentează!*
- ✓ Se anunță tema, subiectul pus în discuție.
- ✓ Se împarte clasa în 6 grupe, câte 4-5 copii formând o grupă, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinței de pe una dintre fețele cubului astfel:
 - Grupa 1: *Describe!* - culori, forme, mărimi, fapte.
 - Grupa 2: *Compară!* - ce este asemănător, ce este diferit.
 - Grupa 3: *Asociază!* - la ce te îndeamnă să te gândești, ce idei îți sugerează.
 - Grupa 4: *Analizează!* - elemente componente, aspecte de conținut.
 - Grupa 5: *Aplică!* - ce poți face cu acestea? La ce ne folosesc?
 - Grupa 6: *Argumentează!* - pro sau contra enumerând motivele în sprijinul afirmației date.
- ✓ Redactarea finală și împărtășirea ei celorlalte grupe.
- ✓ Afișarea formei finale pe tablă și discuții în legătură cu tema abordată².

Aplicație

Clasa: a VIII-a

Unitatea de învățare: Constituirea României moderne

Lecția: Formarea statului român modern: domnia lui Alexandru Ioan Cuza

Obiective de referință: să realizeze tabloul perioadei respective, identificând schimbările intervenite; să identifice elementele comune și diferențele legate de mai multe fapte istorice.

Resurse:

- materiale: manualul, markere, surse istorice.
- umane: colectivul de elevi.
- surse de timp: 25 min.

Scenariu didactic:

² Mihai, Manea, *op. cit.*, în *Elemente de Didactică a Istoriei*, p. 100

Grupa 1: Descrie! – Contextul intern și extern în care s-a realizat Unirea Principatelor Române (când a izbucnit Războiul Crimeei, dezbaterile din cadrul Congresului de Pace de la Paris din 1856 și prevederile adoptate în privința Principatelor, organizarea Adunărilor ad-hoc cu rol consultativ asupra unirii).

Grupa 2: Compară! – Revendicările Adunărilor ad-hoc și prevederile Convenției de la Paris

Grupa 3: Asociază! – Evenimentele istorice cu date și realizați o axă cronologică:

- Războiul Crimeii încheiat cu Congresul de la Paris;
- Convenția de la Paris;
- Alegerea lui Cuza ca domnitor al Moldovei;
- Alegerea lui Cuza în Țara Românească;
- Secularizarea averilor mănăstirești;
- Lovitura de stat.

Date: 1853-1856; 5 ianuarie 1859; 11 februarie 1866; 7 august 1858; 24 ianuarie 1859; 1864; 1863.

Grupa 4: Analizează! – Dubla alegere a lui Cuza în Moldova și Țara Românească.

Grupa 5: Aplică! – Cunoștințele dobândite despre reformele lui Cuza în realizarea unei scheme logice.

Grupa 6: Argumente pro sau contra – De ce românii doreau unirea?

2. STARBUST (EXPLOZIA STELARĂ)

Provenit din limba engleză *star* = stea și *burst* = a exploda, desemnează o metodă asemănătoare brainstorming, cu care se confruntă, deși presupune organizarea clasei de elevi într-un grup și stimulează crearea de întrebări, la întrebări, așa cum brainstorming dezvoltă construcția de idei pe idei.

Are forma unei stele cu 5 colțuri, în fiecare colț fiind scrisă câte o întrebare. Se recomandă pentru început întrebări de tipul cine? ce? unde? când? din ce cauză?, ce pot da naștere altor întrebări

Ca etape se pot distinge organizarea clasei de elevi mai multe grupuri, fiecare notând pe o foaie problema.

Apoi are loc elaborarea în fiecare grupă a unei liste cu întrebări diverse care au legătură cu problema de discutat. Se comunică rezultate muncii de grup.

La final se evidențiază cele mai interesante întrebări și are loc aprecierea muncii în echipă³.

Avantajele folosirii metodei.

- ❖ este o metodă relaxantă și plăcută, iar eficiența orei depinde de plăcerea elevilor de a participa la demersul didactic;

³ I. O. Pânișoară, *Comunicarea eficientă*, ed. a III-a, revăzută și adăugită. Editura Polirom, Iași, 2006, p. 241.

- ❖ Este ușor de aplicat oricărui tip de colectiv indiferent de particularitățile de vârstă sau de caracteristici individuale componentelor acestuia;
- ❖ Stimulează spiritul de competiție și pe cel de cooperare. Dezvoltă spontaneitatea și creativitatea de grup și abilitățile de lucru în echipă. Pune accentul pe stimularea fiecărui participant la discuție;
- ❖ nu necesită prea mult timp pentru explicații prealabile întrucât este ușor de realizat. Stimulează creativitatea de întrebări la întrebări.

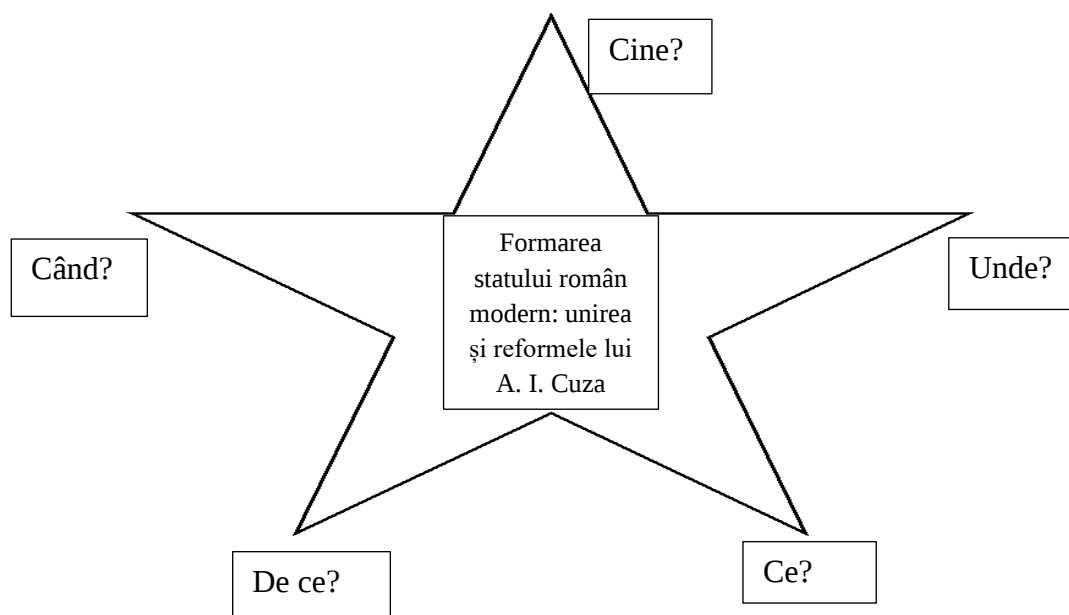
Dezavantajele folosirii metodei.

- Ca limite se remarcă lipsa implicării din partea unor elevi considerând că este o simplă joacă
- Necesită timp îndelungat pentru realizare⁴.

Aplicație:

Dacă dorim să fixăm cunoștințele la clasa a VIII- a la tema: *Statul român modern*, în care tratăm Unirea și reformele lui A. I. Cuza, va trebui ca un elev din fiecare grupă să formuleze întrebarea iar un altul să răspundă.

Metoda poate fi aplicată atât elevilor din ciclul gimnazial cât și la liceu, complexitatea întrebărilor derivând din particularitățile de vârstă ale elevilor.

⁴ Mihai, Manea, *op. cit.*, în Elemente de Didactică a Istoriei, p. 103.

1. Unde s-a organizat Congresul de Pace unde a fost discutată problema unirii Principatelor? 2. Unde s-au organizat cele două Adunări ad-hoc? 3. Unde funcționa Comisia Centrală și Înalta Curte de Casație și Justiție?	1. Cine a înfăptuit Unirea Principatelor Române? 2. Cine a falsificat alegerile care dădeau câștig de cauză unioniștilor? 3. Cine a fost primul ministru că care a colaborat A. I. Cuza? 4. Cine a venit la conducerea țării după abdicarea lui Cuza?
1. De ce Cuza a fost ales domn și în Muntenia? 2. De ce a fost nevoie de lovitură de stat a lui Cuza (2 mai 1864)? 3. De ce Cuza a fost iubit mai mult de țărani? 4. De ce Cuza a fost înlăturat de „monstruoasa coaliție”?	1. Ce înseamnă „divan ad-hoc”, „convenție”, „caimacam” 2. Ce reforme a realizat domnitorul Unirii ? 3. Ce acte legislative au fost adoptate prin plebiscit în urma loviturii de stat din 2 mai 1864?
1. Când s-a realizat dubla alegere a lui Al. I. Cuza? 2. Când a abdicat Cuza?	

Așadar, utilizarea metodelor moderne oferă un climat propice studiului, mult mai dezinhbat, plăcut și atractiv. O calitate a metodelor active este stimularea gândirii critice, a interogație asupra sinelui și asupra lumii. Toate metodele active sunt în egală măsură stimulative, incitante, antrenante și eficiente. Sunt în măsură să incite elevii, să-i provoace, să le stimuleze nu numai gândirea ci și creativitatea, să le dezvolte spiritul de echipă, dar și spiritul competitiv (cine e lider, cine are cea mai bună idee pe care să o accepte toți, ce echipă obține cel mai bun punctaj).

Dezavantajele metodelor active nu sunt nici ele de neglijat. De multe ori, aceste metode sunt cronofage, se pierde timp cu organizarea clasei/ grupurilor, elevilor le trebuie timp să se familiarizeze cu acest stil/ tip nou de învățare. Evaluarea muncii grupelor se face cu dificultate și există riscul ca unii elevi să se sustragă sarcinilor date, de exemplu, în grupe/ echipe unii muncesc, alții pierd vremea⁵.

Pentru ca aceste metode didactice să aibă o eficiență sporită la clasa, consider că fiecare profesor poate, potrivit experienței sale și nivelului claselor de elevi, să selecteze și să opteze pentru una sau alta dintre metodele active sau să le îmbine cu cele tradiționale.

Bibliografie:

Oprea, C. L., *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006.
Pânișoară, I. O., *Comunicarea eficientă*, ed. a III-a, revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006.
Manea, M., *Metode tradiționale de predare a istorie*, în *Elemente de Didactică a Istoriei*, Editura Nomina, 2012.

⁵ Oprea, C. L. *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006.

PALATUL „JEAN MIHAIL” DIN CRAIOVA

Prof. Adina Melania NĂSTASIE

Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, București

Prof. Mihaela NĂSTASIE

Școala Gimnazială Rojiște, Dolj

Craiova se poate mândri cu cea mai somptuoasă clădire din Oltenia – Palatul „Jean Mihail”, clădire care este asemănată cu Palatul Schönbrunn din Viena și care găzduiește astăzi Muzeul de Artă, unde sunt expuse mai multe lucrări ale creatorului sculpturii moderne, Constantin Brâncuși. Aflată acum la finalul unui amplu proces de reabilitare care a început în anul 2011, restauratorii încercând să o aducă la forma sa inițială de la începutul secolului trecut, clădirea a fost construită în perioada 1900-1907, după planurile arhitectului francez Paul Gottereau, la cererea lui Constantin Dinu Mihail (1837-1908), al doilea cel mai bogat om din România de la acea vreme după George Gr. Cantacuzino, prim-ministru al României în perioada 1889-1900. Legenda spune că Mihail era atât de bogat, încât s-a dus la Regele Carol I și i-a cerut permisiunea să acopere clădirea cu monede de aur, iar regele ar fi spus că este de acord cu condiția ca acestea să fie puse în dungă. Și a renunțat la idee, doar pentru că o mică porțiune ar fi rămas neacoperită dacă ar fi pus monedele în dungă.

Construit în stilul academismului francez, cu elemente arhitecturale ce aparțin barocului târziu, palatul este remarcabil atât prin bogata arhitectură exterioară (ancadramentele ferestrelor, ornamentele fațadelor, lucrările de feronerie ale balcoanelor, patru coloane adosate etajului I, al corpului central decroșat, loggia centrală de pe fațada sudică a palatului, acoperișul mansardei), cât și prin amenajările interioare. La capătul scării centrale se află bustul lui Dinu Mihail, deasupra căruia este gravată inscripția de inaugurare a palatului: „Această clădire s-a ridicat în anii 1900-1907 de către Constantin N. Mihail și s-a inaugurat la anul 1909 de fiii săi Nicolae și Ioan”.

La construcția palatului s-au folosit materiale de cea mai bună calitate și meșteri străini, în general italieni veniți din zona friulană și stabiliți în Oltenia. Valoroasa stucatură, în parte aurită, luminatoarele, oglinzile venețiene, plafoanele și cartușele pictate, candelabrele cu ornamente din cristal de Murano, coloanele, scările din marmură de Carrara, pereții tapisați cu mătase de Lyon, lambriurile, mobilierul stil, feronerie etc., toate dau încăperilor un aer de eleganță și gust rafinat. Palatul a fost acoperit cu ardezie și dotat încă de la început cu instalație electrică, încălzire centrală etc. Prețuit pentru valoarea sa artistică, el a figurat încă din anul 1947 ca unul dintre cele mai importante monumente de arhitectură civilă de la începutul secolului al XX-lea.

În palat s-au petrecut de-a lungul anilor câteva evenimente istorice importante. Astfel, în anul 1913, în luna mai, regele Carol I și familia sa au fost găzduiți în Palatul Mihail. Apoi, în vara anului 1913, în iulie, în timpul celui de-al doilea război balcanic, pentru scurt timp, regele Carol I a locuit din nou aici, iar în 1915 regele Ferdinand. În timpul Primului Război Mondial, când parte din teritoriul României a fost vremelnic ocupat de Puterile Centrale, în palat a fost sediul Comandaturii Germane pentru Oltenia. La sfârșitul verii anului 1940, în palat au avut loc tratativele româno-bulgare, în urma cărora, la 7 septembrie, țara noastră a cedat Bulgariei Cadrilaterul. Începând din septembrie 1944, palatul a fost sediul Comandamentului sovietic al Armatei a 53-a. În toamna aceluiași an, timp de cinci săptămâni, a locuit aici și Iosif Broz Tito, iar în septembrie 1944 s-a încheiat Acordul dintre Comitetul Național de Eliberare a Iugoslaviei și Frontul Patriei din Bulgaria, acord prin care războiul dintre Iugoslavia și Bulgaria înceta. De aici Iosif Broz Tito a condus atunci operațiunile de eliberare ale Belgradului, operațiuni încheiate cu succes la 20 octombrie 1944. Din august 1954, Palatul ‘Jean Mihail’ adăpostește Muzeul de Artă Craiova.

Șeful echipei de restauratori ai Muzeului de Artă din Craiova, pictorul restaurator Gheorghe Nicolae Jack, a afirmat pe timpul desfășurării lucrărilor, că restaurarea a fost un proces complex, începând de la proiectare, documentarea de arhivă, pentru că această clădire a fost inițial o casă de locuit, nu un muzeu și a fost nevoie de sondaje stratigrafice. ‘Pentru găsirea culorilor originale a fost nevoie de simulare a culorilor și pe calculator, am fost nevoiți să stăm lângă producătorii culorilor și a trebuit ca noi să spunem gramajul, tot, cât se pune. Caroiajul din colțuri al unor săli nu îl găseam nicăieri și tot printr-un sondaj stratigrafic am descoperit exact acele caroiaje’, a spus Gheorghe Nicolae Jack.

Fondul de bază al patrimoniului muzeului l-a constituit Pinacoteca “Alexandru și Aristia Aman”, la care s-au adăugat transferuri de lucrări importante, achiziții proprii, precum și noi donații, mare parte dintre ele făcute de către artiștii români, ajungându-se astăzi la un fond de peste 12.000 de piese de artă românească și străină.

Bibliografie:

Rezeanu, P., *Muzeul de Artă Craiova*, Editura Meridiane, 1985.

LUCIAN BLAGA ȘI ROMANTISMUL GERMAN. TEORETICIAN AL ROMANTISMULUI GERMAN

studiu de cercetare

Prof. dr. Loredana-Emilia NEAGOE

Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova, Dolj

Fenomenul romantic propune de cele mai multe ori modalități diferite și chiar contradictorii de a-l înțelege și interpreta, dar interesul față de acesta este explicabil, pentru că, pe de o parte, după cum consideră majoritatea cercetătorilor, se poate vorbi despre o permanență a romantismului, dacă ținem seama de bogăția sensurilor acestui termen, iar, pe de altă parte, noile curente și direcții literar-artistice ale secolului trecut (expresionism, suprarealism, cubism, literatura absurdului etc.), chiar dacă își propuneau o detașare de romantism, își trag seva din acest curent.

Prin încercarea de a defini romantismul, nu ne propunem o conturare definitivă a acestui fenomen literar, ceea ce de altfel ar fi imposibil, ci, realizând, așa cum afirma Henri Zalis, „cât de complexe sunt deschiderile sale spre fenomenele literare ce îl preced cât și spre cele care îl interferează sau îl moștenesc”, vom analiza vitalitatea acestei forme literare.

Parcursul integrală a bibliografiei (referitoare la romantism) se dovedește o întreprindere dificilă, „dacă nu chiar o frumoasă utopie”, ne spune criticul literar Ovidiu Ghidirmic, întrucât s-a scris de-a lungul timpului fără încetare, acest fapt dovedind interesul față de fenomenul literar de cea mai mare însemnătate”.

Dintre contribuțiile românești la înțelegerea romantismului, trebuie amintite cele datorate lui: George Călinescu – *Clasicism, romantism, baroc*, volumul *Impresii asupra literaturii spaniole*, Alexandru Philippide – *Metamorfozele lui Friedrich Schlegel, Novalis și drumul înăuntru*, volumul *Puncte cardinale europene. Orizont romantic*, Edgar Papu – *Existența romantică*, Vera Călin - *Romantismul*.

De asemenea, *În originea romantismului*, Edgar Papu fixează data oficială de apariție a romantismului în jurul anului 1790, „în sferele spiritualității germane, într-un moment violent de erupție a dispozițiilor sufletești, comprimate de modelul clasic al culturii franceze”. (H. Zalis, P. 4)

Se știe, personalitățile din generația romantică, atât din etapa considerată preludiu între clasicism și romantism, din cea a romantismului incipient de la Jena și Berlin, cât și din cea a romantismului tânăr de la Heidelberg și din cea a romantismului târziu, s-au născut între 1770 și 1790: Heinrich von Kleist (1777), Friedrich Hölderlin (1770), Friedrich Schlegel (1772), Friedrich von Hardenberg, cunoscut sub pseudonimul Novalis (1772), Ludwig Tieck (1773), Clemens Brentano

(1778), Ludwig Achim von Arnim (1781), frații Jacob Grimm (1785) și Wilhelm Grimm (1786), Joseph Görres (1776), Friedrich Wilhelm Schelling (1775), Schopenhauer (1788), Joseph von Eichendorf (1788), Ernst Theodor Amadeus Hoffmann (1776) și alții la care se adaugă cei născuți înainte de 1770 - Friedrich Joann Paul Friedrich Richter, cunoscut sub pseudonimul Jean Paul (1763), Johann Gottlieb Fichte (1762), August Wilhem Schlegel (1767) - și după 1790: Heinrich Heine (1797).

Romantismul german reprezintă mesajul cultural al tinerei generații de intelectuali din care nu lipsesc preocupare pentru punerea în circulație a valorilor culturale europene (Dante, Petraraca, Shakespeare, Calderon), a vechilor poeme epice scandinave, cercetarea culturii medievale, ca parte integrantă a evoluției istorice a omenirii în Evul Mediu, a poeziei populare în semn de recunoaștere a tradiției cu suflet.

Așadar, acest mesaj cuprinzător, cultivat în cenecluri și școli, răspândit în câmpul filosofiei, esteticii și criticii literare a dat scriitorilor stimulentele marilor creații literare.

Mai mult, trebuie amintit că Goethe, deși la început a manifestat adversitate față de romantism, s-a apropiat cu simpatie de acesta (după 1806), determinând încheierea romantismului german și declanșând totodată întreaga admirație a spiritelor reprezentative ale literaturilor moderne pentru el și generația sa.

Revenind la începuturile romantismului, ce se conturează o dată cu apusul clasicismului, istoricii literari desemnează mai întâi o etapă intermediară, de tranziție, a scriitorilor aflați între idealul clasic și cel romantic, numită preromantism, apoi încă trei ale romantismului propriu-zis: romantismul incipient între 1796 și 1805, când un grup de intelectuali, admiratori ai lui Goethe, se reunesc la Jena și Berlin pentru a înlocui codul de norme fixe ale clasicismului printr-o concepție subiectivă a artei, căci pentru frații Schlegel „poezia este muzică destinată urechii interioare și pictura pentru ochiul interior, dar muzică în surdina și pictură cu contururi estompate”.

Tot în această perioadă, fundamentarea filosofică a romantismului este realizată prin contribuția lui Fichte odată cu publicarea volumului *Doctrina științei (Wissenschaftslehre)*, 1794, dar și a lui Schleiermacher prin *Cuvântări despre religie (Reden über die Religion)*, în 1799, a lui Schelling printr-o serie de lucrări succesive, dedicate filosofiei naturii în care autorul construiește un sistem teologic și dinamic, dezvoltând astfel propria viziune, care conduce spre apariția conștiinței și spre cunoașterea de sine a naturii în și prin intermediul omului: *Idei asupra unei filosofii a naturii (Ideen zu einer Philosophie der Natur)* – 1797, *Despre sufletul lumii (Von der Weltseele)* – 1798, *Schiță a unui sistem al filosofiei naturii (Erster Entwurf eines Systems der Naturphilosophie)* – 1799, *Introducere la Schița a unui sistem al filosofiei naturii sau despre conceptul fizicii speculative (Einleitung zu dem Entwurf eines Systems der Naturphilosophie oder über den Begriff der spekulativen Physik)* – 1799, de asemenea, prin contribuția fraților Schlegel, odată cu apariția revistei

Athenäum (1798-1800), în paginile căreia este conturată teoretic estetica romantică, devenind astfel „organul programatic al romantismului incipient”. (M. Isbășescu, Istoria literaturii germane, p. 249). Istoricul literar Vera Călin concluzionează că apariția acestei reviste marchează momentul de început în istoria mișcării, urmând *romantismul tânăr* de la Heidelberg (1805-1815) și *romantismul târziu* ce se îndreaptă spre o „convenționalizare a formelor de exprimare”, reprezentând „perioada de declin a romantismului german”. Dar trebuie să atragem atenția că după alți istorici literari, de exemplu, după Mihai Isbășescu, romantismul târziu reprezintă tocmai etapa de apogeu a răspândirii sale în întreaga Germanie (1815-1830).

Pentru Blaga, rădăcinile romantismului trebuie căutate (din punct de vedere temporal) la începutul veacului al XIX-lea: „Istoria înregistrează la începutul veacului al XIX-lea o mare mișcare culturală”, așadar, mult mai târziu, iar asupra lui Goethe își concentrează toată atenția, fiind considerat ca de majoritatea criticilor literari, cel mai vrednic reprezentant al literaturii germane și totodată adevăratul inspirator al romanticilor: „Opera bogată ca natura însăși a lui Goethe a fost destinată să devină în multe privințe un izvor de inspirație pentru romantici”. (Blaga, Zări și etape, p. 124)

Tot în *Fenomenul original* (1925), Blaga, printr-o caracterizare succintă a romantismului, reușește să îi evidențieze trăsăturile definitorii: „(...) o mare mișcare culturală, ciudată prin amestecul de tendințe, haotică adesea prin răsturnarea clișeelelor, revoluționară prin setea de libertate, antiraționalistă prin dragostea de taină, vizionară prin entuziasmul pentru sinteză, decadentă prin pierderea oricărui echilibru, și tranșantă prin formule”.

Pentru ca, ceva mai târziu, în *Fețele unui veac* (1926) să șlefuiască fiecare fațetă a spiritualității secolului al XIX-lea: romantismul, naturalismul și impresionismul, urmând să ajungă la *noul stil*, expresionismul. „Vom cerceta în studiul de față perioadele spirituale ale veacului XIX. Relevăm de la început că ne vor interesa în primul rând tendințele fundamentale, ce se manifestă în îndeletnicirile, plăsmuirile și faptele creatoare ale curenților, ce-au luat sub stăpânirea lor secolul”.

În eseu *Despre romantism*, Blaga, urmând firul cronologiei din istoria culturii amintește de clasicism și, pe un ton profund, se oprește la romantism: „După liniștea și echilibrul olimpic al clasicismului vremelnice de la sfârșitul veacului al optsprezecelea (Goethe, Thorwaldsen, David, stilul empire) a urmat o perioadă de efervescență spirituală, fixată în istorie sub numele de <<romantism>>”.

Interesul teoretic constant față de acest curent este explicabil, pe de o parte, datorită afinităților sufletești lăuntrice cu această mișcare filosofico-literară iar, pe de altă parte, datorită recunoașterii importanței acestei explozii de mare vigoare ce cuprinde toate domeniile și așază fundamentul evoluției spiritualității moderne.

Dacă în *Filosofia stilului* (1924), teoreticianul analizează pe larg clasicismul, în *Fețele unui veac* îl amintește sub presiunea cronologiei, dar și pentru meritul de a menține terenul fertil de-a lungul întregii literaturi, teren din care s-a născut romantismul.

Clasicismul, prin valorizarea tenacității și a lucidității, prin predispoziția pentru rațiune, care, scrie Saint-Amant, „are o autoritate destul de puternică pentru a susține singură legile acestui curent”, reprezintă, într-un cuvânt, expresia echilibrului, pe când romantismul, atras de sinteză, fără a implica analiza, este, în esența sa, arta formelor deschise.

Teoreticianul, în ciuda „diversității deconcertante” a fenomenelor romantice, stabilește, descrie și accentuează notele comune ale acestora: patosul mișcării, pasiunea creatoare, elementarul romantic și anecdota cosmică.

Așadar, romantismul, apărut ca o răzvrătire împotriva liniștii clasice, împotriva concepției conform căreia ideea se află „într-o formă imobilă a cerului platonic”, aduce „patos niciodată istovit”, exprimat în toate domeniile: artă, filosofie, politică și știință, căci scria Blaga: „E suficient să amintim apariții cum sunt gândirea lui Hegel, aventura lui Byron, gesturile teatrale zvâcnite din pictura lui Delacroix, ipotezele lui Cuvier și politica revoluționară și contrarevoluționară a timpului, ca să ne dăm seama de această diversitate, ce pare a desfide orice atribut de ansamblu”.

Astfel, sub influența gândirii lui Hegel, Blaga consideră că ideea iese din sfera logicii și, la romantici, ea „se va găsi în felul acesta în neîntreruptă mișcare” sau altfel spus: „ideea nu <<este>>, ci <<devine>>”.

„Avântul răscolitor al epocii”, manifestat în literatură, pictură și știință, este analizat de Blaga prin exemplele din creația reprezentanților „cei mai pătrunși de patosul mișcării”.

Într-adevăr, Delacroix, principalul reprezentant al romantismului francez, prin genialitate cromatică și picturală, exprimă în opera sa *Zeița libertății duce poporul pe baricadă* vigoarea și idealul romantic: „mișcarea patetică din acest tablou rezumă setea de <<acțiune>> a epocii. Formele, pe care Delacroix le imprimă figurilor, sunt, desigur, tot atât de idealizate ca și la clasici, dar ele sunt forme în mișcare, forme agitate, tumultuoase”.

În poezie, demonismul byronian, manifestat odată cu primele sale poeme romantice, inspirate din călătoria în Orient, detronează clișeul clasicismului, personajele conturate pătrunse de refuzul de adaptare se exteriorizează printr-o pornire spre revoltă accentuată de vederea injustiției: (...) se pare că nimeni nu s-a pătruns de patosul mișcării propriu romantismului în aceeași măsură ca Byron. De la Don Juan, aventurierul, până la Cain, căutătorul de moarte, personajele întruchipate de poetul englez se adâncesc în vârtejuri lăuntrice sau se descarcă în fapte cuceritoare de lumi”.

În plan filosofic, prin filonul spontaneității creatoare, spiritul romantic, deși greu de definit prin succesiunea de sisteme, de interpretări originale ale vieții, ale realității și istoriei ne conduce spre conturarea trăsăturii sale dominante: atracția față de infinit prin înlăturarea limitelor în fluxul vieții.

În acest context, filosofia hegeleiană, ca de altfel întreaga filosofie romantică, a apărut ca o reacție față de raționalismul secolului al XVII-lea, dar și ca opoziție la kantianism, a cărui idee centrală exprimă incapacitatea intelectului de forare până dincolo de lumea fenomenelor, adică până la esența lucrurilor.

Filosofia romantică găsește drumul spre centrul esențialității, spre cunoașterea sensibilă și intelectuală prin imaginație și, oglindindu-se în estetică, poetul, scrie Vera Călin, - ridicat „la o nouă demnitate -, deține secretul acestei cunoașteri (...)”.

Filosofia lui Hegel este o filosofie a schimbării, în care istoria artei se concentrează pe apropierea de o armonie deplină între conținut și forma sau întruparea sa sensibilă, pornind de la premisa că arta reprezintă forma prin care iese la lumină ideea absolută a frumosului sau, altfel spus, frumusețea artistică relevă înfățișarea sensibilă ca expresie a apariției ideii. De asemenea, Hegel consideră că perfecționarea ideii implică perfecționarea formei, adică relația dintre formă și întruparea sa sensibilă determină tipurile de artă: **arta simbolică**, aceea care corespunde epocilor timpurii ale umanității când artistul nu reușește să exprime întocmai înțelesul pe care vrea să îl transmită, ci numai să sugereze sau, altfel spus, armonia dintre idee și formă este departe de a atinge idealul artistic, ideea își caută forma, exemplul perfect îl găsim la vechii egipteni – „Egiptul este țara simbolului, țară care își pune problema autodescifrării spiritului, fără să ajungă să realizeze, de fapt, această descifrare”, în **arta clasică**, al cărei conținut este rezultatul armoniei dintre spirit și materie, artistul reușind să dezvăluie conținutul și nu doar să-l sugereze, spiritul este înțeles ca o formă concretă a cărui întrupare sensibilă este corpul omenesc „ca un spirit finit întrupat”. **Arta romantică**, concentrată asupra spiritului universal, înțeles ca infinit, exprimă forma de dezvoltare a acestuia reflectată în diversele înfățișări proprii spiritului fiecărui popor.

Această viziune a lui Hegel ne este dezvăluită în descrierea tiparului dialectic, înfățișat în istoria artei, istoria religiei și cea a filosofiei, astfel desfășurându-ne firul istoriei din perspectiva dezvoltării conceptuale al cărei ritm dinamic și progresiv se desăvârșește prin procese antagonice.

În eseu *Fetele unui veac*, Lucian Blaga atrage atenția că germenele romantismului își trage seva din gândirea lui Hegel, căci: „Filosofia , așa mișcată cum e, poate servi un fericit termen de analogie pentru cele mai multe apariții ale timpului”.²⁰ Dar, nu putem concluziona că arta romantică, căreia i s-au atribuit conflictul și viziunea antitetică este expresia concepției lui Hegel, pentru că aceasta a fost cunoscută dincolo de spațiul german în primele decenii ale secolului al XIX-lea, atunci când estetica romantică era deja încheată. Romantismul, prin reprezentanții săi din Franța – August Comte, care, preluând ideea de spirit pozitiv de la Saint-Simon, o dezvoltă în *Discursul preliminar la Tratatul filosofic de astronomie populară* (1884), cunoscut sub titlul *Discurs despre spiritul pozitiv* – și din Germania – Schelling, a cărui concluzie finală este că filosofia rațională considerată o filosofie

negativă trebuie schimbată de o filosofie pozitivă, obiectul acesteia fiind însăși viața cu tumultul de irațional din care provine nașterea și dezvoltarea.

A doua trăsătură a romantismului de pretutindeni este, după cum consideră teoreticianul, **pasiunea creatoare**, amprentată de filosofia *eului absolut* a lui Fichte. Din perspectiva considerațiilor pe care le parcurgem în filosofia acestui mare succesor al lui Kant, eul creator, liber, nedeterminat, absolut aduce în prim-plan ideea creațiunii: „Pentru Fichte, unul dintre cei mai reprezentativi gânditori, care pot fi încadrați curentului (în sens larg), <<eul absolut>>, adică substratul ultim al existenței universale, e, în ultimă esență <<act creator>>”.

Aceste gânduri, în care accentul este pus pe atitudinea creatoare, își găsesc ecoul în romantism, curent străbătut de *elan creator* și de *apetitul creației*: „Concepția metafizică a lui Fichte este o alcătuire simfonică cu variațiuni pe un singur motiv: ideea creațiunii. (...) Romantismul, cu aversiunea sa față de datele imediate ale simțurilor și cu exaltarea <<creațiunii>>, a prilejuit cea mai bogată floră metafizică din câte cunoaște istoria spiritului uman”. Teoreticianul adaugă că filosofia lui Fichte a constituit un punct de plecare nu numai pentru reflecțiile lui Schelling, ci inițiază etape succesive de alcătuire a mai multor sisteme cuprinzătoare: „Notăm că sistemul lui Fichte era numai începutul unei flore întregi de sisteme. Schelling singur s-a însărcinat să clădească vreo cinci-șase sisteme ceea ce e deosebit de simptomatic pentru efervescența romantică”.

Deși fenomenele romantice sunt diverse și, consideră teoreticianul, se manifestă în „gândirea lui Hegel, aventura lui Byron, gesturile teatral zvâcnite din pictura lui Delacroix, ipotezele lui Cuvier și politica revoluționară și contrarevoluționară a timpului”, au ca trăsătură comună pasiunea creatoare, care aduce în știința exactă progresul: în fizică – *principiul conservării energiei*, al cărui autor Robert Meyer este „dotat cu o imaginație constructivă de factură romantică”, în chimie – *teoria atomului* formulată de Dalton în epoca în care pregnantă este „atmosfera de cultivare a gesturilor larg constructive” în astronomie – *teoria cosmogonică* datorată lui Laplace, în matematică – Lobacevski, Bolyai, Gauss arată că postulatul lui Euclid nu se poate demonstra, dar se poate înlocui astfel cu altele, în același timp deschizând drumul apariției geometriilor non-euclidiene.

În artă, dragostea de transcendent, căutarea exoticiului, ce aduce în prim-plan exuberantul, utopia, aventura, hrăneau imaginația poezilor și artiștilor și implica, din nou, existența pasiunii creatoare.

Elementarul romantic se manifestă în gândirea lui Fichte și Schelling, al lui Hegel și Schopenhauer, indiferent că „pentru unul, izvorul în veșnică activitate al stihiiilor este <<eul>>, pentru altul, <<absolutul>>, pentru unul <<ideea>>, pentru altul, <<voința>>. Totul îndură astfel o reducere la un singur principiu, care principiu nu rămâne un exponent abstract și static al lucrurilor, ci e pus să lucreze, să miște, să articuleze totul”. Așadar, filosofia „elementarului” se manifestă în gândirea

acelora pentru care, conștienți fiind de libertatea spiritului, vor fi înclinați către căutarea esenței lucrurilor și fenomenelor, setea de cunoaștere devenind stăpânitoare.

Anecdota cosmică, a patra trăsătură definitorie a romantismului, după Blaga, cea care întregeste fizionomia unei epoci alături de „cele trei pasiuni, cum sunt cele pentru mișcare, pentru creațiune și pentru elementar”, fuzionează cu spiritul universalist al romanticilor, cu aspirația lor de cuprindere a totalității.

„Materialul de amploare cosmică” prelucrat de scriitorii romantici stabilește subiecte „cu perspective universale”, deseori recurgându-se la figurația mitologică, contactul cu mitologia, acest depozit de simboluri fiind stabilit, după Schelling, de imaginație.

Dacă pentru Wellek, „Byron cunoaște oroarea izolării omului, teoriile spațiului gol și spre deosebire de ceilalți mari poeți romantici, nu repudiază cosmogonia secolului al XVIII-lea și nici nu are sentimentul continuității și armoniei fundamentale a universului”, pentru Blaga, cadrul scenic în care Byron își situează personajul său Cain și întâmplările acestuia e „lumea întreagă”, astfel acesta în dorul său nestăvilit de cunoaștere este purtat prin „toate sferele existenței”, iar în Manfred, eroul înfruntă pe tărâmul morților duhurile și puterile supraomenești.

Shelley, în poemul său *Prometeu*, eroul legendar, simbolul geniului uman, se eliberează ca rezultat al intervenției forțelor naturii: Pământul, Soarele, iar într-un tablou, Delacroix zugrăvește lupta personajului biblic Iacob cu îngerul, așadar „anecdota cosmică devine pentru romantism sare pentru toate bucatele”.

Teoreticianul atrage atenția asupra faptului că: „În intenția de a da o impresie de monumentalitate elementară, romanticii obișnuiau să amestece, să dozeze elemente de anecdotă cosmică, adică un material plin de raporturi explicite cu universul” apoi revine și înmoaie critica: „N-am vrea să afirmăm că această încărcare de efecte ar fi neapărat o greșală din punct de vedere estetic. Noi caracterizăm, nu cântărim”.

Prin această contribuție remarcabilă de a defini romantismul, Blaga surprinde foarte exact structura omului romantic: „În Faust, Goethe l-a eternizat în acel clocotitor personaj născut din dragostea Elenei și a lui Faust și numit Euforion. Dacă privim lucrurile mai de aproape, Euforion nu e numai Byron, ci e romantismul însuși, romantismul născut din împreunarea formei antice cu avântul răscolitor al epocii”, structură pe care, de asemenea, Ricarda Huch o dezvoltă, însă mai concis: „Romanticul însă este personificarea unei căsătorii nefericite, neizbutite”.

Eugen Todoran, în studiul său *Lucian Blaga. Mitul poetic*, făcând referire la *noul stil*, reamintește și apoi analizează trăsăturile romantismului semnalate de Blaga: „patosul mișcării, pasiunea creatoare și pasiunea pentru elementar” care erau cuprinse în subiecte îndreptate spre „orizontul de unde puteau să vină alte și alte surprize”⁴⁰, cu perspective universale și în teorii îmbibate cu aluzii și sugestii „cosmice”.

Acumulările filosofice depozitate în timp în conștiința sa, ne referim la metafizica idealistă a lui Fichte, la filosofia naturii a lui Schelling și la concepția metafizică a lui Hegel conform căreia ideea depășește sfera logicii pure, e într-o permanentă mișcare, își găsește întruchiparea în creațiile spirituale și în istorie, alături de înrâuririle mai recente, datorate morfologiei culturii reprezentată de Riegl, Frobenius și Spengler și de încrederea nemărginită a poetului și filosofului în *gestul libertății creatoare* au ca rezultat îngemănarea universului cu etnicul și cu individualul.

Preocuparea pentru romantism a teoreticianului este constantă și ca o continuare a *Fetelor unui veac*, în eseurile *Fenomenul originar* și *Daimonion*, teoreticianul accentuează alte câteva aspecte ale acestui curent literar: panteismul, miticul, cultul inconștientului, demonicul etc, pentru ca în volumul de publicistică *Cesornicul de nisip* să fim întâmpinați de câteva articole cu caracter de manifest literar: *Romantism reeditat*, *Romantismul viitorului*, *Pe marginea romantismului*.

Blaga, analizând cartea poetului indic Rabindranath Tagore despre naționalism (în articolul *Romantism reeditat*), are o atitudine critică față de distincția formulată de acesta între naționalismul de vest, japonez, indian și față de ideea directoare cuprinsă în cele trei capitole, aceea că apusul, referindu-se la Anglia, este stricat fiind în stăpânirea naționalismului, iar Orientul (Japonia și India) oferă perspective superioare ale vieții sufletești tocmai prin inexistența naționalismului.

Teoreticianul și deopotrivă eseistul detectează la Tagore confuzia: naționalism egal imperialism, imperialismul fiind sursa degenerării omenirii, iar „iubirea dintre oameni și simplitatea firească și inimoasă a raporturilor dintre ei a fost încetul cu încetul înlocuită prin puterea de stat, prin mecanizarea societății, prin organizarea egoismului, prin rațiune rece, știință, forță, politică”.

De asemenea, Blaga atrage atenția că poetul indic se înșală „când reeditează entuziasmul romantic pentru natură împotriva statului”, dar critica sa este îndulcită, concluzionând că întreaga broșură nu este decât „poezie frumoasă și nobilă, fără de a fi nouă și fără de a fi lipsită de neapăratele contradicții romantice pe carele cunoaște Europa prea bine, fiindcă le-a moștenit de la Rousseau, Herber, Carlyle, Tolstoi și de la cei mai naivi dintre anarhiști”.

În *Pe marginea romantismului*, Blaga revine la cea dintâi trăsătură a romantismului: *gestul libertății creatoare* exprimat în pictura lui Delacroix, în poezia lui Byron, în filosofia lui Schelling și a lui Hegel, în etica lui Fichte și în ipotezele de paleontologie ale lui Cuvier, acestea fiind exemplele cele mai reprezentative ale manifestării spiritului uman care dovedesc corespondențe clare între contemporanii unei epoci: „Concepțiile, ideile, creațiunile poetice, acțiunile sociale, ipotezele, noa religiozitate, icoanele cioplite în piatră ale vremii sunt pătrunse de aceeași vibrație a libertății”.

Dacă Nicolae Balotă (în *Arta lecturii*) remarca meritul de netăgăduit al romantismului ce va continua „să rămână o sursă inspiratoare, un fond germinativ al creației artistice”, Blaga vine cu o idee inedită, pusă în lumină cu multă claritate în articolul *Romantismul viitorului* : „existența unui romantism al viitorului”, adică al epocilor care vor urma, pornind de la premisa că fiecare epocă își

are romantismul ei: „Pentru un popor tânăr e singurul romantism îndreptățit – romantismul viitorului”.

Blaga, familiarizat cu viziunea romantică asupra inconștientului, pune accentul pe apartenența acestui termen vieții spirituale, apreciază semnificația lui drept „focar metafizic”, dar cu simț critic atrage atenția asupra contrastului dintre „imensitatea viziunii metafizice” și fluiditatea terapiei psihanalitice de ordin empiric.

Pe de o parte, realitatea psihică a inconștientului demonstrată experimental de Freud este apreciată de teoretician, dar, pe de altă parte, reducăționismul acestuia este criticat, considerându-l o „exagerare, isvorâtă din fanatismul inerent oricărei teoretizări”. (blaga, zari, p. 195)

Ceea ce aduce nou Blaga în teoretizările sale referitoare la conceptul de inconștient este implicarea acestuia în artă cu privire la esteticile romantice, idee devenită reper în preocuparea sa constantă pentru reziduul metaforic.

Interesul teoretic pentru romantism este îmbibat în întreaga sa creație: *Trilogia cunoașterii* (1943), *Trilogia valorilor* (1946), *Trilogia culturii* (1949) ca urmare a „afinităților și corespondențelor sufletești secrete” cu acest curent filosofico-literar.

Profesorul și criticul literar Ovidiu Ghidirmic concluzionează clar, tranșant că: „Nu este exclus ca poetul însuși să se fi integrat, în sinea lui, în larga tipologie romantică. În orice caz, la rădăcina ființei lui, se simte pulsând <<eul romantic>>. Prin trăsăturile sale fundamentale, Blaga ilustrează datele lui *homo romanticus*. Asimilat, de regulă, de istoria expresionismului, Lucian Blaga rămâne structural, un romantic”.

În gândirea lui Blaga, trăsăturile caracteristice ale modernității nu pot fi conturate clar decât pe un fundal care aparține romantismului: „Romanticii nu se voiau numai mișcați ci și crescuți, îmbogățiți, întrecuți prin opera de artă, de aceea ei recurgeau la toate mijloacele disponibile întru sporirea sugestiei: înainte de toate la posibilitățile inerente marelui subiect. (...) Expresionismul reia într-o privință problema romanticilor de a crea o artă, prin care să nu te simți numai mișcat ci și crescut. Dar expresionismul adoptă, în același timp, și principiul naturalist al indiferenței estetice a subiectului în artă. Orice romantic adus într-o astfel de dilemă, ar fi sucombat sub greutatea problemei. Expresionismul îndrăznește o soluție nouă a problemei, expresionismul încearcă să dea prin mijloace formale ceea ce altădată romanticul încercase să rezolve numai prin conținut. Expresionismul obține creșterea conștiinței, ridicarea ființei umane pe un plan de esențe prin intensificarea mijloacelor formale”.

În spațiul eseisticii blagiene și, de altfel, de-a lungul întregii sale opere, revenirile frecvente la romantism ne determină să considerăm că integrarea autorului în această structură transistorică, lipsită de granițe temporale și spațiale, îi determină un destin postromantic, care, pe plan literar, din versurile cu ecou expresionist se resimte inspirația folclorică.

Bibliografie:

Călin, V., *Romantismul*, Editura Univers, București, 1970.

Copleston, F., *Istoria filosofiei*, volumul VII, *Filosofia germană din secolele XVIII și XIX*, Editura ALL, București, 2008.

Ghidirmic, O., *Studii de literatură română modernă și comparată*, Editura Scrisul românesc, Craiova, 2002.

Ghidirmic, O., *Concepte critice*, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 2008.

Isbășescu, M., *Istoria literaturii germane*, Editura Științifică, București, 1968.

Zalis, H., *Romantismul în literatura română*, Biblioteca Centrală Universitară, București, 1981.

Wellek, R., *Istoria criicii literare moderne*, Editura Univers, București, 1979.

INOVAȚIE ÎN EDUCAȚIE: METODE MODERNE ÎN PREDAREA MATEMATICII PENTRU GENERAȚIA DIGITALĂ

Prof. Florentin NICOLAE

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Într-o eră în care tehnologia avansează rapid, educația trebuie să țină pasul cu schimbările, adaptându-se la nevoile și stilurile de învățare ale elevilor. Predarea matematicii a evoluat semnificativ în ultimele decenii, trecând de la metode tradiționale bazate pe memorare și algoritmi standard la abordări interactive și tehnologizate. Generația digitală, obișnuită cu dispozitivele inteligente și accesul instant la informație, necesită metode inovatoare pentru a învăța eficient și cu plăcere.

Acest articol explorează modalitățile moderne de predare a matematicii, evidențiind tehnologiile emergente, strategiile pedagogice inovatoare și impactul acestora asupra procesului de învățare.

1. Digitalizarea învățării matematicii

Utilizarea tehnologiei în educație a schimbat fundamental modul în care matematica este predată și învățată. Tabletele, aplicațiile educaționale și platformele online oferă elevilor acces la resurse diverse, făcând procesul de învățare mai interactiv și atractiv.

a. Platforme educaționale interactive

Platformele precum Khan Academy, Brilliant, GeoGebra sau Desmos oferă lecții video, exerciții interactive și simulări vizuale care ajută elevii să înțeleagă conceptele matematice într-un mod dinamic. Aceste resurse permit personalizarea învățării, elevii putând progresa în ritmul propriu.

b. Utilizarea inteligenței artificiale (AI) și a realității augmentate (AR)

Inteligența artificială este utilizată în aplicații educaționale pentru a adapta lecțiile la nivelul de competență al fiecărui elev. Platforme precum Squirrel AI analizează răspunsurile elevilor și le oferă exerciții personalizate. Realitatea augmentată adaugă o dimensiune vizuală complexă predării, permițând explorarea formelor geometrice și a graficelor într-un spațiu tridimensional.

c. Gamificarea învățării

Gamificarea introduce elemente de joc în procesul educațional pentru a stimula motivația elevilor. Aplicații precum Prodigy Math Game transformă exercițiile de matematică în provocări distractive, menținând atenția elevilor și încurajând învățarea prin recompense și competiții prietenoase.

2. Metode pedagogice inovatoare

Pe lângă tehnologie, metodele moderne de predare a matematicii pun accent pe dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor. Aceste metode includ activități interactive, proiecte

de grup și învățarea prin descoperire, care stimulează elevii să aplice concepte matematice într-un context real și să își dezvolte abilități de colaborare și comunicare eficientă.

a. Învățarea bazată pe problemă (Problem-Based Learning - PBL)

Această metodă implică prezentarea unor probleme reale sau ipotetice, pe care elevii trebuie să le rezolve folosind cunoștințele matematice. De exemplu, o problemă despre calcularea costurilor de producție într-o fabrică poate ajuta elevii să aplice matematica în contexte practice.

b. Flipped Classroom (clasa inversată)

În modelul de clasă inversată, elevii studiază lecțiile acasă, utilizând materiale video și resurse online, iar timpul din clasă este folosit pentru aplicații practice și rezolvarea problemelor. Acest model permite profesorului să ofere sprijin personalizat fiecărui elev, îmbunătățind înțelegerea conceptelor.

c. Învățarea colaborativă

Elevii lucrează în grupuri pentru a rezolva probleme matematice complexe, discutând și analizând diferite abordări. Acest tip de învățare încurajează schimbul de idei, dezvoltarea comunicării și gândirea critică.

3. Impactul metodelor moderne asupra învățării matematice

a. Creșterea motivației și a implicării elevilor

Elevii generației digitale sunt mai receptivi la metodele interactive, ceea ce duce la o creștere a interesului pentru matematică. Aplicațiile educaționale și simulările vizuale fac conceptele abstracte mai ușor de înțeles și mai atractive.

b. Dezvoltarea gândirii critice și analitice

Metodele moderne pun accent pe înțelegerea conceptelor, nu doar pe aplicarea mecanică a formulelor. Elevii învață să analizeze problemele, să formuleze ipoteze și să găsească soluții eficiente.

c. Personalizarea învățării

Tehnologia permite adaptarea lecțiilor la ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev. Platformele educaționale oferă feedback instant, ajutând elevii să își îmbunătățească performanțele.

d. Pregătirea pentru viitor

Într-o lume în care abilitățile matematice sunt esențiale în numeroase domenii, metodele moderne de predare îi pregătesc pe elevi pentru cariere în știință, tehnologie, inginerie și matematică (STEM).

4. Provocări și perspective în implementarea metodelor moderne

a. Accesul la tehnologie

Nu toți elevii au acces la dispozitive inteligente și internet de calitate, ceea ce poate crea inegalități în educație. Este important ca școlile să investească în infrastructură digitală și să ofere soluții pentru elevii din medii defavorizate.

b. Formarea profesorilor

Adoptarea metodelor moderne necesită formare continuă pentru profesori. Aceștia trebuie să fie pregătiți să utilizeze tehnologia în mod eficient și să adapteze strategiile de predare la noile generații de elevi.

c. Echilibrarea utilizării tehnologiei

Deși tehnologia aduce numeroase beneficii, este important ca aceasta să fie folosită echilibrat, fără a înlocui complet interacțiunea umană și gândirea logică tradițională.

Concluzie

Inovația în educație a transformat predarea matematicii, făcând-o mai accesibilă, interactivă și eficientă pentru generația digitală. Utilizarea tehnologiei, metodele pedagogice moderne și accentul pe gândirea critică contribuie la dezvoltarea competențelor matematice esențiale pentru viitor. Cu toate acestea, succesul acestor inovații depinde de accesibilitatea tehnologiei, pregătirea profesorilor și implementarea unor strategii echilibrate care să îmbine beneficiile digitalizării cu fundamentele tradiționale ale învățării. Astfel, viitorul educației matematice nu constă doar în tehnologie, ci și în modul în care aceasta este utilizată pentru a inspira și motiva elevii să descopere frumusețea și aplicabilitatea matematicii în viața reală.

Bibliografie:

Brânzei, D., Brânzei, R., *Metodica predării matematicii*, Editura Paralela 45, Pitești, 2000

Cîrjan, F., *Didactica matematicii*, Editura Corint, București, 2007.

Voica C. (coord.): *Învățarea matematicii. Ghid metodologic pentru un demers didactic eficient*, EDP, București 2013, <http://www.ise.ro/resurse-timss-si-pirls>.

ROLUL PROFESORULUI ÎN PROCESUL DE MODELARE A ELEVULUI

Prof. Mariana NICOLAE

Liceul Tehnologic de Transporturi Auto Craiova, Dolj

Societatea prezentului, dar mai ales a viitorului se circumscrie unui timp al informației, al complexității. De aceea, investiția în inteligența, creativitatea și capacitatea de inovare a indivizilor, a grupurilor va fi extrem de rentabilă în viitor.

Fenelon compara creierul copilului cu o lumânare aprinsă expusă în bătaia vântului care determină tremurul acestei mici flăcări. Spiritul contemporan trebuie să facă față unor mari sfidări: explozia informațională, stresul, accelerarea ritmului vieții, creșterea gradului de incertitudine. Aceste argumente duc la o nouă ecologie educativă, care presupune dezvoltarea unei gândiri de tip holistic, a unor competențe de procesare informațională, dezvoltarea memoriei vii.

Rolul învățătorului în procesul de modelare a omului este poate cel mai important. Punându-și elevii în situații variate de instruire, el transformă școala „într-un templu și un laborator”(M. Eliade).

Trecerea de la faza acumulărilor cantitative la o fază nouă, superioară, aceea a luptei pentru calitate, transformarea cantității în calitate constituie în prezent preocuparea fundamentală a tuturor domeniilor de activitate. Ea reprezintă și pentru învățământ principalul sistem de referință în raport cu care se întreprind măsurile optimizatoare favorizate de noul cadru organizatoric al școlii românești. Într-o lume în care totul pare să-și modifice configurația, iar ritmurile de realizare a noului sunt din ce în ce mai alerte, profesorii trebuie să învețe nu doar să accepte transformările, ci și să-și asume responsabilitatea de a le gestiona. În acest cadru perfecționarea conținutului învățământului și îmbunătățirea continuă a activității metodice reprezintă principalele căi de creștere a eficienței procesului instructiv-educativ.

De la modelul „magister dixit” la libertatea totală a „școlii active”, de la o abordare de tip autocrat la una democratică, activitatea de predare a fost privită de curentele pedagogice ale secolului al XX-lea în maniere extrem de diverse. Înțelegem prin predare activitatea profesorului de organizare și conducere a ofertelor de învățare care au drept scop facilitarea și stimularea învățării eficiente la elevi. Pentru ca predarea să se manifeste cu adevărat în spiritul acestei accepții, ea necesită *proiectarea* - gândirea în avans a derulării evenimentelor în clasă.

Se știe că un lucru bine făcut are la bază o etapă premergătoare. Proiectarea didactică este etapa premergătoare a actului didactic. În învățământ există cadre didactice care consideră proiectarea o etapă necesară, dar și altele, care apreciază că aceasta ar putea lipsi. Cea de-a doua poziție este

determinată de numărul mare de documente care se elaborează obligatoriu de cadrele didactice, uneori nejustificat.

Proiectarea didactică nu poate să lipsească din preocupările învățătorilor și profesorilor, pentru că o lecție bună este întotdeauna rezultatul unei proiectări corespunzătoare. Documentul de proiectare trebuie să fie un instrument necesar de lucru pentru cadrul didactic.

În efortul actual de modernizare și optimizare a școlii românești, menit să asigure creșterea calitativă a activității didactice, proiectarea, organizarea, pregătirea și desfășurarea lecției, ca microsystem ce produce la scară redusă sistemul instrucțional, ocupă un loc central. Proiectarea este acțiunea de anticipare și pregătire a activităților didactice și educative pe baza unui sistem de operații, concretizat în programe de instruire diferențiate prin creșterea performanțelor. Proiectarea pedagogică a procesului de învățământ reprezintă ansamblul acțiunilor și operațiilor angajate în cadrul activităților de educație/instrucție conform finalităților asumate la nivel de sistem și de proces în vederea asigurării funcționalității sociale a acestuia în sens managerial/global, optim, strategic.

Proiectarea didactică este o acțiune continuă, permanentă, care precede demersurile instructiv-educative, indiferent de dimensiunea, complexitatea sau durata acestora. La nivel micro, ea presupune de fapt stabilirea sistemului de relații și dependențe existente între conținutul științific vehiculat, obiectivele operaționale și strategiile de predare-învățare-evaluare. Proiectarea înseamnă relaționare între conținut, obiective, strategii de instruire și autoinstruire și strategii de evaluare, conținutul fiind operatorul principal de instruire.

În proiectarea didactică la nivel micro se pornește de la un conținut fixat de programele școlare, care cuprind obiectivele generale ale învățământului, precum și obiectivele cadru și obiectivele de referință care sunt unice la nivel național. Profesorul urmează să realizeze derivarea pedagogică a obiectivelor operaționale concrete, comportamentale, care orientează activitatea de instruire și autoinstruire.

Activitatea de proiectare didactică se finalizează cu elaborarea unor instrumente de lucru utile cadrului didactic – planul tematic și proiectele de activitate didactică, mergând până la secvența elementară de instruire. Întrucât activitatea didactică are caracter procesual, ea se desfășoară în etape, în secvențe articulate logic, peste care urmează să se suprapună stabilirea de competențe concrete; de aceea, nu este recomandabil ca pentru o anumită activitate didactică să se formuleze mai mult de 2-3 competențe. Un cadru didactic bine intenționat trebuie să-și pună următoarea întrebare: cum aș putea face astfel încât întotdeauna activitățile didactice pe care le desfășor să fie eficiente? Pentru aceasta este nevoie de o metodă rațională de pregătire a activităților didactice care să preîntâmpine sau să anuleze alunecarea pe panta hazardului total și a improvizației. Dacă „harul didactic” nu este suficient (și nu este!), atunci apelul la o cale rațională, premeditată este justificat.

Proiectul de lecție este un instrument de lucru și un ghid pentru profesor, el oferind o perspectivă de ansamblu, globală și complexă asupra lecției. În viziune modernă, proiectul de lecție are caracter orientativ, având o structură flexibilă și elastică. De asemenea, este de preferat ca el să prevadă unele alternative de acțiune și chiar să solicite capacitatea profesorului de a reconsidera demersul anticipat atunci când situații neprevăzute fac necesară schimbarea, deci un comportament didactic creator. În acest fel, ele vor fi adaptate specificului de predare-învățare a disciplinei respective și vor deveni operaționale în condițiile concrete de instruire în care vor fi utilizate.

Pornind de la achizițiile din teoriile învățării, se impune gândirea activității de proiectare în așa fel încât să se promoveze o învățare prin problematizare, euristică, experimentală, creatoare etc., ceea ce ține atât de însușirea unor modalități și tehnici de lucru eficiente, cât și de experiența, imaginația și creativitatea pedagogică a cadrului didactic.

Procesul instructiv-educativ poate fi optimizat cu ajutorul acelor metode care angajează elevul într-o activitate cognitivă proprie, care mobilizează toate funcțiile intelectuale și toate energiile emoțional-motivaționale ale acestuia în vederea realizării sarcinii de învățare.

Accentul pus în didactica modernă pe acțiune se fundamentează pe achizițiile psihologiei și psihopedagogiei care pun în evidență caracterul operatoriu al gândirii și interpretează învățarea ca o formă de activitate specifică și progresiv organizată.

Întrucât eficiența metodelor sporește în măsura în care ele suscită curiozitatea și interesul elevilor, este necesar ca procesul de învățământ să se desfășoare pe un fond de problematizare.

În această abordare modernă tehnologia instruirii implică un mod sistematic de proiectare, realizare și evaluare a întregului proces de învățare și predare în concordanță cu obiectivele pedagogice asumate. De aceea tehnologia instruirii își propune în principal următoarele:

- să deplaseze accentul mai mult spre învățare și spre rezultatele învățării decât pe predare;
- să asigure un mediu propice pentru învățare;
- să structureze, să segmenteze și să organizeze conținuturile instruirii în așa fel încât acestea să poată fi integrate în structurile cognitive ale elevilor;
- să proiecteze strategii optime adecvate de predare-învățare-evaluare;
- să integreze mijloacele de instruire în procesul predării-învățării;

Problema relației optime profesor-elev a constituit de-a lungul timpului obiect de reflecție și tematică în mai toate tratatele de psihopedagogie școlară. Procesul de predare a trecut dintr-o extremă într-alta, de la o concepție autocratică la o formă de liberalism pedagogic, fiind parcă în căutarea unui echilibru între cei doi poli menționați.

Conform definiției data de J.S.Bruner „a instrui pe cineva într-o disciplină nu înseamnă a-l face să înmagazineze în minte rezultate, ci a-l învăța să participe la procesul care face posibilă crearea de cunoștințe”. Principiul însușirii conștiente și active a noilor cunoștințe de către elev reprezintă o

„făclie” pentru întreaga activitate a unui profesor. Fiind fidel acestui principiu întregul proces de predare-învățare-evaluare se va simplifica uimitor, iar rezultatele vor fi pe măsura așteptărilor.

Privind prin analogie procesul de învățare ca pe o afacere și elevul ca pe un partener, ar fi de dorit să avem talentul de a-l face pe elev conștient că nu poate fi dezinteresat de ora de curs, tocmai pentru că este copartner în învățare și are în egală măsură de câștigat. Partenerul va fi cu atât mai interesat cu cât „afacerea” (învățarea) este mai atractivă și mai profitabilă. Traducând în termeni pedagogici, elevul trebuie să fie conștient de rolul său unic în cadrul lecției.

Astfel, nu e suficient, să cunoscă doar dascalul, principiul participării active și conștienta a elevului în activitatea de învățare, dacă nu reușește să-și formeze elevul și să vadă în el un real partener. Procentajul câștigului din partea elevului va fi direct proporțional cu gradul de implicare al acestuia în propria instruire.

V. Pavelcu susține că „fiecare om în același timp seamănă cu toți, seamănă cu unii și nu seamănă cu nimeni”. Pe parcursul unei ore mesajul transmis de profesor este unul singur și totuși, în funcție de personalitate și coparticipare, conectarea la activitatea din clasă, a fiecărui elev, modul de percepere este diferit. Astfel, în funcție de feed-back-ul primit profesorul își poate conduce cu mai multă eficiență procesul de predare.

Elevul, odată conștientizat de rolul determinant pe care îl joacă în procesul de predare – învățare, profesorului îi mai rămâne o singură sarcină: aceea de a-și „cosmetiza” afacerea. Metodele și mijloacele de învățământ alese sunt garanția succesului activității desfășurate cu elevii. Aceștia sunt sensibili la diversitate și nou.

Tactul pedagogic este una din calitățile esențiale ale profesorului, calitate care afectează și celelalte însușiri personale ale profesorului și determină substanțial tipul relației ce se va forma între profesor și elev. Pentru ca elevul să-l *accepte* pe profesor, acesta din urmă are nevoie de o serie de calități și însușiri prin intermediul cărora îl atrage pe elev. Această atragere a elevului nu este altceva decât demonstrarea de către profesor a calităților apreciate de către elevi. Elevul nu dorește să vadă în profesor un etalon strict determinat de anumite reguli, elevul vrea să găsească deseori în profesor acel punct de reper pe care nu-l poate găsi în familie. De aceea, profesorul trebuie să fie totdeauna disponibil să răspundă la chemarea de suflet a elevului, indiferent de situația sufletească proprie.

Orice profesor indiferent de specialitate este sau ar trebui să fie și un bun educator, poate chiar și puțin psiholog. În procesul de reformă care se desfășoară mai repede sau mai încet, dar inevitabil și sigur, relațiile interumane din școli suferă sesizabile modificări. Pentru unii (părinți, profesori, elevi) aceste schimbări pot fi dureroase, dramatice chiar, deoarece strică ierarhiile, reduc autoritatea, și tind spre anarhie uneori. Pentru alții aduc un suflu nou, de respect reciproc, de înțelegere, de dezvoltare a personalității umane.

O relaționare interumană de calitate presupune o atitudine de parteneriat reciproc avantajos, în care partenerii oferă și primesc alternativ ceea ce au de dăruit sau ceea ce le lipsește și, evident că, fiecare om are și plusuri și minusuri. În relația profesor-elev procesul democratizării nu poate anula rolul și statutul diferit al fiecăruia dintre cei doi parteneri, dar crează un climat permisibil dezvoltării personalității. Acest climat poate fi realizat și prin conștientizarea adevărului că fiecare om este o persoană, o ființă complexă, indiferent de vârstă, de sex, de etnie, și merită aceeași atenție, grijă și solitudine, mai ales în procesul comunicării în care oamenii sunt, rând pe rând, emițători și receptori de mesaje.

Procesul de învățământ, fiind prin excelență un proces de comunicare, necesită însușirea abilităților de a comunica. Atât profesorul cât și elevul trebuie să manifeste deschidere către ceilalți și disponibilitatea de *a da* și de *a primi*, renunțând la prejudecata că *a da* este mai valoros decât *a primi*.

Profesorul poate fi considerat, metaforic vorbind, un acumulator bine încărcat cu informații de specialitate și cu o anumită experiență de viață, iar elevul este un acumulator pus la *încărcat* în școală. Profesorul, la randul său, trebuie să-și reîncarce periodic *bateriile* într-o lume în care informațiile apar și se succed cu viteză și în cantități amețitoare.

Transferul de informații, de abilități, de componente, de la profesor la elev, nu se realizează la rece, mecanic, ci implică un complex de trăiri, de stări afective - emoții, pasiuni, interese, aptitudini, cerințe - diferite în funcție de personalitatea fiecăruia - elev sau profesor.

O condiție pentru o relație profesor – elev eficientă o constituie manifestarea sentimentului de responsabilitate de care trebuie să dea dovadă fiecare în funcție de rolul și de statutul său. Elevul ce nu conștientizează și nu-și asumă rolul de învățăcel, ucenic studios, în relația cu profesorul, lăsând totul în grija acestuia din urmă - *să-mi spună, să-mi explice, să-mi demonstreze, să-mi arate etc.* - cu alte cuvinte este comod, superficial și puțin implicat în procesul instruirii, va rămâne departe de competențele performante vizate și, mai devreme sau mai târziu, va plăti prețul dezinteresului său.

În același timp, profesorul care nu respectă ființa, de multe ori foarte delicată a copilului cu care lucrează, oferindu-i acestuia înțelegere, răbdare, omenie, dar și apreciere, aprobare, exigență, în limitele bunului simț, va avea o relație tensionată cu elevii și satisfacții personale mediocre.

Într-un climat de respect reciproc, comunicarea este firească și eficientă iar alegerea după competență și performanță nu mai este stimulată de o competiție acerbă, ci de pasiune și de bucuria dezvoltării personalității și utilității sociale.

Bibliografie:

Barna A., *Autoeducația. Probleme teoretice și metodologice*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995.

Cerghit I., *Perfecționarea lecției în școala modernă*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983.

Cucoș, C., *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 2002.

Macovei E., *Pedagogie*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997.

EDUCAȚIA MODERNĂ ȘI ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

Prof. Simona-Claudia NICU

Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova, Dolj

Modernizarea și creșterea calității învățământului apar ca necesități obiective datorită faptului că modelele tradiționale nu mai sunt pe deplin suficiente pentru a realiza însușirea de către elev, în condiții optime, a volumului și a valorilor informaționale în continuă creștere și diversificare.

Transformările profunde ce au loc în societatea contemporană cer formarea unei personalități creatoare, cu un unghi mare de deschidere asupra vieții, capabilă să se adapteze la ritmul accelerat al dinamicii sociale, al dezvoltării științei și tehnicii. Școala, ca factor de bază al progresului general al societății, este chemată să răspundă comenzi sociale, să formeze personalități umane competitive care să se poată integra eficient și rapid în societate, unde urmează să devină factori de progres. Pornind de la această motivație majoră, consider că în școală, începând cu ciclul primar, când se pun bazele formării unei gândiri creatoare și flexibile, se realizează cea mai mare parte a calităților unui om modern, capabil să se adapteze la dinamica vieții sociale.

Punctele forte în asigurarea unei educații moderne de calitate sunt legate de flexibilizarea și diversificarea sistemelor de formare inițială și continuă a cadrelor didactice și de transformarea educației într-o realitate concretă, elaborând strategii coerente, europene. Educația modernă este axată pe trei obiective, cu puncte diferite de centrare: dezvoltarea individului, care se poate realiza pe măsura potențialului său maxim, dezvoltarea societății și dezvoltarea economică, iar obiectivul principal al sistemelor educaționale europene a fost identificat ca fiind „creșterea calității performanței educaționale a școlii”.

Demersul calității în educația modernă urmărește centrarea învățământului pe elev, dezvoltându-i întreg potențialul și pregătirea acestuia pentru provocările și oportunitățile vieții în societate: „printr-un sistem educațional de calitate, elevii sunt “echipați” cu abilități și cunoștințe necesare participării și contribuiri la complexe și rapide schimbări ale societății.”

La baza educației moderne, în vederea formării unei personalități competitive, stă participarea copilului la procesul didactic în calitate de subiect al instruirii. Cadrul didactic devine astfel un coleg de învățare alături de elevii pe care îi educă. El își asumă un dublu rol: de „interlocutor” egal, dar și de observator, reglator, participant al activității instructiv-educative.

Asigurarea calității în educația modernă se află într-o relație de interdependență cu învățarea centrată pe elev, care „oferă elevilor o mai mare autonomie și un control sporit cu privire la disciplinele de studiu, la metodele de învățare și la ritmul de studiu”. (Gibbs, 1992). Această

perspectivă subliniază caracteristicile fundamentale ale învățării centrate pe elev, promovând ideea că elevilor trebuie să li se ofere un control sporit asupra învățării prin asumarea de responsabilități cu privire la ceea ce se învață, modul cum se învață și de ce, momentul când se învață.

Astfel, elevii trebuie să-și asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă, în mod activ, scopurile, precum și să își administreze învățarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul că profesorul le va spune ce, unde, cum și când să gândească, ei sunt cei care trebuie să înceapă să o facă.

Elevii trebuie să fie activi, implicați ca parteneri în cadrul orelor de clasă și ca proiectanți/actori/evaluatori în acțiunile extracurriculare, iar cadrele didactice trebuie să aplice acele practici școlare care permit și stimulează valorizarea elevilor ca „subiecți ai propriei lor formări”. Cunoștințe de-a gata, oferite chiar foarte corect și cuprinzător, nu pot suplini în nici un fel participarea fiecărui elev la procesul construcției cunoașterii. Principiile care stau la baza învățământului centrat pe elev se referă la accentul activității de învățare pe persoana care învață, și nu pe cadrul didactic și la recunoașterea faptului că procesul de predare nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să învețe.

Cadrele didactice trebuie să încurajeze și să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea și administrarea propriului lor proces de învățare prin proiectarea structurată a oportunităților de învățare atât în clasă, cât și în afara ei. Înțelegerea procesului de învățare nu trebuie să aparțină doar profesorului, ea trebuie împărtășită și elevilor.

Bibliografie:

- Badea, E., *Calitate în educație*, București, Editura Orion, 2002.
- Blyth, A., *De la individualitate la caracter*, în *Jurnalul britanic de studii educaționale*, Londra, 1981.
- Bourdieu, P., *Social Critique of the Judgement of Taste*, Londra, 1984.
- Ciupercă, C., *Asigurarea calității*, Editura Tipoalex, Alexandria 2000.
- Craia, S., *Dicționar de comunicare*, București, Editura AGER, 2001.

EDUCAȚIA ÎN VIITOR

Prof. educație timpurie Claudia NICULEȚ

Școala Gimnazială Segarcea, Dolj

În ultima perioadă educația de la noi și din întreaga lume a trecut prin multe situații care nu au avut neapărat de a face cu politicile sau deciziile ministerelor – alte surse de schimbări, uneori venite peste noapte. Vorbind de cauzele externe sistemului, întâi a fost pandemia, cu toate provocările și schimbările neașteptate cunoscute. Iar acum ne confruntăm cu amenințarea războiului. Dar, așa cum au existat în perioada pandemiei oameni care au rezistat tentației de a se concentra doar pe măsurile momentului și au ”ținut cu dinții” ca programele de finanțare și acțiunile guvernelor să țină cont de datoria încă și mai stringentă a oamenilor față de protejarea climei și mediului natural, la fel credem că avem datoria să nu uităm să ne concentrăm pe transformările profunde ale educației, cerute de evoluția societății moderne. Și, pentru mulți, întrebarea ”Cum va evolua educația în viitor?” a fost și va rămâne o prioritate. Noi credem că fiecare educator ar trebui să-și pună această întrebare și să încerce să găsească răspunsul, pentru a nu fi luat prin surprindere de ceea ce se va întâmpla. Zicala ”Mai bine înoți cu valul decât să-l lași să te bage la fund” cred că se aplică și în acest caz.

Învățarea virtuală sau la distanță va rămâne într-o anumită măsură valabilă. Că ne place sau nu, anii 2020-2021 au schimbat pentru totdeauna opțiunile pe care le au la dispoziție elevii și profesorii. Există atât de multe motive pentru a menține opțiunile de învățare virtuale: vremea rea, situațiile de boală ale elevilor/ studenților și nevoile de învățare individualizate, pentru a numi doar câteva. Pe măsură ce experții în tehnologie proiectează produse din ce în ce mai bune, se vor deschide mai multe căi de învățare la distanță care depășesc cu mult capacitatea platformelor actuale de întâlniri online. Educația va fi în prima linie a acestor schimbări, pe măsură ce profesorii și elevii vor găsi modalități eficiente de a se conecta dincolo de spațiul fizic al clasei.

Elevii și profesorii vor deveni și mai dependenți de tehnologie. Dacă tabletele și laptopurile sunt omniprezente acum (în special în zonele școlare bogate), destul de curând acestea vor fi complet inevitabile, peste tot. Dispozitivele vor înlocui materialele tradiționale din clasă, evaluările vor trece în întregime spre platformele digitale, iar profesorii vor monitoriza îndeaproape activitatea elevilor pe instrumente de tip *tablou de bord*, care le permit să urmărească în mod constant progresul fiecărui elev. Unele dintre aceste elemente sunt deja în sălile de clasă, dar în curând vor fi omniprezente și, de asemenea, vor funcționa mai bine decât o fac acum.

Învățarea în persoană va avea în continuare un rol vital în progresul elevilor. La fel de mult ca lucrurile pe care școlile le pot face cu tehnologia, acum și în viitor, învățarea în persoană va fi în

continuare standardul de aur pentru a produce rezultate ideale pentru dezvoltarea și realizarea elevilor. Interacțiunea umană poate fi înlocuită într-o măsură foarte mică și, în timp ce restul lumii se îndreaptă către formule de lucru de la distanță, școlile nu vor urma acest exemplu, în orice caz nu în același grad de amploare. Profesorii și elevii vor interacționa împreună în continuare, în aceeași încăpere (sau spațiu exterior, n.n.), vor râde unul de glumele celuilalt și se vor sprijini reciproc prin provocări. Vor exista și alte opțiuni disponibile? Absolut. Dar, în general, majoritatea clădirilor școlare vor rămâne deschise pentru activitățile de învățare.

Clădirile școlilor vor arăta din ce în ce mai diferit. Pe măsură ce stilul și nevoile de învățare se schimbă, școlile nu vor mai avea același tip de elemente interioare. Sălile de clasă se pot deschide mai mult pentru a deveni spații de lucru colaborative care găzduiesc resurse pentru o varietate de arii de conținut. Filtrarea aerului poate fi revizuită pentru a preveni răspândirea ușoară a bolilor din aer. Atunci când elevii se adună pentru prânz sau pauză, aceștia pot avea acces la zone care sunt construite pentru a încărca dispozitive digitale, stații care le permit să interacționeze cu elevi/studenți care nu se află la fața locului sau le oferă posibilitatea de a participa la activități care au loc la distanță.

Ca parte a adaptării constante la schimbare, flexibilitatea și agilitatea vor fi elemente necesare. Pe cât de epuizați sunt acum profesorii în urma unei perioade-pilot de doi ani de învățare online/hibridă, pe măsură ce profesorii și elevii încep un lung proces de recuperare, sectorul educației continuă și va continua să se schimbe. Atât nevoile academice, cât și cele socio-emoționale vor fi mai presante, cel puțin în următorii cinci ani și vor trebui alocate mai multe resurse în mod specific pentru domenii precum consilierea școlară și educația specială.

Conținutul cursurilor se va schimba. Pe măsură ce mediul politic și social continuă să se schimbe, la fel se va întâmpla și cu conținutul cursurilor în școli. Acest lucru se poate manifesta atât în mod productiv, cât și dăunător, fie printr-o cenzură sporită, un accent mai mare pus pe justiția socială sau pe o nouă învățare în jurul realităților globale, cum ar fi schimbările climatice. Oricare ar fi aceste schimbări, ele vor indica instabilitatea care a marcat prima parte a acestui secol.

Profesorii vor continua să plece din școli și apoi se vor întoarce. Încă din 2020, la noi profesorii se pensionează sau demisionează în număr mare, deși deficitul de profesori este de mult mai mult timp un fapt evident. Pentru profesorii de la nivelul preuniversitar satisfacția la locul de muncă este la un nivel semnificativ de scăzut, iar acest lucru va continua să se întâmple timp de mai mulți ani. Dar, la un moment dat, pendulul se va întoarce spre condiții mai favorabile. Și atunci când se va întâmpla acest lucru, un nou grup de profesori va intra în profesie și se vor dedica misiunii de a avea un impact pozitiv.

Toate predicțiile mele de mai sus sunt pur și simplu presupuneri, dar se bazează pe tendințe și modele care sunt deja vizibile. O mare parte din ceea ce a fost inevitabil în această profesie a fost accelerat datorită pandemiei și, cu toții rămânem să ne întrebăm cum vor arăta școlile noastre peste

20 de ani. Lăsând la o parte specificul, știm acest lucru: schimbările vor fi dramatice. Așa cum, în anul 2000, nimeni nu ar fi putut prevedea cum vor arăta școlile, acum avem doar un anumit grad redus de înțelegere a viitorului. Cu toate acestea, prioritățile importante vor rămâne aceleași – ca întotdeauna, profesorii vor căuta să asigure învățarea elevilor în medii sigure, de susținere, care inspiră generațiile viitoare.

Bibliografie:

Kutscher, M., *Copiii erei digitale*, Ed. Univers, București, 2018.

Păun, E., *Școala viitorului sau viitorul școlii?*, Ed. Polirom, Iași, 2022.

Teșu, I.C., *Educația de la tradițional la digital*, Ed. Sophia, București, 2023.

EDUCAȚIA PENTRU SCHIMBARE – MANAGEMENT EDUCATIV PENTRU SCHIMBARE

Prof. educație timpurie: Maria-Cristina NICULEȚ

Școala Gimnazială Segarcea, Dolj

Deși dimensiunile fenomenului schimbării preocupă specialiștii în domeniu de foarte mult timp (primele articole și lucrări care vizau această problematică au apărut la începutul anilor '60 și aparțin, de regulă, literaturii americane. Lucrările tratau desigur acele realități și făceau referire strictă la procesul de reformă a programelor de învățământ și a structurilor educaționale; în spațiul vest-european se constată o absență aproape totală a scrierilor despre schimbare. Pot fi menționate doar câteva conferințe UNESCO sau rapoarte ale Centrului pentru Cercetare și Inovație în Educație, publicate la începutul anilor '70), în spațiul cultural românesc studiile care tratează această problematică sunt relativ puține. Fenomenul schimbării a devenit subiect de analiză în ultimii ani, ca urmare a evidentei necesități de schimbare a paradigmei școlii.

Complementaritatea tuturor scrierilor despre schimbare este dată de faptul că acestea marchează, la unison, o evoluție în aria semantică a conceptului.

Deși schimbarea e o parte inevitabilă a vieții și ne întâlnim cu ea atât profesional, cât și personal, doar auzind de "schimbare" simțim, mulți dintre noi, încordare și un ghem în stomac. O percepem ca incomodă și preferabil de evitat „dacă se poate altfel”. Și totuși, doar prin schimbare putem evolua. Managementul schimbării, în general, respectiv managementul schimbării în școli și grădinițe în acest caz particular, își propune analiza procesului prin care instituțiile trec pentru a ajunge de la identificarea factorilor care declanșează nevoia de schimbare până la implementarea elementului transformațional și evaluarea rezultatelor.

Privită ca o organizație, școala are nevoie periodic de schimbări strategice în modul de organizare și funcționare, inclusiv în programa școlară. Avantajele justifică disconfortul: schimbările bine gândite și implementate ajută elevii să-și îmbunătățească rezultatele, educatorii și profesorii să fie mai motivați și satisfăcuți în activitatea lor, iar instituția per ansamblu să fie mai performantă.

Cercetările în domeniul leadershipului educațional abordează gestionarea schimbării în funcție de stilul managerial și de direcțiile de acțiune. Identificăm liderii din educație cu persoane care dețin sau reprezintă autoritatea și au putere decizională. Liderii sunt cei care introduc, adesea, schimbări și produc transformări esențiale pentru a atinge niște obiective în baza unei viziuni și a unei strategii. Managerii din educație, în schimb, au atribuții orientate spre menținerea ordinii existente într-un mod cât mai eficient, urmărirea unor obiective și delegarea unor sarcini. Un manager de școală

nu e întotdeauna un lider, însă un lider poate fi un manager de școală. Pentru că cele două roluri se intersectează într-o anumită măsură.

Educația pentru schimbare își propune responsabilizarea individului, pregătirea pentru afirmare și adaptare, pentru a deveni un cetățean, productiv, conștient de drepturile și responsabilitățile sale. Cele trei forme ale educației permanente, educația formală, nonformală și informală, se sprijină și se condiționează reciproc. Sub aspectul succesivității în timp și al consecințelor, educația formală ocupă un loc privilegiat, prin necesitatea anteriorității ei pentru individ și prin puterea ei integrativă și de sinteză. Educația pentru schimbare, are valente formative și culturale dovedite în timp, atât la nivelul individului cât și la nivelul societății cunoașterii, urmărind responsabilitatea și capacitatea de adaptare, competente de comunicare, creativitate și curiozitate intelectuală, gândire critică și sistemică, informații și abilități media, capacități de colaborare și interpersonale, identificarea și soluționarea problemelor, auto-formare, responsabilitate socială.

Învățământul preșcolar asigură startul în managementul educativ pentru schimbare prin introducerea noilor tehnologii informaționale în procesul educativ, mai mare accent pe metodele activ participative, proiectare pe unități tematice, o mai mare importanță asupra evaluării proiectării și a învățării, introducerea în planul de dezvoltare instituțională a unor ținte strategice care sunt în relație directă cu realitățile sociale. Un bun manager al grupei trebuie să fie capabil să realizeze schimbări profunde în cultura, climatul și instrucția tuturor copiilor, indiferent de naționalitate, să introducă noi strategii instructionale care să încurajeze colaborarea, toleranța, sporirea încrederii în forțele proprii și îmbunătățirea performanțelor educaționale ale copiilor. Managementul grupei cuprinde trei componente esențiale: managementul conținutului, managementul problemelor disciplinare și managementul relațiilor interpersonale.

Curba schimbării este un model „celebru” și implementat de multe organizații la nivel mondial, deși a fost dezvoltat în scop personal. Modelul, gândit de Dr. Elisabeth Kubler-Ross în anii 1960, a fost conceput inițial pentru a ajuta oamenii să facă față procesului de doliu. De atunci a fost adaptat pentru managementul schimbării într-o varietate de contexte căci, la bază, inclusiv doliul presupune adaptare la o schimbare majoră.

Modelul inițial Kubler-Ross pentru traversarea stării de doliu conține cinci etape (negare, furie, negociere, depresie, acceptare) la care a fost adăugată, în 2019, o a șasea - speranța sau căutarea sensului. Aplicată în management, curba schimbării este extinsă la șapte etape: șoc, negare, frustrare, depresie, explorare, decizie, integrare.

Ca lider în școală sau grădiniță, dar și ca profesor sau educator, curba schimbării poate fi un ghid foarte util. Conștientizarea acestor etape firește te poate ajuta să anticipezi și să abordezi provocările emoționale și psihologice care apar adesea în perioadele de schimbare – și care sunt, de fapt, barierele principale.

Recunoscând etapa în care se află echipa în curba schimbării, ca lider îți poți adapta strategiile de comunicare și suport pentru a răspunde nevoilor membrilor echipei. Astfel, cresc și șansele de reușită în procesul de implementare a schimbării.

Cum poți integra acest model în procesul schimbării în școli și grădinițe?

1. Comunică devreme și des

Comunică motivația schimbării, beneficiile așteptate și calendarul implementării cât mai devreme și cât mai des posibil. De asemenea, ar trebui să fii pregătit să asculți feedbackul și motivele de îngrijorare din partea personalului și părinților și să le răspunzi în timp util și cu respect.

2. Colaborează îndeaproape

O schimbare reușită are nevoie, în primul rând, să fie acceptată și susținută de cât mai multe dintre părțile interesate. Ca lider de școală sau grădiniță ar trebui să construiești un grup de sprijin care să includă profesori, părinți, elevi și membri ai comunității. Acest grup poate da impulsul de care au nevoie ceilalți pentru a adopta schimbarea. Mai mult, poate oferi sentimentul de apartenență și responsabilitate comună.

3. Asigură dezvoltarea profesională

Schimbarea necesită adesea noi abilități, cunoștințe și atitudini. Așadar, ca director de școală sau grădiniță, oferă oportunități de dezvoltare profesională care să ajute personalul să își dezvolte capacitatea de a implementa cu succes schimbarea. Dezvoltarea profesională poate lua mai multe forme, inclusiv ateliere, coaching, mentorat și învățare online.

4. Sărbătorește succesul

Sărbătorirea micilor reușite pe parcurs e un obicei pe cât de eficient în creșterea motivației, pe atât de ignorat. Deși tendința ar fi de sărbătorire doar a reușitei finale, practica a demonstrat eficiența recunoașterii și validării eforturilor și realizărilor din toate etapele de pe curba schimbării. Sărbătorirea poate lua mai multe forme, inclusiv recunoașterea publică, premiile și bonusurile.

5. Monitorizează progresul

Ca orice proces continuu, și schimbarea necesită monitorizare și evaluare. A trebui să stabilești indicatori clari pentru succesul procesului de schimbare, apoi să urmărești în mod regulat progresul în raport cu acei indicatori (calitativi sau cantitativi). Acest lucru te poate ajuta la identificarea zonelor care necesită o atenție suplimentară și oferă posibilitatea de a corecta pe parcurs.

În concluzie, analizând trecutul și contextul actual al învățământului românesc din perspectiva educației pentru schimbare, putem afirma că s-a reușit într-o mare măsură depășirea retoricii discursului triumfalist asupra „unicității” învățământului românesc, marcată de faptul că, cel puțin în plan teoretic, nu-și poate reproșa nimic, singurul aspect deficitar fiind absența tehnicii performante, la un învățământ diferențiat, care promovează demersurile inter și transdisciplinare în promovarea conținuturilor, care susține nevoia de autoeducație și educație permanentă.

Bibliografie:

Abrie, J.-C., *Psihologia comunicării. Teorii și metode*, Editura Polirom, Iași, 2002.

Androniceanu, A., *Managementul schimbărilor*, Editura All, București, 1998.

Anghelache, V., *Impactul schimbărilor din educație asupra culturii organizaționale a școlii*, în „Inovație și schimbare în educație”, Editura Fundației Universitare „Dunărea de Jos”, Galați, 2002.

Anghelache, V., *Educația în schimbare*, în revista „C.N.F.P. Formarea continuă”, nr. 7-8, București, 2003.

PREDAREA LITERATURII PRIN ACTIVITĂȚI OUTDOOR

Prof. dr. Simona-Elena PÎRVU

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

Evoluția societății determină schimbări în educație, care constau atât în modernizarea bazei materiale, cât și în schimbarea stilului de predare, căci accentul nu se mai pune pe însușirea unor cunoștințe, ci pe formarea competențelor, elevii fiind pregătiți pentru viață, pentru adaptarea rapidă la contextul social.

Profesorul are rolul de a asigura complementaritatea celor trei tipuri de învățare - formală, nonformală și informală- și trebuie să valorizeze contexte reale pentru a asigura o abordare programatică a formării competențelor elevilor săi, căci aceștia trebuie pregătiți pentru a găsi soluții ale problemelor din viața reală sau de la viitorul loc de muncă.

În didactica tradițională predarea înseamnă transmiterea de informații, iar în accepțiunea modernă predarea include nu numai transmiterea de cunoștințe, ci și întregul sistem de acțiuni și operații desfășurate de cadrul didactic pentru a proiecta și desfășura lecția. Învățarea este activitatea destinată achiziționării unei experiențe noi, formării unor capacități și deprinderi care să-i permită individului să rezolve situații problematice, sau să-și optimizeze relațiile cu lumea externă.

În prezent, profesorul nu mai este doar o sursă de informare pentru elevi, el este specialistul care stăpânește o știință, tratând pedagogic informația științifică, prelucrând-o și adaptând-o la sistemul de gândire al elevilor. Totodată, profesorul asigură condițiile pentru ca sursele de informare să funcționeze optim, învățându-i pe elevi cum să învețe. În procesul de predare, are în vedere stabilirea performanțelor de atins, gradarea progresivă a sarcinilor, stimularea intereselor de cunoaștere ale elevilor și respectarea complementarității celor trei tipuri de învățare: formală, nonformală și informală.

Învățarea este activitatea destinată achiziționării unei experiențe noi, formării unor capacități și deprinderi care să-i permită individului să rezolve situații problematice, sau să-și optimizeze relațiile cu lumea externă. Prin învățare se trece de la o formă mai simplă de echilibru cu mediul înconjurător la una complexă, superioară.

S-a constatat faptul că elevii au două atitudini distincte față de învățare: atitudine pozitivă și atitudine negativă. Pentru a cultiva atitudinea pozitivă, este necesar ca elevii, încă de la debutul școlarității, să fie deprinși treptat să învețe din convingere, din proprie inițiativă, independent.

O activitate de învățare ce poate fi folosită în orele de Limba și literatura română, realizabilă în mediul outdoor este lecția de literatură, care vizează înțelegerea textului liric la clasa a VII-a. Se

poate desfășura în Grădina Botanică din Craiova, pe malul lacului. Textul suport este poezia „Lacul” de Mihai Eminescu.

Competența generală vizată este: 2. Receptarea textului scris de diverse tipuri, iar competența specifică este 2.2. Compararea diferitelor puncte de vedere exprimate pe marginea unor texte diverse.

Scopul lecției: cultivarea receptivității literar-artistice a elevilor, cu referire asupra universului liric prin raportare la mediul înconjurător.

Etape:

- Pregătirea elevilor prin prezentarea, în clasă, a noțiunilor teoretice legate de trăsăturile textului liric;
- Activitatea outdoor desfășurată în Grădina Botanică.

Profesorul îi va îndemna pe elevi să se concentreze la sunetele pe care le aud, să constate de unde vin, să observe plantele din jurul lacului, culoarea frunzelor, unduirea apei etc.

Ca sarcină de lucru, vor avea de redactat un text în care vor răspunde la întrebarea: *Dacă natura sau lacul ar vorbi ce povești ar putea spune?*

Activitatea s-a dovedit atractivă și utilă, deoarece copiii au o curiozitate naturală în ceea ce privește lumea înconjurătoare, astfel încât ei sunt motivați dacă ceea ce învață este legat de realitate, dacă este util și îi ajută în viața cotidiană. Ei învață dacă interacționează direct, acționează practic, aplică, dacă analizează, apreciază, observă, extrag concluzii, adică dacă sunt implicați activ mental și, mai ales la vârste mici, senzorial și motric. De aceea, învățarea este eficientă, iar predarea își atinge obiectivele dacă se realizează într-o atmosferă plăcută, în care copilul simte că poate decide, că are un anumit grad de libertate, în care are voie să greșească și în care este susținut să corecteze greșelile, nu criticat pentru ele sau comparat. În acest sens, activitățile outdoor își dovedesc eficiența pentru că dezvoltă creativitatea și imaginația, elevii fiind puși în diferite situații și provocați să găsească soluții, să investigheze și să adreseze întrebări. Ele aduc importante achiziții cognitive, pentru că în timpul activităților care se realizează în natură sau prin joc copiii asimilează mai multe informații decât ar face-o în școală, utilizând manuale sau resurse tehnologice moderne. De asemenea, asigură o condiție fizică armonioasă, pentru că activitățile desfășurate în aer liber presupun mișcare, combătând sedentarismul, care este un pericol în societatea contemporană.

Bibliografie:

Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Ediția a III-a, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997.
Cucoș, C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 1996.
Oprea, C. L., *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007.

STRATEGIES AND TECHNIQUES FOR TEACHING AND ASSESSING VOCABULARY

Prof. Dr. Maria-Mădălina POIANĂ

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

Key questions about *how* words are taught and learned are central to research into vocabulary learning. Teachers help learners directly (*explicitly* by word lists, paired translation) or indirectly (*implicitly*, exposing the learners to words in the context of reading real texts), through various means and methods, aiming and hoping that the words will be retained. The strategies and techniques for teaching vocabulary depend on the students' level and age. Learning a very large vocabulary range is not very difficult, students need involvement in good practice, they should be taught different approaches that would enable the teachers to raise the vocabulary targets that we expect students to reach especially in the early stages of their learning. The techniques for teaching vocabulary vary a lot, and they often demand various levels of autonomy on the part of learners. The effectiveness of the strategies and techniques depends on the individual learning styles, even though individual learning style does not represent a serious factor in teaching vocabulary.

2.3.1. Pre-Teaching vocabulary

Pre-teaching refers to the activity a teacher does by selecting the keywords from the text/document they are going to use as course material and assures that the students understand these essential words. Before applying the techniques of teaching vocabulary, the language teacher should apply the principles of vocabulary teaching:

- 1) The teacher selects essential vocabulary after noticing the frequency of the keywords in the document. Finding out the applicability of the words is very important.
- 2) The teacher pretests the vocabulary items to quickly assess the students' knowledge of these essential words. Some students guess the meaning from the context.
- 3) The teacher presents each word, starting with the easier ones, and explicitly teaches them in order. There could be used PowerPoint presentations or Word presentations. The students must repeat the new word and its meaning.
- 4) The teacher provides many opportunities for practice and enrichment of both active and passive vocabulary (vocabulary maps, post-tests, word walls).

Pre-teaching methods prepare students for successful reading experiences and increase their confidence along with their reading fluency and comprehension.

2.3.2. *Teaching vocabulary*

According to P. Nation (1974), there are three aspects a teacher transmits when teaching a new word: (1) the shape or the form of the word, (2) the meaning of the word, and (3) the fact that the form and the meaning of the word go together. The learners should recognize the word, having in mind its form/shape; afterward, the learner should know what the word means, and finally, the teacher should help the learner to understand that the sound of the word goes together with the meaning of that word. For each of the three aspects, P. Nation and his well-qualified colleagues presented specific teaching techniques:

- **teaching the form of a word** either visually, tactilely or aurally.
- **teaching the meaning of a word** through demonstration, pictures or explanation.
- **helping the learner connect form and meaning** through the teacher's help.

S. Thornbury (2002) considers that the presentation of new language items would be closely followed by their practice. New knowledge should be integrated into the old existing knowledge, which activates the mental lexicon, the existing network of word associations. The words need to be “put to work”, they need to be placed in working memory. The author presents some tasks in which learners make decisions about words: identifying, selecting, matching, sorting, ranking, and sequencing. Some very common practices are the lists of words and the semantic maps, which are presented below:

Lists of words. A list of words or “word wall” is a collection of words that are written in worksheets or which are displayed in large visible letters or some other display surface in a classroom. It represents an interactive tool for students, and it contains a variety of words that can be used during classroom writing, reading, or speaking activities. There are some directions on how to use this method:

- 1) the words should be accessible and visible from any corner of the classroom, they should be written in large letters and colored to distinguish the easily confused words;
- 2) students should work together with the teacher to determine the words they need and the words they use commonly in speaking or writing;
- 3) the words are added gradually, regularly, at least five words per week;
- 4) students should be motivated to practice the words as often as they can during their activities;
- 5) it is advisable to use material from the curriculum.

Word walls or word maps represent great support in vocabulary teaching, they may be organized around different topics, structures, phonetic sounds, grammar rules, writing structures.

Semantic Maps. Semantic Maps are undoubtedly indispensable in teaching vocabulary: this strategy increases students' grasp of vocabulary words by helping them visually organizing the relationship between pieces of information. We can use semantic maps as a pre- or post-reading

activity. The teacher uses them as a pre-reading activity when he/she wants to introduce keywords or when he/she activates prior knowledge.

Teachers can show the students how the semantic maps work, providing them with direct instruction on how to use the semantic maps. Below there is a 10-step-set of possible directions:

1) first of all an unknown word is picked from the text, and it is marked or highlighted (underlined, copied); 2) the students can use a map, or they can draw their map (on paper or using different digital tools); 3) the unknown word is placed in the center of the map; 4) the pronunciation is verified (using a paper or an online dictionary with audio); the pronunciation can be written below the main word; 5) the dictionary definition of the word is written (or the definition using the students' own words); 6) there are mentioned related words to the word (some that are found in the text, or some other, known by the student); 7) there can be selected pictures/images that fit with the meaning of the word; 8) there are selected some words and some contexts that fit with the meaning; 9) there are found synonyms of the word (used in different contexts); 10) there are mentioned antonyms of the word (in different contexts).

The students can print/draw such semantic maps and keep them in their language portfolio to revise them from time to time. The students should read the text after they have applied all these steps. Finally, they can compare their map to their classmates or they can share such semantic maps.

Computer-based techniques. Computers have acquired an important role in language teaching. Many learning tools are based on computerized databases: new words can be presented by computer programs both in oral or written form. For the advanced learners some computer programs provide access to detailed information about the concordances for the target words, they can reveal word collocations for the target words and different contexts in which they appear, the way words behave in a corpus. Teaching vocabulary represents a complex process combining methods of introducing the new items, pre-teaching activities, the teaching strategy, and assessing the results.

2.3.3. Assessing vocabulary and creating interest

For various reasons and at different stages in the process of teaching and learning, vocabulary needs to be tested and measured, if possible, both before and at the end of the instruction process.

S. Thornbury (2002: 129-143) presents various methods of recycling and testing words. Knowing a word means, according to Thornbury, knowing: the word's form – both spoken and written; the word's meaning (or meanings); any connotations the word might have; whether the word is specific to a certain register or style; the word's grammatical characteristics – e.g. part of speech; the word's common collocations; the word's derivations; the word's relative frequency. The author suggests some types of assessing vocabulary: multiple-choice tests which are easy to score, gap-filling tests (cloze tests) or selective (open) cloze exercises. Tests usually assess the range and the accuracy of learners' vocabulary, qualitatively. Another approach is to evaluate the data

quantitatively, measuring the lexical density, the lexical variety, and the lexical sophistication of the learners.

Assessing vocabulary is important during different research, to investigate if the learning style is efficient, or if the mnemonic techniques are applicable. Assessing helps in investigating the effect of extensive reading on vocabulary acquisition, the effect of guessing-from-context technique, or even to investigate vocabulary recording strategies. It is also important to evaluate the effect of dictionary use. Nevertheless, testing should take into account the following factors presented by S. Thornbury (2002: 142): validity, reliability, practicability, and face validity.

Raising the learners' interest depends on every teacher but more than that on the methods of teaching. We, as teachers "must arouse interest in words and a certain excitement in personal development" (Thornbury 2002: 144). Raising motivation can be realized while sharing as a teacher (a user of words himself) the sense of excitement and fascination of words with learners. Vocabulary learning is a continuous process, new words are being coined daily.

Bibliography:

Murphy, M.L., *Semantic Relations and the Lexicon. Antonymy, Synonymy and Other Paradigms*, Cambridge University Press, Cambridge, 2003.

Nation, I.S.P., *Learning vocabulary in another language*, Cambridge University Press, Cambridge, 2001.

Swan, M., *Practical English Usage*, Oxford University Press, New York, 2005.

Tavakoli, H., *A Dictionary of Research Methodology and Statistics, in Applied Linguistics*, Rahnama Press, Teheran, 2012.

Thomas, M. & Reinders, H., *Task-Based Language Learning and Teaching with Technology*, Continuum International Publishing Group, 2010.

Thornbury, S., *How to Teach Vocabulary*, Pearson Education Limited, Edinburgh, 2002.

AWARENESS-RISING ACTIVITIES IN TEACHING SPEAKING

Prof. Dr. Maria-Mădălina POIANĂ

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

As we all agree, speaking represents so much a part of a daily life that we quite often take it naturally and automatically, for granted. For quite a long time it was considered that the ability of speaking fluently was acquired after the teaching of grammar, of complex vocabulary and basic pronunciation, as S. Thornbury (2005:1) stated in his book dedicated on how to generally teach speaking.

Speaking comes automatically in the mother tongue, with quite an effort to struggle to achieve this ability, and then, we still have to learn how to do it all over again in a foreign language. Well, more than that, speaking consists of at least three stages: conceptualization, formulation, articulation (during which the speaker is also engaged in self-monitoring). The more these stages become automated, the more fluent the speaker becomes. These stages are also related to the mental and psychological processes implied in speaking. Still, knowledge relevant to speaking can be either linguistic knowledge (features of language) or extralinguistic knowledge (topic and cultural knowledge).

Talking about *awareness-rising activities*, we refer to activities aimed at helping learners uncover the gaps they have when they don't know how to signal a change of topic, or how to respond appropriately to a difficult request, gaps which very often inhibit their fluency.

As S. Thornbury states (2005: 41), awareness involves at least three processes:

- *attention* – learners need to be alert, they need to be interested, involved and curious, when they are going to notice features of the target skill;
- *noticing* – this process is more than paying attention: it represents the “conscious registering of the occurrence of some event of entity” (Ibidem.); when they are being taught a new word, learners will try to notice it everywhere, even if before it had gone unobserved.
- *understanding* – the other two processes will not exist without understanding, which means the recognition of a general rule or principle or pattern.

Using recordings and transcripts represents another mean of raising awareness, as the learners are exposed to instances of speaking and to the written part of them, the transcripts, which are essential towards a better understanding but also to reinforce sound-spelling connections. Thus, a

basic procedure on how to use the recorded data should include: establishing the topic and activating background knowledge, checking gist and register, checking details and resolving doubts.

It is also recommended to use the recordings and the transcripts for focusing on selected language features, such as :

- *focus on the organisation*, which means identifying each stage in the sequence;
- *focus on sociocultural rules*, and learning how to behave according to different cultural norms;
- *focus on performance effects*, in order to identify features of unscripted talks;
- *focus on communication strategies or on speech acts*, be it either an invitation, a suggestion, an acceptance, a request, etc.;
- *focus on discourse markers or on features of spoken grammar*, a list of common discourse markers may be useful before the task;
- *focus on vocabulary or on lexical chunks*, common collocations, word pairs, idioms, phrasal verbs, etc.;
- *focus on stress and intonation*, signalling both the introduction of a new topic and the completion of a speaker turn.

To sum up, the most important technique of teaching speaking, which involves many others, is to expose students to samples of speech that are recorded or live, using the scripts (entirely or partially), so that the students raise their awareness by noticing the differences between what they can do and what a skilled practitioner can do, gaps which can and will be filled by practice, observation and training.

Bibliography:

Hughes, R., *Teaching and Researching Speaking*, Longman, 2002.

Thornbury, S., *How to teach Speaking*, Pearson Education Limited, 2005.

EMBEDDING SUSTAINABILITY IN SCHOOL EDUCATION: INSIGHTS FROM THE ERASMUS+ PROJECT “MILITARY SCHOOLS, SUSTAINABLE SCHOOLS FOR THE FUTURE”

Prof. Verona-Elena POPA

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Abstract

This article explores innovative educational approaches to sustainability, as demonstrated in the Erasmus+ KA122-SCH project, “Military Schools, Sustainable Schools for the Future.” Conducted by “Tudor Vladimirescu” National Military High School, Romania, in collaboration with Mimar Sinan Vocational and Technical Anatolian High School, Turkey, the project emphasizes ecological awareness, STEM integration, and proactive environmental habits. Furthermore, the article provides actionable ideas for incorporating these sustainability concepts into English classes, merging language learning with global environmental awareness.

Fostering Global Responsibility Through Education

Modern education must prepare students for more than academic success; it should cultivate environmentally responsible citizens. The Erasmus+ project, referenced as 2023-1-RO01-KA122-SCH-000128874, exemplifies how sustainability can be embedded in diverse curricula, especially in military and vocational schools. The week-long job shadowing program in Ankara highlighted diverse practices, from waste management to renewable energy projects. These activities serve as blueprints for integrating ecological principles into English lessons, allowing students to develop both language skills and environmental awareness. In an increasingly interconnected world, it is essential that education not only focuses on academic achievement but also fosters a sense of responsibility towards the environment and sustainable living.

Key Observations from the Erasmus+ Project

Day 1: Understanding Institutional Approaches

The week commenced with an overview of Mimar Sinan Vocational and Technical Anatolian High School. Founded in 1931, the institution has built a strong reputation for delivering quality vocational and technical education. Situated on a vast campus shared with three other high schools and Gazi University, the school fosters a dynamic and multidisciplinary learning environment.

We had the chance to explore the various departments, including information technologies, construction technologies, and electrical and electronics technologies. Emphasizing hands-on learning, the school prepares students with practical skills that seamlessly connect theoretical knowledge to real-world applications. During the introduction to Mimar Sinan High School, the

emphasis on sustainability in vocational education was evident. These principles can inspire English teachers to create role-playing scenarios where students act as policymakers or environmental activists, crafting speeches and solutions to ecological problems.

Day 2: Science in Education

The second day focused on incorporating environmental themes into science lessons. In a computer science class, participants observed students designing websites and HTML pages, showcasing essential skills for advancing digital sustainability initiatives. Moreover, a chemistry session captured attention with the “golden rain” experiment, a striking demonstration of chemical reactions that piqued curiosity about their real-world applications. These lessons effectively engaged students while illustrating how STEM disciplines can contribute to solving environmental challenges, such as creating sustainable materials or optimizing waste management practices.

Day 3: Exploring GPS Technology and Biology

The third day highlighted innovative uses of GPS technology. Students engaged in a GPS-based puzzle game, leveraging mapping applications to grasp the fundamentals of Global Navigation Satellite Systems (GNSS). These hands-on activities play a vital role in fostering awareness of environmental monitoring, such as tracking deforestation and mapping the effects of climate change. In a biology class, students studied cell reproduction, connecting the topic to broader environmental challenges like biodiversity preservation and conservation efforts. This approach emphasizes the synergy between scientific knowledge and ecological sustainability.

Day 4: Literature and Sports Promoting Sustainability

The fourth day broadened the scope of education, incorporating Turkish language and literature. Students explored the lyrics of Sezen Aksu's songs, delving into themes of nature and the human-nature relationship. By integrating the arts, environmental education fosters deeper emotional and cultural connections to sustainability. Exploring Turkish literature with environmental themes demonstrated how the arts deepen ecological awareness. Similarly, English classes could incorporate poetry analysis or song interpretation, connecting cultural expressions with sustainability themes. Meanwhile, physical activities like football and table tennis highlighted the value of health and well-being. Sports also offer opportunities to advance green initiatives, such as hosting eco-conscious tournaments or adopting sustainable practices in maintaining sports facilities.

Day 5: Embracing Green Practices

The English lessons provided an engaging platform to teach students about environmental responsibility. The subject naturally fosters discussion, critical thinking, and creativity, enabling teachers to integrate ecological topics while enhancing language skills. The final day showcased the school's commitment to sustainability, with the management team highlighting initiatives such as selective waste collection, green space maintenance, and addressing air quality challenges in a busy

urban setting. These efforts not only contribute to a healthier school environment but also encourage students to adopt sustainable habits that extend beyond the classroom. The project's conclusions reinforced the value of consistent eco-friendly practices.

Why Environmental Education Matters

Integrating sustainability into school curricula nurtures eco-consciousness and equips students with skills for emerging green jobs. English classes, with their inherent focus on communication, are uniquely positioned to amplify these lessons, fostering critical thinking and global citizenship.

Practical Activities and Their Educational Impact

1. Introducing Sustainability Through English Lessons

English classes offer a dynamic platform for discussing environmental issues. For example:

Debate and Discussion: Students can explore topics such as climate change or renewable energy through structured debates, improving their argumentative skills.

Creative Writing: Tasks like composing essays or stories about a “future sustainable world” encourage imaginative thinking while reinforcing grammatical structures.

Vocabulary Building: Lessons can focus on thematic vocabulary related to sustainability, such as terms like “circular economy” or “biodiversity.”

2. Collaborative Projects

Using insights from the Erasmus+ experience, English lessons can include:

Digital Storytelling: Students create multimedia presentations on topics like waste reduction, utilizing platforms such as Canva or Jamboard.

Green Campaigns: Group projects can involve designing posters or slogans in English to promote eco-friendly habits, fostering teamwork and persuasive writing skills.

Environmental Research Projects: Students can undertake research on environmental topics, such as endangered species or the impact of plastic pollution. By gathering information from diverse sources, students not only improve their research and writing skills but also learn to critically evaluate information related to sustainability.

Role-Playing and Simulations: Role-playing activities can be used with advanced students to simulate international climate change conferences, where students represent different countries and negotiate solutions. This type of activity fosters public speaking, negotiation skills, and deeper understanding of global environmental challenges.

Conclusion

The Erasmus+ project “Military Schools, Sustainable Schools for the Future” emphasizes the significant role that environmental activities can play in enriching the educational experience. By incorporating sustainability-focused practices into various subjects, including English lessons,

educators have the opportunity to foster a holistic learning environment that not only strengthens language skills but also encourages critical thinking and environmental consciousness.

Adapting these practices for English lessons allows teachers to create dynamic, multifaceted learning experiences that empower students to become both effective communicators and proactive environmental stewards. Through discussions, projects, and assignments centred around environmental issues, students develop the ability to articulate their ideas clearly while deepening their understanding of the interconnectedness between language and sustainability.

This approach builds a strong foundation for students to navigate the complexities of the modern world, where ecological challenges require global collaboration and innovative solutions. By intertwining language education with ecological responsibility, the project ensures that students are not only linguistically proficient but also well-prepared to face the challenges of a sustainable future. In this way, the integration of environmental activities into the curriculum fosters well-rounded individuals who are equipped to contribute positively to both their communities and the planet.

Bibliography:

Cohen, L., Manion, L. and Morrison, K. *Research methods in education* (8th ed), Routledge, 2018.

Macklem, G. L. *Boredom in the classroom: Addressing student motivation, self-regulation, and engagement in learning*, Springer, 2015.

Stern, P. *Toward a Coherent Theory of Environmentally Significant Behavior*, In “The Journal of Social Issues”, 56, 407-424, 2000.

DISEMINARE A PROIECTULUI ERASMUS+ KNOW DISASTERS NOW DISASTERS

Prof. Ioana-Mădălina POPESCU

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova împreună cu partenerii din Ungaria, Macedonia de Nord și cu coordonatorul proiectului Turcia, desfășoară în perioada 1 martie 2024 – 28 februarie 2026 Proiectul Erasmus+ „A STEM approach bridges between countries: Understanding natural disasters and climate change with an educational and instructive app design”, cu număr de referință 2023-2-TR01-KA210-VET-000182686, al cărui acronim este Know Disasters Now Disasters.

Motivația proiectului

Asistăm în fiecare an la diferite dezastre naturale în lume și în țara noastră, iar efectele și consecințele acestor dezastre asupra societăților au un mare impact: se crede că aproximativ 250 de milioane de oameni sunt afectați de dezastre. Se estimează că acest număr va crește și mai mult în următorul deceniu, ajungând la 350 milioane de oameni, iar jumătate din acest număr vor fi copii. Din cauza cutremurelor, au avut loc pierderi mari de vieți omenești și proprietăți. Aceste experiențe dureroase ne-au învățat că trebuie să știm foarte bine ce să facem și cum să ne comportăm înainte, în timpul și după un dezastru.

În contextul în care a crescut intensitatea și frecvența dezastrelor naturale, a apărut nevoia de educație preventivă și de gestionarea a dezastrelor, punând accentul pe noile tehnologii și STEM.

Obiectivele proiectului:

- Conștientizarea efectului dezastrelor naturale și schimbărilor climatice actuale;
- Promovarea învățării STEM prin aplicații educaționale și simulări computerizate;
- Colaborarea internațională între tinerii din diferite țări.
- Îmbunătățirea competențelor profesorilor în învățarea bazată pe investigație, învățarea bazată pe proiecte, STEM, activități și abordări CLIL;
- Dezvoltarea unei game de materiale inovatoare de conștientizare pentru a educa elevii cu privire la dezastre pregătirea și răspunsul; (Jocuri cu cărți duble, carte digitală);
- Întărirea sentimentul de autonomie al participanții prin crearea unei game de aptitudini transferabile precum munca în echipă, antreprenoriat, abilități de comunicare, participare la mobilitate, auto-organizare, învățare independentă și colaborativă;
- Să ofere studenților competențe în Codare și STEM (Joc mobil prin Unity).

Beneficiarii proiectului

Beneficiarii proiectului sunt elevi cu vârste între 15-18 ani, curioși despre tehnologie, dezastre naturale și inteligență artificială, comunitățile locale care vor beneficia de soluțiile propuse de elevii și profesorii care vor integra STEM în predarea lor. Dimensiunea internațională a acestui parteneriat va face posibilă consolidarea cooperării între toți elevii din departamentele celor 4 VET-uri, în special elevii din domeniile Tehnologiei Informației. Acest parteneriat ne va permite să realizăm obiective realiste și potențial măsurabile.

Impactul așteptat

Atelierele tematice STEM, AI, Robotică și codificare, seminare oferite de către experții în domeniu și vizitele la unități vor crește atractivitatea cursurilor care vor facilita învățarea interdisciplinară. Grupurile de studenți turci, romi, maghiari și macedoneni vor desfășura săptămânal activități concrete legate de crearea eTwinning: logo, roll up; un joc mobil pe tema dezastrelor naturale, un joc de cărți de tip Dobble și jocuri de societate; reviste de mobilitate; videoclipuri de mobilitate.

Concluzie

Dereglarea climei ca realitate în curs, din ce în ce mai perceptibilă prin fenomenele meteo extreme și mai alarmantă prin consecințele produse, reclamă trecerea grabnică la acțiuni energice de atenuare, adaptare și reziliență față de efectele (în parte deja ireversibile) ale schimbărilor climatice. Tranziția ecologică generală, având în centrul său pe cea energetică și sobrietatea colectivă și individuală, implică mutații majore și în planul pregătirii capacităților profesionale necesare abordării noilor probleme societale generale în acest context.

Dincolo de inițiativele și experiențele în materie deja înregistrate, un Erasmus privind formarea pentru tranziția climatică contribuie la generalizarea acesteia, dialog pertinent, eficiență și reacție solidară mai ales în plan european.

NECESITATEA ABORDĂRILOR TRANSDISCIPLINARĂ ȘI INTERDISCIPLINARĂ ÎN PREGĂTIREA EVALUĂRII NAȚIONALE LA CLASA A VI-a -studiu metodic-științific -

Prof. Liviu Mihai POPOI

Colegiul Național „Frații Buzești” Craiova, Dolj

Prof. Oana ȘERBAN

Colegiul Național „Frații Buzești” Craiova, Dolj

Evaluarea Națională este o evaluare sumativă care se susține la finalul claselor a II-a, a IV-a și a VI-a, cu scopul de a verifica ceea ce elevii au învățat în toți anii în care au fost școlari. Organizarea și desfășurarea Evaluărilor Naționale se realizează conform legii emise în anul 2023, în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației cu completările recente printre care și cea care prevede înlocuirea codurilor cu punctaje. În mod general, aceste evaluări sunt susținute pentru a testa nivelul de pregătire al elevilor, oferindu-le posibilitatea să înțeleagă unde ar mai trebui să lucreze, astfel încât să nu întâmpine obstacole în viitorul lor școlar. Scopul și obiectivele Evaluărilor Naționale sunt diferite și specifice ciclului de învățământ. Spre exemplu, în cazul Evaluării Naționale de la finalul clasei a VI-a, rezultatele evaluării sunt utilizate pentru pre-orientarea școlară către un anumit tip de liceu. Testele au un nivel mediu de dificultate și sunt realizate în totalitate conform programei școlare având drept referențial testările internaționale TIMSS (Trends in International Mathematics and Science Study), PIRLS (Progress in International Reading Literacy Study), PISA (Programme for International Student Assessment). Aceste testări își propun să evalueze capacitățile elevilor de a pune în practică informațiile dobândite în perioada școlarizării, iar accentul nu se pune pe cunoștințele elevilor, ci pe:

- cunoștințele pe care elevul trebuie să le posede,
- aptitudinile, abilitățile pe care el trebuie să și le însușească,
- contextul în care elevii vor fi puși în fața unor probleme din viața cotidiană la care vor trebui să răspundă.

Fiind centrate pe deprinderi, abilitați de adaptare la situații noi, aceste teste se axează pe competențele dobândite, NU pe **reproducerea de cunoștințe** predate. Scopul testelor PISA, de exemplu, este acela de a evalua cât de bine sunt pregătiți elevii aflați la final de învățământ obligatoriu pentru a face față provocărilor de tot felul din viața activă, dar și din cea educațională. Practic, aceste teste îi vor ajuta pe viitorii adulți în procesul lor evolutiv să ia la cunoștință lucrurile cu care aceștia se vor confrunta pe piața muncii sau cu diverse situații dacă vor opta să-și termine studiile, iar mai

apoi să-și găsească un loc de muncă. De exemplu în domeniul științe, evaluarea PISA nu urmărește ca elevii să dețină doar cunoștințe specifice, ci și să înțeleagă aspectele legate de anumite probleme care sunt dezbătute la nivelul întregii comunități umane, precum și consumul de energie, biodiversitate și sănătate.

Până la apariția politicilor educaționale și a unor noi planuri-cadru, profesorii trebuie să adopte o soluții locale **vizând transdisciplinaritatea și interdisciplinaritatea predării. Transdisciplinaritatea** este o formă complexă de înrudire între mai multe discipline, având avantajul de a genera un nou domeniu de cunoaștere sau o nouă disciplină, conectând școala cu viața reală. **Interdisciplinaritatea** presupune utilizarea în contexte multiple a fenomenelor, conceptelor, metodelor comune mai multor discipline cu scopul unei înțelegeri complete a unei anumite probleme. Pe lângă o interdisciplinaritate a problemelor (studiul unei probleme necesită apelul la mai multe discipline) au fost identificate interdisciplinaritatea domeniilor învecinate, interdisciplinaritatea metodelor (folosirea metodelor specifice unei anumite discipline în alte discipline) și o interdisciplinaritate a conceptelor (conceptele dintr-o disciplină se folosesc în cercetarea unei alte discipline), ambele bazându-se pe tratarea diferențiată a elevilor și abordarea integrată a cunoașterii și asigurând:

- formarea la elevi a competențelor transferabile;
- dezvoltarea competențelor de comunicare, intercunoaștere, autocunoaștere, asumarea rolurilor în echipă, formarea comportamentului prosocial;
- evaluarea formativă;
- crearea de modele mentale bazate pe transfer și integralizare și care determină succesul în viața personală și socială a educabilului;
- dezvoltarea competenței de a învăța să înveți.

Particularizând, Evaluarea Națională la clasa a VI-a vizează evaluarea unor competențe din aria curriculară „Matematică și Științe ale naturii”:

1. Interpretarea unor date și informații prezentate privind fenomene din natură;
2. Rezolvarea de probleme/situații problemă din lumea vie prin metodele studiate și pe baza gândirii logice și a creativității, precum și exprimarea în limbajul specific științelor reale a informațiilor, concluziilor și demersurilor de rezolvare pentru o situație dată;
3. Analizarea și modelarea matematică a unei situații date, prin integrarea achizițiilor din diferite domenii;
4. Comunicarea adecvată în diferite contexte științifice și sociale.

Acestea se transpun în următoarele finalități:

- analiza unei situații reale (exemple: contracția șinelor de cale ferată iarna, dilatarea unei foi de tablă, funcționarea unei instalații pentru pomul de iarnă, formarea eclipselor etc.),
- construirea reprezentărilor grafice a datelor tabelare pentru evidențierea relațiilor între mărimile fizice studiate,
- utilizarea simbolurilor/convențiilor matematice adecvate pentru înregistrarea unor seturi de măsurători asupra unor mărimi fizice, arii, volume, temperaturi, etc.,
- elaborarea unor prezentări ale fenomenelor investigate, în diverse forme: planșe, prezentări digitale, referate experimentale,
- utilizarea datelor înregistrate (tabele, grafice) pentru formularea de soluții (preluarea datelor din graficul mișcării pentru calculul vitezei, identificarea poziției unui mobil la un anumit moment, identificarea temperaturii la o anumită oră etc.),
- calcularea valorilor unor mărimi fizice utilizând date cunoscute și legi învățate anterior (greutate, densitate, volum, viteză etc.),
- recunoașterea condițiilor de modificare a evoluției unui fenomen (evoluția temperaturii la altă altitudine sau altitudine, valoarea greutatei pe diferite poziții de pe glob etc.),
- aplicarea cunoștințelor dobândite în rezolvarea de probleme simple referitoare la: deplasarea corpurilor, calcularea timpilor de desfășurare a unor procese, calcularea unor arii, volume,
- reformularea unor enunțuri folosind propriile cuvinte, efectuarea de transformări de unități de măsură în SI, pe baza relațiilor dintre multipli și submultipli, simbolurile mărimilor fizice studiate și formulele aferente,
- extragerea informațiilor dintr-un grafic și/sau tabel (exemple: legea de mișcare, dependența temperaturii de timp, dependența alungirii unui resort de masa unui corp suspendat de acesta),
- conversia reprezentărilor datelor din format tabelar în grafic și reciproc,
- determinarea perimetrelor, a ariilor (pătrat, dreptunghi) și a volumelor (cub, paralelipiped dreptunghic), exprimarea acestora în unități de măsură corespunzătoare și transpunerea în limbaj specific a unor probleme practice referitoare la perimetre, arii, volume, utilizând transformarea convenabilă a unităților de măsură,
- analizarea unor situații date (în care intervin numere naturale și raționale, rapoarte, proporții, directă sau inversa proportionalitate) pentru a estima sau pentru a verifica validitatea unor calcule și transferul acestora în fizică și biologie,
- modelarea matematică, folosind numere naturale, a unei situații date, rezolvarea problemei obținute prin metode aritmetice și interpretarea rezultatului sau modelarea matematică a unei situații date în care intervin rapoarte, proporții și mărimi direct sau invers proporționale,
- utilizarea unor proprietăți referitoare la distanțe, drepte, unghiuri într-un triunghi sau cerc pentru realizarea unor construcții geometrice sau modelarea geometrică a unei situații concrete, asociind

acesteia un desen, implicând și estimări (de exemplu un traseu acasă – școală – teren de sport, reprezentat printr-un triunghi),

- realizarea de conexiuni interdisciplinare sau practic-aplicative (de exemplu: planul înclinat, traseul de lungime minimă, reflexia),

- exprimarea în limbaj matematic a datelor unei probleme care se rezolvă cu regula de trei simplă,

- transpunerea, în limbaj algebric, a unei situații date, rezolvarea ecuației sau inecuației obținute și interpretarea rezultatului,

- extragerea informațiilor din texte, tabele, desene, scheme, ca surse pentru identificarea caracteristicilor unor sisteme biologice, a unor procese și fenomene,

- completarea legendei unui desen realizat (de exemplu: alcătuirea generală a unei plante cu flori sau a unui mamifer) pe baza informațiilor din diverse surse (texte, imagini),

- redactarea unui text pe baza unor desene/scheme (de exemplu: descrierea unei structuri/a unui proces/fenomen),

- rezolvarea de probleme (de exemplu: aspecte de fiziologie vegetală și animală - respiratorie, circulatorie, digestivă, excretorie).

Abordările interdisciplinară și transdisciplinară a învățării au o serie de avantaje, dintre care menționăm:

- se trece la tipul de învățare conceptual aprofundată și utilă, pe tot parcursul anului școlar;
- angajarea elevilor în procesul de învățare prin probleme provocatoare, semnificative, adaptate nivelului lor cognitiv (și zonei proximei dezvoltări);
- achiziția și aplicarea cunoștințelor se realizează în situații noi și complexe, pentru a favoriza transferul și generarea de noi cunoștințe;
- procesul de învățare se centrează pe investigație colaborativă, învățare integrată, identificare și rezolvare de probleme;
- oferă elevilor cadrul formal adecvat pentru organizarea cunoștințelor oferind un cadru adecvat de transfer al cunoștințelor din viața de zi cu zi în practica școlară, de la o disciplină la alta, pe verticală și orizontală.

Bibliografie:

<https://www.twinkl.ro/teaching-wiki/evaluarea-nationala>

<https://www.qmagazine.ro/rata-analfabetismului-functional-in-romania-a-crescut-cu-400-500-fata-de-anul-1994-studiu/>

Programe școlare de gimnaziu de fizică, biologie, matematică

CHATGPT ȘI IMPACTUL SĂU ASUPRA PROCESULUI DE ÎNVĂȚARE

Prof. Elena PREDEȘEL

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova/

Școala Gimnazială Pielești, Dolj

Rezumat

ChatGPT, un model de inteligență artificială creat de OpenAI, are un impact semnificativ asupra procesului educațional. Acesta oferă acces rapid la informații și poate personaliza învățarea, susținând dezvoltarea abilităților de gândire critică și de scriere. Printre avantajele utilizării ChatGPT se numără îmbunătățirea accesibilității învățării, personalizarea acestui proces și suportul pentru educația continuă. Totuși, există și provocări, cum ar fi riscul de dependență de tehnologie, posibile erori în informațiile oferite și lipsa interacțiunii umane. ChatGPT poate fi util atât în învățământul superior, cât și în școli, dar trebuie integrat cu responsabilitate, fără a înlocui complet educația tradițională.

Introducere

Tehnologia a evoluat rapid în ultimele decenii, iar unul dintre cele mai semnificative progrese a fost dezvoltarea sistemelor de inteligență artificială (IA). Printre acestea, ChatGPT, un model de limbaj creat de OpenAI, a captat atenția pentru capacitatea sa de a genera texte coerente și conversații naturale. Acesta reprezintă o revoluție în domeniul educațional, având potențialul de a schimba modul în care elevii și studenții învață. Vom analiza impactul ChatGPT asupra procesului de învățare, discutând atât avantajele, cât și provocările pe care le aduce integrarea acestei tehnologii în educație.

1. Ce este ChatGPT și cum funcționează

ChatGPT este un model lingvistic bazat pe inteligență artificială, care utilizează rețele neuronale pentru a înțelege și a genera texte în limbaj natural. Creat pe baza unui proces numit învățare automată, ChatGPT a fost antrenat pe o vastă cantitate de date provenite din diverse surse (cărți, articole, site-uri web). Modelul poate răspunde la întrebări, poate genera eseuri, poate traduce texte și poate oferi explicații în diverse domenii de studiu, inclusiv matematică, știință, literatură, etc.

2. Avantajele ChatGPT în educație

a) Accesibilitate la informație. Unul dintre cele mai mari avantaje ale utilizării ChatGPT în educație este accesul rapid și facil la informații. Elevii și studenții pot obține răspunsuri clare și concise la întrebările lor, fără a depinde de resursele tradiționale, cum ar fi cărțile sau profesorii. Acest acces rapid poate accelera procesul de învățare și poate ajuta la aprofundarea cunoștințelor.

b) Personalizarea învățării. ChatGPT poate oferi răspunsuri și explicații adaptate nevoilor individuale ale fiecărui elev. Dacă un student are dificultăți într-un anumit subiect, ChatGPT poate ajusta complexitatea răspunsurilor, oferind exemple suplimentare sau explicații detaliate, astfel încât învățarea să fie mai accesibilă.

c) Îmbunătățirea abilităților de scriere și comunicare. Elevii pot folosi ChatGPT pentru a-și îmbunătăți abilitățile de scriere. Aceștia pot solicita ajutor pentru redactarea eseurilor, corectarea greșelilor gramaticale sau îmbunătățirea structurii textului. De asemenea, tehnologia poate ajuta la dezvoltarea abilității de a gândi critic și de a construi argumente coerente.

d) Suport pentru educația continuă. În afaceri sau în carierele tehnice, învățarea continuă este esențială. ChatGPT poate fi un instrument util pentru profesioniști care doresc să își îmbunătățească abilitățile sau să învețe noi concepte, oferind resurse educaționale în orice moment al zilei, de la orice locație.

3. Provocările utilizării ChatGPT în educație

a) Dependenta de tehnologie. Unul dintre principalele dezavantaje ale folosirii ChatGPT în educație este riscul ca elevii să devină prea dependenți de tehnologie. Aceștia ar putea prefera să ceară răspunsuri rapide de la ChatGPT în loc să încerce să rezolve problemele pe cont propriu, ceea ce ar putea afecta dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor.

b) Posibilele erori și limitări ale IA. Deși ChatGPT este un model avansat, acesta nu este infailibil. Poate să producă informații inexacte sau să interpreteze greșit întrebările, ceea ce ar putea duce la învățarea unor concepte greșite. De asemenea, ChatGPT poate genera răspunsuri care sună corect din punct de vedere gramatical, dar care nu sunt relevante sau aplicabile contextului dat.

c) Lipsa interacțiunii umane. Educația nu se limitează doar la transmiterea de informații. Un aspect esențial al învățării este interacțiunea umană, care ajută la dezvoltarea abilităților sociale, emoționale și de colaborare. ChatGPT, deși extrem de util, nu poate înlocui în totalitate rolul profesorilor și al mentorilor, care sunt esențiali pentru ghidarea elevilor și sprijinirea dezvoltării lor personale.

4. Aplicarea ChatGPT în diferite domenii de învățământ

a) Învățământul superior. În universități, ChatGPT poate fi folosit ca un asistent personalizat pentru studenți. De exemplu, aceștia pot solicita ajutor pentru redactarea referatelor, înțelegerea materialelor academice sau chiar obținerea unor resurse suplimentare pentru cercetări. Totodată, poate sprijini profesorii în procesul de predare, ajutându-i să explice concepte complexe într-un mod mai accesibil.

b) Educația de bază. Pentru elevii de școală generală, ChatGPT poate fi un instrument educativ eficient pentru a învăța într-un mod interactiv și atractiv. De la explicarea conceptelor științifice simple până la învățarea limbilor străine, acest model poate fi un aliat valoros în educația timpurie.

5. Concluzie

ChatGPT reprezintă o inovație importantă în domeniul educațional, având potențialul de a transforma modul în care învățăm. De la accesul rapid la informații și personalizarea procesului de învățare până la îmbunătățirea abilităților de scriere, beneficiile sunt evidente. Totuși, este important să conștientizăm și limitările acestui instrument și să ne asigurăm că este folosit corect, fără a înlocui complet interacțiunea umană sau efortul personal al elevilor. În concluzie, ChatGPT poate fi un partener de încredere în educație, dar trebuie integrat cu grijă și responsabilitate pentru a adresa nevoile educaționale ale fiecărei persoane.

Resurse online:

<https://ro.wikipedia.org/wiki/OpenAI>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/ChatGPT>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Inteligen%C8%9B%C4%83_artificial%C4%83

JURNAL REFLEXIV- O ABORDARE MODERNĂ - APLICARE LA CLASĂ**Prof. Cristina PRETORIAN****Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj****Prof. Raluca-Mihaela DIACONU****Colegiul Național „Carol” I, Craiova, Dolj**

În contextul societății actuale, aflate în permanentă transformare și suportând voluntar sau nu influențe exterioare nu întotdeauna benefice, observăm tot mai des o scădere semnificativă a interesului asupra lecturii, mai ales în rândul elevilor din învățământul gimnazial, care nu mai au răbdarea necesară să descopere plăcerea lecturii, fiind atrași de un simplu click către un rezumat. Astfel, ne vedem puși în situația în care trebuie să găsim metode atractive de comunicare cu noua generație, în așa mod încât să le insuflăm dorința de a descoperi universul magic al poveștilor. Scopul profesorului nu este doar de a dezvolta vorbirea și achiziții referitoare la fonetică, gramatică ori literatură. El trebuie să aibă o gândire globală și să fie în permanent dispus să facă apel la artele frumosului. Lucrarea de față își propune să promoveze activități didactice utilizate cu succes la clasă, activități ce au menirea de a atrage elevii către lectură. Prin aceste activități, elevii vor fi invitați să descopere fascinantă lume a ficțiunii, dar și să elibereze stresul, să se exprime liber, nefiind constrânși de normele lingvistice sau ortografice. Cultivarea plăcerii de a citi, de a viziona un spectacol de teatru/film, de a audia o melodie, de a picta ne vor ajuta să stimulam gândirea proprie, critică, dar și sensibilitatea și valorile culturale. Iată una dintre activitățile propuse:

Disciplina: Limba și literatura română**Clasa:** a V-a**Unitatea de învățare:** UNITATEA V: *CĂLĂTORESC PRIN BASME***Subiectul: Textul narativ literar:** *Zâna Munților- cules de Petre Ispirescu***Tipul lecției:** de predare-învățare**Timp alocat:** 2 ore.

1. Acțiunea. Timpul și spațiul.
2. Personajele

Competențe specifice:

- 2.1. Identificarea informațiilor importante din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale;
- 2.2. Identificarea temei și a ideilor principale și secundare din texte diverse;

2.3. Formularea unui răspuns personal și/sau a unui răspuns creativ pe marginea unor texte de diferite tipuri, pe teme familiare;

Metode aplicate: Conversația, Exercițiul, Explicația, Harta mentală, Diagrama Venn.

Forme de organizare a elevilor: frontal, individual, pe grupe.

Mijloace de învățământ: Manualul- textul-suport, resurse digitale, Caietul elevului.

Ce am intenționat?

Pe tot parcursul celor două ore alocate pentru abordarea (în prima oră a Acțiunii/ Reperelor de timp și spațiu și în a doua oră a personajelor) textului narativ literar *Zâna Munților*, am urmărit implicarea tuturor elevilor și am conceput activități de învățare care să conducă la atingerea competențelor pe care mi le-am propus: extragerea informațiilor esențiale și de detaliu din text, identificarea cuvintelor-cheie; recunoașterea reperelor spațiale și temporale; exerciții de ordonare cronologică a ideilor; alcătuirea planului simplu și dezvoltat de idei, lectura selectivă pentru desprinderea informațiilor esențiale și de detaliu din textul citit, pe baza unui organizator grafic (harta mentală), reformularea unui mesaj din perspectiva emițător-receptor-crearea unui alt basm; exerciții de identificare a personajelor și a rolului pe care-l au în textul literar (piramida personajelor), identificarea trăsăturilor fizice și morale ale unor personaje, compararea personajelor din text cu alte personaje din basme, modelarea personajului preferat și prezentarea trăsăturilor acestuia(fișa de identitate), realizarea portretului personajului preferat pe coli și prezentarea în fața clasei(pictura).

Ce am obținut?

Raportarea la conținuturile învățării s-a făcut din perspectiva formării competențelor vizate. Astfel, elevii și-au însușit noile noțiuni și au comunicat eficient, au manifestat interes pentru problematica textului, au înțeles mesajul textului, au ordonat ideile principale, au sesizat reperele de spațiu și timp, au identificat personajele, rolul și trăsăturile acestora și-au format competențe de comunicare în limba maternă, competența a învăța să înveți, competențele sociale și civice.

Ce reacții au avut elevii?

Elevii au fost atenți și interesați de subiectul lecției, au reușit să se mobilizeze și să rezolve sarcinile propuse, le-au plăcut metodele folosite. Am observat că le place să folosim Harta mentală pentru a prezenta o imagine sintetică asupra unei teme și sunt deschiși la provocări, textul *Zâna Munților* putând fi fructificat în acest sens, întrucât au avut de realizat un alt basm cu aceleași personaje. De asemenea, am utilizat la clasă diagrama Venn și le -a plăcut să lucreze pe grupe și să prezinte în fața clasei ce au constatat cu privire la asemănările, deosebirile și elementele comune dintre Făt-Frumos și fiul împăratului/respectiv Cenușăreasa și Zâna Munților. Au fost pictat cu mult entuziasm personajul preferat și i-au prezentat trăsăturile în fața clasei.

Au participat cu bucurie și interes în realizarea sarcinilor de lucru propuse; au dat dovadă de inițiativă și au venit cu idei noi, originale - de exemplu, au propus studierea altor basme sau vizionarea

lor pe platforme digitale. Au realizat, de asemenea, un *Itinerar multicultural*, pornind de la patru basme care aparțineau unor zone diferite.

Ce feedback am oferit elevilor?

De fiecare dată, am apreciat fiecare răspuns, i-am încurajez pe elevi să-și exprime opiniile și ideile, încercând să le creez o stare emoțională pozitivă. I-am notat pe cei care au participat activ și au răspuns bine și i-am încurajat pe cei mai timizi să își depășească emoțiile.

Ce aș fi putut face mai bine?

Să găsesc soluții pentru a-i determina pe elevii mai timizi să își depășească emoțiile atunci când se exprimă liber.

Ce îmi propun pentru data următoare?

Atingerea celorlalte competențe vizate în această unitate de învățare. De exemplu, competența specifică **3.1.** (Redactarea unui text scurt pe teme familiare, având în vedere etapele procesului de scriere și structurile specifice, pentru a comunica idei și informații sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate) prin folosirea metodei TIM (teoria inteligențelor multiple) ce se va finaliza printr-o expoziție cu produsele elevilor.

FORME DE ORGANIZARE A PROCESULUI INSTRUCTIV - EDUCATIV ÎN AFARA CLASEI ȘI ÎN AFARA ȘCOLII

Prof. Verginica ROȘCULEASA
Școala Gimnazială Segarcea, Dolj

Necesitatea de a completa și prelungi procesul de învățământ în afara clasei și în afara școlii s-a impus la începutul secolului XX, fiind conștientizată de reprezentanții „educației noi” și satisfăcută, inițial, nu de școală, ci de asociații de tineret de tipul „Wandervogel” care, în ciuda reacției autorităților, au dat expresie dorinței lor de a-și cunoaște țara prin vizite și excursii. Pe de altă parte, confruntat cu tot mai multe critici din afara sa, sistemul pe clase și lecții era obligat să conceapă și să desfășoare în alte moduri, mai complexe și mai atractive, mai antrenante și mai flexibile, activitatea sa specifică.

Există două tipuri de astfel de forme de organizare:

A. în afara clasei: lucrări practico-aplicative, excursii și vizite didactice;

B. în afara școlii: cercuri de elevi, consultație, meditație, olimpiade, competiții artistice și sportive, excursii și vizite extrașcolare (pentru sistematizare).

Valoarea acestor activități este mare nu doar din punct de vedere instructiv, cât mai ales din punct de vedere **educativ**, în măsura în care asigură condițiile de aplicare în practică a cunoștințelor și de consolidare a lor, de cunoaștere a elevilor între ei, de apropiere între elevi și între educator și elevi; de dezvoltare a sentimentelor de prețuire a frumuseților naturale, a realizărilor artistice și economice, de identificare și dezvoltare a predispozițiilor artistice și sportive. Atât activitățile în afara clasei cât și cele extrașcolare vin, mai mult, în întâmpinarea intereselor și trebuințelor specifice ale elevilor, oferind și cadrul (mai flexibil) de satisfacere a lor. În ceea ce îi privește pe educatori, și aceștia se pot implica mai amplu în acest tip de activitate care-i reprezintă cel mai bine, pentru care manifestă interes și plăcere, sporind satisfacția profesională și personală.

Din multitudinea acestor **forme** mă opresc la următoarele:

a. Excursii și vizite didactice organizate pentru a asigura / consolida contactul direct, nemijlocit al elevilor cu realități istorice, naturale, economice, social - culturale cunoscute teoretic sau necunoscute, în contextul lor autentic. Doza maximă de veridicitate, ambianța în care se desfășoară și climatul social specific amplifică achizițiile cognitive și le oferă suportul unei mai bune fixări. Există autori care le conferă următoarele funcții: cognitivă, moral-civică, estetică, de reconfortare și tonifiere biosomatică.

Cea mai des invocată taxonomie a acestora este cea care are drept criteriu **sarcina didactică fundamentală**:

- excursii și vizite introductive;
- excursii și vizite de comunicare de noi conținuturi;
- excursii și vizite finale;
- excursii și vizite mixte.

Excursiile și vizitele didactice introductive se desfășoară la începutul unei teme sau unui capitol, pentru a asigura elevilor fondul perceptiv și de reprezentări, necesar pentru asimilarea ulterioară a unor conținuturi noi. Observația lor va fi orientată spre aspectele esențiale, spre adunarea de material didactic, spre investigarea unor fenomene și procese inedite.

Excursiile și vizitele didactice organizate în vederea **comunicării de noi conținuturi** se desfășoară prin raportare la o temă din programă cu intenția de a-i conduce pe elevi spre o mai bună și rapidă înțelegere și asimilare a conținuturilor, ca urmare a contactului nemijlocit cu acestea. Explicația, demonstrația, exercițiul, studiul de caz, problematizarea sunt tot atâtea metode care pot interveni în desfășurarea lor. Cele mai evidente **avantaje** țin de învățarea temeinică și conștientă, în timp ce **dezavantajele** se referă la disiparea atenției elevilor spre o multitudine de aspecte noi, relativ necunoscute precum și la imposibilitatea (sau o posibilitate improprie) de a-și nota ideile cele mai importante (la muzeul de istorie - Unirea înfăptuită de Mihai Viteazul și la muzeul de artă - Pictura secolului XX; la gradina zoologică - Specii inedite de animale; la acvariu - Din lumea apelor , etc.

Excursiile și vizitele didactice cu caracter final sunt organizate după parcurgerea unui capitol sau grup de capitole cu scopul de a exemplifica cunoștințele comunicate, a le fixa și sistematiza, a le conexe cu realitățile pe care le reflectă.

În oricare din variantele sale, ele au **avantajul** că asigură contactul nemijlocit al elevilor cu o serie de fenomene și procese necunoscute deloc, cunoscute parțial sau numai teoretic iar rezonanța afectivă atașată este mult mai amplă decât în cazul lecțiilor.

Cele mai importante cerințe psihopedagogice în organizarea și desfășurarea lor țin de:

- pregătirea foarte serioasă a desfășurării activității;
- valorificarea rezultatelor obținute din cadrul lor cu ocazia primei lecții ce are loc imediat după excursie sau vizită;
- sprijinirea și îndrumarea elevilor în actul de observare pentru descoperirea elementelor esențiale de structură, funcționare, devenire.

b. Lucrări practice, concepute în spiritul principiului legării teoriei cu practica și în intenția de a asigura pregătirea tehnico - productivă a elevilor, principalul mijloc al realizării educației tehnologice. Însotind progresele din lumea tehnicii și a muncii, lucrările practice au cunoscut o evoluție de la simplu la complex, trecând de la executarea de obiecte finite, la formarea unor

deprinderi simple, apoi la executarea unor serii de deprinderi. Instruirea tehnică pe operații (clasele V - VIII) și pe operații complexe asigură astăzi apropierea școlii de specificul producției industriale. Integrându-se grupului mai mic al disciplinelor de învățământ la care predomină aspectul practic al formării, ele se bucură de desfășurare în atelierele școlare și de conducere din partea unor profesori, profesori - ingineri sau maiștri - instructori. Beneficiind, de cele mai multe ori, de o dublă pregătire (tehnică și pedagogică), aceștia deschid și amplifică interesul elevilor pentru diferite câmpuri ale muncii productive.

La clasele mici, prin disciplina „Compoziții aplicative” se formează și consolidează deprinderi elementare de muncă productivă: a tăia, a coase, a cola, a îndoi până la nivelul realizării unor produse finite. În afară de realizarea sarcinilor specifice educației tehnologice, aceste activități contribuie la educarea capacității de efort fizic, educație estetică, educație morală și intelectuală (prin integrarea și valorificarea achizițiilor teoretice din mai multe domenii).

Principalele cerințe în realizarea lucrărilor practice sunt:

- asigurarea unui instructaj adecvat, care să preceadă realizarea propriu-zisă a operațiilor;
- executarea model a operațiilor, prezentarea obiectelor finite care trebuie realizate;
- supravegherea strictă a modului în care elevii execută operațiile, corectarea lor pe parcurs pentru a nu conduce la formarea unor deprinderi greșite;
- analiza produselor realizate, valorificarea lor.

Activitățile analizate precum și toate celelalte menționate vin să completeze, să fixeze, să dezvolte, să valorifice cunoașterea achiziționată de elevi prin tradiționala lecție, să cultive aptitudinile elevilor, să-i ajute să depășească dificultățile la învățătură sau să obțină rezultate superioare. În această calitate ele sunt apreciate ca fiind complementare și se impun, tot mai mult, în organizarea activității didactice.

Bibliografie:

Cerghit, I., *Perfecționarea lecției în școala modernă*, E.D.P. București, 1984.

Stoenescu, G., Constantinescu, R., *Metodica predării fizicii*, Ed. Sitech, Craiova, 1999.

Singer, M., Voica, C., *Didactica ariilor curriculare Matematică și științele naturii și tehnologii*, Unitatea de management a PIR, București, 2005

ENGLISH GRAMMAR THROUGH THE ART OF MOVIES

Prof. Maria-Cristina ROTARU

Liceul Teoretic „Tudor Arghezi” Craiova, Dolj

1. Topic: The Past Perfect Tense

2. Type of lesson: Cross-curricular

3. Argument: In this kind of lesson students learn grammar in a very enjoyable way, combining the learning of English with movie watching. The advantages brought by such an approach are that students practise all the language skills, understand the use of grammar forms in real language situations and develop their collaborative abilities.

4. Aim: to help students understand how the Past Perfect forms are used in conditional sentences and subjunctive structures.

5. Objectives:

- ✎ to revise/learn about the different situations in which the Past Perfect forms are used;
- ✎ to foster the students' receptive skills (by watching some videos);
- ✎ to develop the communicative abilities of the students by engaging students in activities where they produce new language structures by using the Past Perfect;
- ✎ to develop the conversational skills of the students, as well as their collaborative skills.

6. Strategy:

7. Methods and procedures:

1. Lead in: A beautiful woman in Paris

Teaching activities: The teacher shows the students the below shown picture and asks the students to make any kinds of statements about it.

Learning activities/ Steps performed by the students: the students try to come up with suppositions upon the picture.

2. Presentation- the teacher gives further details about the woman in Paris, by writing down the following sentence: *The woman in Paris went back to take her coat because she had forgotten it.*

Teaching activities: the teacher helps the students in analyzing the two past forms used in the example given- both the Past Perfect and the Past Tense forms are identified and the ways in which they are used are commented upon.

Learning activities: the students pay attention to the comments of the teacher and ask questions to clarify possible misunderstandings;

3. Movie watching: *The Curious Case of Benjamin Button*

Teaching activities: the teacher plays an extract from the movie, gives the while-watching tasks to the students (to pay attention to the order of the events and to fill in gaps with past perfect/past tense forms- **Appendix 1**) and checks upon the answers given by the students.

Learning activities: first, the students have to watch the movie very carefully and pay attention to the order of the events of the movie; then, the students are handed in some worksheets containing a part of the movie- script. They will watch the video again, their task being that of filling in gaps with past perfect/past tense forms.

The answers given by the students are checked and discussions on the reasons why either past perfect/past tense forms are used.

4. Past perfect in conditionals

Teaching activities: The teacher directs the students' attention to the last part of the video, which contains conditional sentences- Type 3. The teacher writes down the following sentence: "*Daisy would have crossed the street if only one thing **had happened** differently*"

The teacher reminds/ explains the rules for making conditional sentences of the third type. Then the teacher gives the students some worksheets based upon the last part of the video – **Appendix 2**

Learning activities: The students must fill in the gaps with the right forms of the verbs in brackets. After filling in, they watch the video to check their answers.

5. Past perfect to express past wishes:

Teaching activities: The teacher presents the way in which regrets about past situations are expressed, by giving examples of sentences such as: "I wish the woman hadn't forgotten her coat".

Then, the teacher asks the students to produce new statements based upon the situation presented in the video. **Appendix 3**

Learning activities: The students fill in some speech bubbles in order to express regrets.

8. Evaluation: further practice:

The students can be assessed or given further practice by solving the following task: In groups, the students are required to unjumble some sentences in order to find an interesting story. If-clauses based on text are after that filled in. (**Appendix 4**)

Bibliography:

Movie downloaded from: <http://www.youtube.com/watch?v=JZj1Yeb-tVg>

Creator of the picture used: Marianthisart Doukakis Haertel; Title: *Lady in Paris*

Appendix 1. While watching the movie, please fill in the gaps in the text below:

A woman in Paris was on her way to go shopping, but she (1)her coat, went back to get it. When she (2)..... her coat the phone rang, so she stopped to answer it and (3)..... for a couple of minutes. While the woman is on the phone, Daisy was rehearsing for performance at the Paris Opera House. Then the woman out went outside to get a taxi. The taxi driver (4)a fare earlier and had stopped to get a cup of coffee. And all the while Daisy was rehearsing. This cab driver who had dropped off the earlier fare and (5).....to get a cup of coffee, had picked up the lady who was going shopping and (6)..... the earlier cab. The taxi had to stop for a man crossing the street who (7).....for work five minutes later than he normally did, because he (8)..... to set his alarm. While that man was crossing the street, Daisy (9).....rehearsing and was taking a shower. And while Daisy was showering and the taxi was waiting outside the boutique for the woman to pick up a package, which hadn't been wrapped yet, because the girl who was supposed to wrap it (10).....with her boyfriend the night before and (11).....it. The package was wrapped, the woman was back in the cab and was blocked by a delivery truck .

Appendix 2. Feel in the gaps with the right forms of the verbs in brackets.

And if only one thing had happened differently....

If that shoelace (1-to break)....., or that delivery truck (2- to move)..... moments earlier, or the pack had been packed already because the girl (3- to break up with)..... her boyfriend, or the man who hadn't set his alarm, had got up five minutes earlier, if that taxi driver (4- not to stop)..... for a cup of coffee, or that

woman had remembered her coat, Daisy and her friend (5- to cross).....the street and the taxi would have driven by...

Appendix 3. Rephrase:

a) The woman forgot her coat. She went back to take it.

I wish the woman.....

If the woman.....

b) The phone rang and the woman stopped to answer it.

I wish the phone.....

If the phone.....

c) The taxi driver dropped off a fare and stopped to get a cup of coffee.

I wish the taxi driver.....

If the taxi driver.....

d) The girl broke up with her boyfriend. The girl forgot to wrap the paper.

I wish the girl.....

If the girl.....

e) The man forgot to set the alarm clock. The man was late.

I wish the man.....

If the man.....

f) A delivery truck blocked the road. The cab wasn't able to move.

I wish the delivery truck.....

If the delivery truck.....

g) Daisy's friend had a broken lace. Daisy waited for him.

I wish Daisy's friend.....

If Daisy's friend.....

h) The taxi driver was distracted. The taxi driver hit Daisy.

I wish the taxi driver.....

If the taxi driver.....

Appendix 4.

☐ because he couldn't speak Russian.

☐ so that he could live in Russia and be near to Ludmilla.

☐ Last summer Tom went on holiday to Russia where

☐ He decided to give up his well-paid job in London and sell his house

☐ but now he can't find a job there either!

- ✎ *So he moved to Russia.*
- ✎ *But unfortunately, he couldn't find a job in Russia*
- ✎ *Then Ludmilla left him*
- ✎ *he met a beautiful Russian girl called Ludmilla and fell in love immediately.*
- ✎ *so he returned to London*

Condition	Result
If he hadn't met Ludmilla,	None if these.....
If he.....able to speak Russian	he might have found a job in Russia.
If he.....his house	he wouldn't be homeless now.
If he.....up his job,	he wouldn't have remained unemployed.

METODE DE PREDARE SPECIFICE INSTRUIRII ONLINE

Prof. Delia Magdalena RUICU

Liceul Tehnologic Transporturi Căi Ferate, Craiova, Dolj

În țara noastră, reforma în curriculum a încercat să construiască o școală centrată pe elev, care să-i asigure acestuia dobândirea unor instrumente de procesare înaltă a informațiilor (gândire critică, luarea avizată a deciziilor, rezolvare de probleme complexe etc.), precum și de accesare (găsirea cu ușurință a informației adecvate în dicționare, biblioteci, internet etc.) care să faciliteze succesul inserției sociale și profesionale a absolventului. Majoritatea acestor lucruri sunt prezente și în actualele programe școlare, chiar dacă intervenții punctuale, necorelate cu întregul, au denaturat sensurile inițiale.

Cunoscând problemele actuale ale sistemului de învățământ din România este necesar să căutăm răspunsuri la următoarele întrebări: „Sunt elevii noștri pregătiți să înfrunte provocările viitoare?”; „Pot ei să analizeze, să argumenteze și să comunice efectiv?”; „Au ei capacitatea să continue învățarea pe tot parcursul vieții?”

Sistemele educaționale actuale se confruntă cu două mari provocări: extinderea accesului la educație și îmbunătățirea calității acesteia. Resursele educaționale deschise constituie o soluție pentru facilitarea accesului la educație, creșterea calității conținutului educațional. Resursele educaționale Web - Open Educational Resources OER reprezintă mulțimea materialelor educaționale disponibile on-line utilizate sau reutilizate în mod deschis și gratuit de către studenți, profesori sau cercetători.

Resursele educaționale Web implică:

- Conținutul educațional: cursuri complete, module, cărți, reviste în format electronic.
- Instrumente software: aplicații software necesare pentru dezvoltarea, utilizarea, reutilizarea și furnizarea conținutului educațional precum și sisteme de management al învățării, instrumente pentru dezvoltarea conținutului digital etc.
- Resursele necesare pentru implementare: licențe de proprietate etc.

Folosirea web-ului pentru predare, instruire și învățare

Metodele tradiționale de predare nu satisfac în întregime calitatea proceselor de predare și învățare, IAC și e-learning, folosite creativ și efectiv, pot să ofere suport, să mențină și să îmbunătățească procesul de învățare a elevilor.

Rolul profesorului într-un mediu de instruire în rețea se modifică:

- de la lector la consultant, la rolul de ghid și furnizor de resurse didactice;
- profesorii devin experți în a pune întrebări, nu numai a da răspunsurile corecte;

- profesorii devin proiectanți ai mediilor experimentale de instruire, depășind calitatea de furnizori de cunoștințe;
- profesorii oferă numai cadrul inițial al activității elevilor, încurajând orientarea personalizată;
- profesorii prezintă subiectele predate din perspective multiple, subliniind direcțiile importante de studiu;
- profesorul devine un membru al grupului de studiu;
- se acordă o mai mare importanță stilurilor de învățare ale elevilor.

Rolul elevilor într-un mediu de instruire în rețea se modifică:

- de la receptori pasivi la edificatori ai propriului bagaj de cunoștințe;
- elevii devin rezolvatori de probleme complexe, nu doar memorizatori de fapte;
- elevii văd subiectele predate din perspective multiple;
- elevii își formulează propriile întrebări pentru care caută răspunsuri adecvate;
- elevii discută propriile rezultate;
- se pune accent pe folosirea cunoștințelor, nu numai pe observarea performanței de expert a profesorului sau pe promovarea testelor;
- se pune accent pe asimilarea strategiilor de învățare(atât la nivel individual, cât și colaborativ);
- accesul la resursele de instruire este mărit în mod semnificativ.

Profesorii pot detalia conținutul disciplinei și anunțurile curente pe site-ul Web al disciplinei. Site-ul disciplinei conține o diagramă ce prezintă succint subiectele, lecțiile, obiectivele, activitățile, temele de casă, evaluările distribuite pe un calendar organizat săptămânal.

Metode de predare specifice instruirii online:

- lecțiile au următoarele funcții: transferul de informație; explicarea principiilor, prezentarea demonstrativă a unor deprinderi certe; încadrarea conceptelor într-un anumit context, motivarea elevilor și divizarea muncii lor în echipe; împărțirea programei utilizând modul explicativ;
- dezbaterile față în față sunt pentru dezvoltarea înțelegerii, elevii fiind stimulați să-și explice unora altora noțiunile și conceptele, să-și argumenteze explicațiile și mai puțin săi adreseze întrebări profesorului;
- fiecare activitate de laborator poate include, de exemplu, un miniproiect necesar dezvoltării deprinderilor de a rezolva probleme ca o adăugare la deprinderile analitice atât de importante în științe;
- dacă laboratoarele sunt utilizate în dezvoltarea deprinderilor practice sau a experienței, este necesar să se insiste asupra performanțelor realizate de elevi. Instruirea asistată de calculator reprezintă o metodă didactică ce valorifică principiile de modelare și analiză cibernetică a activității de instruire în contextul utilizării tehnologiilor informatice și de comunicații, caracteristice societății contemporane.

Avantajele proiectării sistematice a instruirii:

1. susține instruirea focalizată, concentrată asupra învățării;
2. menține o instruire efektivă, eficientă și atractivă;
3. susține comunicarea și colaborarea dintre proiectanți, profesori, specialiști în informatică aplicată și alți utilizatori;
4. facilitează difuzarea și diseminarea cunoștințelor pedagogice de către educatorii profesioniști;
5. oferă soluții practice, posibile și acceptabile pentru probleme de instruire;
6. faza de analiză susține, de asemenea, elaborarea ulterioară a altor tipuri de materiale didactice;
7. asigură faptul că tot ceea ce se predă este necesar pentru învățarea obiectivelor de învățare ale elevilor;
8. facilitează o evaluare corectă și precisă a procesului de instruire.

Metoda instruirii programate dezvoltă propriile sale principii, valabile la nivel strategic în orice variantă de organizare cibernetică a învățării, într-o structură liniară sau ramificată:

- Principiul pașilor mici – se referă la divizarea materiei în unități de conținut, care asigură elevului șansa reușitei și a continuității în activitatea de predare-învățare-evaluare;
- Principiul comportamentului activ – vizează dirijarea efortului elevului în direcția selecționării, înțelegerii și aplicării informației necesare pentru elaborarea unui răspuns corect;
- Principiul evaluării imediate a răspunsului – înseamnă întărirea pozitivă sau negativă a comportamentului elevului în funcție de reușita sau nereușita în îndeplinirea sarcinii de învățare corespunzătoare fiecărui pas.

Concluzii:

Resursele Web au devenit aproape indispensabile în predare, învățare și evaluare. Noile tehnologii oferă o gamă variată de aplicații, metodele convenționale de predare având din ce în ce mai mult o alternativă viabilă. Aplicațiile Web sunt mult mai complexe, accesibile și variate, astfel cei care învață pot accesa de acasă resursele necesare, doar cu câteva click-uri. Dezvoltarea tehnologiei informației și comunicațiilor a condus la nuanțarea modului clasic de a învăța. Astfel putem observa că ne îndreptăm spre o revoluție în educație; rolul actual al profesorului, acela de intermediar al cunoașterii, își pierde mult din pregnanță. Învățarea este orientată către persoană, permițând elevilor/ studenților să-și aleagă conținutul și instrumentele corespunzătoare propriilor interese.

Bibliografie:

Fui Tong LEE*¹, and Boon Han YEAP *Application of Effective Teaching and Learning Methods in Engineering Education*,¹²Monash University Malaysia,

J.M. Haile, Chem. Engr. *Education*, 32(1), 1998, pp. 30-39.

J.M. Haile, Chem. Engr. *Education*, 31(4), 1997, pp. 214-219.

COMMENT DIDACTISER UNE ŒUVRE LITTÉRAIRE EN CLASSE DE FLE. LE CAS DU ROMAN SUITE FRANÇAISE D'IRENE NEMIROVSKY

Prof. Adela SAVA

Liceul Tehnologic „Dimitrie Filișanu”, Filiași, Dolj

Nous nous proposons dans cet article de faire une approche des textes littéraires, approche qui privilégie leur aspect communicatif. Nous allons centrer notre recherche sur le roman *Suite française* écrit par Irène Némirovsky. Nous voulons préciser qu'il s'agit d'une lecture compréhension, lecture déchiffrement et d'une lecture apprentissage. Notre choix méthodologique central consiste à mettre en pratique dans la classe, par des activités diversifiées, un certain nombre de notions qui relèvent de la critique littéraire. Si nous proposons d'opérer ainsi une intégration délibérée de la théorie dans la pratique, ce n'est pas pour forcer leur réconciliation mais pour des raisons qui touchent à certaines spécificités du processus d'apprentissage.

Nous avons pris la décision d'utiliser le texte littéraire parce qu'il répond au moins à deux caractéristiques:

1. Il contient des faits langagiers oubliés dans le langage courant;
2. Il répond à des normes plus ou moins codées.

1. Les fondements psychologiques

D'après Dominique Bourgain⁶ tout acte de lecture est perception. Percevoir un objet c'est lui assigner un/des sens. Une telle définition a les implications suivantes:

- a) La lecture est orientée par le projet que tout sujet lisant se donne.
- b) Cette activité consiste pour un sujet lisant à saisir et sélectionner des indices au niveau du texte, à les mettre en rapport les uns avec les autres et à les organiser. Toute lecture est informée par les expériences précédentes de lecture qu'un sujet a pu déjà faire.
- c) La lecture est une pratique signifiante: elle (re)crée du sens, ou plus exactement (re)construit du sens.

2. Didactisation du roman *Suite Française* d'Irène Némirovsky

2.1. Le but du devoir

⁶ Dominique Bourgain, *Littérature et communication en classe de langue*, Hatier/Didier, Paris, 1989, p.22.

Cet étude propose une didactisation du livre *Suite Française* d'Irène Némirovsky. L'étendue de la séquence didactique est à peu près de 14 séances. Nous allons y présenter seulement une partie de notre travail dédié aux personnages du roman.

Il convient de prendre conscience qu'un personnage n'est pas une personne, même si la conception du personnage renvoie à la conception historique de la personne. C'est un signe littéraire composé à l'aide de procédés plus ou moins conventionnels qui se traduisent dans des indices textuels.

2.2. Le contexte de l'enseignement

Connaissances des élèves acquises avant la didactisation de quelques fragments du livre:

les élèves connaissent déjà le sujet du roman.

Classe : XIème (7ème année d'étude)

Durée : 2 heures

Lecture du livre : pendant les vacances.

2.3. Didactisation détaillée de la séance 8 (2 heures) - Les personnages

Pendant le premier cours nous avons aidé les élèves à trouver les moyens par lesquels les personnages du roman *Suite Française* sont caractérisés. Ils y ont trouvé les moyens suivants : le cadre de vie (le salon des Péricand), le rôle dans l'action (vaicu/ conquérant), les constants dans le comportement, l'onomastique à valeur symbolique (le personnage principal s'appelle Lucille qui signifie *lumière*), une situation sociale (paysans, bourgeois, nobles), une nationalité (Français/ Allemands), un métier, une hérédité biologique, un trait physique, un objet associé etc. Tous ces procédés ont été soutenus par des exemples tirés du roman.

Dans le deuxième cours nous avons poussé les élèves à approfondir le sujet en leur traçant des tâches ponctuelles.

a) Question: Quels sont les personnages doués d'une psychologie fixe ou évolutive ?

Justifiez les réponses en précisant les transformations intérieures souffertes par les personnages et les facteurs extérieurs qui les ont déterminées.

b) Question: Quels sont les représentants de la bourgeoisie dans le roman *Suite Française* ?

Précisez les signes extérieurs et leurs traits de caractère en suivant le modèle !

Appartenant à la grande bourgeoisie parisienne (Les Péricand) ou à la bourgeoisie de province, Mme Angellier, Mme Perrin et Mme Péricand semblent avoir en commun certaines valeurs par lesquelles elles définissent leur classe et qui réalisent une certaine unité. Le goût de la propriété qui semble caractériser tous les bourgeois du roman: Mme Angellier met « sous clef les papiers de famille, l'argenterie et les livres »⁷, la famille Perrin « propriétaires du beau domaine saccagé par les

⁷Irène Némirovsky, *Suite Française*, p.233.

Allemands »⁸ veut à tout prix récupérer les objets domestiques qui, en temps de guerre n'avaient aucune importance.

- c) **Tâche:** Identifiez dans le roman quelques procédés rhétoriques utilisés pour caractériser les personnages.
- d) **Tâche:** Comparez les deux personnages principaux de la deuxième partie du roman, Lucile et Bruno! Précisez leurs ressemblances et leurs différences!

Dans notre étude nous nous sommes fixée deux objectifs : le premier objectif a été de former une sensibilité, un goût, une culture, car cela est la mission primordiale du professeur à ce niveau (lycée) et le second a été d'entraîner les élèves à la lecture commentée des textes, à l'usage d'une parole ordonnée et à l'exercice de la rédaction en français. Nous envisageons de familiariser les élèves à la lecture, l'interprétation et l'exploitation en milieu scolaire de la littérature francophone, de découvrir des auteurs français et francophones dont les textes ne sont pas encore étudiés par les manuels de FLE, de développer des techniques de lecture et d'interprétation qui échappent parfois aux critères conventionnels de l'exploitation de texte traditionnelle, de comprendre une culture et des idéologies différentes.

Bibliographie:

- Bourgain, D. et Papo, E., *Littérature et communication en classe de langue*, Hatier/Didier, Paris, 1989.
- Brăescu, Maria, *Méthodologie de l'enseignement du français*, E. D. P., 1985.
- Cicurel, Francine *Lectures interactives en langue étrangère*, Paris, Hachette, 1991.
- Dospinescu, Vasile, *Didactique des langues*, Junimea, Iași, 2002.
- Dubois, J. *L'institution de la littérature*, Paris-Bruxelles, Nathan Labor, Coll. Dossier media, 1978.
- Mureșanu, M., *Didactique du français langue étrangère*, Univ. Al. I. Cuza, Iași, 1987.
- Niculescu, M., *Metodica predării limbii franceze în învățământul liceal*, E. P. D., București, 1982.
- Némirovsky, Irène, *Suite Française*, Denoël, Paris, 2004.

⁸ *Ibidem*, p.314.

INTEGRAREA NOILOR TEHNOLOGII LA ORELE DE MATEMATICĂ

Prof. Ileana STANCIU

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

Prof. Liviu SMARANDACHE

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

Într-o lume în continuă schimbare, tehnologia joacă un rol din ce în ce mai important în educație. Integrarea noilor tehnologii la orele de matematică nu doar că îmbunătățește experiența de învățare, dar și facilitează înțelegerea conceptelor complexe prin metode inovatoare. Acest articol își propune să exploreze beneficiile utilizării tehnologiei în predarea matematicii, precum și câteva instrumente și resurse utile pentru profesori și elevi.

Beneficiile Integrării Tehnologiei

Interactivitate și Engajare: Tehnologiile moderne, cum ar fi aplicațiile educaționale și platformele online, oferă oportunități interactive care captează atenția elevilor. Aceste instrumente permit elevilor să participe activ la procesul de învățare, să rezolve probleme în timp real și să colaboreze cu colegii lor.

Învățare Personalizată: Noile tehnologii permit adaptarea materialului didactic la nevoile individuale ale elevilor. Software-urile de învățare adaptivă pot analiza performanța elevilor și pot oferi exerciții personalizate, contribuind astfel la o mai bună înțelegere a conceptelor matematice.

Accesibilitate la Resurse: Internetul oferă o gamă variată de resurse educaționale, cum ar fi tutoriale video, cursuri online și simulări interactive. Această accesibilitate permite elevilor să își aprofundeze cunoștințele și să exploreze subiecte dincolo de curriculumul standard.

Dezvoltarea Abilităților Digitale: Integrarea tehnologiei în educație nu se limitează doar la predarea subiectului, ci contribuie și la dezvoltarea abilităților digitale esențiale pentru secolul XXI. Elevii învață cum să utilizeze software-uri matematice, să analizeze date și să construiască modele matematice.

Instrumente și Resurse Tehnologice

Software de Calcul Matematic: Programe precum GeoGebra, Desmos sau Wolfram Alpha oferă elevilor posibilitatea de a explora concepte matematice prin vizualizări grafice și simulări. Aceste instrumente facilitează înțelegerea geometriei, algebrei și analizei prin reprezentări vizuale.

Platforme de Învățare Online: Site-uri precum Khan Academy sau Coursera oferă cursuri și exerciții interactive care pot fi utilizate pentru a completa orele de matematică. Aceste platforme sunt utile atât pentru elevi, cât și pentru profesori, care pot găsi materiale de suport pentru lecțiile lor.

Aplicații Mobile: Există numeroase aplicații disponibile pe dispozitive mobile care ajută elevii să își dezvolte abilitățile matematice. Aplicații precum Photomath sau Microsoft Math Solver permit elevilor să rezolve probleme matematice prin simpla fotografiere a acestora, oferind explicații pas cu pas.

Simulări și Jocuri Educaționale: Integrarea jocurilor educaționale și a simulărilor în predare poate transforma lecțiile de matematică într-o experiență plăcută. Jocuri precum Prodigy Math sau Mathletics oferă provocări care stimulează gândirea critică și rezolvarea problemelor.

Deși integrarea tehnologiei în educație aduce numeroase beneficii, este important să se țină cont și de provocările asociate. Unele dintre acestea includ accesibilitatea inegală la tehnologie, necesitatea formării continue a cadrelor didactice și riscurile distragerii atenției elevilor.

În concluzie, integrarea noilor tehnologii la orele de matematică reprezintă o oportunitate valoroasă de a transforma modul în care elevii învață și înțeleg matematica. Cu resursele și instrumentele potrivite, profesorii pot crea un mediu de învățare dinamic și captivant, pregătind astfel elevii pentru provocările viitorului.

Bibliografie:

Boaler, J., *Mathematical Mindsets: Unleashing Students' Potential through Creative Math, Inspiring Messages and Innovative Teaching*, 2016.

Cai, J., & Hwang, S., *Mathematics Education in Korea: Contemporary Trends and Future Directions*, 2015.

Friedman, A., *Teaching Mathematics with Technology: Strategies and Resources for Grades 6-12*, 2008.

Resurse online:

Khan Academy - www.khanacademy.org

Brilliant.org - www.brilliant.org

Edutopia - www.edutopia.org

EDUCAȚIA NONFORMALĂ: ÎNVĂȚAREA PRIN ACȚIUNE ȘI DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE CETĂȚENI ACTIVI

Prof. Mădălina STANCU

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Lt. Alexandru FUDULU

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

În perioada 17-25 martie 2024, am avut ocazia de a participa la cursul „Active citizen - The power is in your hands!” în Rovaniemi, Finlanda, în cadrul programului Erasmus+ „Școlile militare, școli sustenabile pentru viitor”, coordonat de Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova. Timp de 9 zile, cât a durat cursul, am îmbinat partea teoretică cu cea practică, reușind astfel să înțelegem principiile educației nonformale și a integrării acestora în educația formală.

Prin această experiență am înțeles importanța educației nonformale, o modalitate de învățare care pune accent pe activitățile care se desfășoară uneori în afara spațiului tradițional al școlii, dar care este extrem de valoroasă pentru dezvoltarea abilităților și a gândirii critice a tinerelor generații.

Unul dintre aspectele esențiale ale cursului a fost învățarea prin acțiune, un principiu central al educației nonformale. Pe parcursul activităților din cadrul cursului, am fost implicați în jocuri interculturale, prin care am învățat nu doar despre alte culturi, ci și despre cum să îmbunătățim comunicarea între persoane din medii diferite. Aceste jocuri au fost excelente pentru crearea unui mediu relaxat și prietenos, în care am avut ocazia să lucrăm în echipe și să dezvoltăm abilități de colaborare și de integrare a diversității într-un grup.

Un alt punct important a fost promovarea voluntariatului, activitate esențială pentru formarea unor tineri implicați activ în comunitățile lor. Prin jocuri de rol și jocuri de simulare, am învățat cum să abordăm diferite situații și să încurajăm participarea activă la proiecte de voluntariat, ce pot contribui la îmbunătățirea societății. Aceste metode interactive ne-au oferit nu doar cunoștințe teoretice, dar și o înțelegere practică a modului în care putem deveni cetățeni activi și responsabili.

În cadrul cursului, am învățat și să rezolvăm probleme prin tehnici inovative și colaborative. Fiecare dintre activitățile desfășurate a fost o oportunitate de a ne pune mintea la încercare și de a găsi soluții creative la diverse provocări, ceea ce ne-a ajutat să devenim mai flexibili în gândire și să învățăm să abordăm problemele într-un mod mai eficient.

Pe parcursul cursului, am primit instrumente de coaching care ne vor ajuta să dezvoltăm abilități de leadership și să devenim mentori pentru tinerii care doresc să își crească potențialul de cetățeni activi. Tehnici precum „Roata vieții” sau „Zona de confort” ne-au permis să înțelegem mai

bine cum putem să ne îmbunătățim viața personală și profesională și să îi sprijinim pe ceilalți în procesul lor de dezvoltare. Un alt aspect important al activităților din cadrul acestui curs a fost vizitele de studiu, unde am avut ocazia să învățăm prin experiență și să experimentăm metode antrenante și amuzante de învățare. Aceste activități ne-au ajutat să ne formăm o înțelegere practică a ceea ce înseamnă educația nonformală, aducând în prim-plan importanța învățării prin experiență directă.

Un alt punct esențial al acestui curs a fost învățarea despre colaborarea între școli din Europa, folosind platformele E-twinning. Aceste platforme ne permit să împărtășim idei, proiecte și resurse cu colegi din alte țări, să învățăm despre diversele culturi educaționale și să îmbogățim procesul de învățare.

De asemenea, am învățat metode inovative de predare, precum utilizarea hărților mentale, care ne ajută să organizăm informațiile într-un mod clar și logic, facilitând înțelegerea și memorarea mai eficientă a materialului.

În concluzie, participarea la acest curs din cadrul programului Erasmus+ a fost o experiență valoroasă care ne-a oferit noi perspective asupra educației nonformale și importanței acesteia în formarea tinerelor generații. Învățarea prin acțiune, prin jocuri, prin activități de voluntariat, sau prin tehnici de coaching poate contribui semnificativ la dezvoltarea abilităților de cetățeni activi și implicați.

INOVAȚIA EDUCAȚIEI PRIN TEHNOLOGIE: SPRE UN ÎNVĂȚĂMÂNT AL VIITORULUI

Prof. Liliana ȘCHIOPU

Colegiul Național „Frații Buzești” Craiova, Dolj

Rezumat

Noile tehnologii au transformat radical modul în care predăm, învățăm și evaluăm. Acest articol analizează impactul tehnologiilor moderne asupra procesului educațional, oferă exemple practice de utilizare a acestora și explorează provocările și oportunitățile pe care le aduc în învățământul preuniversitar.

Introducere

Odată cu dezvoltarea rapidă a tehnologiilor digitale, învățământul modern are oportunitatea de a se adapta pentru a oferi experiențe mai relevante și personalizate elevilor. Integrarea tehnologiilor, precum platformele educaționale online, realitatea augmentată și inteligența artificială, este esențială pentru pregătirea elevilor pentru societatea digitală a viitorului.

1. Tehnologii moderne în procesul de predare

1.1. Platformele educaționale online Google Classroom, Microsoft Teams și Moodle sunt doar câteva dintre platformele care au revoluționat modul de organizare a lecțiilor. Acestea permit profesorilor să distribuie materiale, să comunice cu elevii și să monitorizeze progresul lor în timp real.

1.2. Realitatea augmentată și virtuală Aplicațiile precum Google Expeditions sau Merge Cube oferă elevilor oportunitatea de a explora medii virtuale și de a interacționa cu conținut 3D. Aceste tehnologii cresc motivația elevilor și facilitează înțelegerea conceptelor abstracte.

1.3. Inteligența artificială (IA) IA este utilizată în educație pentru personalizarea învățării, generarea de feedback imediat și automatizarea sarcinilor administrative. De exemplu, platformele de tip adaptive learning ajustează materialele în funcție de nevoile fiecărui elev.

2. Tehnologii în procesul de învățare

2.1. Gamificarea Incorporarea elementelor de joc în procesul educațional stimulează interesul elevilor. Platformele precum Kahoot! sau Quizizz transformă învățarea într-o experiență captivantă.

2.2. Învățarea bazată pe proiecte (PBL) Tehnologiile digitale permit elevilor să colaboreze în timp real și să creeze produse autentice, precum prezentări multimedia, site-uri web sau aplicații mobile.

2.3. Accesibilitatea resurselor educaționale Bibliotecile digitale și platformele de tip open educational resources (OER) oferă acces gratuit la materiale de calitate, democratizând educația.

3. Tehnologii în procesul de evaluare

3.1. Evaluarea digitală Testele online, precum cele oferite de Google Forms sau Exam.net, permit o corectare rapidă și obiectivă. De asemenea, acestea oferă rapoarte detaliate despre performanța elevilor.

3.2. Portofoliile digitale Elevii pot crea portofolii digitale pentru a-și documenta progresul și realizările. Acestea permit o evaluare holistică a competențelor dezvoltate.

3.3. Feedback imediat Instrumentele digitale oferă feedback în timp real, ajutând elevii să identifice și să corecteze greșelile rapid.

4. Provocări și soluții

4.1. Accesul inegal la tehnologie Disparitățile socio-economice pot limita accesul unor elevi la tehnologie. Soluțiile includ finanțări guvernamentale pentru echipamente și internet, precum și crearea de centre comunitare digitale.

4.2. Pregătirea profesorilor Un alt obstacol este lipsa competențelor digitale între cadrele didactice. Programele de formare continuă și accesul la resurse practice pot soluționa această problemă.

4.3. Etica și securitatea datelor Utilizarea tehnologiilor ridică probleme de confidențialitate și securitate a datelor. Este esențială implementarea unor politici clare privind utilizarea responsabilă a datelor.

Concluzii

Integrarea tehnologiilor în educație are un potențial imens, dar succesul depinde de abordarea provocărilor asociate. Printr-o implementare strategică și echitabilă, tehnologia poate transforma educația, pregătindu-i pe elevi pentru viitor.

Bibliografie:

Anderson, T., *The Theory and Practice of Online Learning*, Athabasca University Press, 2022.

Clark, R. C., & Mayer, R. E., *E-Learning and the Science of Instruction*, Wiley, 2016.

Prensky, M., *Teaching Digital Natives: Partnering for Real Learning*, Corwin Press, 2010.

TRECEREA DE LA TRADIȚIONAL LA MODERN ÎN PREDAREA ACTIVĂ

Prof. Aura-Andra TĂNASIE

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Trecerea progresivă de la paradigma tradițională la cea modernă a impus schimbări nu numai a modului de comportament al cadrelor didactice la nivelul interacțiunii lor cu elevii, ci și al modului de transfer al cunoștințelor.

Am putea afirma, fără a fi părtinitori, că procesul instructiv-educativ poate fi văzut ca un act de creație prin care un cadru didactic, asemenea unei piese de teatru, pune pe scenă o lecție pe care o coordonează. Elevii școlilor românești doresc diversitate, un conținut nou și o multitudine de abordări. Din această perspectivă, noi, cadrele didactice, avem ca finalitate a procesului instructiv găsirea de mijloace active de predare-învățare. Tranziția de la o cultură a modernității, din perspectiva căreia cadrele didactice „își exercită mai mult puterea decât autoritate”, la o cultură postmodernă este dezideratul școlii actuale⁹.

Din categoria metodelor bazate pe învățarea prin colaborare face parte și cea intitulată *Creioanele la mijloc*. Aceasta reprezintă o tehnică de învățare care face parte tot din categoria celor prin colaborare, care are ca scop implicarea fiecărui elev în activitățile grupului. Și pentru funcționalitatea acestei metode, cadrul didactic trebuie să țină cont de respectarea unor anumite etape. Astfel, într-o primă fază clasa este împărțită în grupuri construite dintr-un număr de 3 până la 7 elevi. Apoi profesor le explică elevilor că fiecare trebuie să aibă un creion, iar expunerea ideilor este însoțită de plasarea acestuia pe bancă. Mai mult, se impune ca elevul care și-a expus ideea să nu mai intervină doar după ce toți colegii săi și-au expus ideile. În acest sens, se asigură implicarea tuturor elevilor în rezolvarea sarcinii primite¹⁰. Ca și celelalte metode, și aceasta prezintă atât avantaje, cât și dezavantaje. Printre avantaje se numără: formarea și dezvoltarea competențelor de comunicare și de relaționare, participarea activă a elevilor, formarea unui climat productiv de învățare, consolidarea deprinderii de ascultare activă, a spiritului de echipă, dezvoltarea capacității de argumentare, a celei cognitive, dar și reflexive, dezvoltarea gândirii critice, a motivației pentru învățare, dezvoltarea încrederii în propria persoană. Este posibil ca odată aleasă această metodă, cadrul didactic să se confrunte cu existența unor anumite probleme care pot constitui limite ale acestei tehnici. Astfel, superficialitatea abordării sarcinii primite, marginalizarea unor elevi și, prin urmare, apariția unor

⁹ Valentin Dogaru-Ulieru, Luminița Drăghicescu, *Educație și dezvoltare profesională*, București, Editura Scrisul Românesc, 2011, p. 121.

¹⁰ *Ibidem*, pp. 138-139.

situații conflictuale, posibila dezordine a climatului educațional pot constitui limite în gestionarea adecvată și productivă a actului didactic¹¹.

Când vorbim despre rezolvarea de probleme, prima metodă la care putem să ne gândim este cea numită *brainstorming*. Și cum unul dintre obiectivele actului didactic este acela de a-i face pe elevi participanți activi la propriul proces de instruire prin formarea gândirii critice, considerăm metoda a fi relevantă. Gândirea critică le oferă elevilor posibilitatea de a percepe un subiect, de a-l trece prin filtrul gândirii și de a forma un raționament. Actualul sistem de învățământ presupune trecerea de la paradigma tradițională la cea modernă în care elevii sunt plasați în centru activității didactice, devenind astfel un nucleu în jurul căruia este construită întreaga activitate didactică. De aceea este primordial să li se ofere posibilitatea să rezolve un subiect, fără să li se impună modalitatea, ci doar să fie ghidați spre soluționare. Brainstorming-ul este încadrat în categoria metodelor interactive de dezvoltare de idei noi rezultate în urma unor discuții avute între mai mulți participanți. În urma acestor discuții se alege opțiunea cea mai bună de soluție la problema dată.

În privința brainstorming-ului, sau asaltului de idei cum i se mai spune, această metodă are drept deziderat emiterea unui număr cât mai mare de soluții sau idei. În cadrul acesteia, profesorul trebuie să-și asume rolul de moderator al secvenței didactice, durata activității fiind de 20-45 de minute. Ca orice metodă, și aceasta presupune parcurgerea unor etape. Prima este cea de pregătire. Aceasta cuprinde organizarea, dar și antrenamentul creativ¹². Tot aici ar putea să intervină un alt rol al unui cadru didactic, acela de stimulator. Ei bine, profesorul în activitatea sa îndeplinește mai multe astfel de roluri, nefiind doar un transmițător de informații. Prin cel de stimulator el le oferă elevilor acel impuls cognitiv de care au atâta nevoie. Când ne alegem profesia didactică înțelegem că elevii, ca și oamenii, sunt diferiți, reacționează diferit, iar această unicitate nu trebuie condamnată, ci cultivată. Astfel, ei trebuie motivați continuu atâta timp cât scopul nostru ca profesori depășește perspectiva de a transmite doar informații. Suntem formatori de oameni, de caractere, nu doar de cunoștințe. Unii copii sunt mai timizi sau întâmpină anumite bariere în exprimarea liberă a ceea ce gândesc, iar profesorii trebuie să-i stimuleze să se implice în toate activitățile.

Înainte ca un cadru didactic să aplice strategia didactică pentru ca rezultatele învățării să fie cât mai optime este nevoie să țină seama de climatul psihosocial al clasei. În acest sens, acesta influențează calitatea procesului instructiv-educativ, acționând pe o perioadă lungă de timp. Unul dintre factorii extrem de importanți sunt cei socioafectivi. În acest sens, relațiile dintre membrii grupului, fie de simpatie, fie de antipatie, sau indiferență influențează actul didactic. Un rol important îl au și factorii motivațional-atitudinali, aici intrând atitudinile față de colegi, preocupările comune,

¹¹ *Ibidem*, p. 139.

¹² *Ibidem*, 142-143.

rezultatele finale care pot produce satisfacție sau, din contră, insatisfacție. Sunt de luat în seamă și factorii instrumentali-executivi care cuprind relațiile care se formează între elevi, ele fiind de cooperare sau de competiție. Nu în ultimul rând, un rol important în eficientizarea demersului didactic îl au factorii de structură care țin de vârsta elevilor, de numărul acestora într-o clasă, de mediul de proveniență. Astfel, analizat din perspectiva acestor factori, procesul educativ va fi realizat ținându-se seama de metode individualizate în concordanță cu specificul fiecărui grup de elevi¹³. Astfel, strategia didactică este modul eficient prin care cadrul didactic le permite elevilor accesul la cunoaștere în vederea dezvoltării capacităților intelectuale, dar și a priceperilor, aptitudinilor, deprinderilor și emoțiilor în general. Ea devine produsul unei activități de colaborare realizată de profesor alături de elevi prin care aceștia își pot manifesta opțiunea de a lucra în echipă putând să opteze chiar și pentru anumite metode sau resurse didactice¹⁴.

Bibliografie:

Dogaru-Ulieru, V., Drăghicescu, L., *Educație și dezvoltare profesională*, Editura Scrisul Românesc, București, 2011.

Mehedinți, S., *Cultură și civilizație*, Editura Junimea, Iași, 1986.

Neacșu, I., *Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes*, Editura Polirom, Iași, 2015.

¹³ Ioan Neacșu, *Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes*, Iași, Editura Polirom, 2015, p. 109.

¹⁴ S. Mehedinți, *Cultură și civilizație*, Iași, Editura Junimea, 1986, pp. 7-8.

ARTA – ÎNVĂȚARE ȘI PREDARE ACTIVĂ

Prof. Monica TĂNASIE

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Lumea e colorată! O lume fără culori n-ar fi numai tristă, ci ar părea moartă. Îți dai seama gândindu-te doar la marea deosebire între o zi de vară însorită, scăldată în cerul albastru și smălțuită cu flori și o zi de toamnă târzie – ploioasă, mohorâtă – când totul e dominat de cenușiu.

Și totuși, chiar în trista înfățișare a naturii ce se pregătește de iarnă există culori, chiar dacă sunt reduse la o gamă cromatică restrânsă ocru-cenușiu. Total lipsit de culoare e numai întunericul absolut. O cât de slabă rază de lumină naște culori; de lumină depinde existența culorilor. Lumina este chiar izvorul lor. Culorile au stat, în cea mai mare măsură, la baza cunoașterii lumii de către oameni. Unii învățați au dovedit chiar, că omul percepe mai întâi culoarea, apoi forma obiectelor.

Există o lume interioară, subiectivă, trăită a culorilor, la fel cum exista lumea lor obiectivă, exterioară. Ocupând un rol însemnat în universul uman, culoarea este prezentă în viața și activitatea zilnică a oamenilor la fiecare pas: de la semnele de circulație la îmbrăcăminte, de la coloritul obiectelor și utilajelor industriale, de la flori și interioarele locuințelor la fațade, reclame, afișe, cărți, reviste, de la mediul natural la pictură, simboluri și semnificații, de la diagnosticul psihic la tratamentul psihocromatic. Cromoterapia a devenit o știință care a încercat să demonstreze încă din 1973 ca într-o ambianță coloristică agreabilă, cu nuanțe bine alese și asortate de portocaliu, albastru-deschis și galben, inteligență și creativitatea copiilor crește substanțial, iar în ceea ce privește viața afectivă, bogăția trăirilor interioare, gustul pentru frumos, diferențele sunt și mai semnificative. De asemenea, s-a constatat faptul că sensibilitatea diferențială a copiilor creșcuți la țară, într-un univers cromatic foarte bogat și variat (câmpuri cu flori, câmpii verzi, livezi) este superioară aceleia a copiilor creșcuți între zidurile cenușii ale unui oraș.

Totodată, un mediu ambiant monoton și rece din punct de vedere artistic produce o creștere a tensiunii nervoase, o stare de iritare permanentă și inactivism, în timp ce utilizarea cu discernământ a culorilor: tonifică, echilibrează și activează comportamentul uman.

În procesul de predare-învățare, culorile influențează pozitiv percepția, atenția și memoria, sporind gradul de înțelegere și asimilare. Utilizarea unui câmp cromatic variat sporește randamentul activității intelectuale și influențează conduita umană prin declanșarea de trăiri afective pozitive. Studiindu-se influența culorilor asupra proceselor psihologice s-a constatat că elevii care studiază materiale didactice cu vizualizarea cromatică obțin performanțe superioare celor care studiază materiale cu vizualizări acromatice.

Culoarea aduce bucurie sau întristează, vindecă răni sufletești, depresii, dezvoltă inteligența și imaginația, asigură un randament superior în muncă, înlătură oboseala și creează o bună dispoziție. Cu ajutorul culorilor putem să ne cunoaștem mai bine personalitatea.

Culoarea a fost studiată din cele mai vechi timpuri și nu există savant, poet sau artist care să nu fi vorbit sub o formă sau alta de culoare.

Culoarea este viață, este „energie radiantă care ne influențează în mod pozitiv sau negativ, indiferent dacă ne dăm sau nu seama de acest lucru”, afirma Johannes Itten, unul din marii practicieni ai culorii.

În prezent există în lume numeroase institute pentru cercetarea utilizării culorii. Se pune un accent mare pe folosirea culorilor, contrastelor și combinațiilor de culori în cele mai variate situații și domenii ale vieții.

Menirea aceasta, de a cultiva spiritul o are arta, iar înțelegerea artei începe încă din copilărie, prin înțelegerea noțiunilor specifice, prin acea „educație prin limbajul și gramatica artei” cum o numește Ion Șușală în „culoarea cea de toate zilele”.

Copilul, beneficiarul de artă, omul de mâine, capătă „gramatica limbajului pe care-o utilizează în înțelegerea artei sau, poate în crearea ei iar animatorul și mentorul acestei achiziții este fiecare dascăl. Pentru aceasta noi trebuie să stăpânim foarte bine, pe lângă matematică, limba română și alte discipline fundamentale, gramatica artei plastice. Avem menirea că pe lângă înzestrarea copiilor cu noțiunile și cunoștințele fundamentale ale științei, să facem înțelese mesajele artistice, să ”cultivăm spiritul”, gustul, simțul estetic.

Problema necesității limbajului plastic a căpătat o dimensiune artistică, o expresie esențială a personalității, care nu este doar o moștenire genetică ce se anunță din prima copilărie, ci o șansă de echilibrare fizico-psiho-comportamentală. Ca activitate, a cărei desfășurare ține de o retorță ce nu poate fi decât atelierul, educația ”prin limbajul artei” reclama și o nouă formă de organizare, superioară lecției, datorită faptului că este o activitate prin excelență practică, cu următoarele caracteristici:

1. Permite prin exersare vizual-manuală, evaluarea maximă a potențelor creatoare ale fiecărui elev;
2. oferă posibilitatea încercării diferitelor tehnici și procedee tehnologice din toate artele;
3. întemeiază o relație adecvată cu natura, cu ambianță, în sensul în care Leonardo da Vinci recomandă ”să nu se copieze natura, ci să se lucreze în spiritul ei”;
4. implică deliberat toate individualitățile în probleme de transformare estetică a ambientului;
5. respectă ritmul de lucru al fiecărui individ ;
6. creează posibilitatea unei stimulări sinestezice prin exersări active, favorizând autoinstruirea.

După cum se știe, fiecare individ moștenește o matrice psihocomportamentală unică și irepetabilă, dar fiecare seamănă cu ceilalți prin existența la toți a aceleiași structuri fundamentale

instrumental-simbolice a cortexului. Ceea ce se poate modifica prin educație, ține de calitatea antrenării specifice. Fără educare prin arta e „mutilată” menirea fundamentală a omului: aceea de a se dezvolta armonios și multilateral.

Ora de educație plastică este prilejul copilului de a învăța această „gramatica a artei”, cu părțile ei: morfologia și sintaxa. Este prilejul de a învăța limbajul specific artei cu elementele lui de bază: punctul, linia, culoarea, forma, compoziția.

Constatând ce importanță deosebită are cromatica, culoarea în mediul ambiant și viața, m-am oprit asupra acestui element al limbajului plastic pentru a-l aprofunda. Noțiunile de cromatologie nu pot fi prezentate copiilor decât ținând seama de particularitățile lui de vârstă. Aceste noțiuni trebuie făcute accesibile prin explicare, exemplificare cu ajutorul unor modele și, firește, prin exercițiu. Modelele sunt planșele didactice, reproduceri de artă, lucrări ale unor elevi și, de multe ori, chiar propriile lucrări.

Există un „îndrumător metodic” ce explică lapidar unele noțiuni de limbaj plastic, la un nivel destul de greu accesibil. Iată de ce mi-am propus realizarea și prezentarea metodică a unui set de planșe didactice pentru predarea problemelor de culoare la clasele I-IV. Lucrarea aduce explicarea problemelor de cromatologie spre ușurarea înțelegerii de către „animatorul” orei de educație plastică, așa cum le-am predat de-a lungul anilor.

Școala este singurul loc unde elevul poate căpăta cunoștințe de artă în mod organizat, unde poate fi educat prin acest limbaj al simțirii. Firește, nu ne vom limita doar la ora de desen, ci vom folosi fiecare prilej din activitatea didactică pentru a reliefa frumosul, dar ora de educație plastică rămâne cadrul în care se pot dobândi sistematic și pot fi făcute înțelese noțiunile limbajului specific.

Ilustrările prin planșe sunt în ora suport pentru discuții, observații, mici experimente.

Ca „animator” al orei de educație plastică, învățătorul trebuie să stăpânească foarte bine problemele pe care le abordează la ora, să știe mai mult decât îi spune copilului, pentru a ști să-l îndrume la momentul oportun astfel încât toți copii să poată ajunge la înțelegerea noțiunilor și aplicarea lor în lucrări. Chiar dacă nu se va teoretiza prea mult elevului de clasele I-IV modalitatea de armonizare a culorilor, atunci când îl urmărește la lucru, învățătorul intervine cu sugestii, soluții pentru rezolvarea unui contrast sau atingerea unei probleme propuse pentru lucru. Iată de ce, consider că noi, îndrumătorii pe calea cunoașterii avem datoria de a stăpâni limpede și problematica „gramaticii educației prin limbajul artei”.

AVANTAJELE PREDĂRII ȘI ÎNVĂȚĂRII ACTIVE

Prof. Otilia Ioana ȘTEFAN

Colegiul Național „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Prof. Theodora IONIȚĂ

Colegiul Național „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Educația modernă se află într-un proces continuu de transformare, căutând metode mai eficiente pentru a implica elevii și studenții în procesul de învățare. Una dintre cele mai eficiente abordări este predarea și învățarea activă, o metodă care pune accent pe participarea activă a elevilor în locul unei recepții pasive a informației. Spre deosebire de modelul tradițional, bazat pe prelegeri și memorare mecanică, învățarea activă încurajează interacțiunea, gândirea critică și aplicarea practică a cunoștințelor. Predarea și învățarea activă aduc beneficii semnificative în ceea ce privește dezvoltarea gândirii critice, creșterea motivației și îmbunătățirea retenției informației.

1. Dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor

Unul dintre cele mai importante avantaje ale învățării active este stimularea gândirii critice. Spre deosebire de metodele tradiționale, care se bazează pe transmiterea directă a informației de la profesor la elev, învățarea activă îi provoacă pe studenți să analizeze, să evalueze și să aplice cunoștințele în contexte reale. De exemplu, tehnici precum învățarea bazată pe probleme (problem-based learning – PBL) sau studiile de caz îi determină pe elevi să găsească soluții la probleme complexe, dezvoltând astfel abilități esențiale pentru lumea reală.

Un exemplu concret este utilizarea dezbatărilor în clasă. Acestea îi obligă pe elevi să își argumenteze opiniile, să analizeze diferite perspective și să ia decizii informate. Astfel, învățarea activă nu se limitează la simpla acumulare de informații, ci le permite elevilor să își dezvolte capacitatea de a gândi logic și analitic.

2. Creșterea motivației și a implicării elevilor

Un alt beneficiu major al învățării active este creșterea motivației și a implicării în procesul educațional. Studiile arată că elevii care participă activ la cursuri sunt mult mai interesați și entuziasmați în ceea ce privește materia predată. Acest lucru se întâmplă deoarece învățarea activă implică metode interactive, cum ar fi jocurile de rol, proiectele colaborative și experimentele.

De exemplu, în loc să asculte pasiv o lecție despre fenomenele fizice, elevii pot efectua experimente în laborator, ceea ce le oferă o experiență concretă și captivantă. Acest tip de implicare nu doar că face procesul de învățare mai plăcut, dar și contribuie la dezvoltarea autonomiei și a încrederii în sine.

Când elevii sunt activ implicați în propria lor educație, ei devin mai responsabili și mai entuziasmați să își continue dezvoltarea.

3. Îmbunătățirea retenției și aplicabilității cunoștințelor

Un alt argument puternic în favoarea învățării active este faptul că aceasta ajută la retenția pe termen lung a informației. Cercetările din domeniul educației au demonstrat că persoanele rețin mai bine informațiile atunci când participă activ la procesul de învățare. Metode precum discuțiile în grup, învățarea prin descoperire și simulările ajută la consolidarea cunoștințelor, deoarece elevii trebuie să le utilizeze în mod activ.

De exemplu, un elev care învață despre ecologie nu va reține informațiile la fel de bine dacă doar citește despre ele, comparativ cu un scenariu în care este implicat într-un proiect de mediu, plantând copaci sau analizând poluarea din orașul său. Prin experiențe directe, cunoștințele devin mai relevante și mai ușor de aplicat în viața reală.

4. Dezvoltarea abilităților sociale și colaborative

Predarea și învățarea activă contribuie, de asemenea, la dezvoltarea abilităților sociale și colaborative. În multe contexte educaționale moderne, elevii și studenții lucrează în echipă pentru a rezolva probleme sau pentru a realiza proiecte comune. Această abordare îi ajută să învețe să comunice eficient, să își exprime ideile clar și să colaboreze cu ceilalți.

Un exemplu concret este metoda învățării prin cooperare (cooperative learning), în care elevii lucrează în grupuri pentru a atinge un obiectiv comun. Aceasta nu doar că îmbunătățește rezultatele academice, dar și îi pregătește pentru piața muncii, unde colaborarea este o abilitate esențială.

5. Adaptabilitatea la nevoile fiecărui elev

Un alt avantaj important al învățării active este capacitatea de a se adapta la nevoile individuale ale fiecărui elev. Spre deosebire de metodele tradiționale, unde profesorul predă aceeași lecție pentru toți, învățarea activă permite personalizarea procesului educațional.

De exemplu, metode precum învățarea prin proiecte permit elevilor să își aleagă propriile subiecte de cercetare, ceea ce le stimulează curiozitatea și interesul. De asemenea, profesorii pot folosi tehnologii educaționale pentru a adapta materialele de învățare la ritmul fiecărui elev. Această abordare contribuie la creșterea performanței școlare și la reducerea abandonului școlar.

Concluzie

În concluzie, predarea și învățarea activă reprezintă o metodă esențială pentru îmbunătățirea sistemului educațional, oferind multiple avantaje atât elevilor, cât și profesorilor. Prin dezvoltarea gândirii critice, creșterea motivației, îmbunătățirea retenției informației, consolidarea abilităților sociale și adaptabilitatea la nevoile fiecărui elev, această metodă transformă educația într-un proces mai eficient și mai plăcut. Într-o lume în continuă schimbare, unde abilitățile practice și capacitatea de a gândi critic sunt esențiale, învățarea activă devine o necesitate, nu doar o opțiune.

Bibliografie:

Cerghit, I., *Metode de învățământ*. Iași, Polirom, 2006.

Cucos, C., *Pedagogie*. Iași, Polirom, 2006.

Oprea C.-L., *Strategii didactice interactive*, București, E.D.P., 2008.

LE GASPILLAGE ALIMENTAIRE DANS LE DEPARTEMENT DE DOLJ

Prof. Ioana-Cătălina ȚĂPOI
Liceul „Voltaire”, Craiova, Dolj

Introduction

Le gaspillage alimentaire est un problème mondial ayant des impacts environnementaux, économiques et sociaux significatifs. Dans le département de Dolj, ce phénomène affecte non seulement les ressources naturelles mais également la sécurité alimentaire. Cette étude vise à explorer les spécificités du gaspillage alimentaire dans cette région et à proposer des solutions adaptées.

Problématique

Quels sont les principaux facteurs contribuant au gaspillage alimentaire dans le département de Dolj? Comment les pratiques de consommation, les défis logistiques, et les politiques locales influencent-ils ce phénomène? Quelles solutions pratiques et efficaces peuvent être mises en œuvre pour réduire le gaspillage alimentaire dans cette région?

Contenu

a. Statistiques générales sur le gaspillage alimentaire

Le gaspillage alimentaire représente environ un tiers de la production alimentaire mondiale pour la consommation humaine, soit environ 1,3 milliard de tonnes par an. Dans le département de Dolj, les statistiques locales montrent que les pertes alimentaires se manifestent principalement au niveau des ménages, des supermarchés, et pendant le transport des denrées.

b. Facteurs contribuant au gaspillage alimentaire

Les principaux facteurs de gaspillage dans le département de Dolj incluent la mauvaise gestion des stocks dans les supermarchés, les habitudes de consommation qui favorisent l'excès d'achat, et le manque de sensibilisation quant à la conservation des aliments et à la cuisine des restes.

Études de cas

a. Visites de terrain

Les visites réalisées dans divers supermarchés et marchés locaux ont permis d'observer les pratiques courantes de gestion des invendus, et les défis spécifiques liés à la distribution des produits périssables.

b. Résultats des questionnaires

Les réponses aux questionnaires distribués aux consommateurs locaux révèlent une méconnaissance généralisée des impacts du gaspillage alimentaire et une faible adoption de pratiques de consommation responsable.

Conclusions

Il est crucial de développer des initiatives locales pour sensibiliser la population et optimiser les chaînes de distribution alimentaire. Des campagnes d'éducation publique, associées à des mesures incitatives pour l'achat de produits 'imparfaits', pourraient significativement réduire le gaspillage.

Bibliographie

Cette section contiendra toutes les sources d'information utilisées pour la rédaction du rapport, incluant des études, des articles et des données gouvernementales.

PODCASTS AND THE DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR HIGH SCHOOL AND MIDDLE SCHOOL STUDENTS

Prof. Elena Diana ȚECU

Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Craiova, Dolj

Introduction

In today's globalized world, the ability to communicate effectively in English has become a vital skill for students, creativity, expression and writing being also crucial elements of young people's education. While these skills seem to be often constrained by the increasing digitalization of our world, modern technology can provide educators with effective tools to involve students in inspiring creative tasks. In July 2024, I attended a one-week Erasmus+ Course in Prague, **Digital Storytelling: Apps and Software for Creative Writing**, a course meant to help and instruct teachers to use the most effective applications and software as mastering modern technology is essential for teachers if they are to speak the same language as their young learners, who are digital natives. This course gave me the possibility to discover one of the most innovative and engaging tools for developing both high school and middle school students' speaking skills: podcasting. I was captivated not only by this medium of podcasting but also by the fact that it provides a practical platform for improving students' listening and oral expression abilities.

Podcasts as a learning tool

Podcasts are audio programs which are available online and cover a wide range of topics from storytelling and interviews to educational content. For high school and middle school students, podcasts offer an immersive experience that goes beyond traditional textbooks. By listening to native or fluent English speakers, students can develop an ear for pronunciation, intonation and rhythm, which are essential for effective oral communication.

Encouraging Active Participation

Listening to podcasts is just the beginning. Educators can take it a step further by encouraging students to create their own podcasts. This activity fosters creativity and allows learners to practise structuring their thoughts, using appropriate vocabulary and speaking confidently. When creating an audio podcast, for example, they have to plan their podcast by answering the following questions: 1) What is the general topic of the podcast? 2) What is the topic of this episode of the podcast? 3) What do you want your listeners to gain from listening? 4) What is the format? (Solo, interview, conversational, narrative) 5) Who will be the host(s) and guest(s)? 6) What will your intro be? 7) What will your outro be? (Do you have a call to action?) 8) What is the name of the podcast? 9)

Design your cover art (recommended resource: www.canva.com) 10) Choose your music (recommended resource: www.pixabay.com). Attending the Erasmus+ Course mentioned in The Introduction, I discovered a great podcast and video recording tool: Riverside-the easiest way to make podcasts. This tool helps students to record, edit and promote studio-quality content.

Thus, students can create podcasts on topics of personal interest, conduct interviews or share opinions about current events. Not only do these exercises improve fluency but also build confidence in expressing ideas in English.

Another example could be conducting mock interviews where one student acts as the host and another as the guest, discussing a specific topic like "The benefits of learning English" or "Cultural differences between countries." Teachers might also ask students to create weekly or monthly podcasts, summarizing what they have learnt in class or sharing personal reflections on current events.

These activities allow students to practise structuring their thoughts, using appropriate vocabulary and speaking more confidently. As a result, they improve fluency and they make learning interactive and enjoyable, too.

Benefits for Language Development

Podcasts provide exposure to diverse accents, cultural contexts and real-world conversations, making English learning more dynamic. They also enable students to practise critical listening skills by focusing on understanding main ideas, key details and conversational cues. Additionally, creating podcasts helps students develop essential 21st-century skills, such as collaboration, digital literacy and public speaking as well as critical thinking, communication, creativity.

Conclusion

Incorporating podcasts into English learning for high school and middle school students is a powerful way to develop oral expression skills. By blending entertainment with education, podcasts make language learning an engaging and practical experience. As educators and students explore this tool, they can unlock new opportunities to communicate effectively in a globalized world.

Bibliography:

Stanley, G., *Language Learning with Technology: Ideas for Integrating Technology in the Classroom*, Cambridge University Press, 2013.

McQuillan, J., *The Effect of Listening to Stories on Language Acquisition*, in "Applied Language Learning", 26(1-2), 61-75.

<https://riverside.fm/tools/podcast-maker>

ÎNVĂȚAREA EXPERIENȚIALĂ – OPORTUNITĂȚI ȘI BENEFICII DISEMINARE CURSUL ERASMUS+ EXPERIENTIAL LEARNING IN TENERIFE: THROUGH NATURE AND HISTORY

Prof. Irina VÎNTURIȘ
Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Craiova, Dolj

În perioada 29.07.2024 - 03.08.2024, am participat la cursul Erasmus+ *Experiential Learning in Tenerife: Through Nature and History*, în cadrul Proiectului Erasmus+ 2023-1-RO01-KA121-SCH-000143004, derulat de către Liceul Teoretic „Henri Coandă” Craiova.

Obiectivele acestui curs, deosebit de interesant, au fost:

- înțelegerea principiilor învățării experiențiale și aplicarea contextului lor, făcând conținutul academic mai accesibil pentru grupurile cu abilități mixte;
- experimentarea „învățării în aer liber” și a potențialelor beneficii/provocări ale acesteia;
- efectuarea orelor de curs într-o manieră mai incluzivă și mai adecvată pentru elevii cu nevoi speciale.

Printre activitățile desfășurate la curs, s-au numărat:

- prezentarea principiilor teoretice ale *învățării experiențiale*;
- excursie la rezervația naturală de coastă Malpaís de Guimar;
- explorarea formațiunilor de rocă vulcanică: diguri magmatice, peșteri de coastă, curgeri de lavă;
- explorarea diferitelor zone de vegetație și recunoașterea speciilor emblematică ale florei din Canare;
- învățarea prin experiență la Muzeul Naturii și Arheologiei din Santa Cruz de Tenerife: cum să vizitezi un muzeu mai interesant;
- descoperirea originilor misterioase și a culturii fascinante a poporului aborigen;
- familiarizarea cu platforma online Goosechase este o platformă online care permite profesorilor crearea unor liste de sarcini de lucru și provocări pentru elevi, ea putând fi accesată la adresa goosechase.com.

GooseChase este o aplicație de vânătoare de comori care permite profesorilor și elevilor să creeze provocări personalizate pentru a promova învățarea prin joc. Elevii pot completa provocările prin utilizarea camerelor foto și video ale telefoanelor lor mobile, motivându-i să exploreze lumea înconjurătoare și să dezvolte abilități de colaborare și rezolvare a problemelor.

GooseChase este o aplicație flexibilă, care poate fi utilizată într-o varietate de setări și discipline, precum geografie, istorie, științe și literatură. Elevii pot fi încurajați să caute și să fotografieze exemple în viața de zi cu zi, să identifice diverse fenomene naturale, sau să găsească indicii care le vor dezvălui misterele din spatele unor evenimente istorice.

GooseChase este o aplicație intuitivă și ușor de utilizat, ceea ce face posibil ca elevii și profesorii să își creeze propria experiență de învățare personalizată, adaptată nevoilor și intereselor lor. Aplicația poate fi, de asemenea, utilizată pentru a promova dezvoltarea abilităților de colaborare și de comunicare, prin impunerea unor provocări care implică lucrul în echipă și discuții de grup.

Învățarea prin experiență este o metodă de educare prin experiență directă. În timpul procesului de învățare experiențială, elevul se implică activ, interactiv, colaborativ. Astfel elevul pune întrebări, investighează, experimentează, devine curios, rezolvă probleme, își dezvoltă creativitatea și inteligența *multiperspectivă*. Această aplicație oferă beneficii și oportunități, iar utilizarea ei în cadrul unui plan mai larg de învățare poate contribui la creșterea eficientizării actului didactic.

Cursul ***Experiential Learning in Tenerife: Through Nature and History*** a fost foarte practic, interesant și bine organizat. Datorită acestui curs mi-am îmbunătățit abilitățile sociale, lucrul în echipă și abilitățile de colaborare, acumulând noi cunoștințe pentru dezvoltarea mea personală și profesională.

PROFESORUL CREATIV

Prof. Ana-Maria VLAD

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, Craiova, Dolj

Mulți profesori nu realizează importanța și impactul pozitiv al unui element central în educație: creativitatea în procesul didactic. Sarcina profesorului nu este numai să transfere mecanic noțiuni și informații, ci să provoace mințile tinere, să le dezvolte critica și creativitatea. Profesorul bun nu le spune elevilor săi în mod necesar ce să gândească, ci să facă aceasta printr-o diseminare personală a informației primite.

Termenul „creativitate” își are originea în cuvântul latin *creare* care înseamnă a zămisli, a făuri, a naște. El este introdus în vocabular de psihologul american Gordon Allport (1937) și înlocuiește vechii termeni de spirit inovator, inventivitate, talent.

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Gândirea creatoare este deosebit de complexă și are la bază o serie de factori care-i permit combinările, transformările, implicările, relațiile, identificările sau evaluările. Pe lângă coeficientul de inteligență, un rol important în creativitate, îl au: ereditatea, capacitățile intelectuale, aptitudinile, caracterul, mediul socio-cultural, efortul susținut de pregătire și investigație.

Una din sarcinile de bază ale educației este dezvoltarea și structurarea forțelor creative existente în fiecare individ în așa fel încât activitatea individuală să devină în mod firesc și o activitate creativă.

Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a școlilor contemporane. Stimularea creativității tinerilor se poate realiza printr-o susținută și elevată pregătire teoretică și practică; dinamizarea inițiativei și muncii independente, a spiritului critic științific; dinamizarea activității de documentare și experimentare independentă; receptivitatea față de nou; pasiune pentru știință în concordanță cu aptitudinile fiecăruia. Deosebit de importantă este atitudinea profesorului, relația sa cu elevii. O atitudine autoritară poate crea blocaje afective. Copii nu îndrăznesc să pună întrebări, se tem de eșec, de ironii. E nevoie de un climat democratic, destins, prietenos. Autoritatea profesorului trebuie să aibă la bază competența sa profesională, obiectivitate și ținută ireproșabilă. Creativitatea în procesul didactic ajută elevul să își dezvolte propria-i capacitate de critică, de creație, ca parte esențială a modului de a gândi și a personalității sale.

Profesorul trebuie să depisteze elevii cu potențial creativ superior și să le asigure acestora posibilități speciale de dezvoltare a capacității lor. Activitatea în afara clasei și extra școlară oferă

numeroase prilejuri pentru cultivarea imaginației și creativității. Spre exemplu în cercurile de elevi se pot exercita diferite metode de stimulare a imaginației, cum ar fi brainstorming-ul. În formarea independenței în gândire și exprimare se impune a fi implicată și familia, care trebuie convinsă că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului, manifestarea independentă a gândirii și fanteziei copilului, factori esențiali în dobândirea viitoare a unei autentice competențe profesionale.

Instruirea interactivă și creativă redimensionează rolul și ipostazele cadrului didactic în procesul de învățământ actual. Atmosfera creată în clasă de către profesor constituie un factor care influențează comportamentul de învățare al elevului. Instaurarea unui climat favorabil, unei conlucrări fructuoase între profesori și elevi, a unui climat caracterizat printr-o tonalitate afectivă, pozitivă, de exigență și înțelegere, de responsabilitate, reprezintă o condiție principală ce trebuie realizată la lecție.

Profesorul creativ oferă posibilitatea elevilor de a-și spune părerea într-o atmosferă neautoritară, promovând o atitudine deschisă, respectă opiniile celorlalți, întărește constant convingerea elevilor că pot emite idei valoroase, antrenându-i în procesul de evaluare, comunicându-le criteriile de evaluare și oferindu-le timpul necesar exersării propriilor capacități. Pentru a stimula activismul și creativitatea elevului, profesorul însuși trebuie să fie un tip creativ și activ, să manifeste un comportament și o atitudine pozitivă în acest sens.

În desfășurarea procesului de predare – învățare – evaluare, și a activităților de formare tehnică și vocaționale, învățarea prin cooperare poate fi folosită cu succes solicitând efortul intelectual și practic atât din partea elevilor cât și din partea profesorului care coordonează bunul mers al activității. Utilizând strategia învățării prin cooperare, profesorul trebuie să dețină următoarele competențe:

-competența energizantă: care are în vedere capacitatea profesorului de a-i face pe elevi să se implice în activitate, în rezolvarea problemei date. Elevii trebuie încurajați și stimulați să nu se oprească la prima soluție descoperită ci să se antreneze în căutare de soluții alternative.

-competența empatică: presupune abilitatea de a lucra cu elevii reușind să se transpună în situațiile pe care aceștia le parcurg. În acest mod, profesorul își va cunoaște mai bine elevii și va îmbunătăți comunicarea cu ei.

-competența ludică: se referă la capacitatea profesorului de a răspunde jocului elevilor săi, prin joc favorizând integrarea elementelor ludice în activitatea de învățare pentru a o face mai atractivă și pentru a întreține efortul intelectual și fizic al elevilor.

- competența organizatorică: are în vedere capacitatea și abilitățile cadrului didactic de a organiza colectivul în echipe de lucru și de a menține și impune respectarea regulilor care privesc învățarea prin cooperare, în grup. Totodată, profesorul este cel care poate interveni în situații limită, în situații de criză, aplanând conflictele și favorizând continuarea activității pe direcția dorită. El menține legătura dintre intervențiile participantilor și subiectul/tema activității evitând devierile.

-competența interrelațională: ce presupune disponibilitățile de comunicare cu elevii menită să dezvolte și la aceștia abilitățile sociale necesare integrării optime în colectiv. Toleranța și deschiderea față de nou, precum și încurajarea originalității răspunsurilor elevilor, va avea ca efect crearea de disponibilități asemănătoare elevilor săi în relație cu ceilalți.

Ideea fundamentală a profesorilor este „**Ce se poate face pentru stimularea creativității elevilor?**” ori „**Care sunt coordonatele unei educații în vederea creativității?**”. Nu este un anumit ghid al creativității, însă există anumite metode și principii călăuzitoare cu caracter general ce se pot aplica în mai multe sau poate în majoritatea problemelor legate de creativitate.

Profesorii pot face foarte mult pentru stimularea creativității elevilor. Cercetările pe această temă au arătat că **atitudinea pozitivă a profesorului față de creativitate** este unul dintre cei mai importanți factori care facilitează creativitatea. O primă condiție a dezvoltării creativității elevului este ca **profesorul să știe ce înseamnă a fi creativ, să aibă cunoștințe de bază despre creativitate**, despre psihologia creativității, despre posibilitățile de dezvoltare a acesteia în procesul de învățământ. E necesar **a se respecta personalitatea creatoare a elevului**. Acest lucru nu este ușor dacă ne gândim la faptul că elevii creativi pun întrebări incomode, oferă soluții inedite de rezolvare a problemelor, nerespectând procedeele stereotipe, sunt de o curiozitate uneori supărătoare.

În concluzie, creativitatea în procesul didactic trebuie să fie considerată o prioritate în cadrul sistemului de învățământ, deoarece implică o dotare adecvată și modernă a școlilor, o pregătire adecvată și creativă a profesorilor și, prin acestea, o dezvoltare liberă și armonioasă a minților tinere.

Bibliografie:

Anton, I., *Educația pentru mâine: Îmbinarea învățării creative cu abordarea interdisciplinară: ghid pentru profesori, învățători și educatori*, prof. Anton Irina, prof. Buhlea Mariana Gianina. PIM, Iași, 2016.

Atavar, M., *Being creative: Fii inspirat. Descoperă-ți originalitatea*, Michael Atavar; traducător: Irina-Marina Borțoi. Didactica Publishing House, București, 2018.

Resurse online:

[https://eraft.ro/blog/eraft/creativitatea-definitie-metode-de-stimulare-a-](https://eraft.ro/blog/eraft/creativitatea-definitie-metode-de-stimulare-a-imaginatiei/?srsltid=AfmBOooe7ywNVxPAriUydgCpmAOOa3ly6H_q7VCJ5YaHaYbdB_i8XmcI)

[imaginatiei/?srsltid=AfmBOooe7ywNVxPAriUydgCpmAOOa3ly6H_q7VCJ5YaHaYbdB_i8XmcI](https://eraft.ro/blog/eraft/creativitatea-definitie-metode-de-stimulare-a-imaginatiei/?srsltid=AfmBOooe7ywNVxPAriUydgCpmAOOa3ly6H_q7VCJ5YaHaYbdB_i8XmcI)

<https://edict.ro/creativitatea-in-scoala/>

NOI METODEDE ȘI TEHNICI ÎN PREDAREA MATEMATICII LA CICLUL GIMNAZIAL

Prof. Simona VLADIMIRESCU

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

Prof. Gabriela DRÎNCEANU

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova, Dolj

Predarea matematicii la gimnaziu a evoluat semnificativ în ultimele decenii, adaptându-se la nevoile și interesele elevilor din generația actuală. Tehnologia, metodele interactive și abordările centrate pe elevi au devenit esențiale pentru a face matematica mai accesibilă și mai interesantă. În acest articol, vom explora câteva dintre cele mai inovatoare metode și tehnici utilizate în predarea matematicii la nivel gimnazial.

Învățarea bazată pe proiecte (IBP) este o metodă prin care elevii își dezvoltă abilitățile de rezolvare a problemelor prin abordarea unor proiecte concrete. Această metodă le permite elevilor să aplice conceptele matematice în situații practice, ceea ce le întărește înțelegerea. De exemplu, un proiect ar putea implica crearea unui buget pentru o excursie, unde elevii trebuie să calculeze costurile, să facă estimări și să analizeze datele.

Utilizarea tehnologiei în predarea matematicii este din ce în ce mai frecventă. Platformele online, aplicațiile educaționale și software-urile de simulare permit elevilor să exploreze concepte matematice într-un mod interactiv. De exemplu, aplicații precum GeoGebra sau Desmos ajută la vizualizarea funcțiilor și a geometriei, facilitând înțelegerea conceptelor abstracte.

Învățarea colaborativă încurajează elevii să lucreze împreună pentru a rezolva probleme și a explora concepte matematice. Aceasta dezvoltă abilități sociale și de comunicare, esențiale pentru succesul în orice domeniu. Profesorii pot organiza sesiuni de lucru în grup, în care elevii să discute și să dezvolte soluții comune, promovând astfel un mediu de învățare dinamic și interactiv.

Gamificarea este o tehnică care folosește elemente de joc în procesul educațional pentru a motiva elevii. Prin transformarea lecțiilor de matematică în jocuri sau competiții, profesorii pot stimula interesul și angajamentul elevilor. De exemplu, utilizarea quiz-urilor online sau a jocurilor de tip „escape room” care implică probleme matematice poate face învățarea mai plăcută și mai captivantă.

Fiecare elev are propriul stil de învățare și ritm de asimilare a informațiilor. Învățarea diferențiată presupune adaptarea conținutului și a metodelor de predare pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor. Aceasta poate include oferirea de activități suplimentare pentru elevii

avansați sau sprijin suplimentar pentru cei care întâmpină dificultăți. Profesorii pot folosi teste formative pentru a evalua progresul și a ajusta strategia de predare.

Matematica nu este o disciplină izolată; poate fi integrată cu alte domenii de studiu, cum ar fi științele, arta sau economia. Abordările interdisciplinare ajută elevii să vadă relevanța matematicii în viața de zi cu zi. De exemplu, un proiect care combină matematică și științe poate implica calcularea volumului unui experiment științific sau analiza datelor obținute.

Predarea matematicii la gimnaziu se transformă constant, iar metodele și tehnicile inovatoare contribuie la crearea unui mediu de învățare stimulat și eficient. Utilizarea tehnologiei, învățarea prin colaborare, gamificarea și abordările diferențiate sunt doar câteva dintre modalitățile prin care profesorii pot îmbunătăți experiența educațională a elevilor. Prin aceste metode, matematica devine nu doar o materie de studiu, ci și o abilitate esențială pentru viața de zi cu zi.

Bibliografie:

Boaler, J., *Mathematical Mindsets: Unleashing Students' Potential through Creative Math, Inspiring Messages and Innovative Teaching*. PB Printing, 2016.

Cai, J., Hwang, S., *Mathematics Education in Korea: Contemporary Trends and Future Directions*, 2015.

Friedman, A., *Teaching Mathematics with Technology: Strategies and Resources for Grades 6-12*, 2018.

Resurse online:

1. Khan Academy - [www.khanacademy.org](<https://www.khanacademy.org>)
2. Brilliant.org - [www.brilliant.org](<https://www.brilliant.org>)
3. Edutopia - [www.edutopia.org](<https://www.edutopia.org>)

JOC ȘI CREATIVITATE ÎN ORELE DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Prof. Gabriela VULTURU

Școala Gimnazială Segarcea, Dolj

Procesul instructiv-educativ presupune formularea unor competențe, identificarea conținutului pe baza unor principii și a unor reguli, utilizarea acelor metode și mijloace care să ducă la îndeplinirea obiectivelor operaționale și a competențelor specifice, proiectarea și organizarea lucrului individual sau colectiv, ca pe o înlănțuire de secvențe, astfel încât rezultatul să fie performanța școlară care trebuie verificată, evaluată. Toate verigile actului educativ sunt în strânsă interdependență, astfel încât este necesar ca oricare dintre componente să fie aleasă cu grijă, deoarece fiecare în parte este la fel de importantă în asigurarea bunului mers al actului educativ. Corelarea corectă și riguroasă a competențelor cu acele conținuturi ce trebuie transmise, este urmată de un alt pas important în actul didactic: găsirea căii prin care se vor transmite educabililor aceste conținuturi, care trebuie înțelese, asimilate, integrate în mod corect într-un ansamblu de noțiuni și apoi aplicate în mod corect.

Strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să accedă la cunoaștere și să-și dezvolte capacitățile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele și emoțiile. Se definește ca un ansamblu complex și circular de metode, tehnici, mijloace de învățământ și forme de organizare a activității, complementare, pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficiență a învățării.

Instrument de prim rang în mâna profesorului, metoda, este calea eficientă de organizare și conducere a învățării. În literatura de specialitate, metodele sunt clasificate din punct de vedere istoric în două mari categorii:

- metode tradiționale, clasice: conversația, exercițiul, demonstrația, jocul didactic, observația.
- metode moderne: învățarea prin descoperire, problematizarea, ciorchinele, metoda cubului, metoda cadranelor, cvintetul.

Am ales câteva din modalitățile care stimulează creativitatea formabililor cu rol în eficientizarea demersului didactic la limba română aplicate în capitolul vocabular pe care tocmai l-am încheiat.

Jocul de rol – reprezintă o metodă activă care contribuie la dezvoltarea capacităților creatoare ale tinerilor deoarece utilizează într-un mod aparte cunoștințele gramaticale. În realizarea jocului sunt antrenate și alte operații ale gândirii: analiza și sinteza. „Asumarea și jucarea unui rol demonstrează

o bună înțelegere a faptelor lingvistice, a raporturilor între cuvinte, a relațiilor sintactice"¹⁵. Jocul de rol este o metodă care se pretează mai ales elevilor de gimnaziu.

Această metodă poate îmbrăca mai multe forme:

- jocul de rol pe grupe: Imaginați-vă că Geo reprezintă cuvântul de bază: *băiat*. În grupa sa, ceilalți trei elevi vor fi derivatele acestui cuvânt. Sarcina lor este să găsească trei sufixe ce se pot alătura cuvântului de bază formând cuvinte derivate – băiat: băietan, băiețandru, băiețel. Celelalte grupe vor avea aceeași sarcină pornind de la următoarele cuvinte-bază: mătură, frunză, copil. La clasa a VIII-a, se va cere realizarea seriilor derivate a cuvintelor: grădină, floare, Olt etc.

- jocul de rol individual: Ești a. Precizează într-un scurt monolog, valorile lui „a” în funcție de nivelurile limbii: fonetic — o vocală, poate fi silabă; lexical — sufix gramatical, morfologic — poate fi substantiv, interjecție, pronume demonstrativ, articol posesiv genitival, articol demonstrativ sau adjectival; adjectiv pronominal demonstrativ, sintactic — dacă este substantiv poate fi subiect etc, iar la nivel stilistic, interjecția exprimă uimire etc.

Metoda cvintetului reprezintă o metodă nouă, care valorifică în mod creator noțiunile învățate și contribuie la dezvoltarea gândirii critice. De fapt, este o „poezie” în cinci versuri cu următoarea structură:

- Primul vers : cuprinde un cuvânt care precizează subiectul;
- Al doilea vers: cuprinde două cuvinte care descriu subiectul;
- Al treilea vers: cuprinde trei cuvinte care exprimă acțiuni;
- Al patrulea vers: o propoziție formată din patru cuvinte care exprimă o idee, o definiție sau sentimente față de subiect;
- Al cincilea vers: un cuvânt care exprimă esența subiectului.
- Cvintetul poate fi aplicat în momentul obținerii performanței și a feedbackului când li se poate da ca sarcină elevilor să realizeze un cvintet pornind de la definiția derivării și a rolului acesteia în cadrul limbii (ex.1), sau pornind de la familia lexicală (ex. 2), sau să alcătuiască un cvintet realizând familia lexicală a cuvântului: a citi (ex. 3).

Ex. 1: I. Derivarea

II. sufixare, prefixare

III. îmbogățește, nuanțează, înfrumusețează

IV. formează cuvinte noi

V. Creaștere

Ex. 2 I. Familia lexicală

II. sufixare, prefixare

III. inventează, sporește, mărește

IV. Vocabularul noi cuvinte găsește

¹⁵ Mariana Norel, Florentina Sâmhăian, *Didactica limbii și a literaturii române II*, www.scribd.com, 2011, p.12

V. utilă

Ex. 3 I. a citi

II. citibil, neciteț

III. citind, necitind, recitind

IV. Cititorul citește citatul citeț

V. citirea

Metoda cubului, folosită în orele de recapitulare / consolidare și sistematizare a cunoștințelor, ajută la studierea unei teme, a unui concept din mai multe unghiuri de vedere în scopul lărgirii viziunii elevilor și aprofundării acestora. Tema în cauză este proiectată pe cele șase fațete ale unui cub, fiecare fațetă oferind o altă perspectivă în abordarea ei și punând în evidență diferitele operații mentale formulate ca niște cerințe: descrie, compară, asociază, analizează, aplică și argumentează, cerințe pe care tinerii le rezolvă în grupe de lucru.

Describe: într-un enunț un obiect drag ție, folosind 4 cuvinte derivate cu sufixe diminutive.

- De ex. Pisicuța își spăla lăbuțele micuțe și căpșorul delicat.

Compară: derivatele din cele două propoziții și precizează sentimentele trăite în momentul lecturii.

- Băietanul cu cămeșoaie roșie se mândrea cu lădoaia plină de cărțoaie. — Sentiment de ironie
- Băiețelul cu cămășuță roșie se mândrea cu lădița plină de cărticele. — Sentiment de simpatie

Asociază: cuvintele derivate din același cuvânt de bază aflate în cele două coloane.

frunzoi	copiliță
copilaș	frunzar
pădurar	pădurice

- Analizează: lexical următoarele cuvinte: voinicește, înnorat.
- Aplică: sufixele date astfel încât să formezi cuvinte derivate pentru clasele morfologice indicate.
- -tor (substantiv)ex. muncitor, croitor
- -os (adjectiv).....ex. osos, câinos
- Argumentează: diferențele ce apar între cuvintele date:

floricică	floarea-soarelui
botic	botgros

Bibliografie:

Oprea, C.L., *Strategii didactice interactive*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2007.

Norel, M., Sâmihaian, F., *Didactica limbii și a literaturii române II*, www.scribd.com, 2011.